

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา
“เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เดือนใจ น้อยแก้ว

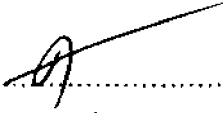
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
สุพรรณบ้านเรา "เที่ยวตอนเจดีย์" กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 เสนอโดย นางเตือนใจ น้อยแก้ว เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

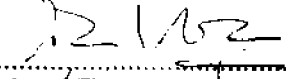

.....รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบัณฑิตศึกษา
(นายตระกูล จันทสุนทร)

วันที่ 9 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2552

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไล ทองแผ่)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ จันทร์เรือง)

.....กรรมการ
(ดร.สุพจน์ เกิดสุวรรณ)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ดร.สันติ แสงสุก)

ชื่อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง ดร. สุพจน์ เกิดสุวรรณ
ชื่อนักศึกษา	เดือนใจ น้อยแก้ว
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอนคือ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) เพื่อพัฒนาหลักสูตร 3) เพื่อทดลองใช้หลักสูตร 4) เพื่อประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 45 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์ 2)แบบสอบถาม 3)แบบสนทนากลุ่ม 4) แบบประเมินโครงร่างหลักสูตร 5) แผนการจัดการเรียนรู้ 6) หนังสืออ่านประกอบ 7) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ค่าความเชื่อมั่น 0.87 8) แบบวัดเจตคติต่อการเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผู้อำนวยการโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ ครู ผู้รู้ในท้องถิ่น นักเรียนมีความเห็นว่า สถานศึกษาจำเป็นต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตร สภาพปัญหาของชุมชนสังคมความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งจะก่อให้เกิดกระบวนการพัฒนาที่ดีต่อไป

2. ผลการพัฒนาหลักสูตรพบว่าหลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง คำอธิบายรายวิชา ขอบข่ายเนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลหลักสูตร พบว่า หลักสูตรมีความสอดคล้องและเหมาะสม

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 นำหลักสูตรไปทดลองใช้กับ นักเรียน โดยจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

4. ผลการประเมินผลและการปรับปรุงหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการปรับปรุงหลักสูตรปรากฏว่าได้ปรับปรุงแก้ไขคือ เวลาการจัดกิจกรรมควรต่อเนื่องกันควรยืดหยุ่นและสอดคล้องกับเนื้อหา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Thesis Title	Local development program of our home in Suphanburi "Visiting Don Chedi". The learning group of Thai language for elementary school students grade 3
Thesis Advisors	Asst. Prof. Dr. Pramote Janrueng Dr. Supot Kerdsuwan
Name	Ternjai Noykaew
Concentration	Curriculum and Instruction
Academic Year	2009

ABSTRACT

This research aims to develop a local program of our home in Suphanburi "Visiting Don Chedi". The learning group of Thai language for elementary school students grade 3 has 4 steps in the development program as follows: 1) to study basic information; 2) to develop the program; 3) to test the program; 4) to assess and improve the program. The samples are used in research studies such as elementary school students grade 3/3, Suphanapoom School of 45 students, 1st semester and year 2009 by simple random sampling. The tools are used in research, namely 1) interview; 2) questionnaire; 3) group discussion; 4) evaluation framework program; 5) learning management plan; 6) attitude to learning; 7) education testing gets the value of confidence at 0.87; 8) attitude to learning measurement and data analysis by percentage, mean, standard deviation, t-test and content analysis.

The findings showed that:

1. The results of basic information study in local development program of our home in Suphanburi "Visiting Don Chedi", the learning group of Thai language for elementary school students grade 3 found that the school directors, educational supervisors, teachers, knowledgeable people in local and students give their opinions that the school is needed to prepare education program consistent with the programs, the conditions of community social problems, local needs which will cause the process to develop better.

2. The results of development program found that the program of our home in Suphanburi "Visiting Don Chedi", the learning group of Thai language for elementary

school students grade 3 include goal, principle, structure, description, scope of content, schedule, learning activity, teaching media, measurement and evaluation program found that the program is relevant and appropriate.

3. Test results are used local program of our home in Suphanburi "Visiting Don Chedi". The learning group of Thai language for elementary school students grade 3, Suphanapoom School, Tapeeleng Sub-District, Muang District, Suphanburi Province, 1st semester and year 2009 brings the program to test with the students. The learning management-based learning management plan found that the students are succeeded to improve their studies and have good attitudes to local program of our home in Suphanburi "Visiting Don Chedi".

4. The results of evaluation and improvement found that the students have more understanding; learning achievement that study from the developed program after studying higher than pre-study is statistically significant at level .01. The results of improvement show that they are revised in flexible and continuous time of activity arrangement and compliance with the content.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ลพบุรี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง ดร.สุพจน์ เกิดสุวรรณ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไล ทองแผ่ ประธานกรรมการ และดร.สันติ แสงสุก อาจารย์ทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำเป็นที่ปรึกษา และให้ข้อเสนอแนะแก้ไขในการดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จสมบูรณ์ ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้กับมหาบัณฑิตรุ่นที่12 จนได้มีความรู้ความชำนาญและสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง ขอขอบพระคุณ นายสมศักดิ์ เจริญพานิชเสรี ผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณภูมิ นายปรีชา หิรัญสาย นางอรทัย ทิพนตร นายสมเกียรติ วงศ์ศรีเผือก นายสมศักดิ์ลิ้มประเสริฐ รองผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณภูมิ นางสุนันทา สุนทรประเสริฐ ครูเชี่ยวชาญโรงเรียนสุพรรณภูมิ ที่ได้ให้คำแนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดและให้คำปรึกษาขอขอบคุณนางสาวอรสินี รัตจันทร์ ที่ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้จนสมบูรณ์ได้ ขอขอบคุณเพื่อนๆ นักศึกษาปริญญาโท รุ่นที่12 ศูนย์สุพรรณภูมิ ที่ได้อนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลือตั้งแต่เริ่มเรียนจนจบการศึกษา

ท้ายที่สุดคุณค่าและประโยชน์ใดๆที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอมอบเพื่อบูชาพระคุณของบิดามารดา ครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้เมตตา เลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และวางรากฐานทางการศึกษาและประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยทั้งในอดีตและในปัจจุบัน

เดือนใจ น้อยแก้ว

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมติฐานการวิจัย.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
ความรู้พื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร.....	12
ความหมายของหลักสูตร.....	12
ความสำคัญของหลักสูตร.....	14
องค์ประกอบของหลักสูตร.....	16
ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร.....	18
แนวคิดและรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร.....	18
ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร.....	20
การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น.....	21
ความหมายของหลักสูตรท้องถิ่น.....	21
ลักษณะของหลักสูตรท้องถิ่น.....	23
แนวทางในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น.....	24
กระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น.....	24
ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น.....	25
การวัดประเมินผลหลักสูตรท้องถิ่น.....	27
จุดมุ่งหมายของการประเมินผลหลักสูตรท้องถิ่น.....	27
ระยะเวลาของการประเมินหลักสูตร.....	28
ขั้นตอนการประเมินผลหลักสูตร.....	29
วิธีการและแหล่งข้อมูล.....	29
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544.....	30
ความนำ.....	30

บทที่ 2 (ต่อ)

หน้า

หลักการ.....	30
จุดหมาย	31
โครงสร้างของหลักสูตร	32
วิสัยทัศน์การเรียนการสอนภาษาไทย.....	32
คุณภาพผู้เรียน.....	32
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	34
คำอธิบายรายวิชา.....	34
จังหวัดสุพรรณบุรีและอำเภอดอนเจดีย์	36
ภูมิหลังจังหวัดสุพรรณบุรี	36
ลักษณะภูมิประเทศของสุพรรณบุรี.....	39
การวิเคราะห์ปัจจัยภายในของจังหวัดสุพรรณบุรี	40
การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกของจังหวัดสุพรรณบุรี	41
ภูมิหลังอำเภอดอนเจดีย์	42
การปกครองส่วนท้องถิ่น.....	42
อาณาเขต.....	43
ความสำคัญอนุสรณ์ดอนเจดีย์.....	43
ความเป็นมาของพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์.....	43
ประวัติที่ตั้ง.....	44
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	45
ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	45
ลักษณะของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	45
การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	46
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	47
เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	48
แนวคิดในการสร้างแบบวัดเจตคติ.....	49
ความหมายของเจตคติ.....	49
ลักษณะที่สำคัญของเจตคติ	50
องค์ประกอบของเจตคติ.....	50
การเปลี่ยนแปลงเจตคติ	51
การวัดเจตคติ.....	52

	หน้า
บทที่ 2 (ต่อ)	
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	54
งานวิจัยในประเทศ	54
งานวิจัยต่างประเทศ	59
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	60
ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (Research) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน	60
ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (Development) : การพัฒนาหลักสูตร	69
ขั้นตอนที่ 3 วิจัย (Research) : การทดลองใช้หลักสูตร	73
ขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (Development) : การประเมินผลและปรับปรุง หลักสูตร	75
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (Research) : ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน	80
ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (Development) : พัฒนาผลการพัฒนาหลักสูตร	91
ขั้นตอนที่ 3 วิจัย (Research) : การทดลองใช้หลักสูตร	104
ขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (Development) : ผลการประเมินและปรับปรุง หลักสูตร	106
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	109
สรุปผลการวิจัย	109
การอภิปรายผล	111
ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้	114
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	114
บรรณานุกรม	115
ภาคผนวก	121
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	122
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ	129
ภาคผนวก ค แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสัมภาษณ์	134

	หน้า
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม.....	140
ภาคผนวก จ แบบประเด็นสนทนากลุ่ม.....	146
ภาคผนวก ฉ การหาคุณภาพของหลักสูตรฉบับร่าง.....	151
ภาคผนวก ช แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบ ก่อน – หลังเรียน.....	157
ภาคผนวก ซ หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”	165
ภาคผนวก ฌ แผนการจัดการเรียนรู้.....	194
ภาคผนวก ญ ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r).....	292
ภาคผนวก ฎ ตารางบันทึกคะแนน.....	295
ภาคผนวก ฏ เจตคติหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนหลักสูตร ท้องถิ่น.....	299
ภาคผนวก จู ภาพประกอบกิจกรรม.....	303
ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์.....	313

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตาราง 1	สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 1 วิจัย (Research) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน.....	68
ตาราง 2	สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (Development) : การพัฒนาหลักสูตร.....	72
ตาราง 3	สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 3 วิจัย (Research) : การทดลองใช้หลักสูตร.....	74
ตาราง 4	สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (Development) : การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร.....	80
ตาราง 5	จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์.....	85
ตาราง 6	จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	87
ตาราง 7	ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กำหนดเวลาเรียน 15 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1.....	94
ตาราง 8	การประเมินหลักสูตรฉบับร่างของผู้เชี่ยวชาญ.....	100
ตาราง 9	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	106

สารบัญภาพ

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	หน้า 9
----------------------------------	-----------

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตราที่ 80 รัฐต้องดำเนินตามนโยบาย ด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษาและวัฒนธรรม ข้อ 3) กำหนดนโยบายด้านการศึกษาพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ รวมทั้งปลูกฝังให้มีจิตสำนึกของความเป็นไทย ส่งเสริมสนับสนุนการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ ปลูกจิตสำนึก เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนคำนึงมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทย ให้มีคุณธรรมและมีความรอบรู้อย่างเท่าทันให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมการเรียนรู้อย่างมั่นคง แนวทางพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะพร้อมทั้งมีสมรรถนะทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549, หน้า 52) ซึ่งแนวดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ ในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกศตวรรษที่ 2 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทยให้มีทักษะ การคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และอยู่ร่วมกันในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 29) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ของหลักสูตรเกี่ยวกับสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน กล่าวไว้ ในข้อ 4 มีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองไทยและพลโลกยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 2550, หน้า 23) และข้อที่ 5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงาม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ในมาตรา 7 มาตรา 23 วรรค 3 มาตรา 27 และมาตรา 29 ซึ่งได้กำหนดว่ากระบวนการในการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องมีความภูมิใจในความเป็นไทย ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย

ให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมการกีฬาภูมิปัญญาไทยและการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และให้สถานศึกษาร่วมกับชุมชน องค์กรต่างๆ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยการจัดกระบวนการในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญา และวิทยาการต่างๆ ในชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า9-29) นอกจากนี้รัฐบาลไทยยังได้กำหนดแผนแม่บทวาระแห่งชาติเพื่อสืบทอดและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยไว้ในแผนงานต่างๆ

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 ข้อ 5 ระบุว่าให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการสถานศึกษาอยู่ภายใต้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน" และข้อ 6 ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. วางแผนการดำเนินงานวิชาการ กำหนดสาระรายละเอียดของหลักสูตรสถานศึกษาและแนวการจัดสัดส่วนสาระการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สภาพเศรษฐกิจสังคมศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาของท้องถิ่น

2. จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษานอกจากจะต้องจัดการศึกษาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ คู่คุณธรรมแล้วยังจะต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ชีวิตจริงของตนเองในท้องถิ่น เรียนรู้สภาพภูมิศาสตร์ประวัติศาสตร์ประวัติศาสตร์ความเป็นมา สภาพของท้องถิ่น สภาพเศรษฐกิจ สังคมการดำรงชีวิต ภูมิปัญญา ศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนทำให้มีความรักความผูกพันและมีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง รวมทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตในสังคม

3. สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวนี้ รวมทั้งจะต้องดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สถานศึกษามีความจำเป็นในการมีหลักสูตรท้องถิ่น เพื่อถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี กระบวนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้ผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่เป็นคนดี คนเก่งอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และร่วมกันอนุรักษ์ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของชาติไว้ เพื่อเป็นมรดกอันล้ำค่าแก่อนุชนรุ่นหลังต่อไป สุนีย์ ภูพันธ์ (2546, หน้า 21) ได้กล่าวไว้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญยิ่งในการจัดการศึกษาเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นแนวทางในการจัดมรดกประสพการณ์แก่ผู้เรียน อันเปรียบเสมือนแผน

ที่หรือเข็มทิศที่จะนำทางในการจัดการศึกษาให้บรรลุผล ซึ่งชี้ให้เห็นว่าหลักสูตรเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งที่จะทำให้ความมุ่งหมายในการจัดการศึกษابรรลุผลและมีส่วนช่วยในการสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นคนที่มีคุณภาพในอนาคต ดังนั้นการกำหนดจุดมุ่งหมายเนื้อหาวิชาและแนวทางปฏิบัติจึงเป็นรากฐานทางสติปัญญาทักษะและคุณธรรมให้แก่ผู้เรียนได้อย่างชัดเจนจึงสามารถใช้หลักสูตรเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

หลักสูตรจึงต้องปรับปรุงพัฒนาให้ทันสมัยและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 แทนหลักสูตรเดิมที่ใช้มาเป็นเวลานานนับสิบปีก็เพื่อต้องการที่จะพัฒนาคุณภาพของคนไทยให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง มีความเป็นไทยและมีศักยภาพในการแข่งขันในระดับนานาชาติ พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญาความรู้คุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ผลจากการประกาศใช้หลักสูตรทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษา ผู้เรียนจะมีบทบาทในการกำหนดการเรียนรู้ของตนเอง ไม่ใช่เป็นผู้รับความรู้จากครูเพียงฝ่ายเดียว ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กำหนดให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่ จัดทำสาระและหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนั้น สถานศึกษาจึงต้องพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ ประสบการณ์ไปพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรู้สึกรักภาคภูมิใจและผูกพันกับท้องถิ่นของตน

สถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผน และดำเนินการใช้หลักสูตร การเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนาการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร จัดทำระเบียบการวัดและประเมินผลในการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และรายละเอียดที่เขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่น ๆ ในระดับท้องถิ่นได้จัดทำเพิ่มเติม รวมทั้งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 8)

ศูนย์การประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี ศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรี ชั้น 3 ถนนสุพรรณบุรี – ชัยนาท สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี มีภูมิปัญญาท้องถิ่นสุพรรณบุรี ทั้งทางด้านประวัติศาสตร์และทางด้านวรรณคดีวรรณกรรม และนักร้องลูกทุ่งที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ สมกับคำขวัญของจังหวัดสุพรรณบุรีที่ว่า “สุพรรณบุรี เมืองยุทธหัตถี วรรณคดีขึ้นชื่อ เลื่องลือพะเครื่อง รุ่งเรืองเกษตรกรรม สูงล้ำประวัติศาสตร์ แหล่งปราชญ์ศิลปิน ภาษาถิ่นชวนฟัง” จากคำขวัญเมืองสุพรรณบุรีนี้ ที่แสดงให้เห็นถึงความป็นอัจฉริยะทางภาษา

ของบรรพบุรุษไทย เป็นร่องรอยให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองทางวัฒนธรรม การอยู่ดี มีสุข ของสังคมไทยในอดีต แต่ในปัจจุบันสิ่งที่นายกอง และหวงแหนที่กำลังจะเสื่อมถอยและอาจจะสูญหายไปอย่างน่าเสียดาย คนรุ่นหลังอาจไม่เห็นคุณค่า สิ่งที่ดีงามเหล่านั้นไปพร้อม ๆ กับอายุของ ปู่ ย่า ตา ทวด หลายๆ ฝ่ายจึงได้พยายามที่จะอนุรักษ์และถ่ายทอดภูมิปัญญาอันล้ำค่านี้ไว้ให้คงอยู่คู่ถิ่นไทยตลอดไป เยาวชนจึงเป็นเป้าหมายสำคัญที่จะเป็นความหวังให้เป็นผู้สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านนี้ไว้ เพื่อจะได้เป็นผู้ถ่ายทอดและเผยแพร่สู่ชนรุ่นหลังต่อไปในอนาคต และประการที่สำคัญชาวสุพรรณบุรีทุกคน มีความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิดที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะดอนเจดีย์ดินแดนที่ประชาชนรู้จักและซาบซึ้งในความสำคัญ และความเป็นอัจฉริยภาพทางด้านการสงครามของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ที่ทรงกอบกู้เอกราชให้ไทยเป็นอิสรภาพจนถึงทุกวันนี้

การได้ศึกษาความรู้ประวัติของพระองค์ ประวัติศาสตร์ การกอบกู้เอกราชพร้อมทั้งการอนุรักษ์ไว้ซึ่งประเพณีการบวงสรวงพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ ซึ่งจะแสดงให้เห็นได้จากการจัดกิจกรรมบวงสรวงพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ โดยมีการวางพวงมาลาทั้งสามเหล่าทัพ ซึ่งตรงกับวันที่ 18 มกราคมของทุกปี เป็นวันกองทัพไทยทั้งนี้นักเรียนทุกคนใน จังหวัดสุพรรณบุรีก็ได้แสดงความสามารถของตนเองในการร่วมกิจกรรมการแสดง การแสดง กิจกรรมการสู้รบ การชนช้าง การขายสินค้าและภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวดอนเจดีย์ทั้งนี้อย่างภาคภูมิใจเต็มใจ ซึ่งสังเกตได้จากวันงานจะมีประชาชนมาสักการะองค์พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์

ตั้งกระแสพระราชดำริของสมเด็จพระบรมราชินีนาถ เนื่องในวันแม่แห่งชาติ 12 สิงหาคม 2551 สรุปความได้ว่า มรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติไทยเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานและเก่าแก่ควรแก่การดำรงไว้ให้คนรุ่นหลัง ไม่ว่าจะในยุคใด สมัยใดประวัติศาสตร์ล้วนมีคุณค่ามหาศาล ทำให้ชาติไทยมีความหลากหลายทางศิลปวัฒนธรรม อันบ่งบอกถึงความเจริญรุ่งเรืองและความยิ่งใหญ่ในอดีตอันเป็นที่ยอมรับแก่นานอารยประเทศจะให้นักเรียนได้เรียนประวัติศาสตร์เพื่อเด็กจะได้มีความรู้ รักในแผ่นดินเกิด หวังแหนในแผ่นดินเกิดของตนเอง พระองค์ทรงเล็งเห็นความสำคัญของผืนแผ่นดินไทยเด็กไทยควรจะมีความรู้ และได้ศึกษาถึงความสำคัญและความ เป็นมาของแผ่นดินไทยที่ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญต่อชีวิตคนไทย

ดังนั้นจึงจำเป็นที่ได้นำมาสร้างเป็นบทเรียน กิจกรรม กระบวนการเรียนรู้ นวัตกรรม การเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” มาสอนให้นักเรียนที่เป็นคนสุพรรณบุรี ได้อนุรักษ์ขนบธรรมเนียมนี้ไว้ตั้งแต่เล็ก เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่จะได้รักและหวงแหน อนุรักษ์ไว้ซึ่งประวัติศาสตร์ของชาติไทย ตระหนักในความยากลำบากที่องค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงกอบกู้เอกราชให้คนไทยมีผืนแผ่นดินอยู่ตราบนานทุกวันนี้ ว่าเป็นของชาวสุพรรณบุรีไม่ใช่เป็นของชาวเมืองกาญจนบุรี เพราะเกรงว่าถ้าไม่สืบสานและอนุรักษ์ไว้ประวัติศาสตร์ถูกลืม พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์อาจจะคลาดเคลื่อนไปที่จังหวัดอื่นก็ได้ การ

พัฒนาหลักสูตรมีความจำเป็นสถานศึกษามากในปัจจุบันและจะมากยิ่งขึ้นในอนาคตเพราะเทคโนโลยีทางการศึกษาในปัจจุบันได้พัฒนาอย่างรวดเร็ว เช่น การนำคอมพิวเตอร์มาช่วยทางการศึกษา เพื่อหาแหล่งค้นคว้าที่ก้าวไกลนอกจากห้องสมุดโรงเรียนแล้วยังมีแหล่งค้นคว้าที่กว้างขวางมากคือ อินเทอร์เน็ต การเรียนรู้ได้โดยการค้นคว้าด้วยตนเองดังนั้น การศึกษาด้วยตนเองจึงมีความสำคัญที่นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 1 คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จะต้องมีศักยภาพทางด้านภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจนครบกระบวนการเรียนรู้ เช่น การอ่าน การเขียน การฟังดู พูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีวรรณกรรม

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกของจังหวัดสุพรรณบุรีทางอินเทอร์เน็ต การจัดการศึกษาในทุกๆระดับ ประสบปัญหาสำคัญในเรื่องผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ สภาพปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร สื่อกระบวนการ และการวัดผลประเมินผลหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่หลากหลายได้ ครูและบุคลากรทางการศึกษาบางส่วนยังขาดความรู้ ความสามารถ และทักษะในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยที่เป็นกระบวนการทางภาษาไทย คือ การอ่าน การเขียน การฟังดู พูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรม จึงจำเป็นที่จะต้องนำหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” บูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนกลุ่มสาระอื่น

อ้างถึงการสัมภาษณ์ การสอบถาม การสนทนากลุ่มจากผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ด้านหลักสูตรท้องถิ่น คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้รู้ในท้องถิ่น ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องหลักสูตรเพิ่มเติม คือ หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

จากการสัมภาษณ์ร้อยละ 100 มีความเห็นว่าหลักสูตรท้องถิ่นมีความจำเป็นที่ควรพัฒนา ร้อยละ 80 เห็นสมควรให้ไปศึกษานอกสถานที่โดยการศึกษาสภาพจริง ร้อยละ 40 ซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาไทยเห็นสมควรว่านักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 ควรจะเริ่มต้นด้วยการอ่านก่อนเพราะเด็กช่วงชั้นนี้ควรเน้นการอ่านคล่องเป็นหัวใจหลัก ผู้วิจัยจึงได้รับไว้พิจารณาในประเด็นนี้ส่วนทางด้านปัญหาอุปสรรคคือจะนำหลักสูตรนี้ไปสอนร่วมกับวิชาใด ร้อยละ 60 ซึ่งเป็นครูกลุ่มสาระภาษาไทยมีความเห็นว่าควรจะนำไปบูรณาการกับวิชาภาษาไทย

จากการสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรร้อยละ 100 มีความเห็นว่าต้องการเรียนในหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ในเนื้อหาสาระ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาคำในหลักสูตร
2. ศึกษาประวัติดอนเจดีย์
3. ศึกษาอัตราตัวสะกดไม่ตรงตามแม่
4. ศึกษาแผนที่การเดินทาง
5. ศึกษาการเขียนรายงานการค้นคว้า
6. อ่านเสริมบทเรียน สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

จากการสนทนากลุ่ม focus group สรุปได้ว่าผู้อำนวยการโรงเรียนกล่าวว่า หลักสูตรนี้เหมาะสมควรจะเพิ่มเติมทางประวัติศาสตร์ด้วย ส่วนผู้รู้ในท้องถิ่นกล่าวว่า หลักสูตรนี้ควรจะต้องให้กับผู้เรียนทุกช่วงชั้นเพราะเป็นประวัติศาสตร์ที่สำคัญของประเทศชาติและการศึกษานั้นควรจะศึกษาด้วยสภาพจริงมากกว่าการเชิญวิทยากรหรือการเรียนในห้องสมุด คือการไปทัศนศึกษาที่พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์

ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะนำมาสร้างเป็นบทเรียนในหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรม กระบวนการเรียนรู้ นวัตกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” มาสอนให้นักเรียนที่เป็นคนสุพรรณบุรี ได้อนุรักษ์ขนบธรรมเนียมนี้ไว้ตั้งแต่เล็ก เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่จะได้รักและหวงแหนอนุรักษไว้ซึ่งประวัติศาสตร์ของชาติไทย ตระหนักในความยากลำบากที่องค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงกอบกู้เอกราชให้คนไทยมีผืนแผ่นดินอยู่ตราบนานทุกวันนี้ ว่าเป็นของชาวสุพรรณบุรี

ความมุ่งหมายในการวิจัย

ความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายทั่วไปเพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และมีความมุ่งหมายเฉพาะ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. เพื่อประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ความสำคัญของการวิจัย

1. นักเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ดีขึ้น
2. เป็นแนวทางให้โรงเรียนที่ดำเนินการจัดทำสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนสุพรรณภูมิ ถนนหมื่นหาญ ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 จำนวน 322 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนสุพรรณภูมิ ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 จำนวน 45 คน โดยสุ่มตัวอย่างง่าย (simple random) ด้วยวิธีจับฉลากเป็นห้องเรียน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ความเข้าใจเกี่ยวกับดอนเจดีย์ และเจตคติต่อหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์"

4. ระยะเวลาการใช้หลักสูตร ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ใช้เวลา 15 ชั่วโมง

5. สาระการเรียนรู้ หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาออกเป็น 2 ตอน คือหลักสูตรภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ภาคทฤษฎีประกอบด้วยคำใหม่ในหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" ประวัติอำเภอดอนเจดีย์ แผนที่การเดินทางเที่ยวดอนเจดีย์ คำในมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามแม่ การใช้ไม้ทัณฑฆาต การเขียนรายงานเที่ยวดอนเจดีย์ การอ่านบทร้อยกรอง อ่านเสริมบทเรียนเรื่อง "เที่ยวดอนเจดีย์" ส่วนภาคปฏิบัติก็คือ การศึกษานอกสถานที่

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การสร้าง การปรับปรุง การเปลี่ยนแปลง หลักสูตรให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นโดยการเพิ่มเติมจากหลักสูตรแกนกลาง ขึ้นมาใหม่เพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและโรงเรียน

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การสร้างหลักสูตรหรือการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การจัดทำหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือเป็นการจัดทำหลักสูตรใหม่โดยไม่มีหลักสูตรเดิมอยู่ก่อน การพัฒนาหลักสูตรจะประกอบด้วย 3 องค์ประกอบคือ

1. การวางแผนจัดทำหรือร่างหลักสูตร

2. การใช้หลักสูตร

3. การประเมินผลหลักสูตร

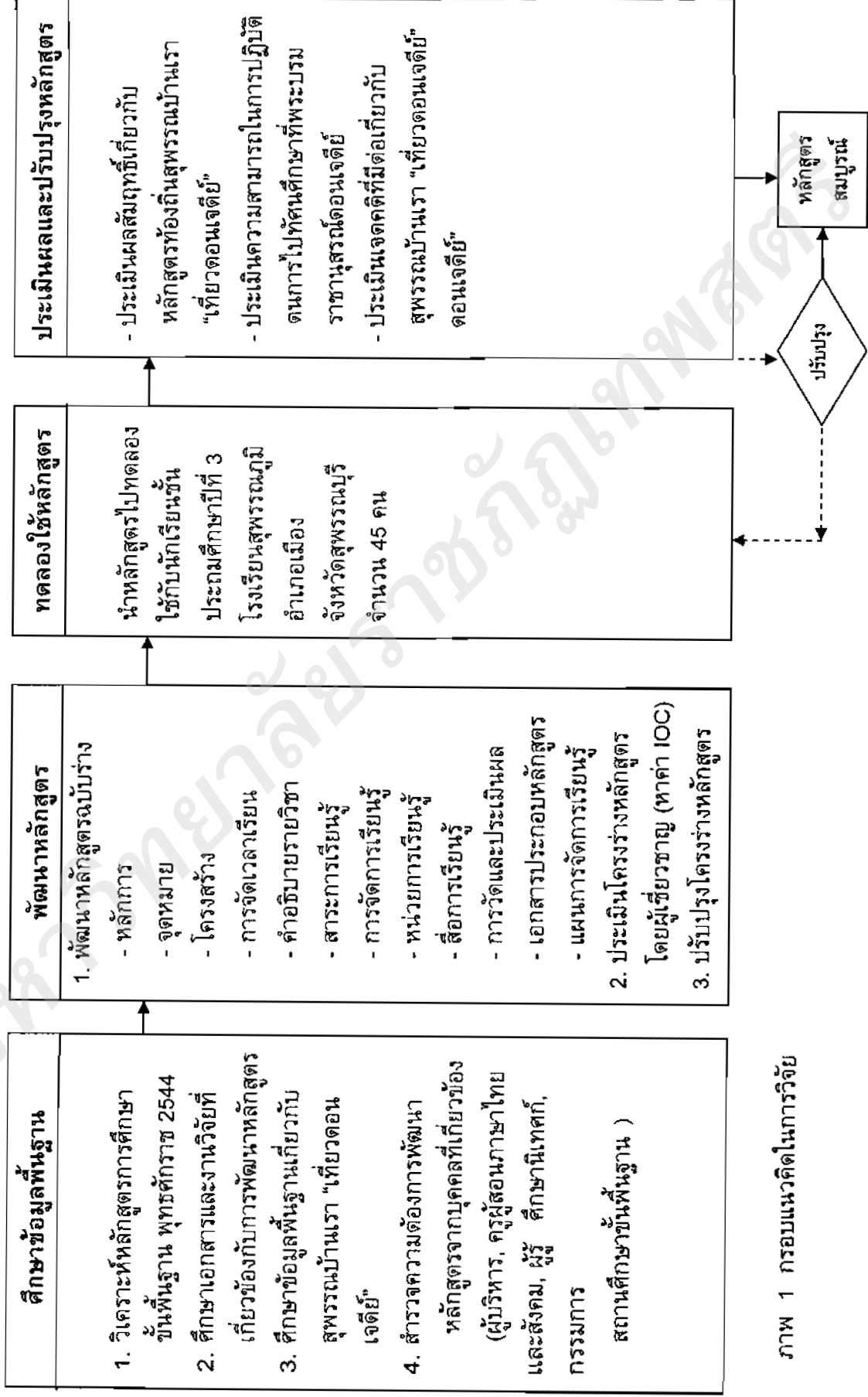
หลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” หมายถึง การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาเพิ่มเติมจากหลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในลักษณะการเพิ่มรายละเอียดของเนื้อหา การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงรูปเล่มของหนังสืออ่านประกอบ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างเต็มศักยภาพซึ่งมีการพัฒนา 4 ขั้นตอน

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. เพื่อประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ความสามารถและทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้ของบุคคล อันเกิดจากการจัดการเรียนการสอนและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมประสพการณ์เรียนรู้ ทั้งด้านความรู้ที่เป็นทักษะ รวมถึงคุณภาพการจัดกิจกรรมการสอนโดย การทดสอบจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งประกอบด้วยความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ตามหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณ บ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นเพื่อทำให้มีความรู้ความเข้าใจหลังใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตร

เจตคติที่ดีต่อหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” เป็นความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ หรือความศรัทธาต่อหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” จนเกิดความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาในเชิงบวกหรือเชิงลบต่อวัตถุ สถานการณ์ สถาบัน หรือบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามสภาพการณ์ เมื่อบุคคลนั้นได้รับความรู้ ประสพการณ์ต่อหลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ก็จะแสดงออกให้รู้ถึงความคิดของตน

นักเรียน หมายถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนสุพรรณภูมิ ถนนหมื่นหาญ ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 45 คน

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวตอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

1. ความรู้พื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร
 - 1.1 ความหมายของหลักสูตร
 - 1.2 ความสำคัญของหลักสูตร
 - 1.3 องค์ประกอบของหลักสูตร
 - 1.4 ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร
 - 1.5 แนวคิดและรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร
2. การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
 - 2.1 ความหมายของหลักสูตรท้องถิ่น
 - 2.2 ลักษณะของหลักสูตรท้องถิ่น
 - 2.3 แนวทางการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
 - 2.4 การได้มาของหลักสูตรท้องถิ่น
 - 2.5 หลักการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
 - 2.6 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
 - 2.7 ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
 - 2.8 การวัดประเมินผลหลักสูตรท้องถิ่น
 - 2.9 จุดมุ่งหมายของการวัดประเมินผลหลักสูตรท้องถิ่น
 - 2.10 ระยะเวลาของการประเมินหลักสูตร
 - 2.11 ขั้นตอนในการประเมินผลหลักสูตร
 - 2.12 วิธีการและแหล่งข้อมูล
3. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 - 3.1 ความนำ
 - 3.2 หลักการ
 - 3.3 จุดหมาย
 - 3.4 โครงสร้างหลักสูตร
 - 3.5 วิสัยทัศน์
 - 3.6 คุณภาพผู้เรียน

- 3.7 สารและมาตรฐานการเรียนรู้
- 3.8 คำอธิบายรายวิชา
4. จังหวัดสุพรรณบุรีและอำเภอดอนเจดีย์
 - 4.1 ภูมิหลังจังหวัดสุพรรณบุรี
 - 4.2 ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดสุพรรณบุรี
 - 4.3 การวิเคราะห์ปัจจัยภายในของจังหวัดสุพรรณบุรี
 - 4.4 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกของจังหวัดสุพรรณบุรี
 - 4.5 ภูมิหลังของอำเภอดอนเจดีย์
 - 4.6 การปกครองส่วนท้องถิ่น
 - 4.7 อาณาเขต
 - 4.8 ความสำคัญของอนุสรณ์ดอนเจดีย์
 - 4.9 ความเป็นมาของพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์
 - 4.10 ประวัติที่ตั้ง
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 5.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 5.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
6. เจตคติ
 - 6.1 ความหมายของเจตคติ
 - 6.2 ลักษณะที่สำคัญของเจตคติ
 - 6.3 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 6.4 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ
 - 6.5 การเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อหลักสูตร
 - 6.6 การวัดเจตคติ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ความรู้พื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร

1. ความหมายของหลักสูตร

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535, หน้า 41) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. หลักสูตรเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎี หลักการและนำไปใช้ในการจัดการเรียนสอน ตามที่มุ่งหมายไว้

2. หลักสูตรเป็นระบบในการจัดการศึกษา โดยมีปัจจัยนำเข้า (input) เช่น ครู นักเรียน วัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น กระบวนการ (process) ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลผลิต (output) คือ ความสำเร็จทางการศึกษา

3. หลักสูตรเป็นแผนการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณ บ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

ความหมายของหลักสูตร มีความหมายหรือคำนิยามที่แตกต่างกันออกไปตาม ทศนะความเชื่อ แนวคิด ปรัชญา และประสบการณ์ของนักการศึกษา และหน่วยงานทาง การศึกษาซึ่ง

วิชัย ดิสสระ (2535, หน้า 19) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 2 ประการ คือกลุ่มวิชาหรือประสบการณ์ที่กำหนดไว้ ให้ผู้เรียนภายใต้คำแนะนำของโรงเรียน หรือหลักสูตร ประกอบด้วยประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งหมดที่นักเรียนได้รับจากโรงเรียน (กรมวิชาการ, 2540 ก, หน้า 7) ได้สรุปว่า หลักสูตรหมายถึงประสบการณ์ทั้งปวงที่โรงเรียนจัดให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองไปในทางที่โรงเรียนปรารถนา

กาญจนา คุณารักษ์ (2540, หน้า 14) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง โครงการ หรือแผนข้อกำหนดอันประกอบด้วยหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง กิจกรรม และวัสดุต่างๆ ใน การจัดการเรียนการสอนที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ความสามารถ โดยส่งเสริมศักยภาพ ของตนเอง

ถวัลย์ มาตจรัส (2545, หน้า 52) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึงมวลประสบการณ์ ที่สถานศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียนตามสภาพและความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ และหลักสูตรเป็น แผนหรือแนวทางหรือกำหนดให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถให้บุคคลพัฒนาได้เต็มตาม ศักยภาพแห่งตน

กรมวิชาการ (2545, หน้า 5) กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรสถานศึกษาว่า เป็นแผนหรือแนวทางหรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถสูงสุด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่ การปฏิบัติได้ สามารถรู้จักตนเองมีชีวิต อยู่ในโรงเรียน ชุมชน และสังคมอย่างมีความสุขจากความหมายของหลักสูตรข้างต้น

สรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้หรือมวลประสบการณ์ที่ โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น พร้อมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อ หลักสูตร มีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง อันประกอบไปด้วย ความนำ หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร คุณภาพผู้เรียน วิสัยทัศน์ กิจกรรมการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนรู้สื่อต่างๆ และวิธีวัดประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีจุดประสงค์ในการเรียนเฉพาะเจาะจง สารการเรียนรู้

2. ความสำคัญของหลักสูตร

กาญจนา คุณารักษ์ (2540, หน้า 4) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะทำให้ปรัชญา หรือความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาบรรลุผลสมความมุ่งหมาย ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ เพราะหลักสูตรมีความสำคัญในการพัฒนาบุคคลในทุกๆด้าน กล่าวคือ ผู้เรียนอยู่ในวัยที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต หลักสูตรมีส่วน ช่วยในการสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคตนอกจากนั้นหลักสูตรยังมีความสำคัญต่อสังคม การเมืองและเศรษฐกิจอีกด้วย ซึ่งประกอบไปด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีจุดประสงค์ในการเรียนเฉพาะเจาะจง

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงศ์ (2539, หน้า11) ได้กล่าวว่า การที่จะทราบว่าการศึกษาระดับต่างๆ จะดีหรือไม่ดีสามารถศึกษาจากหลักสูตรสถานศึกษาในระดับนั้นๆ เพราะหลักสูตรเป็นเครื่องมือในการปรับจุดหมายและนโยบายทางการศึกษาของชาติเข้าสู่ปฏิบัติในสถาบันการศึกษาระดับต่างๆ หลักสูตรเป็นเสมือนหางเสือที่จะกำหนดทิศทางให้การเรียนการสอนเป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษาเป็นเครื่องชี้นำทางในการจัดความรู้ และประสบการณ์แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาตามจุดมุ่งหมายหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา เป็นเครื่องชี้ถึงความเจริญของชาติ ถ้าหลักสูตรทันสมัยคนในชาติ ก็มีความรู้มีประสิทธิภาพประเทศก็เจริญ อมรา บุญช่วย, และเล็ก เริงสินธุ์ (2540, หน้า19-20) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นเครื่องมือสำคัญในการที่จะทำให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายและเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า การจัดการศึกษาของแต่ละประเทศเน้นหนักไปทางใด

นิเทศสุขกิจ ทัพชัย (2540, หน้า 8-9) ได้สรุปความสำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นมวลประสบการณ์ โครงสร้าง กิจกรรมและเป็นกลุ่มวิชาทั้งหลายที่มุ่งให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมจนเกิดการพัฒนาให้เป็นผู้มีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
2. หลักสูตรช่วยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งเป็นการควบคุมจิตใจและการปฏิบัติให้อยู่ในระบบระเบียบและค่านิยมของสังคม
3. หลักสูตรเป็นตัวกลางหรือตัวเชื่อมระหว่างปรัชญาปณิธานหรือจุดหมายของการศึกษากับวิธีสอนหรือการใช้หลักสูตรเข้าด้วยกัน

ถาวร บัวศรี (2542, หน้า 9) กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า

1. หลักสูตร เป็นเครื่องมือที่ถ่ายทอดเจตนารมณ์ เป้าประสงค์ ความมุ่งหมาย และนโยบายการศึกษาของชาติสู่การปฏิบัติ
2. หลักสูตรคือหัวใจของการศึกษา เพราะถ้าปราศจากหลักสูตรแล้ว การศึกษาก็ย่อมดำเนินการไม่ได้

3. หลักสูตรเป็นการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อให้แน่ใจว่าเยาวชนในแต่ละวัยและระดับการศึกษาได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพทัดเทียมกัน

4. หลักสูตรเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนว่าจะได้รับการศึกษาตามที่ตั้งใจไว้

5. หลักสูตรเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นแนวทางในการจัดมวลงประสพการณ์แก่ผู้เรียน

วิวัฒนาพร ระวังทุกข์ (2545, หน้า 3) กล่าวว่า หลักสูตรสถานศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้านช่วยชี้แนะให้ผู้บริหารสถานศึกษาครูดลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้สามารถจัดมวลงประสพการณ์ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง ในด้านความรู้ ทักษะคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จนบรรลุผลตามจุดหมายของการจัดการศึกษา สถานศึกษาต้องทำงานร่วมกับครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น วัด สถานศึกษาทั้งภาครัฐ และเอกชนในท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดผลตามจุดมุ่งหมายสำคัญของหลักสูตร

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546, หน้า 17) กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรว่า

1. หลักสูตรเป็นเสมือนเบ้าหลอมพลเมืองให้มีคุณภาพ
2. หลักสูตรเป็นมาตรฐานของการศึกษา
3. หลักสูตรเป็นโครงการและแนวทางในการศึกษา
4. หลักสูตรในระดับโรงเรียนเป็นหลักสูตรที่ให้แนวปฏิบัติแก่ครู
5. หลักสูตรเป็นแนวทางในการส่งเสริม ความเจริญงอกงามและพัฒนาการของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

6. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดแนวทาง การจัดประสพการณ์ว่าผู้เรียน และสังคมควรได้รับสิ่งใดบ้าง ที่จะเป็ประโยชน์แก่เด็กโดยตรง

7. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดเนื้อหาวิชาที่จะช่วยให้เด็กมีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างราบรื่นเป็นผลเมืองที่ดีของประเทศชาติและบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

8. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนด วิธีการดำเนินชีวิตของเด็กให้เป็นไปด้วยความราบรื่น

9. หลักสูตรย่อมทำนายลักษณะของสังคมในอนาคต

10. หลักสูตรย่อมกำหนดแนวทางความรู้ความสามารถ ความประพฤติ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียนในอันที่จะอยู่ในสังคม และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและชาติบ้านเมือง

ปราโมทย์ จันทรเรือง (2548, หน้า 6-7) กล่าวว่า หลักสูตรเปรียบเสมือนแผนที่เดินเรือซึ่งบอกให้กัปตันหรือครูผู้สอนรู้ว่าจะต้องตั้งเข็มทิศไปทางใด และจุดหมายปลายทางของการเรียนการสอน และระหว่างทางที่ไปจะต้องทำอะไรบ้าง ต้องใช้สื่อหรืออุปกรณ์ช่วย หรือต้องมีการตรวจสอบประเมินผล ต้องปรับปรุงวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง ในการเรียนการสอนนั้น

ผู้เรียนต้องทราบล่วงหน้าว่าจะได้เรียนรู้อะไรและจะได้รับผลอย่างไร นอกจากนี้จะต้องมีการเตรียมการอย่างไร จึงจะสามารถเรียนรู้และได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

จากความสำคัญของหลักสูตรที่กล่าวมา สรุปได้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาทุกระดับ ในฐานะเป็นเครื่องชี้แนวทางหรือ แผนในการปฏิบัติงานของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นตัวกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย

3. องค์ประกอบของหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรควรพิจารณาถึงองค์ประกอบของหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญ นักการศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ดังนี้คือ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535, หน้า 38-51) กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรว่าหลักสูตรเป็นหัวใจของการสอน อันที่จะนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษาหลักสูตรจะต้องมีโครงสร้างพื้นฐานหรือองค์ประกอบของหลักสูตรพื้นฐานหลัก 4 ประการ คือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหา วิธีสอน การประเมินผล

กาญจนา คุณารักษ์ (2540, หน้า 14) กล่าวว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบอย่างน้อย 6 ประการ คือ

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตร
2. เนื้อหาสาระ
3. วิธีสอนและการดำเนินการ
4. วัสดุอุปกรณ์การสอน
5. กิจกรรมการเรียนการสอน
6. การประเมินผล

รุจิรี ภูสาระ, และจันทราณี สงวนนาม (2545, หน้า 8) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรมี 4 ประการ คือ

1. วัตถุประสงค์ (objective) ซึ่งเป็นแนวทางการเรียนการสอนว่าต้องการให้ผู้เรียนเป็นอย่างไร ต้องสอนเนื้อหาอะไร สอนแก่ใคร สอนทำไม
2. เนื้อหาวิชา (subject matter) หมายถึง สาระของความรู้ และประสบการณ์ในการแสวงหาความรู้ตามศาสตร์นั้นๆ เนื้อหาเป็นรายละเอียดที่นำมาถ่ายทอดให้กับผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

3. วิธีสอนและวิธีดำเนินการ (method and organizative) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอน สอนเนื้อหาวิชาด้วยวิธีสอนแบบต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมีความรู้ สมรรถภาพ ทักษะ เจตคติและคุณสมบัติตามที่หลักสูตรกำหนด

4. วิธีการประเมิน (evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและประเมินผล การเรียนการสอน เพื่อตรวจสอบการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

อมรา บุญช่วย, และเล็ก เรืองสินธุ์ (2540, หน้า 8) ; ยุทธ ไกรวรรณ (2545, หน้า 10-12) และสุนีย์ ภูพันธ์ (2546, หน้า 18-19) ได้มีความเห็นสอดคล้องกับทาบากล่าวคือ มีความเห็นว่า องค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรควรมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. จุดหมายของหลักสูตร (curriculum aims)
2. เนื้อหา (content)
3. การนำหลักสูตรไปใช้ (curriculum implementation)
4. การประเมินหลักสูตร (evaluation)

ขำรง บัวศรี (2542, หน้า 18-19) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรไว้ ดังนี้

1. เป้าหมายและนโยบายทางการศึกษา (education goals and policies) หมายถึง สิ่งที่รัฐต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษา

2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (curriculum aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน

3. รูปแบบและโครงสร้างของหลักสูตร (types and structures) หมายถึง ลักษณะของการแจกแจงวิชาหรือกลุ่มวิชา หรือกลุ่มประสบการณ์

4. จุดประสงค์ของวิชา (subject objective) หมายถึง ผลที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับ ผู้เรียนหลังจากได้เรียนวิชานั้นไปแล้ว

5. เนื้อหา (content) หมายถึง รายละเอียดที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

6. จุดประสงค์ของการเรียนรู้ (instructional objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ คติ และบุคลิกภาพหลังจากที่ได้เรียนรู้ตาม เนื้อหาที่กำหนด

7. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (instructional strategies) หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและมีหลักเกณฑ์ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้

8. การประเมินผล (evaluation) หมายถึง การประเมินผลการเรียนรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน

9. วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน (curriculum materials and instructional media) หมายถึง เอกสารสิ่งพิมพ์ แผ่นฟิล์ม วีดิทัศน์ และอุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งสื่อ อุปกรณ์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน

สรุปองค์ประกอบของหลักสูตรที่นักการศึกษาทุกท่านได้กล่าวไว้ตรงกัน คือ ความสำคัญหลักการ จุดหมายโครงสร้างคำอธิบายรายวิชา ขอบข่ายเนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

4. ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

นักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร ไว้ดังนี้ กรมวิชาการ (2540, หน้า 31-32) ได้ให้ความหมายว่าเป็นการปรับปรุงกิจกรรม การเรียนการสอนหรือกิจกรรมเสริม หรือเป็นการปรับหรือเพิ่มเติมรายละเอียด เนื้อหาวิชา ขึ้นใหม่และอาจรวมไปถึงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนด้วย

ตรินทิพย์ ภู่อาลี (2542, หน้า 36) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุงการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตรเป็นการแก้ไขหลักสูตรที่มีอยู่แล้ว เพียงบางส่วนโดยไม่เปลี่ยนแปลงแนวความคิดพื้นฐานหรือแบบของหลักสูตรเดิมแต่เป็นการแก้ไขเพื่อให้ดีและเหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งต้องกระทำอยู่ตลอดเวลาในการใช้หลักสูตร ส่วนการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนั้นเป็นการสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ โดยเปลี่ยนแปลงจากหลักสูตรเดิมทั้งระบบทุกองค์ประกอบของหลักสูตร

บรรพต สุวรรณประเสริฐ (2544, หน้า 2) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็น กระบวนการตัดสินใจที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย จุดประสงค์ และกิจกรรมของการสอนของ สถานศึกษานั้นๆ ว่าสามารถวัดประเมินประสิทธิภาพ การเรียนรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน ในหลักสูตร ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพจะเป็นการสนับสนุนหลักในการพัฒนา ประชากรของประเทศชาติให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามทิศทางที่ชาติต้องการของสังคมและ เปลี่ยนแปลงในสังคมเป็นผลทำให้หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงซึ่ง ไม่สามารถกำหนดหลักสูตร ให้คงที่อยู่แบบเดิมได้ตลอดเวลา กระบวนการวางแผนหลักสูตรจึงต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลง อยู่ตลอดเวลา

กาญจนา คุณารักษ์ (2540, หน้า 291) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็น กระบวนการวางแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ทุกประเภท เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมตามความมุ่งหมายและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร คือ การสร้าง การเปลี่ยนแปลงและการปรับปรุง หลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น ในลักษณะการเพิ่มรายละเอียด หรือการปรับกิจกรรมการเรียน การสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

5. แนวคิดและรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร

ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร หรือรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการสร้าง หลักสูตรที่มีขั้นตอนสำคัญ อันจะนำไปสู่การได้หลักสูตรที่สามารถนำไปใช้ได้บรรลุตาม จุดมุ่งหมายที่กำหนด นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรไว้ ดังต่อไปนี้

ทาบ (Taba, 1962, หน้า 12) ได้เสนอขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร ไว้ดังนี้

1. สำรวจความต้องการ (diagnosis of needs) โดยสำรวจปัญหาและความต้องการของสังคมเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดจุดมุ่งหมาย

2. การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (formulation of objectives) โดยนำข้อมูลจากการสำรวจมาวิเคราะห์ เพื่อจัดการศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของสังคมและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

3. การเลือกเนื้อหา (selection of content) โดยคัดเลือกเนื้อหาที่ตรงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้เพื่อนำมาสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนตรงกับความต้องการและความจำเป็นของสังคม

4. การจัดเนื้อหาวิชา (organization of content) โดยพิจารณาถึงความยากง่ายของสาระวิชาความต่อเนื่องของเนื้อหาสาระ วิชาใดควรเรียนก่อนหรือเรียนทีหลัง

5. การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ (selection of learning experiences) เพื่อเสริมเนื้อหาวิชาและกระบวนการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

6. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (organization of learning experiences) โดยจัดลำดับก่อนหลัง เพื่อให้การเรียนการสอนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

7. การประเมินผลว่าจะประเมินผลอะไร และวิธีการประเมินผล (determination of what evaluation of evaluate and of the way and means doing it) เป็นการประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรว่ามีการกำหนดเนื้อหาวิชาอะไรบ้าง มีประสบการณ์การเรียนรู้ อะไรบ้าง บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยการประเมินผลจะยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก

การพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ (Tyler) ใช้จุดประสงค์เป็นตัวกำหนด ควบคุม การเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เริ่มจากการกำหนดจุดประสงค์ชั่วคราวขึ้นมาก่อนแล้วหาวิธีการและหลักเกณฑ์จากทฤษฎีการเรียนรู้ปรัชญาการศึกษาและปรัชญาสังคมมาปรับปรุงจุดประสงค์ชั่วคราวให้เป็นจุดประสงค์ที่แท้จริงโดยใช้พื้นฐานทางจิตวิทยาและปรัชญาในการพัฒนาหลักสูตรมาช่วยให้การตรวจสอบว่า การจัดหลักสูตรเพื่อตอบสนองใคร มีจุดมุ่งหมายเหมาะสมหรือไม่ การกำหนดจุดประสงค์จะนำไปสู่การกำหนดโครงสร้าง และกระบวนการวิชาได้ชัดเจน (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2535, หน้า 66) ซึ่งไทเลอร์ ได้เสนอรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร โดยให้หลักการและเหตุผล ใช้วิธี mean-ends ไว้ว่าในการจัดหลักสูตรและการสอนนั้นจะประกอบด้วยหลักการ 4 ข้อ เรียกว่า เหตุผลของไทเลอร์ (Tyler rationale) คือ

1. จุดมุ่งหมายทางการศึกษามีอะไรบ้างที่ควรจัดให้ (educational purposes)
2. ต้องมีประสบการณ์ทางการศึกษาอะไรบ้าง เพื่อช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (educational experiences)

3. ต้องจัดประสบการณ์ทางการศึกษาอย่างไร จึงจะให้มีประสิทธิภาพสูงสุด (organization of educational experiences)

4. ต้องประเมินผลประสบการณ์ในการเรียนการสอนอย่างไรจึงจะตัดสินได้ว่าบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (evaluations)

6. ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงศ์ (2539, หน้า 20-21) ได้เสนอขั้นตอนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอันมีรากฐานมาจากทัศนคติและความต้องการทางสังคม ข้อบังคับทางกฎหมายของรัฐ ข้อค้นพบจากงานวิจัยต่างๆ และปรัชญาของผู้เชี่ยวชาญตามหลักสูตร

2. ออกแบบหลักสูตร เป็นการตัดสินใจเลือกและจัดเนื้อหาสาระ ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเป้าหมายและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรความต้องการของผู้เรียนและลักษณะของสังคม ตลอดจนข้อกำหนดต่างๆ ของสังคม และปรัชญาทางการศึกษา

3. วางแผนและจัดทำแผนการสอนในรูปแบบต่างๆ เลือกวิธีการสอนวัสดุและสื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่ได้กำหนดไว้

4. ประเมินผลหลักสูตร จะต้องใช้เทคนิคการประเมินผลที่สามารถตรวจสอบความสำเร็จของหลักสูตร เน้นที่การประเมินตัวหลักสูตร คุณภาพการสอน และพฤติกรรมทางการเรียนของผู้เรียน

ธำรง บัวศรี (2542, หน้า 129) ได้กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรว่า การจัดทำหลักสูตรแม่บทหรือหลักสูตรระดับชาตินั้น จะต้องจัดทำหลักสูตรต้นแบบเสียก่อน เพื่อนำไปทดลองและแก้ไขจนแน่ใจว่าสามารถจะนำไปใช้ได้โดยทั่วๆ ไป พร้อมทั้งเสนอแนะขั้นตอนในการจัดทำ ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตร
2. กำหนดจุดหมายของหลักสูตร
3. การกำหนดรูปแบบและโครงสร้างของหลักสูตร
4. การกำหนดจุดจุดประสงค์ของวิชา
5. การเลือกเนื้อหาวิชา
6. การจัดทำวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
7. การกำหนดประสบการณ์เรียนรู้
8. การกำหนดยุทธศาสตร์การเรียนการสอน
9. การกำหนดการประเมินผลการเรียนรู้

สังกัด อุทรานันท์ (2532, หน้า 38) ได้เสนอขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตร ไว้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย
3. การคัดเลือกและจัดเนื้อหาสาระ
4. การกำหนดมาตรการวัดและประเมินผล
5. การนำหลักสูตรไปใช้
6. การประเมินผลการใช้หลักสูตร
7. การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

กรมวิชาการ (2540ก, หน้า 11) กล่าวว่า การปรับปรุงหลักสูตรประกอบด้วย ขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. ศึกษา สำรวจปัญหา สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง
2. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยหลักสูตรและสภาพการใช้หลักสูตร
3. ศึกษาแนวคิด รูปแบบในการพัฒนาหลักสูตรและกำหนดรูปแบบหลักสูตร
4. ยกร่างหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง แนวดำเนินการตลอดจนหลักเกณฑ์

การใช้หลักสูตร

5. กำหนดจุดประสงค์ และรายละเอียดของกลุ่มวิชาและรายวิชา
6. กำหนดระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผล
7. จัดทำเอกสารประกอบการใช้หลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
8. ทดลองและประเมินผลให้นำหลักสูตรไปใช้ แล้วทำการปรับปรุงแก้ไข
9. ประกาศใช้หลักสูตรทั่วประเทศ
10. ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

1. ความหมายของหลักสูตรท้องถิ่น

การสร้างหลักสูตรหรือการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การจัดทำหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือเป็นการจัดทำหลักสูตรใหม่โดยไม่มีหลักสูตรเดิมอยู่ก่อน การพัฒนาหลักสูตรจะประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

1. การวางแผนจัดทำหรือยกร่างหลักสูตร
2. การใช้หลักสูตร
3. การประเมินผลหลักสูตร

กรมวิชาการ (2546) แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรนั้นได้ให้แนวทางพัฒนาหลักสูตรเป็น 5 ลักษณะ ดังนี้

1. การปรับกิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมเสริมให้สอดคล้องสภาพความต้องการของท้องถิ่น โดยไม่ทำให้จุดประสงค์ เนื้อหา คาบเวลาเรียน ของรายวิชาพื้นฐานนั้นเปลี่ยนไป
2. การปรับหรือเพิ่มรายละเอียดหัวข้อของเนื้อหา หมายถึง การปรับเนื้อหาด้วยการลดหรือเพิ่มปรับรายละเอียดของเนื้อหา โดยไม่ทำให้จุดประสงค์ เนื้อหา คาบเวลาเรียน ของรายวิชาพื้นฐานนั้นเปลี่ยนไป
3. การปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน เป็นการเพิ่ม ตัดทอนสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่เพื่อความเหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น โดยไม่ทำให้จุดประสงค์ เนื้อหา คาบเวลาเรียนของรายวิชาพื้นฐานนั้นเปลี่ยนไป
4. การจัดทำสื่อการเรียนการสอนชิ้นใหม่ ทำได้โดยการจัดทำหนังสือเรียน คู่มือครู หนังสือประสบการณ์ชีวิต แบบฝึกหัด และเอกสารประกอบการเรียนการสอนขึ้นใช้ตามความเหมาะสม ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหา และสภาพท้องถิ่น
5. การจัดทำคำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติมชิ้นใหม่ เป็นการสร้างหลักสูตรท้องถิ่นทั้งรายวิชา แต่ไม่ซ้ำซ้อนกับรายวิชาที่เป็นรายวิชาพื้นฐาน โดยศึกษาทั้งหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษาที่จัดทำไว้แล้ว

กรมวิชาการ (2546) กล่าวว่า หลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง มวลประสบการณ์ที่จัดขึ้น ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถ ทักษะ เจตคติ และคุณภาพการดำรงชีวิต โดยพยายามใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้บนพื้นฐานของสภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมของตนเอง ตลอดจนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาต่างๆ ของชาติบ้านเมือง

กองพัฒนาการศึกษาออกโรงเรียน (2550) กล่าวว่า หลักสูตรท้องถิ่นเป็นหลักสูตรที่สร้างขึ้นจากสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียนหรือสร้างจากหลักสูตรแกนกลางที่ปรับเข้ากับสภาพชีวิตจริงของผู้เรียนตามท้องถิ่นต่างๆ หรือสร้างจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่มีผลกระทบต่อผู้เรียน หลักสูตรท้องถิ่นจะสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นนั้นๆ เน้นการเรียนรู้ชีวิตของตนเองปรับตนเองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการ การใช้เทคโนโลยีและข่าวสารข้อมูลในการเรียนรู้ต่างๆ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ตามสภาพชีวิตจริงของตนเอง สามารถนำเอาความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง พัฒนาอาชีพ พัฒนาเศรษฐกิจและท้องถิ่นได้

หลักสูตรท้องถิ่น เป็นหลักสูตรบูรณาการที่ผู้เรียนและครูร่วมกันสร้างขึ้น เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนจากชีวิตจริง เรียนแล้วเกิดการเรียนรู้สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตอย่างมีคุณภาพและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมอย่างมีความสุข การเรียนการสอนจะสอนตามความต้องการของผู้เรียน โดยครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ ผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

หน่วยศึกษานิเทศก์ กล่าวว่า การใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรท้องถิ่น ซึ่งจะตอบสนองต่อหลักให้เกิดการจัดกิจกรรมให้เกิดกระบวนการศึกษาดลอดชีวิตในชุมชน ดังนี้

1. หลักสูตรท้องถิ่นเป็นหลักสูตรที่มีลักษณะหลากหลาย มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตให้เหมาะสมกับเพศ วัย มีความสมดุลทางด้านความรู้ ความคิดและทักษะ เน้นการบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจริงจนเกิดทักษะ และสามารถนำไปปรับใช้กับสถานการณ์อื่นได้อย่างเหมาะสม

2. หลักสูตรท้องถิ่นสามารถที่จะพัฒนาเพิ่มขึ้นได้ตลอดเวลา เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาและเมื่อเรื่องนั้นๆ ไม่เป็นที่สนใจและต้องการของท้องถิ่นรวมทั้งล้าสมัยแล้วสามารถปรับเปลี่ยนได้ทันที

3. การเรียนการสอนตามหลักสูตรท้องถิ่นเป็นการเรียนรู้อย่างบูรณาการ ไม่แยกส่วนตัดเป็นท่อนๆ ของกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมทางวิชาการ สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตจริงโดยผู้เรียนเป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยการชี้แนะของผู้สอน อันจะนำไปสู่การคิดเป็น

4. มีกระบวนการที่ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้จากท้องถิ่นตน เป็นการเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้กับชีวิตจริงและชีวิตการทำงานรวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรักและความผูกพันกับท้องถิ่นของตนเอง

กล่าวโดยสรุป หลักสูตรท้องถิ่นเป็นการเรียนรู้อย่างบูรณาการการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระให้กับผู้เรียนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งโดยเฉพาะ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพชีวิตจริงทางสังคม วัฒนธรรมและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและของท้องถิ่นนั้นๆ อีกทั้งเป็นการสร้างจิตสำนึกรักและหวงแหนท้องถิ่นของตน

2. ลักษณะของหลักสูตรท้องถิ่น

หลักสูตรท้องถิ่นมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. หลักสูตรท้องถิ่นเป็นหลักสูตรที่ตอบสนองชีวิตจริงของผู้เรียนที่เป็นปัจจุบันเพื่อนำไปสู่การเตรียมอนาคต รวมทั้งมีความเข้าใจในเรื่องของความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่เกิดขึ้นในยุคโลกาภิวัตน์ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้ เรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติจริง

2. หลักสูตรท้องถิ่นเป็นหลักสูตรที่พัฒนาจากความต้องการหรือสิ่งที่เป็นปัญหาที่สอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เพื่อเป็นการแก้ปัญหา

3. หลักสูตรท้องถิ่นเป็นหลักสูตรระยะสั้นที่เป็นปัจจุบันและตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

4. หลักสูตรท้องถิ่นเป็นหลักสูตรที่บูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ และบูรณาการกับชีวิตจริง

5. หลักสูตรท้องถิ่นที่ได้มาจากสภาพปัญหา หรือความต้องการของผู้เรียนและชุมชนอย่างแท้จริง

6. หลักสูตรท้องถิ่นเป็นหลักสูตรที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามระดับความสามารถและตรงสภาพปัญหาของตนเอง โดยครูเป็นเพียงผู้ร่วมวางแผนให้คำแนะนำ ชี้แนะ และอำนวยความสะดวกเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างสูงสุด

3. แนวทางในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น

1. ปรับกิจกรรมการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมเสริมในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในทุกระดับชั้น

2. ปรับรายละเอียดของเนื้อหาโดยเพิ่มหรือลดรายละเอียดจากหลักสูตรแกนกลาง

3. ปรับปรุงหรือเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับท้องถิ่น

4. จัดทำสื่อการเรียนการสอนขึ้นมาใหม่ เช่น หนังสือเรียน คู่มือครู หนังสือประสบการณ์ชีวิต แบบฝึกหัด หรือสิ่งอื่นๆ เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหา และสภาพท้องถิ่น โดยสื่อเหล่านี้อาจใช้กับเนื้อหาในรายวิชาที่มีอยู่เดิมหรือรายวิชาใหม่ที่พัฒนาขึ้นก็ได้

5. จัดทำคำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติมจากที่ปรากฏในหลักสูตรแกนกลาง ทั้งนี้คำอธิบายรายวิชาที่จัดทำขึ้นต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์

4. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

ลักษณะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นจากสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน

1. การสำรวจสภาพปัญหาชุมชน
2. การวิเคราะห์สภาพปัญหาชุมชนและความต้องการของผู้เรียน
3. การเขียนแผนการสอน
4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
5. การประเมินผล

ลักษณะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นจากหลักสูตรแกนกลาง

1. การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางและการวิเคราะห์สภาพปัญหาของชุมชน
2. การจัดทำหมวดหมู่สภาพปัญหาและความต้องการที่ส่งผลต่อผู้เรียน
3. การเขียนแผนการสอน
4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
5. การประเมินผล

5. ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539, หน้า 124-134) ได้เสนอขั้นตอนเกี่ยวกับกระบวนการ พัฒนาหลักสูตร ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 จัดตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำหลักสูตรโดยผู้บริหารโรงเรียนคัดเลือกครูศึกษานิเทศก์ นักวิชาการในท้องถิ่น ตลอดจนผู้นำชุมชนและปราชญ์ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ เป็นคณะทำงานเพื่อร่างหลักสูตรท้องถิ่น

ขั้นที่ 2 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน คณะทำงานต้องทำการศึกษาสภาพความต้องการของท้องถิ่นเพื่อให้หลักสูตรนั้นๆ เกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง โดยรวบรวมข้อมูลจากคนในท้องถิ่นด้วยวิธีการ สัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม การสังเกต ฯลฯ สสำรวจความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้หลักสูตรมีความสอดคล้องกับศักยภาพความต้องการของผู้เรียน ศึกษาองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพิจารณาว่ามีส่วนใดบ้างที่ท้องถิ่นสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ นอกจากนี้ยังต้องวิเคราะห์ถึงศักยภาพของโรงเรียนด้วยว่ามีจุดแข็งจุดอ่อนอะไรบ้าง เพื่อนำไปปรับปรุงให้โรงเรียนมีความพร้อมมากที่สุด และสามารถนำหลักสูตรท้องถิ่นไปใช้ได้อย่างเกิดประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 3 กำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตร คณะทำงานจะต้องศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการท้องถิ่นและผู้เรียน จากนั้นกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนเมื่อเรียนจบรายวิชานั้นๆ ที่สำคัญคือจะต้องเป็นจุดประสงค์ที่สามารถเป็นไปได้จริงในทางปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 กำหนดเนื้อหา เป็นการนำจุดประสงค์จากขั้นที่ 3 มาวิเคราะห์และกำหนดเนื้อหาสาระของรายวิชาอย่างกว้างๆ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของรายวิชานั้นๆ จากนั้นจึงแยกออกเป็นเนื้อหาย่อย ซึ่งในขั้นตอนนี้สามารถปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับสภาพของแต่ละท้องถิ่นและผู้เรียนได้ตลอดจนมีความต่อเนื่องกับรายวิชาในขั้นต้นและรายวิชาต่าง ๆ

ขั้นที่ 5 กำหนดกิจกรรม พิจารณาจากจุดประสงค์แต่ละข้อ กิจกรรมที่กำหนดไม่ควรมากหรือน้อยเกินไป เน้นทักษะกระบวนการ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม โดยมีครูเป็นผู้ประสานกิจกรรมและชี้แนะ

ขั้นที่ 6 กำหนดคาบการเรียน ถ้ารายวิชาที่จัดทำได้กำหนดให้เป็นวิชาบังคับเลือก คาบเวลาเรียนที่กำหนดจะต้องเป็นไปตามที่ระบุไว้ในโครงสร้างของหลักสูตร ถ้าเป็นรายวิชาเลือกเสรีสามารถกำหนดตามความเหมาะสมจากจุดประสงค์และเนื้อหาที่กำหนดให้เรียน แต่ความสัมพันธ์กับโครงสร้างของกลุ่มวิชาที่เป็นอยู่เดิมด้วย ในกรณีที่มีเนื้อหามากอาจจัดทำเป็นหลายวิชา และอาจมีได้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

ขั้นที่ 7 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล คณะทำงานควรกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลในรายวิชาที่สร้างขึ้นใหม่ เพื่อผู้นำไปใช้จะได้ทำการวัดและประเมินผลได้ตรงตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร สิ่งที่ต้องระบุคือรายวิชาที่สร้างขึ้นจะมีการวัดและ

ประเมินผลแบบใด ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และ/หรือเมื่อจบหลักสูตรใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดผลอะไร ใช้เกณฑ์ใดในการประเมินผล

ขั้นที่ 8 จัดทำเอกสารหลักสูตร หลังจากจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นในรายวิชาใหม่แล้ว ควรจะต้องจัดทำเอกสารหลักสูตร เช่น แผนการสอน คู่มือครู หนังสืออ่านเพิ่มเติม และหนังสือต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อให้ผู้ใช้หลักสูตรมาสารณนำหลักสูตรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 9 ตรวจสอบคุณภาพและทดลองใช้หลักสูตร คณะทำงานควรพิจารณา ร่วมกันหรือให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบว่าองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตร เช่น จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม ฯลฯ มีความสอดคล้องกันอย่างไร วัสดุหลักสูตร เช่น แผนการสอน สื่อการเรียน การสอนต่างๆ มีความสอดคล้องกับหลักสูตรหรือไม่ ภาษาที่ใช้มีความชัดเจนเพียงใด หากพบข้อบกพร่องหรือปัญหาจะทำการแก้ไข จากนั้นคณะกรรมการจึงคัดเลือกกลุ่มทดลองและกำหนดวิธีการประเมินผล เพื่อพิจารณาว่าหลักสูตรท้องถิ่นที่สร้างขึ้นใหม่ และสื่อการเรียนการสอนต่างๆ สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ หรือไม่อย่างไรในการทดลองใช้หลักสูตรคณะทำงานจะต้องเตรียมครูผู้สอนให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตรเสียก่อน จากนั้นจึงทดลองให้ครูนำไปใช้ในชั้นเรียน โดยมีนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร นำข้อมูลที่ได้มาปรับหลักสูตรให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้จริงต่อไป

ขั้นที่ 10 เสนอขออนุมัติใช้หลักสูตร เมื่อตรวจสอบคุณภาพและแก้ไขหลักสูตรท้องถิ่นที่สร้างขึ้นเรียบร้อยแล้วจะต้องนำหลักสูตรที่สร้างขึ้นใหม่เขียนตามแบบฟอร์มที่กระทรวงศึกษากำหนดและขอใช้หลักสูตร

ขั้นที่ 11 นำหลักสูตรไปใช้ ขณะรอการอนุมัติใช้หลักสูตรคณะทำงานต้องทำการวางแผนใช้หลักสูตรโดยเตรียมการอบรมให้กับครู ผู้บริหารต้องมีการนิเทศติดตามผลของการใช้หลักสูตร

ขั้นที่ 12 ประเมินผลหลักสูตร หลังจากครูนำหลักสูตรไปใช้แล้ว โรงเรียนควรจัดให้มีการพิจารณาการใช้หลักสูตร เพื่อการนำมาปรับปรุงพัฒนาต่อไป

สรุปได้ว่ากระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยจะนำไปใช้มี 4 ขั้นตอน คือ

1. การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานผู้เรียน ปัญหาท้องถิ่น ความต้องการของท้องถิ่น
2. การพัฒนาหลักสูตรโดยการพัฒนาโครงร่าง ประเมินโครงร่าง ปรับปรุงโครงร่าง
3. ทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์"
4. ประเมินผลปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์"

6. การวัดประเมินผลหลักสูตรท้องถิ่น

ประเสริฐ เรือนนระการ, และคนอื่น ๆ (2532, หน้า 87) ได้กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนรู้ตามหลักสูตรท้องถิ่นนั้นมีหลากหลาย เช่น กิจกรรมการปฏิบัติ กิจกรรมภาคสนาม กิจกรรมสำรวจตรวจสอบ การทดลอง กิจกรรมศึกษาค้นคว้า หรือโครงการต่างๆ ในการทำกิจกรรมเหล่านี้ต้องคำนึงว่าผู้เรียนแต่ละคนมีศักยภาพแตกต่างกัน ผู้เรียนแต่ละคนอาจทำชิ้นงานเดียวกันได้เสร็จในเวลาที่แตกต่างกันผลงานที่ได้ก็อาจแตกต่างกัน กิจกรรมเหล่านี้ต้องเก็บรวบรวมผลงานเข้าแฟ้มพัฒนางาน เช่น รายงาน ชิ้นงาน บันทึก ทักษะการปฏิบัติต่างๆ ความซาบซึ้ง กิจกรรมที่ผู้เรียนทำและผลงานเหล่านี้ต้องใช้วิธีประเมินที่มีความเหมาะสมและแตกต่างกันเพื่อช่วยให้สามารถประเมินความรู้ความสามารถและทักษะที่แท้จริงของผู้เรียนได้ การวัดและประเมินผลจากสภาพจริงจะมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อมีการประเมินหลายๆ ด้าน หลายๆ วิธีในสถานการณ์ต่างๆ สอดคล้องกับชีวิตจริงและต้องประเมินอย่างต่อเนื่องเพื่อจะได้ข้อมูลที่มากพอที่จะสะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนได้

ลักษณะสำคัญของการวัดและประเมินผลจากสภาพจริง

1. การวัดและประเมินผลจากสภาพจริง ศักยภาพของผู้เรียนในด้านของผู้ผลิตและกระบวนการที่ได้ผลผลิตมากกว่าที่ประเมินว่าผู้เรียนสามารถจดจำความรู้ได้
2. เป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนเพื่อวินิจฉัยผู้เรียนในส่วนที่ควรส่งเสริมและส่วนที่ควรแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพตามความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน
3. เป็นการประเมินที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมประเมินผลงานของตนเองและเพื่อนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง เชื่อมั่นในตนเองสามารถพัฒนาตนเองได้
4. ข้อมูลที่ได้จากการประเมิน จะสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการเรียนการสอน การวางแผนของผู้สอนว่าสามารถตอบสนองความสามารถ ความสนใจและความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนได้
5. ประเมินความสามารถของผู้เรียนในการถ่ายโอนการเรียนรู้ ไปสู่ชีวิตจริงได้
6. ประเมินด้านต่าง ๆ ด้วยวิธีที่หลากหลายในสถานการณ์ต่างๆอย่างต่อเนื่อง

7. จุดมุ่งหมายของการประเมินผลหลักสูตรท้องถิ่น

การประเมินผลหลักสูตรเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตร โดยใช้ผลจากการวัดในแง่มุมต่างๆ ของสิ่งที่ประเมิน เพื่อนำมาพิจารณาร่วมกัน และสรุปว่าจะให้คุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมานั้น มีคุณภาพดี ได้ผลตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือต้องปรับปรุงแก้ไข วิชัย วงษ์ใหญ่ (2535, หน้า 192) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินผลหลักสูตรที่ปฏิบัติกันส่วนใหญ่มีอยู่ 2 ประการ คือ 1) การประเมินผลเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร 2) การประเมินผลเพื่อสรุปผลคุณค่าของการพัฒนาหลักสูตรว่าดี ควรใช้ได้ต่อไปหรือควรยกเลิกทั้งหมดหรืออาจจะยกเลิกเพียงบางส่วน

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539, หน้า 192-193) กล่าวว่า โดยทั่วๆ ไปการประเมินผลหลักสูตรใดๆ ก็ตามจะมีจุดมุ่งหมายที่คล้ายๆ กัน คือ 1) เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่องที่พบในองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตร 2) เพื่อหาทางแก้ไขระบบการบริหารหลักสูตรการนิเทศกำกับดูแล และการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจะดำเนินการขณะที่มีการนำหลักสูตรไปใช้จะได้ช่วยปรับปรุงหลักสูตรให้บรรลุตามเป้าหมาย 3) เพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารว่าควรใช้หลักสูตรต่อไปอีก หรือควรยกเลิกหลักสูตรเพียงบางส่วนหรือยกเลิกทั้งหมด 4) เพื่อต้องการทราบคุณภาพของผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตของหลักสูตรว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร หลังจากการผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วหรือไม่

กาญจนา คุณารักษ์ (2540, หน้า 219) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตรใดๆ ก็ตาม จะมีจุดมุ่งหมายคล้ายคลึงกัน 3 ประการ คือ 1) เพื่อหาคุณภาพของหลักสูตรนั้น โดยตรวจสอบว่าหลักสูตรนั้นสามารถสนองความต้องการตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรนั้นต้องการหรือไม่ 2) เพื่อตัดสินใจว่าการวางเค้าโครงและรูปแบบของหลักสูตรตลอดจนการบริหารงานและการสอนตามหลักสูตรเป็นไปในทางที่ถูกต้องแล้วหรือไม่ 3) เพื่อวัดผลดูว่าผลผลิตคือผู้เรียนนั้นเป็นอย่างไร ดังนั้นจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร เพื่อการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์หรือมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อนำไปสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

8. ระยะเวลาของการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรควรดำเนินการอย่างมีระบบและขั้นตอนที่แน่นอน เนื่องจากการประเมินผลอาจเกิดการผิดพลาดได้ดังที่ ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ การประเมินหลักสูตรควรดำเนินการอย่างมีระบบและขั้นตอนที่แน่นอนเนื่องจากการประเมินผลอาจเกิดการผิดพลาดได้ดังที่ ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539, หน้า 193-194) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตรควรมีการดำเนินการเป็นระยะๆ ทั้งนี้เนื่องจากข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดของหลักสูตรอาจมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัยและในระยะต่างกัน การประเมินหลักสูตรที่ดีควรมีการตรวจสอบเป็นระยะเพื่อลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้น โดยทั่วไปจะแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

1. การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้ อาจมีการดำเนินการตรวจสอบทุกขั้นตอนของการจัดทำตั้งแต่การกำหนดจุดมุ่งหมายไปจนถึงการกำหนดการวัดและประเมินผลการเรียน เมื่อสร้างหลักสูตรฉบับร่างเสร็จแล้ว ก่อนจะนำหลักสูตรไปใช้จริง จึงควรมีการประเมินตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฉบับร่างและองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตร การประเมินหลักสูตรทางด้านนี้ต้องอาศัยความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านพัฒนาหลักสูตรทางด้านเนื้อหาทางด้านวิชาชีพครู ทางด้านการวัดผล

2. การประเมินหลักสูตรในระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตร ในขณะที่มีการดำเนินการใช้หลักสูตรที่จัดทำขึ้น ควรมีการประเมินเพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตรสามารถนำไปใช้

ได้ดีเพียงใด จะได้แก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม เช่น การประเมินกระบวนการใช้หลักสูตรด้านการบริหารการจัดทำหลักสูตร การนิเทศกำกับดูแล และการจัดกระบวนการเรียนการสอน

3. การประเมินหลักสูตรหลังการใช้หลักสูตร หลังจากที่มีการใช้หลักสูตรมาแล้วระยะหนึ่งหรือครบกระบวนการเรียบร้อยแล้ว ควรจะประเมินหลักสูตรทั้งระบบ ซึ่งได้แก่ การประเมินองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรทั้งหมด คือ เอกสารหลักสูตร วัสดุหลักสูตร บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร การนิเทศกำกับติดตาม การจัดกระบวนการเรียนการสอน เป็นต้น เพื่อสรุปผลตัดสินว่าหลักสูตรที่จัดทำขึ้นนั้นควรจะดำเนินใช้ต่อไปหรือควรปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นหรือควรยกเลิก

9. ขั้นตอนการประเมินผลหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรนั้นควรมีการยึดรูปแบบของการประเมินที่แน่นอนและหลากหลายเพื่อให้การประเมินนั้นประสบผลสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539, หน้า 197-202) กล่าวว่า ในการประเมินผลนั้น ผู้ประเมินผลควรดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ดังนี้คือ

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผลหลักสูตร ผู้ประเมินผลหลักสูตรต้องกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการประเมินให้ชัดเจนก่อนว่าจะประเมินในส่วนใดหรือเรื่องใด เช่น ต้องการประเมินผลเอกสารหลักสูตร ประเมินผลระบบการบริหาร ประเมินผล การสอนของครู ประเมินผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน เป็นต้น

2. การวางแผนออกแบบการประเมินผล การประเมินผลครั้งใดก็ตามถ้าไม่มี การวางแผนอย่างดีและรัดกุมแล้ว ผลที่ได้อาจไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้นผู้ประเมินควรตัดสินใจวางรูปแบบการประเมินผล โดยสิ่งที่ผู้ประเมินต้องตัดสินใจ คือ 1) การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง 2) การกำหนดแหล่งข้อมูล 3) การพัฒนาเครื่องมือและวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล 4) การกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน 5) การกำหนดเวลา

3. ชั้นเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ประเมินผลเก็บรวบรวมข้อมูลตามขอบข่ายและระยะเวลาที่กำหนดไว้ในปฏิทินปฏิบัติงานประเมินผล ถ้าผู้ประเมินต้องอาศัยผู้อื่นเป็นผู้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลก็จำเป็นต้องคำนึงถึงคุณสมบัติของผู้ที่จะมาช่วยด้วย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ประเมินผลควรกำหนดวิธีการจัดระบบข้อมูลโดยอาจจำแนกข้อมูลเป็นหมวดหมู่และพิจารณาเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ที่เหมาะสม

5. ชั้นรายงานผลการประเมิน หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้วผู้ประเมินจะต้องรายงานและเสนอผลการประเมินโดยพิจารณาตัดสินว่าจะให้ออกมาในรูปแบบใด

10. วิธีการและแหล่งข้อมูล อ้างถึงหลักสูตรโรงเรียนสุพรรณภูมิปีการศึกษา 2545 กล่าวว่า

การวัดและประเมินผลได้สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ผลการประเมินอาจจะได้มาจากแหล่งข้อมูลและวิธีการต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. สังเกตการณ์แสดงออกเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม
2. ชิ้นงาน ผลงาน รายงานและกระบวนการ
3. การสัมภาษณ์
4. บันทึกของผู้เรียน
5. การประชุมปรึกษาหารือ ร่วมกันระหว่างผู้เรียนและครู
6. การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ
7. การวัดและประเมินผลด้านความสามารถ
8. แฟ้มผลงาน
9. การประเมินตนเอง
10. การประเมินโดยกลุ่มเพื่อน
11. การประเมินกลุ่ม
12. การประเมินโดยใช้แบบทดสอบ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ประกอบด้วย

1. ความนำ

วิสัยทัศน์ของรัฐที่เชื่อมั่นในนโยบายการศึกษาในการสร้างคนสร้างงาน เพื่อช่วย กอบกู้วิกฤตเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ยึดหลักความมีเอกภาพด้านนโยบายและความ หลากหลายในการปฏิบัติ กล่าวคือ เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีโครงสร้างหลักสูตรยืดหยุ่น กำหนดจุดหมาย ซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในภาพรวม 12 ปี ช่วงชั้นละ 3 ปี

2. หลักการ

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามแนวนโยบายการจัดการศึกษาของ ประเทศ จึงกำหนดหลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทย ควบคู่กับ ความเป็นสากล
2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอ ภาคและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดย ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเป็นตามศักยภาพ
4. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

3. จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขและมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการมีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิดการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิดการสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเอง ให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค
7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทยเป็นพลเมืองดียึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม
9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีลักษณะเป็นหลักสูตรมาตรฐาน กล่าวคือ หลักสูตรจะมีสาระการเรียนรู้เป็นกลุ่มเนื้อหา และทักษะที่จะต้องสอนแต่ละการเรียนรู้จะมีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นตัวกำหนดคุณภาพของการจัดการศึกษา แต่ละมาตรฐานการเรียนรู้จะมีมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นเป็นสมรรถฐานที่ผู้เรียนเรียนจบการศึกษาแต่ละช่วงชั้นจะต้องมีความรู้ ความสามารถในการ เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐานการเรียนรู้จึงเป็นข้อกำหนดคุณลักษณะและความสามารถของผู้เรียนที่ครูจะจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะและความสามารถดังกล่าว ส่วนมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น กำหนดสาระการเรียนรู้ที่เป็นมาตรฐานเนื้อหา ซึ่งส่วนมากจะเขียนเป็นความคิดรวบยอด กำหนดเนื้อหา การสอนและมาตรฐานการปฏิบัติ กำหนดคุณสมบัติที่เป็นความสามารถในการปฏิบัติงาน คุณธรรม และจริยธรรม มาตรฐาน การเรียนรู้ช่วงชั้นจะกำหนดความรู้ หลักการ ให้เกิดความคิดระดับสูง มีทักษะกระบวนการ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ครูจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนเชื่อมโยงประสบการณ์การเรียนรู้

ในห้องเรียน ผู้ที่วิตจริต และผู้สังคมภายนอก เพื่อเป็นแนวทางการประเมินผล และพิจารณาความสำเร็จของผู้เรียน สถานศึกษาจะต้องนำมาตราฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นพัฒนาเป็นหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพสังคม และชุมชน ยังเป็นแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา และยังใช้เป็นเกณฑ์การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้ผู้เรียนสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กระทรวงศึกษาธิการ

4. โครงสร้างของหลักสูตร

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวปฏิบัติในการจัดหลักสูตรสถานศึกษาได้กำหนดโครงสร้างเป็นระดับช่วงชั้น 4 ช่วงชั้น ช่วงชั้นละ 3 ปี สาระการเรียนรู้ประกอบด้วย 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมแนะแนว แนวทางการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวตอนเจดีย์" บูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจำนวนจำนวน 15 ชั่วโมง 15 แผนการจัดการเรียนรู้

5. วิสัยทัศน์การเรียนการสอนภาษาไทย

1. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของคนในชาติเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจกันและใช้ภาษาในการประกอบกิจการงานทั้งส่วนตนครอบครัว กิจกรรมทางสังคมและประเทศชาติ
2. การเรียนรู้ภาษาไทยย่อมเกี่ยวพันกับความคิดของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นสื่อของความคิดการเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดสร้างสรรค์วิพากษ์วิจารณ์ คิดตัดสินใจแก้ปัญหา และวินิจฉัยอย่างมีเหตุผล
3. ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่าน การฟัง เป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น
4. ภาษาไทยมีส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระ ได้แก่ กฎเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งผู้ใช้ภาษาจะต้องรู้และใช้ภาษาให้ถูกต้อง นอกจากนั้นยังมีวรรณคดีและวรรณกรรม ตลอดจนบทร้องเล่นของเด็ก เพลงกล่อมเด็ก ปริศนาคำทาย เพลงพื้นบ้าน ภูมิปัญญาทางภาษาที่ถ่ายทอดความรู้สึคนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต

6. คุณภาพผู้เรียน

เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ผู้เรียนต้องมีความรู้ ความสามารถ และคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยม ดังนี้

1. สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้เป็นอย่างดี
2. สามารถอ่าน เขียน ฟังดู และพูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผลและคิดอย่างเป็นระบบ

4. มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้และใช้ภาษาในการพัฒนาตนและสร้างสรรค์งานอาชีพ

5. ตระหนักในวัฒนธรรมการใช้ภาษาและความเป็นไทย ภูมิใจและชื่นชมในความเป็นเอกลักษณ์ของชาวสุพรรณบุรี ร่วมอนุรักษ์วรรณคดี และวรรณกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนสุพรรณบุรี

6. สามารถนำทักษะทางภาษาพูดภาษาท่างมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามสถานการณ์และบุคคล เช่น การแสดงในงานวางพวงมาลาในงานอนุสรณ์ดอนเจดีย์

7. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสร้างความสามัคคีในความเป็นชาติไทยอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็ว

8. มีคุณธรรมจริยธรรม มีวิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้ง
เมื่อจบแต่ละช่วงชั้น ผู้เรียนต้องมีความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม
จริยธรรม และค่านิยมดังนี้ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

1. อ่านได้คล่องและอ่านได้เร็ว

2. เข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำ กลุ่มคำ ประโยค

3. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาคิด คาดคะเนเรื่องราวหรือเหตุการณ์ และกำหนดแนวทางการปฏิบัติ

4. เลือกอ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์ทั้งความรู้และความบันเทิง

5. พูดและเขียนแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ และจินตนาการ

6. จัดบันทึกความรู้ ประสบการณ์ และเรื่องราวในชีวิตประจำวันจับใจความสำคัญ และหารายละเอียดของเรื่อง ตั้งคำถาม ตอบคำถาม สนทนา แสดงความคิดเห็น เล่าเรื่อง ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด และประสบการณ์จากเรื่องที่อ่านที่ฟังและที่ดู

7. เข้าใจว่าภาษาไทยมีทั้งภาษาไทยกลางหรือภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่น

8. ใช้คำคล้องจองแต่งบทหรือกรองง่าย ๆ

9. ท่องจำบทหรือกรองที่ไพเราะ และนำไปใช้ในการพูดและการเขียน

10. นำปริศนาคำทายและบทร้องเล่นในท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนและเล่น

11. ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือการเรียน การแสวงหาความรู้ และใช้ได้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์

12. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมไปใช้ในชีวิต

13. มีมารยาทการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด

14. มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน

7. สารและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สารและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีดังนี้

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด ใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา สร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 : การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 : ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 : การฟัง ดู และการพูด

มาตรฐาน ท3.1 : สามารถเลือกฟัง ดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท 4,2 : สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

สาระที่ 5 : วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 : เข้าใจ แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

8. คำอธิบายรายวิชา

1. อ่านคำพื้นฐานซึ่งเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ประมาณ 1,200 คำ
2. อ่านแจกลูกคำและสะกดคำในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ อ่านคำที่มีตัวการ์นต์ อักษรควบ อักษรนำ และผันคำตามเสียงวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง
3. อ่านใจใน จับใจความของเรื่องที่อ่าน และแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
4. อ่านออกเสียงร้อยแก้วและร้อยกรองหรือทำนองเสนาะได้ถูกต้องตามอักขรวิธี และลักษณะคำประพันธ์
5. ท่องจำบทอาขยานและบทประพันธ์ หรือบทเพลงพื้นบ้านที่ประทับใจได้
6. มีนิสัยรักการอ่าน เลือกอ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์ มีมารยาทในการอ่านหนังสือ ถนอมรักษาหนังสือทั้งส่วนตนและส่วนรวม

7. เขียนคำมาตราตัวสะกดต่าง ๆ คำที่มีตัวการ์นต์ และคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
ได้ถูกต้อง
8. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด ตัวบรรจงครึ่งบรรทัด และเขียนตามคำบอกได้
9. เลือกใช้คำเขียนเป็นประโยค และเรียบเรียงเป็นเรื่องราว โดยใช้กระบวนการ
เรียนพัฒนางานเขียนได้อย่างเหมาะสม
10. เขียนคำคล้องจองและแต่งคำประพันธ์หรือเพลงพื้นบ้านอย่างง่าย ๆ ได้
11. ใช้เลขไทยได้อย่างเหมาะสม
12. มีมารยาทในการเขียน และมีนิสัยรักการเขียน โดยการจดบันทึกความรู้
ประสบการณ์ และความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ
13. เลือกฟัง เลือกดูสิ่งที่เป็นความรู้ และความบันเทิงได้อย่างเหมาะสม
14. เข้าใจเนื้อเรื่องที่ฟัง โดยจับใจความจากถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางของ
ผู้พูดได้
15. พุด สนทนา อภิปราย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ฟัง สิ่งที่ได้ดูได้อย่างมี
วิจารณ์ญาณ
16. เล่าเรื่อง ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ และแสดง
ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
17. พุดออกเสียงชัดเจน ใช้ถ้อยคำเหมาะแก่เรื่อง พุดอย่างสร้างสรรค์ เหมาะสม
แก่บุคคลและโอกาส
18. มีมารยาทในการฟังและการพูดอย่างตั้งใจ โดยไม่รบกวนผู้อื่น
19. บอกส่วนประกอบของคำ ชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มคำ และประโยคได้
20. อ่านเขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำได้
21. เรียบเรียงประโยคเป็นเรื่องราวตามลำดับความคดและเว้นวรรคตอนได้
เหมาะสม
22. บอกความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน
ภาษาถิ่นในการพูดและการเขียนได้เหมาะสม
23. ใช้ทักษะทางภาษาและเทคโนโลยีการสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการเรียน
แสวงหาความรู้ จากแหล่งการเรียนรู้และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
24. ใช้พจนานุกรมช่วยในการอ่านและการเขียน และการค้นหาความหมาย
25. อ่านนิทานเรื่องในห้องถิ่น เรื่องสั้นง่าย ๆ สารคดีสั้น ๆ บทความสั้น ๆ
สำหรับเด็ก ปริศนาคำทาย บทร้องเล่นในห้องถิ่น บทละคร บทเพลงพื้นบ้าน และบทร้อยกรอง
ประเภทให้ความรู้และความบันเทิงต่าง ๆ
26. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล
27. นำข้อคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตจริง

สรุปการนำภาษาไทยมาใช้ในหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” นั้นจะต้องครอบคลุมกระบวนการทางภาษาไทยครบทั้งห้าสาระ คือ กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการฟัง ดู พูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดี และวรรณกรรม จึงทำให้คำอธิบายรายวิชามีรายละเอียดและข้อย่อยมากกว่าสาระอื่นๆ

จังหวัดสุพรรณบุรีและอำเภอดอนเจดีย์

1. ภูมิหลังจังหวัดสุพรรณบุรี

จากการศึกษาทางอินเทอร์เน็ต สุพรรณบุรีในอิทธิพลวัฒนธรรมเขมร หลังจากอาณาจักรทวารวดีได้ล่มสลายลงไปในช่วงปลายพุทธศตวรรษที่ 16 เขมรที่มีศูนย์กลางอยู่ที่เมืองพระนคร (Ankor Thom) ก็ได้ขยายอำนาจการปกครองแพร่ผ่านมาทางตะวันตก (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย) เข้ามายังที่ราบลุ่มแม่น้ำป่าสักและแม่น้ำเจ้าพระยา หลักฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงการเข้ามาของวัฒนธรรม ร่วมแบบเขมรในดินแดนแถบนี้คือ จารึกปราสาทพระขรรค์ พบที่ปราสาทพระขรรค์ ประเทศกัมพูชา อันเป็นศาสนสถานแห่งหนึ่งที่พระเจ้าชัยวรมันที่ 7 (ครองราชย์ระหว่าง พ.ศ.1724-2762) ได้ทรงสร้างขึ้น ศิลাজารึกหลักนี้จารึกขึ้นโดยเจ้าชายวिरกุมาร พระราชโอรสองค์หนึ่งของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ข้อความในจารึกเป็นการสรรเสริญกล่าวถึงอำนาจ ความกล้าหาญ และการบุญกุศลของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ส่วนที่สำคัญที่ทำให้มีความคิดว่าเกี่ยวข้องกับสุพรรณบุรีและดินแดนใกล้เคียงอยู่บริเวณบทที่ 115 ถึง 121 ซึ่งกล่าวถึงชื่อเมืองต่างๆ 23 แห่งว่าเป็นที่ประดิษฐานพระชัยพุทธมหานาค ซึ่งเป็นพระพุทธรูปฉลอง พระองค์ของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 โดยเฉพาะในบทที่ 116 - 117 มีชื่อเมือง 6 เมืองที่กล่าวว่าเป็นที่ประดิษฐานพระชัยพุทธมหานาค คือ ละโว้ทยะปุระ สุวรรณปุระ คัมพูกัญญะ ชัยราชบุรี ศรีวิชัย สิงห์บุรี และชัยวัชรบุรี ซึ่งเมืองทั้งหมดที่กล่าวมานี้ เชื่อกันว่าอยู่ในภาคกลางของ ประเทศไทยละโว้ทยะปุระ คือเมืองละโว้หรือลพบุรีสุวรรณปุระ คือ เมืองสุพรรณบุรีคัมพูกัญญะ ปัจจุบันยังไม่ทราบว่ายู่ที่ไหน แต่ปรากฏ ชื่อนี้บนพระพุทธรูปหินทรายแบบทวารวดีว่า “คามพูก” ซึ่งพบที่เมืองลพบุรี ชัยราชบุรี คือเมืองราชบุรี ศรีชัยสิงห์บุรี คือเมืองสิงห์หรือกาญจนบุรี ชัยวัชรบุรี คือเมืองเพชรบุรีตามบรรดาเมืองดังที่ได้กล่าวมาในข้างต้น ยกเว้นเพียง เมืองคัมพูกัญญะแล้ว ได้พบสถาปัตยกรรมที่ได้รับ อิทธิพลศิลปะขอมแบบบายน ทุกแห่งคือ เมืองลพบุรีมี พระปราสาทสามยอดปราสาท วัดพระศรีรัตนมหาธาตุสุพรรณบุรี ปี พ.ศ.2522 เจ้าหน้าที่กรมศิลปากรได้ทำการขุดแต่งโบราณสถานถึเนินทางพระอำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า โบราณสถานแห่งนี้ ก่อด้วยศิลาแลงแล้ว ใช้ปูนปั้นหุ้มประกอบซึ่งลวดลายปูนปั้นเหล่านี้ มีลักษณะคล้ายคลึงกับลวดลายปูนปั้นที่ปราสาทเมืองสิงห์ อันเป็นศิลปะ ขอมแบบบายน นอกจากนี้ยังได้พบรูปเคารพอันได้แก่ พระพุทธรูปนาคปรก พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร ฯลฯ ศิลปะขอมแบบบายน เช่นเดียวกัน จึงสันนิษฐานได้ว่า ชาก

โบราณสถานที่ยพบที่เนินทางพระนี้ คงเป็นสถาปัตยกรรมแบบ ปราสาทหรือปราสาทที่สร้างโดยได้รับอิทธิพลขอมแบบบายนราชบุรี มีพระปราสาทวัดมหาธาตุ กาญจนบุรี มีปราสาทเมืองสิงห์ เพชรบุรี มีปราสาทวัด กำแพงแลงหลักฐานที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่กล่าวถึงในจารึก คือ พระชัยพุทธมหานาค พระพุทธรูป ฉลอมพระองค์ของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ซึ่งปัจจุบันยังไม่สามารถพบได้เพราะยังไม่รู้แน่ชัดว่าพระพุทธรูป ดังกล่าวนี้อาจจะมีพุทธลักษณะอย่างไร นอกจากหลักฐานที่กล่าวถึงในจารึก และโบราณสถานเนินทางพระแล้วในพื้นที่จังหวัด สุพรรณบุรี ยังพบโบราณ วัตถุศิลปะขอม (ส่วนใหญ่เป็นการพบจากการลักลอบขุด) เป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่จะเป็นพระพุทธรูป และพระพิมพ์แบบบายน มีเมืองโบราณที่มีคูน้ำ คันดิน ล้อมรอบอยู่ หลายเมืองที่ปรากฏหลักฐานแสดง ให้เห็นว่าเป็นเมืองที่ได้รับอิทธิพลขอม เช่น บ้านหนองแจง อำเภอดอนเจดีย์ บ้านคูเมือง อำเภอเดิมบางนางบวช เป็นต้น

สุพรรณบุรีในสมัยสุโขทัย จากการปรากฏหลักฐานที่สำคัญ โดยกล่าวถึงเมือง สุวรรณภูมิอันเป็นชื่อเมืองโบราณในจารึกหลักที่ 1 ศิลจารึกพ่อขุนรามคำแหงมหาราช (ด้านที่ 1 บรรทัดที่ 20-21) ในจารึกข้อความว่า "...พ่อขุนรามคำแหงนั้นหาเป็นท้าวพระยาหาเป็นครู อาจารย์... หากคนจักเสมอมิได้ อาจปราบฝูงช้างศึกมีเมืองกว้างขวางช้างหลาย ปราบเบื้อง ตะวันออกจรดศรวง เบื้องหัวนอนจรดคนที่ พระบาง แพรก สุพรรณภูมิราชบุรี เพชรบุรี ศรีธรรมราช ผังทะเลมหาสมุทรเป็นที่แล้ว..."

จารึกดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าในรัชสมัยของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชนั้น พระองค์ทรงปราบได้ทั้งสี่ทิศขยายพระราชอาณาเขต อย่างกว้างขวาง โดยทางทิศตะวันออก ทรงครอบครองเมืองสระหลวง หรือเมืองพิจิตร ส่วนด้านทิศใต้หรือเบื้องหัวนอน ทรงขยายถึง เมืองคนที่พระบาง (นครสวรรค์) แพรก (เมืองสรรค์ในเขตท้องที่อำเภอสรรค์บุรี จังหวัดชัยนาท) เมืองสุพรรณภูมิหรือสุพรรณบุรี เมืองราชบุรีและเมืองเพชรบุรี ศรีธรรมราช (นครศรีธรรมราช) จนไปจรดคาบสมุทรลพบุรีจากข้อความในจารึกดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าเมืองสุพรรณบุรีเป็น เมืองที่มีแล้วตั้งแต่ในช่วงสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช เมื่อครั้งแรกของพุทธศตวรรษที่ 19 โดยมีชื่อว่า เมืองสุพรรณภูมิ ดังปรากฏหลักฐานทางโบราณคดี ที่แสดงถึงอายุที่เก่าถึงสมัยนั้น คือ พระพุทธรูป ขนาดใหญ่ที่เรียกว่า พระป่าเลไลยก์ ที่วัดป่าเลไลยก์ในเขต ท้องที่อำเภอเมือง สุพรรณบุรี เป็นวัดที่อยู่นอกเมืองไปทางทิศตะวันตก แม้ว่าจะพิจารณาพุทธศิลปะของ พระพุทธรูปองค์นี้ เพื่อกำหนดอายุสมัยการก่อสร้างยาก เนื่องจากได้ซ่อมแซมกันหลายครั้ง หลายสมัย แต่ลักษณะของอาคารแคบๆ ของอุโบสถเดิม อันเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูป องค์นี้นั้นสามารถแสดงแนวความคิดเกี่ยวกับสิ่งก่อสร้างที่เรียกว่า "พระคันธกุฎี" ได้ชัดเจนว่า เป็นสิ่งก่อสร้างที่นิยมทำกันใน ดินแดนต่างๆ ร่วมสมัยสุโขทัย นอกจากนี้เจดีย์เรือนธาตุ แปดเหลี่ยมขนาดใหญ่ที่วัดสนามชัย วัดร้างนอกเมืองทาง ผังตะวันออกของแม่น้ำท่าจีนหรือ แม่น้ำสุพรรณบุรีในเขตท้องที่อำเภอเมืองสุพรรณบุรี ก็อาจเป็นหลักฐานทางโบราณคดีอีก ชิ้นหนึ่งของเมืองสุพรรณบุรีที่มีมาก่อนแล้ว

สุพรรณบุรีในสมัยกรุงศรีอยุธยาในสมัยกรุงศรีอยุธยาเมืองสุพรรณบุรีมีสถานภาพแตกต่างกันออกไปตามช่วงเวลาต่าง ๆ คือในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้นตั้ง แต่รัชสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง พ.ศ.1893-1921) ถึงรัชสมัยพระบรมราชา (พ.ศ.1983-1952) สุพรรณบุรีดำรงสถานเป็นหัวเมืองอิสระที่มีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับกรุงศรีอยุธยา กษัตริย์จากสุพรรณบุรี (ขุนหลวงพะงั่ว) สามารถยกทัพจากสุพรรณบุรี เพื่อไปสถาปนาตนเองให้เป็นกษัตริย์ปกครองกรุงศรีอยุธยาได้ ครั้งถึงรัชสมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช (พ.ศ.1952-1967) สุพรรณบุรีก็ถูกผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกรุงศรีอยุธยาในฐานะเป็นเมืองลูกหลวง แต่ก็เป็นการดำรงฐานะในระยะสั้น ๆ เพราะในรัชสมัยต่อมาคือ รัชสมัยสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 2 (เจ้าสามพระยา พ.ศ.1967-1991) นั้น กรุงศรีอยุธยาก็ใช้เมืองพิษณุโลกเป็นเมืองลูกหลวงแห่งใหม่ที่สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 2 ส่งพระราชโอรสไปปกครองแทนฐานะของเมืองสุพรรณบุรีจึงค่อยลดลงมาเป็นหัวเมืองในเขตราชธานี และเมื่อสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถทรงปฏิรูปการปกครอง สุพรรณบุรีได้ถูกจัดเป็นหัวเมืองชั้นในหรือหัวเมืองชั้นจัตวาของกรุงศรีอยุธยาบทบาทและความสำคัญของสุพรรณบุรีในช่วงนี้จึงแทบจะเลือนหายไป ในประวัติศาสตร์ เมื่อเกิดสงครามระหว่างกรุงศรีอยุธยากับพม่าขึ้น ตั้งแต่รัชสมัยสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ (พ.ศ.2091-2111) เป็นต้นมา บทบาทและความสำคัญของเมืองสุพรรณบุรีที่เลือนหายไปก็ปรากฏขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ในฐานะของเมืองที่อยู่ในเส้นทางยุทธศาสตร์ระหว่างกรุงศรีอยุธยาและพม่าโดยเฉพาะ ในช่วงที่เกิดสงครามบ่อยครั้งคือ ช่วงรัชสมัยสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ สมเด็จพระนเรศวร (พ.ศ.2133-2158) และสมเด็จพระนารายณ์ (พ.ศ.2199-2231) ในช่วงปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา กรุงศรีอยุธยาต้องกระทำสงครามกับกรุงหงสาวดีในรัชสมัยสมเด็จพระบรมราชาที่ 3 (พระที่นั่งสุริยามรินทร์ หรือพระเจ้าเอกทัศ พ.ศ.2301-2310) เมืองสุพรรณบุรีก็ต้องอยู่ในฐานะเมืองผ่านของการเดินทัพเข้ารุกรานของทัพหงสาวดี ตลอดจนเป็นสนามแห่งการรบพุ่งอยู่เรื่อยมา ดังเช่นการสงครามเมื่อแผ่นดินของสมเด็จพระมหาจักรพรรดิถึงรัชกาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช แต่การสงครามนี้ได้ก่อให้เกิดความสูญเสีย อย่างมากมายหลายเท่ากว่าการเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งแรก เมื่อ พ.ศ.2112 เพราะกองทัพกรุงหงสาวดีที่ยกมาคราวนี้ไม่ได้หวังให้กรุงศรีอยุธยาเป็นเมืองประเทศราช แต่หวังเพื่อจะเก็บกวาดทรัพยากรทั้งหมดของกรุงศรีอยุธยากลับไปด้วยจึงทำให้สภาพของกรุงศรีอยุธยาและหัวเมืองต่าง ๆ ที่กองทัพกรุงหงสาวดีเดินทัพผ่านต้องเสียหายอย่างมากเช่นกัน

สุพรรณบุรีในสมัยกรุงธนบุรี การพ่ายแพ้สงครามของกรุงศรีอยุธยาแก่หงสาวดีเมื่อ พ.ศ.2310 นั้น เป็นการสูญเสียอย่างสิ้นเชิง โดยทางกรุงหงสาวดีไม่ได้หวังที่จะเอากรุงศรีอยุธยาเป็นประเทศราชอย่างเมื่อครั้งแรกเพราะหลังจากได้ชัยชนะแล้วก็ได้เก็บกวาดทรัพยากรเกือบจะทุกอย่างของกรุงศรีอยุธยากลับได้ด้วย โดยไม่ได้วางกำลังที่เข้มแข็งพอเพื่อป้องกันการต่อต้านของผู้คนที่หลงเหลืออยู่กรุงศรีอยุธยาและหัวเมืองโดยรอบ จนพระเจ้ากรุงธนบุรี (พ.ศ.2310-2325) สามารถขับไล่ทหารแห่งหงสาวดีออกไปจากกรุงศรีอยุธยา และตั้งตัวเป็นอิสระได้เพียง

ระยะสั้น เมืองสุพรรณบุรีนั้นเมื่อครั้งต้องเกิดการสงครามกับกรุงหงสาวดี ตั้งแต่ พ.ศ.2302 เป็นต้นมา จนเสียกรุงศรีอยุธยาแก่ทัพหงสาวดี คงถูกทำลายลงและร้างผู้คนนับแต่นั้นมา เนื่องจากผู้คนต้องหลบหนีภัยสงคราม เพราะพื้นที่ของเมืองสุพรรณบุรีเป็นสนามรบที่สำคัญ ทุกครั้งของการทำสงครามกับกรุงหงสาวดี และการที่สุพรรณเป็นเมืองร้างในช่วงเวลานี้จึงไม่ปรากฏเรื่องราวที่เด่นชัดเกี่ยวกับเมืองสุพรรณบุรีอีกเลย จนเมื่อเมืองสุพรรณบุรีได้ฟื้นตัวขึ้นอีกครั้งในราวต้นกรุงรัตนโกสินทร์ เป็นราชธานี

สุพรรณบุรีในสมัยรัตนโกสินทร์บ้านเมืองของไทยภายหลังจากเสียกรุงครั้งที่ 2 เฉพาะที่อยู่ในขอบเขตอาณาบริเวณและเส้นทาง คือสงครามต่างตกอยู่ในสภาพบ้านแตกสาแหรกขาด ยิ่งเมืองสุพรรณบุรีในสมัย กรุงศรีอยุธยา ดอนปลายเป็นเมืองเล็กๆ เมืองหนึ่งที่พลอยตกอยู่ในสภาพเช่นนั้นด้วย ในสมัยกรุงธนบุรี แม้จะได้เริ่มฟื้นฟู บูรณะเมืองต่างๆ แต่เมืองสุพรรณบุรีก็ยังคงมีสภาพรกร้างอยู่ ดังเห็นได้จากเมื่อสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ให้อภัยโทษมหาดไทยและกรมท่าปกครอง สำนวญจัดระเบียบแบ่งหัวเมืองนั้น ไม่ว่าจะปรากฏชื่อเมืองสุพรรณบุรีฟื้นตัวกลับตั้งเป็นเมืองขึ้นได้ต่อมาตอนปลาย รัชสมัยพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวเมืองสุพรรณบุรีจึงได้ เริ่มกลับตั้งเป็นชุมชนขึ้นมีสภาพเป็นหมู่บ้านขนาดย่อมและค่อยๆ ได้รับความพัฒนาบูรณะ ต่อมาโดยลำดับ ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวสุพรรณบุรีเป็นเมืองหนึ่งอยู่ในมณฑลนครชัยศรี และเปลี่ยนสถานะ เป็นจังหวัดสุพรรณบุรีในสมัย พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวสรวานุกรมประเทศไทย ได้แบ่งการปกครองออกเป็น 10 อำเภอ ดังนี้ เมืองสุพรรณบุรี เดิมบางนางบวช ด้านข้าง บางปลาหมอ ศรีประจันต์ ดอนเจดีย์ สองพี่น้อง สามชุก อุทอง และหนองหญ้าไซ

2. ลักษณะภูมิประเทศของสุพรรณบุรี

1. ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดสุพรรณบุรี ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือพื้นที่เป็นภูเขาและที่สูงเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เป็นอุปสรรคต่อการขยายชุมชนขยายพื้นที่ การเกษตรตลอดจนขยายเขตชลประทาน สำหรับทางด้านใต้ในเขตอำเภอสองพี่น้อง ลักษณะพื้นที่เป็นที่ลุ่มต่ำ รูปร่างกระทะ จะประสบปัญหาน้ำท่วมขัง ประมาณ 3 เดือนในทศวรรษ เนื่องจากเป็นพื้นที่รองรับน้ำของจังหวัด 3 ทาง คือ แม่น้ำท่าจีน ซึ่งมาจากจังหวัดชัยนาท ลำน้ำกระเสียวที่มาจากด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือและลำน้ำจรเข้สามพัน ซึ่งมาจากด้านจังหวัดกาญจนบุรี

2. เนื้อที่ป่าไม้ของจังหวัดสุพรรณบุรีถูกบุกรุกทำลายขึ้นเรื่อยๆ ทำให้เนื้อที่ป่าไม้ที่มีอยู่น้อยแล้วยังลดลงไปอีกและมีผลกระทบต่อเนื่องถึงสภาวะอากาศ ทำให้อากาศแห้งแล้ง ปริมาณฝนลดลง ความชื้นในดินลดลง เนื่องจากไม่มีวัสดุ และดินไม้ปกคลุม ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เนื่องจากไม่มีอินทรีย์วัตถุที่หล่นจากป่ามาทับถมทำให้เกิดการชะล้างพังทลายสูงน้ำท่วมฉับพลัน และมีการชะหน้าดินซึ่งเป็นแหล่งอาหารที่สำคัญของพืชถูกพัดมากับน้ำเป็นจำนวนมากเมื่อไหลลงสู่ที่ต่ำ เช่น แม่น้ำลำคลอง ห้วย หนองต่างๆ จะทำให้ดินเค็มและรับน้ำได้

ลดลง ซึ่งการบุกรุกทำลายป่าจะกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของป่าและพื้นที่ต่อเนื่องในวงกว้าง เป็นอุปสรรคต่อพื้นที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัด

3. เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้มแข็งของการดำเนินงานกลุ่มและด้านการวางแผนการผลิตด้านพืชประมงและปศุสัตว์ ไม่มีการวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาวะตลาด มีการใช้สารเคมีที่เกินความเหมาะสม และความจำเป็น ฯลฯ ทำให้ต้นทุนการผลิตของเกษตรกรสูง ก่อให้เกิดหนี้สินจำนวนมาก

4. การจัดการศึกษาในทุกระดับ ประสบปัญหาสำคัญในเรื่องผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ สภาพปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร สื่อกระบวนการ จัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่หลากหลายได้ ครูและบุคลากรทางการศึกษาบางส่วนยังขาดความรู้ ความสามารถและทักษะในการจัดการเรียนการสอน การถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์

5. จังหวัดสุพรรณบุรีในปัจจุบันได้รับการพัฒนาเจริญรุดหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะความเจริญ เดิมโตของชุมชนในเขตเมือง การขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจอย่างกว้างขวาง มีการลงทุนขยายกิจการด้านอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่ โรงงานน้ำตาล โรงสีข้าว โรงงานผลิตผลไม้กระป๋อง เป็นต้น ก่อให้เกิดผลกระทบทางมลพิษด้านต่างๆ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ

3. การวิเคราะห์ปัจจัยภายในของจังหวัดสุพรรณบุรี

1. จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นจังหวัดที่มีทำเลที่เหมาะสมอยู่ไม่ห่างจากกรุงเทพมหานคร และตลาดรองรับผลผลิตผลการเกษตร มีการคมนาคมที่สะดวกสบาย ส่วนราชการ หน่วยงานมีการติดต่อประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง

2. จังหวัดสุพรรณบุรี มีศักยภาพในการพัฒนาด้านการเกษตรค่อนข้างสมบูรณ์ และเหมาะสมอย่างยิ่ง ระบบชลประทานครอบคลุมร้อยละ 73.9 ของพื้นที่การเกษตร หรือร้อยละ 47.82 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด

3. มีแหล่งเรียนรู้ รวมทั้งให้บริการด้านเทคโนโลยีการผลิตการเกษตรและเชิงอุตสาหกรรมเกษตร อาทิเช่น ศูนย์วิจัยข้าวสุพรรณบุรี ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี สถานีวิจัยทดสอบพันธุ์สัตว์สุพรรณบุรี สถานีพัฒนาอาหารสัตว์สุพรรณบุรี ศูนย์วิจัยพัฒนาประมงน้ำจืดสุพรรณบุรี สถานีพัฒนาที่ดินสุพรรณบุรี ศูนย์พันธุ์พืชและเพาะเลี้ยงสุพรรณบุรี อุทยานผักพื้นบ้านเฉลิมพระเกียรติฯสถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติฯ ศูนย์พัฒนาการจัดการสัตว์ป่าบึงฉวาก เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงฉวาก (กรมอุทยานแห่งชาติ กระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี เป็นต้น

4. มีสถานศึกษาครอบคลุมทุกด้าน ที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนการพัฒนาจังหวัด อาทิเช่น วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี เทคนิคสุพรรณบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษา

สุพรรณบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร-แจ่มใส สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาลัยการอาชีพสองพี่น้อง วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดสุพรรณบุรี วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี และมีโรงพยาบาลและสนามกีฬาที่ได้มาตรฐาน

5. จังหวัดสุพรรณบุรี มีสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองรวมทั้งสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ศิลปวัฒนธรรมที่น่าท่องเที่ยวมาก

4. การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกของจังหวัดสุพรรณบุรี

1. จังหวัดมีศักยภาพในการผลิตสินค้าสูงและสามารถพัฒนาเป็นแหล่งอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อการส่งออกและบริโภคภายในประเทศทางด้านนักลงทุนจากภายนอก จังหวัดนักท่องเที่ยวการแปรรูปอุตสาหกรรมเกษตรเทคโนโลยี

2. มีความสะดวกในการขนส่งสินค้าจากแหล่งขายเข้าถึงแหล่งกระจายสินค้า ตลาดและโรงงานอุตสาหกรรมเกษตรจังหวัด เขตปริมณฑล จังหวัดข้างเคียง (ทั้งส่งออกและนำเข้าวัตถุดิบสินค้าปัจจัยการผลิต)

3. จังหวัดมีผลผลิตข้าวคุณภาพดีเพื่อการผลิตเพื่อการส่งออกตลอด ทั้งปีมีตลาดกลางข้าวทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีความสำคัญในส่วนภูมิภาคและระดับประเทศ

4. จังหวัดสุพรรณบุรี มีทรัพยากร – ธรรมชาติ ที่เป็นภูเขา ป่าไม้ น้ำตก และถ้ำต่าง ๆ อยู่ในเขตอำเภอด่านช้าง ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ มีระบบโครงข่ายการคมนาคมทางรถยนต์ที่สมบูรณ์มาก สามารถเชื่อมโยงติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงและพื้นที่ทุกหมู่บ้านของจังหวัดได้สะดวกและรวดเร็ว จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างภาคเหนือและภาคใต้ได้สะดวกโดยไม่ต้องผ่านกรุงเทพฯ

5. จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี สืบเนื่องจากการเป็นจังหวัดที่มีความยิ่งใหญ่ทางประวัติศาสตร์ ตั้งแต่ยุคโบราณเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชนในจังหวัดสุพรรณบุรี (เช่น ไทยพวน ไทยทรงดำ ลาวโซ่ง) รวมทั้งวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ในท้องถิ่นเป็นสิ่งจูงใจ และเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวได้มาชม

6. เศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดสุพรรณบุรีขึ้นอยู่กับภาคเกษตรเป็นหลัก รองลงมาได้แก่ อุตสาหกรรม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมประเภทการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรหรืออุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตร ประกอบกับจังหวัดมีความได้เปรียบในด้านโครงสร้างพื้นฐาน

7. จังหวัดสุพรรณบุรีมีสนามกีฬาที่ได้มาตรฐาน ซึ่งใช้เป็นสนามในการจัดการแข่งขันระดับประเทศ และนานาชาติมาหลายครั้ง

5. ภูมิหลังอำเภอดอนเจดีย์

แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 5 ตำบล 48 หมู่บ้าน คือ ดอนเจดีย์ (Don Chedi) หนองสาหร่าย (Nong Sarai) ไร่รถ (Rai Rot) สระกระโจม (Sa Krachom) ทะเลบก (Thale Bok)

อำเภอดอนเจดีย์ เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรี อยู่ที่ตำบลดอนเจดีย์ อยู่ห่างจากจังหวัดประมาณ 31 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 322 ประกอบด้วย พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงพระศขาธารออกศึกและ องค์เจดีย์ยุทธหัตถี สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงสร้างเจดีย์ขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองชัยชนะในสงครามยุทธหัตถีที่ทรงมีต่อพระมหาอุปราชแห่งพม่า เมื่อ ปี พ.ศ.2134 และในปี พ.ศ.2495 กองทัพบกได้บูรณปฏิสังขรณ์องค์เจดีย์ขึ้นใหม่ โดยสร้างเป็นเจดีย์แบบลังกาทรงกลมใหญ่ สูง 66 เมตร ฐานกว้างด้านละ 36 เมตร ครอบเจดีย์องค์เดิม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบัน ได้เสด็จทรงประกอบพิธีบวงสรวง และเปิด พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2502 ซึ่งปัจจุบันรัฐบาลได้กำหนดให้วันที่ 18 มกราคม ของทุกปี เป็นวันถวายราชสักการะพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ และถือเป็น วันกองทัพไทยด้วย พร้อมกันนั้น ทางจังหวัดได้จัดให้มีงานอนุสรณ์ดอนเจดีย์ เฉลิมฉลองด้วยเขตการปกครองออกเป็น 5 ตำบล 48 หมู่บ้าน

6. การปกครองส่วนท้องถิ่น

เขตการปกครองออกเป็น 5 ตำบล 48 หมู่บ้าน ส่วนภูมิภาคพื้นที่ 252.081 ตาราง กิโลเมตร ประชากร 45,282 คน (พ.ศ.2550) ความหนาแน่น 180 คน อำเภอดอนเจดีย์ ประกอบด้วยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 7 แห่ง ได้แก่

1. เทศบาลตำบลดอนเจดีย์ ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลดอนเจดีย์
 2. เทศบาลตำบลสระกระโจม ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลสระกระโจม
 3. องค์การบริหารส่วนตำบลดอนเจดีย์ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลดอนเจดีย์ (นอกเขตเทศบาลตำบลดอนเจดีย์)
 4. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสาหร่าย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหนองสาหร่าย ทั้งตำบล
 5. องค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลไร่รถทั้งตำบล
 6. องค์การบริหารส่วนตำบลสระกระโจม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลสระกระโจม (นอกเขตเทศบาลตำบลสระกระโจม)
 7. องค์การบริหารส่วนตำบลทะเลบก ครอบคลุมพื้นที่ตำบลทะเลบกทั้งตำบล
- หมายเลขโทรศัพท์ 0 3559 1055 หมายเลขโทรสาร 0 3559 1055

7. อาณาเขต

อำเภอตอนเจดีย์มีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียงดังนี้

1. ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอหนองหญ้าไซและอำเภอสามชูก
2. ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอศรีประจันต์
3. ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอเมืองสุพรรณบุรีและอำเภออู่ทอง
4. ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภออู่ทอง และอำเภอเสาวชัย (จังหวัดกาญจนบุรี)

8. ความสำคัญอนุสรณ์ดอนเจดีย์

พระนเรศวรทรงแสดงฝีมือในการรบปี พ.ศ.2117 พระเจ้าหงสาวดีบุเรงนอง สิ้นพระชนม์ ราชบุตรชื่อ มังเอิญ หรือมังไชยสิงห์ ได้ขึ้นครองราชย์ ต่อพระนามว่าพระเจ้านันทบุเรง ตามธรรมเนียมประเพณีแล้วบรรดาประเทศราชที่เป็นเมืองขึ้น จะต้องเดินทางไปถวายบังคมกษัตริย์องค์ ใหม่แสดงความจงรักภักดีรวมทั้งไทยด้วย แต่เจ้าฟ้าไทยใหญ่เป็นผู้ครองนครไม่เดินทางมาร่วม หมายถึงกระด้างกระเดื่องคิดแข็งเมือง ทางพระเจ้านันทบุเรงได้สั่งให้ยกทัพไปปราบเมืองคัง เพื่อแสดงอำนาจบารมี โดยมีการจัดทัพเป็น 3 กองทัพ คือ 1. กองทัพพระมหาอุปราช เป็นโอรสของพระเจ้านันทบุเรง มีชื่อเดิม มังสามเกียด หรือมังกะยอชะวา 2. กองทัพพระสังกะทัต เป็นราชบุตรของพระเจ้าดองอูมีชื่อเดิมนัดจินหน่อง 3. กองทัพสมเด็จพระนเรศวรเป็นโอรสของพระมหาธรรมราชา กษัตริย์ไทย เมืองคังมีท่าเลอยู่ บนเขาทางขึ้นก็เป็นชอกเขา หากต่อการเข้ายึด เริ่มการศึกทางพระมหาอุปราชเข้าตีก่อนและแพ้ลงมา ครั้งที่สองให้พระสังกะทัตเข้าตีก็ไม่สำเร็จ ต่อไปเป็นหน้าที่ของสมเด็จพระนเรศวร ด้วยทรงพระปรีชาสามารถจึงตีเมืองคัง ได้สำเร็จและจับตัวเจ้าฟ้าไทยใหญ่มาถวายพระเจ้านันทบุเรง อีกด้วย การศึกครั้งนี้สร้างความอับอายให้พระเจ้านันทบุเรง เพราะต้องการให้ราชโอรสชนะ ใช้แต่เรื่องการศึกษาเท่านั้นในยามว่างก็มีการนำไก่ชนมาตีกัน ระหว่างไก่ของสมเด็จพระนเรศวร และพระมหาอุปราช ผลคือไก่ชนของพระนเรศวรตีชนะ ทำเอาพระมหาอุปราชเสียหน้าจึงตรัสว่า "ไก่เฉลยตัวนี้เก่งจริงหนอ" พระนเรศวรทรงได้ยินดังนั้นจึงตรัสกลับไปว่า "ไก่ตัวนี้ อย่ายว่าแต่จะพินันเอาเดิมพันเลยถึงจะชนเอาบ้านเอาเมืองก็ได้" (ถ้าลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่สมัยที่สมเด็จพระนเรศวรทรงขับไล่เขมร การตีเมืองคังได้สำเร็จจนถึงการชนไก่ จะเห็นว่าสมเด็จพระนเรศวรทรงมีพระบารมีเหนือกว่าทางฝ่ายพม่ามากนัก)

9. ความเป็นมาของพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์

พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ อยู่ที่ตำบลดอนเจดีย์ อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงพระคชาธารออกศึก และองค์เจดีย์ยุทธหัตถีสมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงสร้างเจดีย์เพื่อเฉลิมฉลองชัยชนะในสงครามยุทธหัตถีที่ทรงมีต่อพระมหาอุปราชแห่งพม่า เมื่อปี พ.ศ.2134 และในปี พ.ศ.2495 พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์

ประกอบด้วย พระบรมราชานุสาวรีย์ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงพระคชาธารออกศึก และองค์เจดีย์ยุทธหัตถี

กองทัพพบได้บูรณปฏิสังขรณ์องค์เจดีย์ขึ้นใหม่ โดยสร้างเป็นเจดีย์แบบลังกา ทรงกลมใหญ่ สูง 66 เมตร ฐานกว้างด้านละ 36 เมตร ครอบเจดีย์องค์เดิมไว้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงเสด็จไปประกอบพิธีบวงสรวงและเปิดพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2502 ซึ่งรัฐบาลได้กำหนด ให้วันที่ 18 มกราคม ของทุกปี เป็นวันถวายราชสักการะพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พร้อมกันนั้นทางจังหวัดที่ได้จัดให้มีงานเฉลิมฉลองพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ทุกปี เลยจากเจดีย์ไปประมาณ 100 เมตร เป็นที่ตั้งของรูปปั้นของสมเด็จพระนเรศวรมหาราชและภายในมีพระสุพรรณกัลยามีผู้นิยมไปสักการบูชาอยู่ในปัจจุบัน ที่ตั้งพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์ เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ว่าการอำเภอดอนเจดีย์ ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ตำบลดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี 72170

10. ประวัติที่ตั้ง

รูปปั้นและอนุสาวรีย์หรือพระบรมราชานุสาวรีย์ดอนเจดีย์ ประกอบด้วยพระบรมราชานุสรณ์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงคชาธารกับองค์เจดีย์ยุทธหัตถี ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ตำบลดอนเจดีย์อำเภอดอนเจดีย์ เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรี 72170 เป็นเจดีย์ที่สร้างเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนเรศวรมหาราชในโอกาสทรงชนะสงครามยุทธหัตถีที่ทุ่งหนองสาหร่าย เจดีย์องค์นั้นค้นพบเมื่อปี พ.ศ.2456 โดยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงรับสั่งให้เจ้าเมืองสุพรรณบุรีและเจ้าเมืองกาญจนบุรีออกค้นหาไม่พบ ส่วนเจ้าเมืองสุพรรณบุรี พระทวิประชาชน (อี กรณสูต) ออกค้นหาพบซากเจดีย์เก่าองค์หนึ่งในเขตตำบลหนองสาหร่าย กลางป่าไม้เบญจพรรณ เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ.2456 เจดีย์ที่ค้นพบอยู่ห่างจากหนองสาหร่ายไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ 150 เส้น ลักษณะเป็นเจดีย์ฐานสี่เหลี่ยมกว้าง 10 วา ส่วนสูงไม่อาจกำหนดเพราะยอดชำรุด ทับลงบนฐาน เหลือแต่ฐานสูง 6 วา 3 ศอก จากเรื่องพระเจดีย์ยุทธหัตถี กล่าวว่า ...พระยาสุพรรณฯ เป็นผู้ริเริ่มกราบทูลกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ให้นำความขึ้นกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงปิติโสมนัสตรัสว่า พระเจดีย์ยุทธหัตถี เป็นอนุสาวรีย์เฉลิมพระเกียรติของเมืองไทย ถึงแม้อยู่ไกลที่ลำบากต่อการเสด็จไปนมัสการ เมื่อปี พ.ศ.2465 เป็นครั้งแรกวันที่ 28 มกราคม พ.ศ.2465 โปรดให้มีการบวงสรวง สมโภชเจดีย์ยุทธหัตถีทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้นายกองเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราเสื่อป่าทรงอ่านประกาศดุษฎีสังเวยจบลงแล้วทรงรับสั่งให้กระทำวันทยาอุท ชาวพนักงานประโคมแตรเดี่ยว แตรวง และพิณพาทย์ขึ้นพร้อมกัน เมื่อสุดเสียงประโคมแล้วพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวมีรับสั่งพระบรมราชโองการเป็นเวลานาน เมื่อสิ้นกระแสรับสั่งทุกคนก็เปล่งเสียง "ชัยโย" ดังนั้น คำว่า ชัยโย จึงเป็นคำที่ใช้ครั้งแรกที่สุพรรณบุรี และเปลี่ยนมาเรียกจนกระทั่งมาใช้คำว่า ไชโย ครั้นถึงสมัย

รัตนโกสินทร์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงบูรณสร้างเป็นเจดีย์องค์ใหม่ครอบองค์เดิม และเสด็จพระราชดำเนินมาเปิดพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ.2502

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อารีย์ วชิรวารกร (2542, หน้า 143) ให้ความหมายว่าคือ ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน ฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่างๆ ทั้งที่โรงเรียน ที่บ้านและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมิได้มองแต่ในแง่ของความรู้ความสามารถทางสมองเท่านั้น ในทางที่เป็นจริงแล้วความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรม ถ้าเป็นผลจากการฝึกสอนและอบรม ซึ่งนับว่าเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, หน้า 29) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าคือคุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคล อันเป็นผลจากการเรียนการสอนหรือมวลประสบการณ์ทั้งปวง ที่บุคคลได้รับการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆของสมรรถภาพทางสมอง

ไพศาล หวังพานิช (2526, หน้า 137) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(academic achievement) หมายถึงคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น จากการฝึกอบรมหรือจากการสอบจึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือสัมฤทธิ์ผล (level of accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไรมีความสามารถชนิดใด

ศิริชัย กาญจนวาสี (2548, หน้า 162) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า อันเกิดจากกระบวนการเรียนการสอนในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่ผ่านมาแล้วนั้น ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจและเกิดการเปลี่ยนแปลง

ก๊อต (Good, 1973) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นผลของการสะสมความรู้ความสามารถในการเรียนทุกด้านรวมเข้าไว้ด้วยกัน

สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงความรู้ความเข้าใจ ความสามารถและทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้ของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมประสบการณ์เรียนรู้ทั้งด้านความรู้ที่เป็นทักษะรวมถึงคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการทดสอบจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งประกอบด้วยความรู้

2. ลักษณะของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิชย์ (2526, หน้า 137) ได้แบ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอนซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบคือ

1. การวัดด้านเนื้อหาเป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา อันเป็น ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆสามารถวัดโดยใช้ “ข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์” (achievement test) มีขั้นตอนดังนี้คือ

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทยได้มีนักการศึกษาได้ทำการศึกษาและแบ่งขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร
2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ตารางวิเคราะห์เครื่องมือ ลักษณะการสร้าง
3. กำหนดชนิดของข้อทดสอบและศึกษาวิธีสร้าง
4. เขียนข้อสอบ
5. ตรวจสอบคำตอบ
6. จัดพิมพ์แบบทดสอบ
7. ทดสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ
8. จัดทำแบบทดสอบจริง

2. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติหรือ ทักษะของผู้เรียนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าวในรูปของการกระทำจริงให้ ออกเป็นผลงาน เช่น วิชาศิลปะศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องใช้ “ข้อทดสอบภาคปฏิบัติ” (performance)

3. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง วิธีตรวจสอบว่านักเรียนมีพฤติกรรม ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่ตั้งไว้เพียงใด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นการวัด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางสมอง และสติปัญญาของนักเรียน ภายหลังจากที่เรียนไปแล้วโดยใช้แบบทดสอบ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ บรรดล สุขปิติ (2542, หน้า 43) ที่กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การนำชุดของข้อคำถาม หรือกลุ่มของงาน หรือสภาพการณ์ต่างๆ ที่ได้จัดเตรียมไว้ไปกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรม ที่มุ่งหวังตอบสนองออกมา แล้วสังเกตพฤติกรรมที่ตอบสนองนั้นว่ามีลักษณะอย่างไรและมี คุณภาพดีเพียงใด ซึ่งการทดสอบต้องประกอบด้วย 2 ส่วนต่อเนื่องกัน คือ ส่วนที่ทำหน้าที่เป็น ตัวเรากับส่วนที่เป็นพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองออกมาจนสังเกต และวัดได้ สิ่ง ที่ทำหน้าที่เป็นตัวเร้าหรือกระตุ้นเรียกว่าเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสิ้น

การที่นักเรียนได้เข้ามาศึกษาเล่าเรียนอยู่ในสถานศึกษา ไม่ว่าจะแห่งใดก็ตามในช่วง ระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น พฤติกรรมหรือคุณลักษณะต่างๆ ของนักเรียนย่อมเปลี่ยนแปลงไปจาก เดิมนักเรียนย่อมจะต้องเจริญก้าวหน้าหรือพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายของ การศึกษาที่ได้กำหนดไว้ เช่น มีสติปัญญาฉลาดขึ้น เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวต่างๆ ที่

ไม่เคยรู้มาก่อนรู้จักการคิดแก้ปัญหา มีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง สามารถใช้อวัยวะต่างๆ ของร่างกายทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุขเป็นผู้มี จริยธรรม มีจรรยาบรรณที่ดีขึ้นกว่าเดิมเจริญก้าวหน้าของนักเรียนในด้านต่างๆ ดังกล่าวอันเกิด จากการเรียนการสอนเรียกได้ว่าเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ ความคิด (cognitive domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวกับ กระบวนการต่างๆ ทางด้านสติปัญญา และสมอง ประกอบด้วยพฤติกรรม 6 ด้านดังนี้

1.1 ความรู้ความจำ หมายถึง ความสามารถระลึกถึงเรื่องราวประสบการณ์ที่ ผ่านมา

1.2 ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่องย่อ ในความสำคัญ แปลความหมาย ตีความหมาย และขยายความหมายของเรื่องได้

1.3 การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้หรือหลักวิชาที่เรียน มาแล้วในการสร้างสถานการณ์จริงๆ หรือสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันได้

1.4 การวิเคราะห์ หมายถึงความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวต่างๆ หรือ วัตถุประสงค์ของเพื่อต้องการค้นคว้าหาสาเหตุเบื้องต้น หาความสัมพันธ์ระหว่างใจความ ระหว่าง ส่วนรวมระหว่างตอน ตลอดจนหาหลักการที่แฝงอยู่ในเรื่อง

1.5 การสังเคราะห์ หมายถึงความสามารถนำความรู้มาจัดระบบใหม่เป็นเรื่อง ใหม่ที่ไม่เหมือนเดิม มีความหมายและประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม

1.6 การประเมินค่า หมายถึง การวินิจฉัยคุณค่าของบุคคลเรื่องราววัสดุสิ่งของ อย่างมีหลักเกณฑ์

2. ด้านความรู้สึก (affective domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการ เจริญเติบโต และพัฒนาการในด้านความรู้สึก คุณค่าความซาบซึ้งและเจตคติต่างๆของนักเรียน

3. ด้านการปฏิบัติงาน (psycho – motor domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการ พัฒนาทักษะในการปฏิบัติ และดำเนินการ เช่น การทดลอง เป็นต้น

4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บัวรัตน์ จันทิพย์ (2539, หน้า 42) ได้สรุปแนวคิดของเพรสคอตต์ ได้ใช้ความรู้ ทางชีววิทยา สังคม วิทยา จิตวิทยาและการแพทย์ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนของ นักเรียนและสรุปผลการศึกษาว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียน ทั้งในและนอก ห้องเรียน พบว่าประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกายสุขภาพ ทางกาย ข้อบกพร่องทางกาย และบุคลิกภาพท่าทาง

2. องค์ประกอบทางความรัก ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดาความสัมพันธ์ของบิดามารดากับลูก ความสัมพันธ์ระหว่างลูก ๆ ด้วยกัน และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกทั้งหมดในครอบครัว

3. องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคม ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมและฐานะทางบ้าน

4. องค์ประกอบทางความสัมพันธ์ในวัยเดียวกัน ได้แก่ ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนวัยเดียวกันทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน

5. องค์ประกอบทางการพัฒนาแห่งตน ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ เจตคติของนักเรียน

6. องค์ประกอบทางการปรับตัว ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว การแสดงออกทางอารมณ์

บัวรัตน์ จันทิพย์ (2539, หน้า 43) ได้เสนอแนวคิดของแคร์รอลเกี่ยวกับอิทธิพลขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยนำเอาครู นักเรียน และหลักสูตรมาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ โดยเชื่อว่าเวลาและคุณภาพของการสอนมีอิทธิพลโดยตรงต่อปริมาณความรู้ที่นักเรียนได้รับ

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอสรุปได้ว่าเป็นองค์ประกอบทางด้านกายภาพ คือร่างกายของผู้เรียนเอง องค์ประกอบทางด้านสังคม คือครอบครัวสังคม และองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ คือ ความรักความเอาใจใส่การปรับตัวแต่ปัจจัยหลักอีกประการหนึ่งที่จะส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนคือ วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู

5. เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ (2539, หน้า 146-150) ได้แบ่งเครื่องมือใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1. แบบทดสอบของครู หมายถึง ชุดของข้อคำถามที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งเป็นข้อคำถามที่ถามเกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียนว่านักเรียนมีความรู้มากน้อยเพียงใด บทพร้อมตรงไหน จะได้ซ่อมเสริม หรือวัดดูความพร้อมก่อนที่จะสอนเรื่องใหม่

2. แบบทดสอบมาตรฐาน สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา หรือจากครูที่สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองหาคุณภาพหลายครั้ง จนกระทั่งมีคุณภาพดีพอจึงสร้างเกณฑ์ปกติ(nom) ของแบบทดสอบนั้น ซึ่งสามารถใช้เป็นหลักและเปรียบเทียบผล เพื่อประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องใด ๆ ก็ได้ จะใช้วัดอัตราการพัฒนาของเด็กแต่ละวัยในแต่ละกลุ่มแต่ละภาคก็ได้ จะใช้สำหรับให้ครูวินิจฉัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างวิชาต่าง ๆ ในเด็กแต่ละคนก็ได้ ข้อสอบมาตรฐานนั้นนอกจากจะมีคุณภาพของแบบทดสอบสูงแล้วยังมีมาตรฐานในด้านวิธีดำเนินการสอบ ก็คือไม่ว่าโรงเรียนใดหรือส่วนราชการใดจะนำไปใช้ ต้องดำเนินการสอบ

แบบเดียวกัน แบบทดสอบมาตรฐานจะมีคู่มือดำเนินการสอบบอกถึงวิธีการสอบว่าทำอย่างไร และยังมีมาตรฐานในด้านการแปลคะแนนอีกด้วย

สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ด้านความรู้ ด้านพฤติกรรม ด้านสังคม การแก้ปัญหาให้ดีกว่าเดิม

แนวคิดในการสร้างแบบวัดเจตคติ

1. ความหมายของเจตคติ

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของเจตคติ ไว้ดังนี้

กัญญา ทองสิงห์ (2540, หน้า 36) ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามสภาพการณ์ เมื่อบุคคลนั้นได้รับความรู้ ประสบการณ์ ก็จะแสดงออกให้รู้ถึงความคิดของตน เจตคติสามารถสร้างขึ้นได้และเปลี่ยนแปลงได้

ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ (2543, หน้า 54) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกเชื่อ ศรัทธาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนเกิดความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมออกมา ซึ่งอาจเป็นไปในทางที่ดีหรือไม่ดีก็ได้ เจตคดียังไม่เป็นพฤติกรรมแต่เป็นตัวการที่ทำให้เกิดพฤติกรรม

วิภาวี แป้นเรือง (2546, หน้า 37) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นและความพร้อมที่จะกระทำต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นความรู้สึกในทางชอบหรือไม่ชอบ เป็นการบอกแนวโน้มทางจิตใจของบุคคลเมื่อปะทะสัมพันธ์กับสิ่งของ บุคคล ประเพณี หรือสถานการณ์ใด ๆ ซึ่งมีผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา เจตคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งสามารถสร้างขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้

กูด (Good, 1973, p. 59) ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง ความเอนเอียงหรือความชอบของบุคคลที่แสดงผลเฉพาะไปสู่วัตถุ สิ่งของ สถานการณ์ หรือคุณค่า ตามปกติจะประกอบไปด้วยความรู้สึกและอารมณ์

ไอเคน (Aiken, 1985, p. 290) กล่าวไว้ว่า เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ในการตอบสนองเชิงบวกหรือเชิงลบต่อวัตถุ สถานการณ์ สถาบัน หรือบุคคล

อนาสตาซี (Anastasi, 1986, p. 541) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่แสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้นๆ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี เชื้อชาติ และสถาบันต่างๆ

จากความหมายของเจตคติที่กล่าวมาแล้วนั้นสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ หรือความศรัทธาต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จนเกิดความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาในเชิงบวกหรือเชิงลบต่อวัตถุ สถานการณ์ สถาบัน หรือบุคคลอื่น ๆ

2. ลักษณะที่สำคัญของเจตคติ

จิรวรรณ ชำนาญช่าง (2544, หน้า 12) ได้รวบรวมลักษณะของเจตคติไว้ ดังนี้

1. เป็นผลหรือขึ้นอยู่กับบุคคลประเมินผลสิ่งเร้าแล้วเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรม

2. เจตคติแปรค่าได้ทั้งความเข้มข้นและทิศทาง

3. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้มากกว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเอง

4. เจตคติขึ้นอยู่กับเป้าเจตคติหรือสิ่งเร้าเฉพาะอย่างทางสังคม

5. เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าที่เป็นกลุ่มเดียวกันอาจสัมพันธ์กัน

6. เจตคติเป็นการเตรียมความพร้อมภายในของจิตในการตอบสนองสิ่งเร้าในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งเร้า นั้น ๆ

7. สภาพความพร้อมจะตอบสนองในลักษณะซับซ้อนที่บุคคลจะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ และจะเกี่ยวข้องกับอารมณ์

8. เจตคติไม่ใช่พฤติกรรมแต่เป็นสภาวะทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม

9. เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมา เพื่อเป็นแนวทางในการทำนายหรืออธิบายเจตคติได้

10. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีเจตคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ ด้วยสาเหตุหลายประการ ทั้งสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับอายุ และเซาว์ปัญญา

11. เจตคติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้เมื่อประสบกับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมที่แตกต่างไปจากเดิม

สรุปได้ว่าเจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการที่บุคคลได้ผ่านการเรียนรู้และประสบการณ์มานาน มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและการกระทำของบุคคลที่จะยอมรับหรือปฏิเสธต่อสิ่งต่าง ๆ เจตคติสามารถสร้างขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากอิทธิพลของสังคมและสภาพแวดล้อมที่ต่างจากเดิม

3. องค์ประกอบของเจตคติ

กรวีร์ เมฆหมอก (2542, หน้า 27) ได้สรุปองค์ประกอบของเจตคติไว้ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (cognitive component) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์หรือเหตุการณ์ต่างๆ รวมทั้งความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งเหล่านั้นด้วย

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (affective component) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งที่ได้รับรู้ อาจเป็นไปในทางดีหรือไม่ดีถ้าบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้นก็ชอบความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใด ก็จะไม่ชอบสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบด้านแนวโน้มที่จะกระทำ (behavioral component) หมายถึง ความโน้มเอียงของบุคคล ที่จะแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความรูสึกของตนเอง คือการที่ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ยอมปฏิบัติหรือไม่ยอมปฏิบัติ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของเจตคติมี 3 ประการ คือ องค์ประกอบทางด้านความรู้ทางด้านความรู้สึก และทางด้านแนวโน้มที่จะกระทำ ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามนี้มีความสัมพันธ์ต่อกัน จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบทางด้านความรู้สึกเป็นผลเนื่องมาจากการรับรู้ของบุคคลและจะส่งผลไปถึงพฤติกรรมการกระทำของบุคคล และสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ

4. การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

กัญจนา ทองสิงห์ (2540, หน้า 39) กล่าวถึงวิธีการเปลี่ยนแปลงเจตคติอย่างเป็นทางการว่า เป็นวิธีการที่อาศัยพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้และเชื่อว่ามนุษย์เป็นบุคคลที่มีเหตุผล สามารถคิด สามารถถูกกระตุ้นเพื่อให้เกิดภาวะรับการชักจูงให้สนใจข่าวสารต่าง ๆ สามารถเรียนรู้เนื้อหาของข่าวสารและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการปฏิบัติได้ ดังนั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงเจตคติจะเป็นแบบวิธีการที่เป็นทางการ มีการสื่อความหมายที่เป็นทางการ และมีรูปแบบมีการวางแผนอย่างรอบคอบ

นอกจากนี้ กัญจนา ทองสิงห์ ยังได้รวบรวมทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงเจตคติไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงเจตคติเพื่อการปรับตัวให้เข้ากับสังคม (The Social Judgment Theory of Attitude Change) เจ้าของทฤษฎีคือ มูซาเฟอร์ เซอริฟ และคาร์ล ไอ โฮฟแลนด์ (Muzaffer Sherif and Carl I. Hoveland) หลักการของทฤษฎีนี้มีว่า การเปลี่ยนแปลง เจตคติของบุคคลนั้น จะเกิดขึ้นภายหลังจากที่บุคคลได้เลือกตัดสินใจที่จะปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เพราะโดยปกติบุคคลจะใช้สติปัญญาในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมเสมอ บางครั้งบุคคลจะปรับตัวเองเข้ากับสิ่งแวดล้อม และบางครั้งจะปรับปรุงสิ่งแวดล้อมให้เข้ากับตนเอง ในกรณีที่จะต้องปรับตัวเองเข้ากับสิ่งแวดล้อม โดยที่เจตคติของบุคคลนั้นยังไม่สอดคล้องกับสภาพสิ่งแวดล้อมหรือสังคม บุคคลนั้นจะต้องเปลี่ยนแปลงเจตคติเพื่อการปรับตัวให้เข้ากับสังคมเสมอ

2. ทฤษฎีการมีส่วนร่วมในการกระทำ (Active Participation Theory) เจ้าของทฤษฎีคือ เคอร์ท เลวิน (Kurt Lewin) หลักการของทฤษฎีนี้มีว่า การเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคลให้เป็นในรูปใด จะต้องให้เขามีส่วนร่วมในกลุ่มบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ทฤษฎีความสอดคล้องทางความคิด (Cognitive Consonance Theory) เจ้าของทฤษฎีคือ ฟรีทซ์ ไฮเดอร์ (Fritz Heider) หลักการของทฤษฎีนี้มีว่า ถ้าสมาชิกในสังคมหรือ กลุ่มใด ๆ ก็ตาม มีความรูสึกหรือทำที่เป็นไปในแนวที่สอดคล้องกันก็จะอยู่ด้วยกันได้ แต่ถ้า

มีความคิดหรือความรู้สึกแตกต่างไปจากสังคมหรือกลุ่ม ก็จะต้องเปลี่ยนแปลงเจตคติให้เหมือนกันหรือสอดคล้องกันต่อไป

4. ทฤษฎีความไม่สอดคล้องทางความคิด (Cognitive Dissonance Theory) เจ้าของทฤษฎีคือ ลีออน เฟสทิงเจอร์ (Leon Festinger) หลักการของทฤษฎีมีว่า เมื่อบุคคลเกิดความขัดแย้งขึ้นเป็นสองทาง แต่ละทางไม่ลงรอยกัน ก็จะพยายามขจัดความขัดแย้งให้หมดไป ไม่ว่าจะขัดแย้งกับบุคคล วัตถุ หรือสถานการณ์ วิธีขจัดความขัดแย้งโดยปรับความรู้สึกจากชอบหรือไม่ชอบให้เป็นไปในทางตรงกันข้ามจะเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ การเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคลนั้น สิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวมีอิทธิพลเป็นอย่างมาก

วิภาวี แป้นเรือง (2546, หน้า 39) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่สำคัญมีดังนี้

1. บิดา มารดา การที่บิดามารดามีเจตคติต่อสิ่งใดในลักษณะหนึ่งลักษณะใดย่อมมีอิทธิพลต่อบุตรให้มีเจตคติในทางเดียวกับบิดามารดา
2. วัฒนธรรมภายในสังคม คนที่มีอาชีพต่างกันหรืออยู่ในชั้นของสังคมต่างกัน หรือคนที่นับถือศาสนาต่างกัน ย่อมมีเจตคติต่างกัน
3. บุคลิกภาพของแต่ละคนย่อมมีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติต่อสิ่งต่างๆ ด้วย เช่น คนที่มีบุคลิกภาพไม่เหมือนคนอื่น อ่านรู้สึกมีปมด้อย มองโลกในแง่ร้าย เป็นต้น
4. การศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน กิจกรรมของโรงเรียนย่อมมีอิทธิพลต่อเด็กมากกว่าสถาบันอื่น ๆ ในสังคม ฉะนั้นหากโรงเรียนมีครูดี มีตำราเรียนที่ดี และมีการปกครองที่ดี สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นส่วนสำคัญในการสร้างเจตคติของเด็กไปในทางที่ดีที่ควร
5. การพักผ่อนหย่อนใจ การแสวงหาความบันเทิงมีหลายด้านด้วยกัน ซึ่งแต่ละด้านล้วนมีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติของบุคคล

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า เจตคติของบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ต่างๆ ได้ โดยสิ่งแวดล้อมรอบตัวเป็นสิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติของบุคคลให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

5. การวัดเจตคติ

เจตคติเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก อารมณ์ เป็นเรื่องยากในการวัด เพราะผู้ตอบจะต้องประเมินความรู้สึกของตนเองว่า ฟังพอใจหรือมองเห็นคุณค่าต่อสิ่งนั้นๆ มากน้อยเพียงใด ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert's scale) ซึ่ง พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2547, หน้า 224-226) ได้อธิบายลำดับขั้นตอนการสร้างไว้ ดังนี้ มาตรการการสร้างแบบวิธีของลิเคอร์ท แบ่งการกำหนดช่วงความรู้สึกของคนเป็น 5 ช่วง หรือ 5 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับที่ 2 เห็นด้วย

ระดับที่ 3 ไม่แน่ใจ

ระดับที่ 4 ไม่เห็นด้วย

ระดับที่ 5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

กำหนดการให้คะแนนการตอบแต่ละตัวเอกโดยทั่วไปจะกำหนดคะแนนข้อความทางบวกเป็น 5 4 3 2 1 (หรือ 4 3 2 1 0) และข้อความทางลบเป็น 1 2 3 4 5 (หรือ 0 1 2 3 4)

ข้อความที่บรรจุลงในมาตรการวัดประกอบด้วย ข้อความแสดงความรู้สึกทั้งทางบวกและทางลบ โดยทั่วไปมีจำนวนข้อความตั้งแต่ 20 ข้อ ขึ้นไป การกำหนดน้ำหนักคะแนนตอบแต่ละตัวเลือกกระทำเมื่อได้รวบรวมข้อมูลมาแล้ว โดยกำหนดตามวิธีค่าคะแนนซึ่งนิยมใช้กันมาก มีขั้นตอนคือ

1. พิจารณาว่าต้องการจะวัดเจตคติของใคร ที่มีต่อใคร และให้ความหมายของสิ่งทีวัดแน่นอน

2. เมื่อตีความหมายของสิ่งที่จะวัดแน่นอนแล้ว ก็สร้างข้อความในแต่ละหัวข้อโดยให้คลุมเนื้อหาในหัวข้อเหล่านั้น ข้อความนี้อาจเขียนขึ้นเองหรือนำมาจากที่อื่นก็ได้ เช่น จากผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่าง ๆ เป็นต้น แต่จะต้องมีลักษณะดังนี้

2.1 ต้องเป็นข้อความที่เขียนในแง่ความรู้สึก ความเชื่อ หรือความตั้งใจที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ใช่ข้อเท็จจริง

2.2 ข้อความที่บรรจุลงในสเกล จะต้องประกอบด้วยข้อความที่เป็นบวกและลบคลงกัน หลีกเลี่ยงการใช้คำคุณศัพท์หรือกริยาวิเศษณ์ เช่น เสมอๆ บ่อยๆ ทั้งหมด เป็นต้น

2.3 ข้อความแต่ละข้อความจะต้องสั้น เข้าใจง่าย ชัดเจน ไม่กำกวม จำนวนข้อที่สร้างขึ้นในครั้งแรกควรมีประมาณ 30 ข้อความขึ้นไป เพราะจะต้องเลือกข้อความให้เหลือประมาณ 20-25 ข้อความในแต่ละเรื่องที่จะวัด

3. เมื่อได้ข้อความเพียงพอแล้วก็บรรจุลงในสเกล โดยให้มีตัวเลือก 5 ตัวเลือก ดังนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4. นำข้อความที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องนั้น ๆ ตรวจสอบ โดยพิจารณา ด้านคุณลักษณะและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ตลอดจนการตอบกับข้อความว่าสอดคล้องกันเพียงใด

5. ทำการทดลองขึ้นต้นก่อนนำไปใช้จริง โดยนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของข้อความและภาษาที่ใช้อีกครั้ง และตรวจสอบคุณภาพด้านอื่น ๆ ได้แก่ ความเที่ยงตรง ค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของมาตราวัดเจตคติ

สรุป การวัดเจตคติเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก และความเชื่อ จึงเป็นเรื่องยากในการวัด เพราะผู้ตอบจะต้องประเมินความรู้สึกของตนเองว่าพึงพอใจหรือเห็นคุณค่าต่อสิ่งนั้นๆ มากน้อยเพียงใด และสามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบวัดเจตคติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

กฤษฎณ์ เจริญทอง (2540, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การนำเที่ยวถ้ำลอดของ ผู้นำเที่ยวท้องถิ่น ตำบลถ้ำลอด อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยพบว่า วิธีการนำเที่ยวถ้ำลอด ของผู้นำเที่ยวท้องถิ่นของถ้ำลอดส่วนใหญ่มีวิธีการนำเที่ยวตามหลักการนำเที่ยว และตามหลักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระดับสูง โดยผู้นำเที่ยวเห็นถึงประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สามารถลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่จะมีผลต่อสภาพธรรมชาติ เพื่อให้การท่องเที่ยวถ้ำลอดเป็นการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนตลอดไป

ดารัตน์ พุสดี (2541, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นดนตรีพื้นเมืองล้านนา เรื่อง ชิง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลการเรียนในด้านความรู้ ความเข้าใจ และทักษะปฏิบัติผ่านเกณฑ์ในระดับดีมาก และระดับดี มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ครูและนักเรียนเห็นด้วย และมีความพึงพอใจกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรท้องถิ่น ดนตรีพื้นเมืองล้านนาเรื่อง ชิง โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

สาลินี อุดมผล (2542, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาชาวบ้าน เรื่อง การเจียรระโนนนิล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนบ้านช่องด่านสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี โดยมีขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาเอกสารทางการศึกษาและสำรวจข้อมูลพื้นบ้าน พบว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร พบว่า โครงร่างหลักสูตรมีองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องที่สามารถนำไปทดลองใช้ได้ ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร พบว่า ผู้สอนและประชาชนชาวบ้านมีความรู้ ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปใช้ร่วมกัน และนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตามที่หลักสูตรกำหนด ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลหลักสูตร พบว่า ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะในการเจียรระโนนนิล และมีเจตคติที่ดีต่อการเจียรระโนนนิล และควรปรับปรุงในเรื่องของคาบเวลาเรียน

ศรียรรณ จันทรหงษ์ (2542, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่อง จักสาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ศึกษากรณีโรงเรียนวัดยกกระบัตร (ชุมชนราษฎร์นุสรณ์) จังหวัดสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบต่างๆ มีความเหมาะสมสามารถนำไปทดลองใช้สอนกับนักเรียนได้ การทดลองใช้หลักสูตร พบว่า นักเรียนมีคุณสมบัติสามารถปฏิบัติงานได้ มีนิสัยรักการอ่าน และปรับปรุงงานอยู่เสมอ ส่วนการประเมินผลหลังการใช้หลักสูตร พบว่า นักเรียนมีความรู้เรื่องงานจักสาน และสามารถจักสานกระเป๋าผักตบชวาได้ นักเรียนมีความภูมิใจกับผลงานของตนเอง สำหรับประชาชนชาวบ้านมีความคิดเห็นว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและช่วยให้นักเรียนมีความรักในชุมชนมาก

อุบลรัตน์ กิจไมตรี (2544, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเพื่อถ่ายทอดเพลงอีแซวภูมิปัญญาท้องถิ่นสุพรรณบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 4 ขั้นตอน คือ 1) การสำรวจและศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่า นักเรียนและบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อถ่ายทอดเพลงอีแซวภูมิปัญญาท้องถิ่นสุพรรณบุรี 2) การสร้างหลักสูตร พบว่า หลักสูตรประกอบด้วย หลักการ คำอธิบาย รายวิชา จุดหมาย โครงสร้าง ขอบข่ายเนื้อหาเวลาเรียน แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน สื่อและการประเมินผล และแผนการสอน 10 แผน ขอบข่ายเนื้อหาประกอบด้วย ประวัติความเป็นมา ลักษณะทั่วไปของเพลงอีแซว และขั้นตอนการแสดงเพลงอีแซว ผู้เชี่ยวชาญประเมินองค์ประกอบของหลักสูตรมีความสอดคล้องและเหมาะสม 3) การทดลองใช้หลักสูตร พบว่า นำหลักสูตรไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดพังม่วง จังหวัดสุพรรณบุรี สอนโดยปราชญ์ชาวบ้านร่วมกับผู้สอน และผู้วิจัย เป็นเวลา 60 คาบ และ 4) การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีความรู้เรื่อง เพลงอีแซว สามารถแสดง เพลงอีแซวได้และมีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตร และปรับปรุงหลักสูตรในเรื่องระยะเวลาให้มีความยืดหยุ่น ใบบงานให้มีความสนใจ และคำอธิบายรายวิชาให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน

ธัญภรณ์ วงศ์กนิษฐ (2543, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องจิตสำนึกของมัคคุเทศก์ในการนำเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระบบนิเวศแนวปะการัง พบว่า กิจกรรมที่นำเที่ยว ลักษณะการใช้แหล่งท่องเที่ยวไม่มีผลต่อความแตกต่างของคะแนนจิตสำนึกต่อการนำเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระบบนิเวศแนวปะการัง อายุไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนจิตสำนึกต่อการนำเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระบบนิเวศแนวปะการัง และพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีคะแนนจิตสำนึกสูงกว่าเพศหญิง มัคคุเทศก์ที่มีระบบการศึกษาที่ต่างกัน จะมีคะแนนจิตสำนึกในการนำเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระบบนิเวศแนวปะการังต่างกัน ระยะเวลาการทำงานมีความสัมพันธ์กับจิตสำนึกในการนำเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระบบนิเวศแนวปะการัง และมัคคุเทศก์ผ่านการอบรมมีคะแนนจิตสำนึกในการนำเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระบบนิเวศแนวปะการังสูงกว่ามัคคุเทศก์ที่ไม่ผ่านการอบรม

สุธิดา สังฆรักษาสัตย์ (2543, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรมัคคุเทศก์น้อยนำเที่ยวเขตดุสิต ในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ผลการพัฒนาหลักสูตร พบว่า 1) ผลของการสำรวจความต้องการเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่มีในเขตดุสิตของผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตดุสิต 1.1) สถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ พระที่นั่งวิมานเมฆ พระที่นั่งอภิเชษฐดุสิต วัดเบญจมบพิตร สวนสัตว์ดุสิต และพิพิธภัณฑน์รตม้าพระที่นั่ง 1.2) ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ได้แก่ ดอกไม้ประดิษฐ์ เครื่องเบญจรงค์ เครื่องแก้ว กรอบรูปทำจากผ้าไหม และโปสการ์ดรูปพระที่นั่งวิมานเมฆ 2) ผลการนำหลักสูตรไปใช้ นักเรียนทั้ง 30 คน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินผลที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มทั้ง 3 ภาคความรู้ และความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น นำเที่ยวเขตดุสิต พบว่า นักเรียนมีการรับรู้ด้านเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทุกรายการ การพานักเรียนไปทัศนศึกษาทำให้นักเรียนมีความรู้ในด้านเนื้อหา มากที่สุด

สำลี ทองธิว (2544, หน้า 13) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น งานไม้แกะสลักและงานไม้ สำหรับหมู่บ้านหัตถกรรมไม้และแกะสลักบ้านถวาย : กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านต้นแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษากระบวนการพัฒนาหลักสูตร เป็นไปในรูปแบบโรงเรียนเข้าเป็นแนวร่วมกับชุมชน ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นสร้างความเข้าใจระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับครู เพื่อชี้แจงความเป็นมาของหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง มัธยมศึกษาตอนต้นงานไม้แกะสลักและงานไม้ ซึ่งเป็นความต้องการของชุมชน และนำเสนอแนวคิด เรื่อง การเป็นแนวร่วมระหว่างครูกับชาวบ้าน เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นร่วมกัน พร้อมกันนั้น ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมา 2 ชุด มีกรรมการที่มาจากผู้บริหารหมู่บ้าน 1 ชุด และกรรมการที่เป็นครูทำงานประสานกับกรรมการชุดแรกอีก 1 ชุด ซึ่งกรรมการทั้ง 2 ชุด ทำหน้าที่รับผิดชอบ การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นขึ้นร่วมกัน 2) ขั้นกำหนดโครงสร้างหลักสูตรท้องถิ่น มี 2 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 กรรมการดำเนินการสร้างหลักสูตรซึ่งเป็นครูระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ร่างเป้าหมาย โครงสร้าง เวลาเรียน เนื้อหาสาระ ออกแบบประสบการณ์ กิจกรรมการเรียนการสอน และวิธีวัด และประเมินผล ระยะที่ 2 กรรมการดำเนินการสร้างหลักสูตร นำโครงสร้างหลักสูตรที่วางไว้ นำเสนอเพื่อขอความเห็นชอบและข้อเสนอแนะจากกรรมการที่เป็นชาวบ้าน 3) ขั้นจัดทำ หลักสูตรท้องถิ่น ประมวลเนื้อหาและจัดทำแผนการสอน สื่อการสอนมี 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ครู เป็นกรรมการดำเนินการสร้างหลักสูตรท้องถิ่น จัดทำรายละเอียดของแผนการสอนตาม โครงสร้างหลักสูตรที่ผ่านความเห็นชอบจากชาวบ้านระยะที่ 2 ครูศึกษาและประมวลความรู้ ทางวิชาการจากแหล่ง ข้อมูลภายนอกเพิ่มเติม และระยะที่ 3 ครูลงมือสร้างบันทึกการสอน เอกสารประกอบการสอนสื่อการสอนแบบวัดและประเมินผลและทดลองใช้บันทึกการสอน บางส่วน 4) ขั้นวิพากษ์หลักสูตรท้องถิ่น โดยชาวบ้านและผู้เชี่ยวชาญการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 5) ขั้นปรับปรุงหลักสูตรท้องถิ่นก่อนนำไปใช้

ยุพิน บุญญานาม (2544, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง จังหวัดระยอง กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้หลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง จังหวัดระยอง กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความเหมาะสมที่นำไปใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอนได้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง จังหวัด ระยอง สูงกว่าก่อนการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และมีความรัก ความ ภาคภูมิใจต่อท้องถิ่นของตนเอง

ปรารธนา ศรีสุข (2544, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตร ภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสมุทรปราการ โดยดำเนินการพัฒนาหลักสูตร 5 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นที่ 1 การสร้างหลักสูตรโดยศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร ได้แก่ ศึกษาหลักสูตรแม่บทวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย พุทธศักราช 2539 ในด้านหลักการและแนวคิด จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหาสาระ แนวการจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล ศึกษาข้อมูลด้าน สภาพทั่วไปของจังหวัดสมุทรปราการ และข้อมูลทางภาษาด้านคำศัพท์เฉพาะและเรื่องราว เกี่ยวกับท้องถิ่น วัฒนธรรมของจังหวัดสมุทรปราการ ที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีโอกาส พบเห็นและใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน ยกร่างหลักสูตร ขั้นที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นและ ปรับปรุงแก้ไข ขั้นที่ 3 การจัดทำวัสดุหลักสูตร ขั้นที่ 4 การทดลองใช้หลักสูตรเพื่อหาคุณภาพ ของหลักสูตร ขั้นที่ 5 การปรับปรุงหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการใช้ หลักสูตรของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน โดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการ ท่องเที่ยวสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อ วิชาภาษาอังกฤษในระดับดีมาก

สิทธิเดช สาลีแก้ว (2545) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การอนุรักษ์ป่าชายเลน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การทดลองใช้หลักสูตร 4) การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร โดยทดลองใช้หลักสูตรกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองวาฬ อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 25 คน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการอนุรักษ์ป่าชายเลนก่อนและหลังการใช้หลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณรงค์ศักดิ์ ศรีวิสัย (2545, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น รายวิชาช่างทอผ้ากะเหรี่ยง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนแม่ตั้นวิทยาคม อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ ส่วนความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียน พบว่า มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นของผู้นำชุมชนเกี่ยวกับผลการใช้หลักสูตรรายวิชาช่างทอผ้า กะเหรี่ยง พบว่า ผลงานของผู้เรียนมีความเหมาะสมกับการใช้หลักสูตร และความคิดเห็นของ ครูผู้สอนเกี่ยวกับความเหมาะสมของการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาช่างทอผ้ากะเหรี่ยง พบว่า รูปแบบของหลักสูตร รายละเอียดของหลักสูตร ทั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล รวมทั้งการใช้หลักสูตรในด้านการจัดกิจกรรม การประสานงานกับวิทยากรท้องถิ่นมีความเหมาะสม

อัมพร เต็มดี (2545, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่อง การอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในชุมชนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา อำเภอสวนผึ้ง จังหวัด

ราชบุรี มีขั้นตอนในการพัฒนาชุดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาความต้องการและข้อมูลพื้นฐาน 2) พัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ 3) ทดลองใช้ 4) ประเมินและปรับปรุงแก้ไขกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนชุมชนบ้านบ่อ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 32 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในชุมชนก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความคิดเห็นที่ดีต่อชุดการเรียนรู้เรื่องการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน

จิตรา ชุมณี (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรมัคคุเทศก์ท้องถิ่น อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องมีความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร เรื่อง มัคคุเทศก์ท้องถิ่น อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เรียนรู้จากสถานการณ์จริง และเน้นการประเมินผลตามสภาพจริง 2) หลักสูตรประกอบด้วย หลักการ คำอธิบายรายวิชา จุดหมาย โครงสร้าง ขอบข่ายเนื้อหา เวลาเรียน แนวทาง การจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การประเมินผล และแผนการสอน 10 แผนการสอน ขอบข่ายเนื้อหาประกอบด้วย ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ท้องถิ่น เทศกาลงานประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในท้องถิ่น โรงแรมสถานที่พัก ร้านอาหาร และผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึกในท้องถิ่น อนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวในท้องถิ่น คุณสมบัติทั่วไปของมัคคุเทศก์ และการปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญประเมินองค์ประกอบของหลักสูตรมีความสอดคล้องและเหมาะสม 3) นำหลักสูตรไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเขาช้าง อำเภอไทรโยคจังหวัดกาญจนบุรี ในชุมชนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยผู้วิจัยครูผู้สอนกิจกรรมชุมชน ผู้รู้ในท้องถิ่นและมัคคุเทศก์อาชีพเป็นผู้สอน จำนวน 25 คาบ คาบละ 50 นาที และ 4) การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับมัคคุเทศก์ท้องถิ่นก่อนและหลังการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนสามารถจัดทำชิ้นงานได้ระดับดีมาก เช่น แผ่นพับ หนังสือเล่มเล็ก นิทาน แต่งกลอนเกี่ยวกับการนำเที่ยว และปฏิบัติหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นได้ และมีความคิดเห็นที่ดีต่อหลักสูตร และหลักสูตรควรปรับปรุงเรื่องระยะเวลาในการสอนให้มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับเนื้อหา

นันทิชัย หิรัญวงษ์ (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรมัคคุเทศก์น้อยนำเที่ยวบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ชีวิตจริงของตนเองและท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความรัก ห่วงแหน และภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน พบว่าหลักสูตรมัคคุเทศก์น้อยนำเที่ยวบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ มีความเหมาะสมที่จะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน พบว่า หลักสูตรมีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 ดังนั้นส่วนประกอบในโครงร่างหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องและเหมาะสม

2. งานวิจัยต่างประเทศ

บัทเลอร์ (Butler, 1996, pp. 4254-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและออกแบบ กราฟฟิกส์ที่จำเป็นทางการศึกษาให้ได้มากที่สุดก่อนดำเนินการพัฒนาหลักสูตร จากนั้นจึงแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ กราฟฟิกส์และนักการศึกษา เมื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรแล้ว ควรมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ให้เป็นที่ทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้หน่วยงานต้นสังกัดควรสนับสนุนส่งเสริมให้ความรู้ เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมด้วย

วิทเทอร์ (Wither, 2003, p. 2176) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตร ท้องถิ่นและการจัดพื้นฐานการศึกษา มีจุดประสงค์เพื่อพิจารณาข้อมูลเพื่อการพัฒนาหลักสูตร ท้องถิ่นของสถาบันการศึกษา ซึ่งพบว่า ทางโรงเรียนมีการวิเคราะห์ถึงพื้นฐานของหลักสูตรว่า ควรปรับปรุงให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และทำให้เด็กเกิดความคิดโดยใช้ ประสาทสัมผัสทุกส่วนจากตัวเด็กกับสิ่งแวดล้อมที่พวกเขาอยู่ด้วย จัดหาโอกาสให้นักเรียนได้ แลกเปลี่ยนความรู้กับชุมชน ซึ่งหลักสูตรนี้ได้พัฒนาทุกระดับ โดยเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เน้นในเรื่องของระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด โดยการรวมกันจัดระหว่างครู สมาชิกของชุมชน และ นักเรียน ซึ่งผู้นำชุมชนจะจัดเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนตามมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของ โรงเรียน

สรุป หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มุ่งการจัดการศึกษาเน้น ความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และมีความ รับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุล โดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด ทุกคนมี ความสามารถเรียนและพัฒนาตนเองได้ และเป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ การเรียนรู้ เวลา และจัดการเรียนรู้ และยังส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยให้คำนึงถึงสภาพปัญหาและความต้องการของแต่ละท้องถิ่น ซึ่งมีความแตกต่างกัน ทั้งทางด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ เศรษฐกิจ และสังคมเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใกล้ตัว สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรักท้องถิ่น ของตนเอง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R & D) มีขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (Research) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (Development) : การพัฒนาหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 3 วิจัย (Research) : การทดลองใช้หลักสูตร

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (Development) : การประเมินผลและปรับปรุง

หลักการดำเนินการวิจัยแต่ละขั้นตอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (Research) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

จุดมุ่งหมายในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประวัติความเป็นมาของดอนเจดีย์ ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตร ตรวจสอบความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” และศึกษาขอขบช่วยเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 45 คน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 1 คน ศึกษาอินเทอร์เน็ตด้านหลักสูตรท้องถิ่น จำนวน 1 คน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คน ผู้รู้ในท้องถิ่นดอนเจดีย์ จำนวน 2 คน ครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาไทย จำนวน 1 คน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 1 คน เพื่อข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

วิธีดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่ข้องกับพระบรมราชานุญาตดอนเจดีย์ ศึกษารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) แนวโน้มของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2535 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย

2. คัดเลือกนักเรียนที่จะทำการศึกษา โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกจากสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 322 คน ที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องดอนเจดีย์ โดยใช้การ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การทดสอบที (t – test) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

3. วิเคราะห์หลักสูตรภาษาไทยช่วงชั้นที่ 1 พุทธศักราช 2544 หลักสูตรแกนกลาง ร้อยละ 70 และหลักสูตรเพิ่มเติมร้อยละ 30

4. ดำเนินการติดต่อส่วนราชการต่างๆอย่างเป็นทางการโดยขอหนังสือจากราชบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏโรงเรียนสุพรรณภูมิ เพื่อขออนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5. สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนในการศึกษาภูมิหลังของจังหวัดสุพรรณบุรี ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดสุพรรณบุรี ภูมิหลังของอำเภอดอนเจดีย์ การปกครองท้องถิ่น อาณาเขตของอำเภอดอนเจดีย์

6. ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” จากผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณบุรี ศึกษาในเทศก์ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานผู้รู้ในท้องถิ่นดอนเจดีย์ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ครูผู้สอนภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

7. ศึกษาขอบข่ายเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” จากผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณบุรี ศึกษาในเทศก์ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานผู้รู้ในท้องถิ่นดอนเจดีย์ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ครูผู้สอนภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 45 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 1 คน ศึกษาในเทศก์ จำนวน 1 คน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คน ผู้รู้ในท้องถิ่นดอนเจดีย์ จำนวน 2 คน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 1 คน ครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 1 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 45 คน

เครื่องมือในการวิจัยมีดังนี้

1. การสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนสุพรรณภูมิเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 จำนวน 1 คน ศึกษาในเทศก์ด้านหลักสูตรท้องถิ่น จำนวน 1 คน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คน ผู้รู้ในท้องถิ่นดอนเจดีย์ จำนวน 2 คน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 1 คน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 1 คน รวม 7 คน สัมภาษณ์ พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเป็นแบบสัมภาษณ์ชนิด มีโครงสร้าง (structured interview) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน จำนวน 10 ข้อ ดังรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ในเรื่องหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" ชื่อ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งการทำงาน ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วยความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เนื้อหาสาระ และแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ ด้านปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นหรือการจัดการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะอื่นๆ จำนวน 2 ข้อ

การสร้างแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์ โดยมีขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์"

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล เพื่อกำหนดเป็นโครงสร้างของเครื่องมือ และขอบเขตของเนื้อหาในพฤติกรรมที่กำหนด โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3. สร้างแบบสัมภาษณ์ตามขอบเขตเนื้อหา ในพฤติกรรมที่กำหนดจากนั้นนำแบบสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสัมภาษณ์เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรด้านเนื้อหาด้านการวัดประเมินผล จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยมีรายละเอียด

นำแบบประเมินความสอดคล้องของสัมภาษณ์ ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรด้านเนื้อหา ด้านการวัดประเมินผล จำนวน 5 คน พิจารณาเห็นชอบและให้คะแนนในแต่ละท่านมีรายละเอียดดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของแบบสัมภาษณ์ มีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าส่วนประกอบของแบบสัมภาษณ์ มีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์
- 1 เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของแบบสัมภาษณ์ ไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์

$$\text{จากสูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างส่วนประกอบของแบบ
สัมภาษณ์กับเนื้อหาตามจุดประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.96 แสดงว่าส่วนประกอบของ
แบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ (วิไล ทองแผ่, 2545, หน้า 157)

5. นำแบบสัมภาษณ์ มาปรับปรุงแก้ไขในประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะใน
ด้านข้อมูลทั่วไป นำแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งเพื่อความสมบูรณ์

ขั้นตอนในการสัมภาษณ์

1. ขั้นตอนเตรียมการสัมภาษณ์

1.1 ขออนุญาตจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีลงบุรี ถึงผู้บริหารเพื่อขอ
ความอนุเคราะห์ในการรวบรวมข้อมูล

1.2 ผู้วิจัยกำหนดวันเวลาที่จะไปสัมภาษณ์และแจ้งให้ผู้ถูกสัมภาษณ์
ทราบล่วงหน้าพร้อมทั้งส่งประเด็นการสัมภาษณ์ให้ล่วงหน้า

2. ขั้นตอนการสัมภาษณ์ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ โดยการเดินทางไปยังสถานที่ที่นัดหมาย
แล้วแนะนำตัวเอง และขออนุญาตให้ผู้สัมภาษณ์บันทึกภาพพร้อมแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บ
รวบรวมข้อมูลทำการสัมภาษณ์จนสิ้นสุด

2.2 เตรียมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา
การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการด้าน
การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวตอนเจดีย์" โดยการวิเคราะห์สถานภาพ
และข้อมูลทั่วไปในตอนแรก 1 ใช้คำร้อยละ จากนั้นนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย
และวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค และ
แนวทางแก้ไขพร้อมทั้งข้อเสนอแนะโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และนำเสนอ
แบบพรรณนาความ

2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการศึกษา
หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวตอนเจดีย์" ในเรื่องความต้องการในท้องถิ่นของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ และอาชีพของผู้ปกครอง จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความต้องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนต้องการ จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วยความต้องการให้บุคคลภายนอกมาถ่ายทอดความรู้ลักษณะแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประโยชน์ของการเรียนเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ที่ต้องการเรียน ความสำคัญ และความจำเป็นของการเรียนซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (opened form)

การสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด หลักการทฤษฎีจากหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนสัมภาษณ์บุคคลากรเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาหลักสูตรเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

2. นำข้อมูลที่ได้มาประมวล เพื่อกำหนดเป็นโครงสร้างของเครื่องมือ และขอบเขตเนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ สร้างแบบสอบถามตามขอบเขตของเนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนด

3. จากนั้นนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรเนื้อหาและการวัดและประเมินผล จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างส่วนประกอบของแบบสอบถามกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม (IOC: Index of Item Objective Congruence)

5. นำแบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรด้านเนื้อหา ด้านการวัดประเมินผล จำนวน 5 คน พิจารณาเห็นชอบและให้คะแนนในแต่ละท่านมีรายละเอียด ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของแบบสอบถาม มีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าส่วนประกอบของแบบสอบถาม มีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์
- 1 เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของแบบสอบถาม ไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์

$$\text{จากสูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างส่วนประกอบของแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์

ΣR หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้ 0.84 แสดงว่าส่วนประกอบของแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ (วิไล ทองแผ่, 2545, หน้า 157)

6. นำแบบสอบถาม มาปรับปรุงแก้ไขในประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะในด้านข้อมูลทั่วไป นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งเพื่อความสมบูรณ์

7. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะปรับแก้ไขนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นตอนการสอบถาม

1. ผู้วิจัยขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนสุพรรณภูมิโดยแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแนะนำตัวกับนักเรียนจากนั้นชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมคืนสอคนละ 1 แห่งอธิบายถึงขั้นตอนวิธีการเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันในการตอบแบบสอบถามโดยใช้เวลาการตอบประมาณ 30 นาที และเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากนักเรียนพร้อมทั้งกล่าวขอบคุณ

4. จัดเตรียมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม เกี่ยวกับความต้องการศึกษาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” จำนวน 1 ฉบับ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปในตอนที่ 1 ใช้คำร้อยละ และคิดวิเคราะห์ความต้องการในตอนที่ 2 และวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจในตอนที่ 3 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

3. การสนทนากลุ่ม (focus group) โดยการสนทนาในประเด็นที่เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” บุคคลร่วมสนทนากลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร 1 คน ศึกษานิเทศก์ 1 คน ครูสอนภาษาไทย 2 คน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 1 คน ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียนสุพรรณภูมิ 1 คนโดยจะสนทนาร่วมกันกำหนดเวลาในการสนทนากลุ่ม 1 ชั่วโมง กำหนดประเด็นสนทนากลุ่ม

3 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วมสนทนากลุ่ม จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย ชื่อ เพศ อายุ อาชีพ การศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ความสามารถพิเศษ

ตอนที่ 2 สภาพความต้องการด้านความสำคัญและความจำเป็น ขอบข่ายเนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลเกี่ยวกับหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” จำนวน 6 ข้อ ความสำคัญและความจำเป็นสำหรับนักเรียนที่จะต้องเรียนเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วยความคิดเห็น ความสำคัญ ความจำเป็น ในการนำวิทยากรภายนอกมาร่วมสนทนาในด้านเนื้อหาสาระ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนักเรียนไปทัศนศึกษานอกสถานที่ ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เทคนิคการสอน สถานที่ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

ตอนที่ 3 ประเด็นที่ใช้สนทนากลุ่มเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ จำนวน 1 ข้อ

การสร้างแบบการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือ โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

2. นำข้อมูลที่ได้มาประมวล เพื่อกำหนดโครงสร้างของเครื่องมือ และขอบเขตเนื้อหาในพฤติกรรมโดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3. สร้างประเด็นสนทนากลุ่ม ตามขอบเขตของเนื้อหาในพฤติกรรม ที่กำหนด จากนั้นนำประเด็นสนทนากลุ่มที่สร้างเสร็จ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะคือ ตอนที่ 2 ข้อ 3 ควรเพิ่มประเด็น คำถามเกี่ยวกับลักษณะ กิจกรรมการเรียนการสอนที่วิทยากรภายนอกเข้ามาร่วมสอน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำประเด็นสนทนากลุ่ม เสนอผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรด้านเนื้อหาและด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของประเด็นสนทนากลุ่ม โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างส่วนประกอบของแบบสนทนากลุ่มกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม (IOC: Index of Item Objective Congruence) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.96 แสดงว่าส่วนประกอบของแบบสนทนากลุ่มกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมมีความสอดคล้องกัน

5. นำประเด็นสนทนากลุ่มมาปรับปรุงแก้ไขในประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญ ให้ข้อเสนอแนะคือ ตอนที่ 2 ข้อ 6 ด้านการวัดและประเมินผลควรระบุรายละเอียดว่าจะประเมินเมื่อใดและใครประเมิน นำประเด็นการสนทนากลุ่มที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งเพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยก่อนนำไปใช้

การสนทนากลุ่ม (focus group) มีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประเด็นการสนทนากลุ่ม เกี่ยวกับสภาพความต้องการและขอบข่าย

เนื้อหาสาระด้านพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

2. กำหนดผู้ร่วมสนทนาที่มีความรู้ความเข้าใจและมีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” โดยผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มในครั้งนี้มีจำนวน 7 คน คือ 1) ผู้บริหาร 1 คน 2) ศึกษาพิเศษ 1 คน 3) ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 1 คน 4) คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 1 คน 5) ผู้รู้ในท้องถิ่น 2 คน 6) ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมจำนวน 1 คน

3. ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการสนทนา (moderator) กำหนดประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับสภาพความต้องการ ขอบข่ายเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (discussant) จำนวน 5 คน มีผู้ช่วย ในการจัดการสนทนากลุ่มเป็นนักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน รุ่นที่ 12 จำนวน 5 คน มีหน้าที่ในการจดบันทึกการสนทนากลุ่ม (note taker) จำนวน 1 คน มีหน้าที่ในการถ่ายรูป และอำนวยความสะดวก (assistant) ในการสนทนากลุ่ม จำนวน 4 คน และมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นผู้สังเกตการณ์ในการจัดสนทนากลุ่ม

4. ผู้วิจัยเริ่มการสนทนากลุ่มโดยการแนะนำผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มและคณะของผู้วิจัย โดยสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองจากนั้นชี้แจงวัตถุประสงค์ ของการสนทนากลุ่ม ในครั้งนี้ และกล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

5. เริ่มการสนทนาตามประเด็นการสนทนากลุ่ม โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่ม ให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทุกคนได้แสดงความคิดเห็นในแต่ละประเด็น แล้วผู้วิจัยสรุปประเด็นของข้อคำถามอีกครั้ง เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน และควบคุมระยะเวลาในการสนทนากลุ่มให้เป็นไปตามเวลาที่กำหนด

6. เมื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มแสดงความคิดเห็นครบทุกประเด็นคำถามผู้วิจัยกล่าวขอบคุณ พร้อมทั้งมอบของที่ระลึกสำหรับผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม และปิดการสนทนากลุ่ม

7. จัดเตรียมข้อมูลที่ได้ในการสนทนากลุ่มเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (focus group) ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (focus group) ด้านความต้องการ ขอบข่ายเนื้อหาสาระการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” จำนวน 3 ตอน โดยการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปในตอนที่ใช้คำร้อยละและวิเคราะห์สภาพความต้องการ ขอบข่ายเนื้อหาสาระการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในตอน 2 และวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในตอน 3 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) แล้วนำเสนอแบบเขียนพรรณนาความ

ตาราง 1 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 1 วิจัย (Research) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย/ เอกสาร	เครื่องมือ/ การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อวิเคราะห์ หลักสูตร การศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	วิเคราะห์หลักสูตร การศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	- หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	- วิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)
2. เพื่อศึกษา เอกสารและ งานวิจัยเกี่ยวข้อง กับการพัฒนา หลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”	- ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับการ พัฒนาหลักสูตร ท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”	- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนา หลักสูตรเพื่อเป็น แนวทางในการ ดำเนินการวิจัย	- วิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)
3. ศึกษาความ ต้องการพัฒนา หลักสูตรท้องถิ่น เรื่องสุพรรณ บ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”	- การสัมภาษณ์ (7 คน) - การสอบถาม (นักเรียน 45 คน) - สันทนาการกลุ่ม (focus group) (7 คน)	- ผู้อำนวยการ โรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 1 คน - ศึกษาเน็ตคัท จำนวน 1 คน - ผู้รู้ที่ดอนเจดีย์ จำนวน 2 คน - ครูสอนภาษาไทย จำนวน 1 คน - ครูสอนสังคมศึกษา จำนวน 1 คน - กรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คน	- แบบสัมภาษณ์ - วิเคราะห์ คำร้อยละ - วิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (Development) : การพัฒนาหลักสูตร

จุดมุ่งหมายในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้คือ 1) เพื่อพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง 2) เพื่อประเมินหลักสูตรฉบับร่าง 3) เพื่อปรับปรุงหลักสูตรฉบับร่าง

วิธีดำเนินการ

โดยการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์ ขั้นตอนที่ 1 ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 ทั้งจากการวิเคราะห์หลักสูตร หลักการ โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหา ระยะเวลา ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร และความต้องการพัฒนาหลักสูตรจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง มาวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนหลักสูตรฉบับร่าง ประกอบด้วย

1.1 หลักการ โดยการนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานวิเคราะห์กำหนดหลักการ

1.2 จุดหมายของหลักสูตรศึกษาความจำเป็นในการสร้างหลักสูตร กำหนดศึกษาของหลักสูตรเพื่อให้ทราบว่าหลักสูตรมีจุดหมายอย่างไร

1.3 โครงสร้างศึกษาเอกสารและศึกษาเอกสารและจากหลักสูตรแกนกลางแล้วกำหนดเป็นโครงสร้าง

1.4 คำอธิบายรายวิชาเป็นการระบุแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

1.5 ขอบข่ายเนื้อหา พิจารณาศึกษาข้อมูลที่รวบรวมได้กำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยพิจารณาจากจุดหมายของหลักสูตรแล้วกำหนดเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.5.1 ศึกษาคำในหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณ บ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

1.5.2 ประวัติอำเภอดอนเจดีย์

1.5.3 แผนที่การเดินทาง

1.5.4 คำในมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามแม่

1.5.5 การใช้ไม้ทัณฑฆาต

1.5.6 การเขียนรายงาน สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

1.5.7 การอ่านบทหรือกรองเรื่องสงครามยุทธหัตถี

1.5.8 อ่านเสริมบทเรียนเรื่อง เที่ยวเมืองสุพรรณบุรี

1.5.9 เพลงชุดดอนเจดีย์

1.6 เวลาเรียน ศึกษาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” พิจารณาจากโครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตรเพิ่มเติมจากหลักสูตรแกนกลางร้อยละ 70 หลักสูตรเพิ่มเติม

ร้อยละ 30 รวมเวลาทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง

1.7 กิจกรรมการเรียนการสอนตามความต้องการของท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” โดยการจัดเป็นกระบวนการตามสาระการเรียนรู้ การอ่าน การเขียน การฟัง ดู พูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีวรรณกรรม และวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยกำหนด เป็นกิจกรรมเรียนรู้ที่เกี่ยวกับดอนเจดีย์

1.8 สื่อการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรนี้มุ่งให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจและทักษะการปฏิบัติจริง ดังนั้นจึงต้องกำหนดสื่อการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพคือหนังสืออ่านประกอบเรื่องเที่ยวดอนเจดีย์ มีภาพประกอบที่สวยงาม แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย แหล่งค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ต การไปทัศนศึกษาที่พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์

1.9 การวัดและประเมินผลโดยการประเมินผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อหลักสูตรจากหลักสูตรด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ด้านทักษะ (ทักษะพิสัย) การวัดและประเมินผล โดยการวัดความรู้แบบทดสอบหลังเรียนเกี่ยวกับสุพรรณบ้านเรา คือจังหวัดสุพรรณบุรี การอ่าน การเขียน การใช้ภาษาไทย การพูด การสนทนา การแสดงบทบาทสมมติ การจัดทำรายงาน เกี่ยวกับจังหวัดสุพรรณบุรี หรือเกี่ยวกับพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ และสถานที่ที่สำคัญในจังหวัดสุพรรณบุรี

1.10 แผนการจัดการเรียนรู้โดยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรียงลำดับขั้นการสอนของครู ประกอบด้วย

1.10.1 สาระสำคัญกำหนดเนื้อหาสาระและคาบเวลาเรียนตามโครงร่างหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

1.10.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้ในแนวทางการสอนของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

1.10.3 สาระการเรียนรู้คือเนื้อหาที่จะให้ผู้เรียนได้เรียน

1.10.4 กระบวนการเรียนรู้คือกิจกรรมการเรียนการสอนที่ประกอบด้วย ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป

1.10.5 แหล่งการเรียนรู้และสื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้คือเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนและการประเมินผลตามแนวการสอนในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

1.10.6 กระบวนการวัดและประเมินผล (วิธีการวัดเครื่องมือที่ใช้วัดและเกณฑ์การวัด)

1.10.7 ข้อเสนอแนะ

1.10.8 ภาคผนวก รายชื่อภาคผนวก

1.10.9 ความคิดเห็นของผู้บริหาร

1.10.10 บันทึกหลังการใช้แผน

1.10.11 ภาคผนวก รายละเอียดของภาคผนวกคือสิ่งที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ใบความรู้ ใบงาน ตัวอย่างชิ้นงานของนักเรียน แบบประเมินต่าง ๆ เพลง เกมส์

2. การประเมินหลักสูตรฉบับร่าง

ขั้นตอนการประเมินหลักสูตรฉบับร่าง โดยการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรด้วยความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบของหลักสูตรและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรด้วยวิธีการ

2.1 นำหลักสูตรไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ตรวจสอบและแนะนำว่ายังไม่ใช้หลักสูตรเป็นเพียงแผนการจัดการเรียนรู้เท่านั้น ผู้วิจัยนำไปแก้ไขอีกหลายครั้งและผู้เชี่ยวชาญได้แนะนำองค์ประกอบของหลักสูตรจนเข้าใจ พร้อมทั้งประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรจะต้องประกอบด้วย หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง คำอธิบายรายวิชา ขอบข่ายเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและการวัดและประเมินผล และแผนการสอนมีความเหมาะสมกับสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร

2.2 นำหลักสูตรฉบับร่างไปตรวจสอบก่อนนำไปใช้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมด้านส่วนประกอบและความสอดคล้องของหลักสูตรฉบับร่างโดยใช้แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้ตรวจสอบมีความเชี่ยวชาญดังนี้

2.2.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร สอดคล้องของหลักสูตรพัฒนาขึ้นว่ามีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ และตรวจสอบความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นว่าสอดคล้องกับหลักสูตรหรือไม่

2.2.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและระยะเวลาในการทดลองใช้หลักสูตรและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้พัฒนาขึ้น

2.2.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความเหมาะสม ความสอดคล้องของการประเมินผล การพัฒนาหลักสูตรและการประเมินผลแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพ ได้แก่ แบบประเมินความสอดคล้องของส่วนประกอบของหลักสูตรฉบับร่างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบประเมินความสอดคล้องโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่สร้างขึ้นเอง (IOC) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คนคือผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรด้านเนื้อหา ด้านการวัดและประเมินผล เอกสารหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นผู้ประเมินความเหมาะสม ความสอดคล้องและข้อเสนอแนะ ก่อนนำหลักสูตรท้องถิ่นสู่พรรค

บ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" ไปใช้ โดยการประเมินค่า IOC ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.93 แสดงว่าหลักสูตรฉบับร่างความสอดคล้องและเหมาะสมในการนำหลักสูตรฉบับร่างไปใช้

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นพร้อมหลักสูตรฉบับร่างให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฉบับร่างกำหนดระยะเวลาประมาณ 1 สัปดาห์ เก็บรวบรวมการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านส่วนประกอบของหลักสูตรฉบับร่าง โดยใช้ค่า IOC จากนั้นนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และเสนอโครงการเขียนพรรณนาความ

3. นำผลการประเมินหลักสูตรฉบับร่างของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรฉบับร่าง เพื่อให้หลักสูตรมีความเหมาะสมที่จะนำไปทดลองใช้

จากขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรผู้วิจัยได้สรุปได้สรุปวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ตาราง 2 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (Development) : การพัฒนาหลักสูตร

วัตถุประสงค์	วิธีการ	เอกสาร	เครื่องมือ/ การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรสุพรรณ บ้านเรา "เที่ยว ดอนเจดีย์"	กำหนดหลักสูตร ท้องถิ่นสุพรรณบ้าน เรา "เที่ยวดอนเจดีย์" โดยยึดหลักสูตร แกนกลางเป็นหลักมี หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง คำอธิบาย รายวิชา ขอบข่าย เนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรม สื่อการ เรียนรู้ การวัดและ ประเมินผล	หลักสูตรสุพรรณ บ้านเรา "เที่ยว ดอนเจดีย์"	วิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ตาราง 2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	เอกสาร	เครื่องมือ/ การวิเคราะห์ข้อมูล
2. เพื่อประเมิน หลักสูตรสุพรรณ บ้านเรา “เที่ยว ดอนเจดีย์”	นำหลักสูตรฉบับร่าง ไปตรวจสอบก่อน นำไปใช้ (ตรวจสอบ คุณภาพของ หลักสูตร	- อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ - ผู้เชี่ยวชาญด้าน หลักสูตร จำนวน 5 คน	- วิเคราะห์เนื้อหา - แบบประเมิน หลักสูตรฉบับร่าง - หาค่า (IOC)
3. เพื่อปรับปรุง หลักสูตร สุพรรณ บ้านเรา “เที่ยว ดอนเจดีย์”	ปรับปรุงหลักสูตร ฉบับร่าง	หลักสูตรสุพรรณ บ้านเรา “เที่ยว ดอนเจดีย์”	วิเคราะห์เนื้อหา และกิจกรรม

ขั้นตอนที่ 3 วิจัย (Research) : การทดลองใช้หลักสูตร

จุดมุ่งหมายเพื่อทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิจำนวน 45 คน ทั้งนี้เพื่อพิจารณาถึงสิ่งที่เกิดขึ้นจากกระบวนการทดลองใช้หลักสูตรดังกล่าว ซึ่งในการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว ประเมินผลก่อนและหลังการทดลอง one group pretest – posttest design (วิไล ทองแผ่, 2545, หน้า 126)

Pretest	Treatment	Posttest
O ₁	X	O ₂

O₁ หมายถึง การประเมินผลก่อนทดลองใช้หลักสูตร

X หมายถึง การทดลองใช้หลักสูตร

O₂ หมายถึง การประเมินผลหลังทดลองใช้หลักสูตร

วิธีดำเนินการ ในการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” มีวิธีดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขอใช้หลักสูตรต่อผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนสุพรรณภูมิ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้หลักสูตร

2. ผู้วิจัยนำหลักสูตรที่กำหนดแนวการจัดการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ หนังสืออ่านประกอบและแบบฝึก นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน สุพรรณภูมิจำนวน 45 คน โดยใช้เวลาสอน 15 ชั่วโมง

3. ในการทดลองใช้หลักสูตรทดลองใช้หลักสูตรทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณ บ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้จำนวน 15 ชั่วโมงดังนี้

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณ บ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการวัด เจตคติที่ดีต่อหลักสูตร ท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยว ดอนเจดีย์”

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
2. แผนการจัดการทางการเรียนหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
3. แผนการทดลองแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว ประเมินผลก่อนและหลังการ จากขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นผู้วิจัยได้สรุปวิธีดำเนินการวิจัยดัง

ตาราง 3

ตาราง 3 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 3 วิจัย (Research) การทดลองใช้หลักสูตร

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย/ เอกสาร	เครื่องมือ/ การวิเคราะห์ข้อมูล
เพื่อทดลองใช้ หลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 จัดกิจกรรมการเรียน การสอนตาม แผนการจัด การเรียนรู้	จัดกิจกรรม การเรียนการสอน ตามแผนการจัด การเรียนรู้	- นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน สุพรรณภูมิ จำนวน 45 คน	- หลักสูตรหลักสูตร สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” - เอกสารประกอบ หลักสูตร

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (Development) การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร วิธีดำเนินการ

ในการประเมินหลักสูตร ผู้วิจัยดำเนินการประเมินทั้งก่อนการใช้หลักสูตร ระหว่างการใช้หลักสูตรและหลังการใช้หลักสูตร ดังนี้

1. การประเมินผลก่อนการใช้หลักสูตร ได้แก่ การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
2. การประเมินผลระหว่างการใช้หลักสูตร ได้แก่ การประเมินการปฏิบัติตนในการไปทัศนศึกษา การทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย
3. การประเมินผลหลังการใช้หลักสูตร การทำแบบทดสอบหลังเรียน การใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบวัดเจตคติ
4. ปรับปรุงหลักสูตร โดยนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการใช้หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ประกอบด้วย แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดเจตคติ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 แบบทดสอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ ผู้วิจัยใช้ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้
2. แบบวัดเจตคติที่มีต่อหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ผู้วิจัยใช้หลักการวัดเจตคติตามวิธีการของลิเคิร์ท (Likert's scale) ซึ่ง (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2547, หน้า 224) เป็นข้อความในแบบสอบถามจะวัดความรู้สึกที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในการจัดกิจกรรมของหลักสูตร จำนวน 20 ข้อ

วิธีการสร้างและหาคุณภาพแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ศึกษาเกณฑ์ในการสร้างจากเอกสาร เพื่อนำมาวิเคราะห์ในการกำหนดประเด็นการสร้างแบบทดสอบคู่ขนานแต่จำนวนมากกว่า ให้ครอบคลุมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ เรื่องหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำมาใช้ในการวัดความรู้ ความเข้าใจก่อนและหลังการใช้หลักสูตร
2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตร โดยดำเนินการประเมินก่อนและหลังการใช้หลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานแต่มากกว่าเดิมชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยวัด

จุดประสงค์และเนื้อหาเดิม แต่เปลี่ยนแปลงโดยการสลับข้อและสลับตัวเลือก

3. เกณฑ์การประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กำหนดแนวทางการตอบคำถามของแต่ละข้อโดยให้ 1 คะแนน เมื่อตอบถูก และ 0 คะแนน เมื่อตอบผิด

4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร เนื้อหา และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) โดยให้คะแนนความสอดคล้องเท่ากับ 0.80 - 1.00

- +1 เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าส่วนประกอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์
- 1 เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์

$$\text{จากสูตร } \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างส่วนประกอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.95 แสดงว่าส่วนประกอบของแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ (วิล ทองแผ่, 2545, หน้า 157)

6. นำแบบทดสอบที่ได้รับตรวจสอบเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำผลมาวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อโดยหาค่าความยากง่าย (P) โดยเลือกข้อสอบ และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป เลือกข้อที่ถึงเกณฑ์หรือปรับปรุงแก้ไขข้อที่ไม่ถึงเกณฑ์ และนำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยการใช้สูตร KR-20 โดยแบบทดสอบทั้งฉบับต้องมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.867

$$\text{สูตรค่าความยากง่าย} \quad P = \frac{R}{N}$$

P แทน ค่าความยากของคำถามแต่ละข้อ

R แทน จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ

N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

(พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 129)

$$\text{สูตรค่าอำนาจจำแนก} \quad r = \frac{R_u - R_e}{N/2}$$

r แทน ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ

R_u แทน จำนวนผู้ที่ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มเก่ง

R_e แทน จำนวนผู้ที่ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มอ่อน

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

(พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 130)

$$\text{สูตร KR-20} \quad r_{11} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

R_{11} แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อคำถาม

s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

p แทน สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1-p$)

(วิไล ทองแผ่, 2545, หน้า 160)

7. นำแบบทดสอบที่ได้จากการประเมินก่อนและหลังใช้หลักสูตร มาหาค่าเฉลี่ย (mean) คำนวณจากสูตร (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2547, หน้า 267)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

n แทน จำนวนข้อมูลหรือขนาดตัวอย่าง

8. นำแบบทดสอบที่หาค่าความเชื่อมั่นแล้ว ไปใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังการใช้หลักสูตรกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวน 45 คน แล้วนำมาหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยคำนวณจากสูตร (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2547, หน้า 267)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
n แทน จำนวนข้อมูลหรือขนาดตัวอย่าง

9. นำมาเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ยระของคะแนนก่อนและหลังการใช้หลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” โดยการหาค่า t-test แบบ Dependent (วิไล ทองแผ่, 2545, หน้า 230)

$$\text{สูตร } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ D แทน ผลต่างของคะแนน
n แทน จำนวนคู่ของข้อมูล

วิธีการสร้างและหาคคุณภาพแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

- ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีสร้างแบบสอบถามเจตคติและวิเคราะห์เครื่องมือจากเอกสารและงานวิจัย อื่นที่มีความเกี่ยวข้อง
- นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล เพื่อกำหนดโครงสร้างและขอบเขตเนื้อหาของเครื่องมือ และดำเนินการสร้างแบบสอบถามเจตคติ
- สร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนหลักสูตร โดยมีมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามการสร้างแบบวัดเจตคติตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert's scale) ซึ่ง (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2547, หน้า 224) ซึ่งข้อความในแบบสอบถามจะวัดความรู้สึกชอบหรือพอใจเห็นด้วยในการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” แบ่งการกำหนดช่วงความรู้สึกของคนเป็น 5 ช่วง หรือ 5 ระดับ ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือกระทำทางบวกจะได้คะแนน ดังนี้

ระดับที่ 5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับที่ 4 เห็นด้วย

ระดับที่ 3 ไม่แน่ใจ

ระดับที่ 2 ไม่เห็นด้วย

ระดับที่ 1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกรู้สึกหรือกระทำทางลบจะได้คะแนน ดังนี้

ระดับที่ 1 เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับที่ 2 เห็นด้วย

ระดับที่ 3 ไม่แน่ใจ

ระดับที่ 4 ไม่เห็นด้วย

ระดับที่ 5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การตัดสิน และพิจารณาค่าเฉลี่ย ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert's scale) ซึ่ง (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2547, หน้า 224) กำหนดเกณฑ์ระดับเจตคติต่อการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้เกณฑ์ พิจารณาระดับคะแนนเฉลี่ยจากจุดตัดของคะแนน ดังนี้

4.21 - 5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.41 - 4.20 หมายถึง เห็นด้วย

2.61 - 3.40 หมายถึง ไม่แน่ใจ

1.81 - 2.60 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

1.00 - 1.80 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4. นำแบบวัดเจตคติที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องเชิงเนื้อหา โดยใช้แบบประเมิน ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5. นำแบบวัดเจตคติที่ปรับปรุงแก้ไขให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและนำมาปรับปรุงแก้ไข

6. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเจตคติต่อหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยว ดอนเจดีย์” โดยทดสอบค่า t - test ของ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2547, หน้า 249 – 250)

$$t = \frac{\bar{X}_n - \bar{X}_l}{\sqrt{\frac{S_n^2}{N_n} + \frac{S_l^2}{N_l}}}$$

เมื่อ	t	แทน	อำนาจจำแนกของแบบวัด
	\bar{X}_H	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคนในกลุ่มสูง
	\bar{X}_L	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคนในกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	ความแปรปรวนของคนในกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	ความแปรปรวนของคนในกลุ่มต่ำ
	N_H	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูง
	N_L	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มต่ำ

7. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อท้องถิ่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ตามวิธีของครอนบัต (Cronbach) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2547, หน้า 248)

$$\alpha = \left[\frac{k}{k-1} \cdot \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด
	k	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

จากขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและการปรับปรุงหลักสูตร ผู้วิจัยได้สรุปวิธีดำเนินการวิจัยดังตาราง 4 ดังต่อไปนี้

ตาราง 4 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (Development) : การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/ การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อประเมินผลก่อนการใช้หลักสูตร	การทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับก่อนนำหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ไปทดลองใช้	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 45 คน	แบบทดสอบ

ตาราง 4 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/ การวิเคราะห์ข้อมูล
2. เพื่อประเมินผล ระหว่างการใช้ หลักสูตร	การสังเกตพฤติกรรม การปฏิบัติตนในการ ใช้หลักสูตร	นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 45 คน	แบบสังเกต พฤติกรรม
3. เพื่อประเมินผล หลังการใช้ หลักสูตร	การทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลังนำหลักสูตรไป ทดลองใช้	นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 45 คน	แบบทดสอบ \bar{X} , S.D. t-test แบบ ก dependent
4. เพื่อสอบถามเจต คติของนักเรียนที่มี ต่อหลักสูตร	การสอบถามเจตคติ	นักเรียนชั้น ประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 45 คน	แบบสอบถาม เจตคติ
5. เพื่อปรับปรุง หลักสูตร	นำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะมา ปรับปรุงแก้ไข	นำไปเป็นหลักสูตร ของโรงเรียน	

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร เป็นลักษณะการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R & D) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (Research) : ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
- ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (Development) : ผลการพัฒนาหลักสูตร
- ขั้นตอนที่ 3 วิจัย (Research) : ผลการทดลองใช้หลักสูตร
- ขั้นตอนที่ 4 วิจัย (Research) : ผลการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (Research) : ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ 1) วิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร 3) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” 4) สรุปรายละเอียดความต้องการพัฒนาหลักสูตร จากบุคคลที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ผลจากการวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีจุดหมายเพื่อมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ และมีจุดหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังต่อไปนี้คือ ให้เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียนและรักการค้นคว้า มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์ มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญหา และทักษะในการดำเนินชีวิต รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่า

ผู้บริโภครวม เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองที่ดี ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม ซึ่งโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประกอบด้วย 4 ช่วงชั้น คือ ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 มีการกำหนดสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษา และพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ ส่วนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนว และกิจกรรมนักเรียน ส่วนเวลาเรียนในช่วงชั้นที่ 1 และช่วงชั้นที่ 2 กำหนดประมาณปีละ 800 - 1,000 ชั่วโมง ช่วงชั้นที่ 3 กำหนดประมาณปีละ 1,000-1,200 ชั่วโมง และช่วงชั้นที่ 4 กำหนดประมาณปีละ ไม่น้อยกว่า 1,200 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้นำหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ไปบูรณาการเข้ากับวิชาภาษาไทยซึ่งประกอบด้วย 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู การพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย สาระที่ 5 วรรณคดีวรรณกรรม เพราะเหตุว่าผู้เรียน ก่อนจะเรียนวิชาใดสมควรที่จะต้องอ่าน เขียนหลักภาษาไทยให้ได้คล่องก่อนจึงจะสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ เช่น กิจกรรมการอ่าน การเขียน การฟัง พูด การดู การพูด และการรายงาน การแสดงบทบาทสมมติ และจากการวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 พบว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ตามจุดหมายของหลักสูตรหน้าที่ 4 ข้อที่ 7 เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และข้อที่ 8 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะวัฒนธรรมประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ข้อ 9 รักประเทศชาติและท้องถิ่นมุ่งทำประโยชน์ และสร้างสิ่งที่ดีงามให้กับสังคม จากเหตุผลดังกล่าว การจัดกิจกรรมมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง โดยการศึกษาวิเคราะห์ วางแผน การทำงานเป็นกลุ่ม และประเมินผล การจัดหาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยมาปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามลักษณะความพร้อม ความต้องการและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง

สรุปขั้นตอนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

- 1) วิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- 2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร
- 3) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับจังหวัดสุพรรณบุรี
- 4) สำรวจความต้องการพัฒนาหลักสูตรจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ การศึกษา และสำรวจข้อมูลพื้นฐานดังกล่าว ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสร้าง

หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยกำหนดร่างหลักสูตร ประกอบด้วย หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง คำอธิบายรายวิชา ขอบข่ายเนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและท้องถิ่นดอนเจดีย์

ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร

ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร พบว่า หลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญของการจัดการศึกษา และเป็นตัวกำหนดแนวปฏิบัติในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หลักสูตรจะต้องมีการพัฒนาอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศที่มีโครงสร้างหลักสูตรยืดหยุ่น ซึ่งกำหนดให้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชน สังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น หลักสูตรท้องถิ่นที่สร้างขึ้นนั้น จะต้องมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและสนองความต้องการของสังคมที่ใช้หลักสูตรนั้นๆ การส่งเสริมให้ท้องถิ่นพัฒนาหลักสูตรได้นั้น หลักสูตรได้เปิดโอกาสให้แต่ละท้องถิ่นจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่นของตน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ชีวิตจริงของตนเองและท้องถิ่น รวมทั้งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรัก ห่วงแหน และภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร พบว่า การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัว อันจะทำให้นักเรียนรู้จักท้องถิ่นของตนเอง เกิดความภาคภูมิใจ ผูกพันกับท้องถิ่นของตนเอง และรักถิ่นเกิดหวงแหนในบ้านเมืองประเทศของตนเองมากยิ่งขึ้น จากการสำรวจความต้องการพัฒนาหลักสูตร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 บุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการสำรวจ 2 วิธี คือ การสัมภาษณ์และการสอบถาม การสนทนากลุ่ม รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลการสัมภาษณ์ จากการสำรวจความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร จากผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน ครูสอนภาษาไทยจำนวน 2 คน ผู้รู้ในท้องถิ่นจำนวน 1 คน โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ 2) ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พัฒนาหลักสูตร หรือกิจกรรมการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะอื่นๆ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน ศึกษานิเทศก์จำนวน 1 คน ผู้รู้ในท้องถิ่น จำนวน 2 คน กรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานจำนวน 1 คน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 1 คน ครูผู้สอนกลุ่ม สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 1 คน รวมเป็น 7 คน โดยจำแนก ตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งการงาน ประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติค่าร้อยละ

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	4	57.14
หญิง	3	42.86
รวม	7	100.00
2. อายุ		
40 – 49 ปี	1	14.29
50 – 59 ปี	5	71.42
70 - 90	1	14.29
รวม	7	100.00
3. ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	14.29
ปริญญาตรี	3	42.85
ปริญญาโท	3	42.86
รวม	7	100.00
4. ตำแหน่งการงาน		
ผู้บริหารสถานศึกษา	1	14.29
ศึกษานิเทศก์	1	14.29
ครูสอนภาษาไทย	1	14.29
ครูสอนสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	1	14.29

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ผู้รู้ในท้องถิ่นดอนเจดีย์	2	28.55
กรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	1	14.29
รวม	7	100.00
5. ประสบการณ์การทำงาน		
1 – 9 ปี	-	0
10 – 19 ปี	1	14.28
20 – 40 ปี	6	85.72
รวม	7	100.00

จากตาราง 5 พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 และเป็นเพศหญิง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 ในด้านอายุส่วนใหญ่อายุ 50-59 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 อายุ 40-49 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.55 ในด้านของระดับการศึกษาสูงสุด ส่วนใหญ่จบปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 จบการศึกษาระดับปริญญาโท 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.55 และจบปริญญาตรี 2 คน เป็นร้อยละ 28.55 ด้านตำแหน่งการทำงาน ส่วนใหญ่เป็นครูสอนภาษาไทย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.55 ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 ศึกษานิเทศก์ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 ส่วนในด้านประสบการณ์การทำงาน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 20-29 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 และมีประสบการณ์การทำงาน 10- 19 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 และมีประสบการณ์การทำงาน 1-9 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28

ตอนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปได้ดังนี้

1. ปัจจุบันหลักสูตรท้องถิ่นมีความสำคัญและความจำเป็นจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.44

2. การส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเป็นสิ่งดีและควรสนับสนุนส่งเสริมจำนวน 4 คน ในลักษณะการไปศึกษา

3. ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ควรมีเนื้อหา และแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการวัดและประเมินผลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ควรจะมีการอ่านก่อน และประเมินผลตามสภาพจริงที่ผู้เรียนอ่านได้

ตอนที่ 3 ผลการสัมภาษณ์ ด้านปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นหรือการจัดการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะอื่นๆ สรุปได้ดังนี้

1. ถ้าจะทำหลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” จะนำมาสอนในหลักสูตรได้ สรุปได้ว่าควรจะไปบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2. ถ้านำมาสอนเห็นว่าไม่มีปัญหา

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสอบถาม

ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร พบว่า การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ความต้องการในการเรียนหลักสูตร และรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ตอนที่ 1 ผลจากการสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระยะเวลา และอาชีพของผู้ปกครองประสบการณ์การเที่ยวดอนเจดีย์ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 ผลจากการสอบถามความต้องการของนักเรียนในการเรียนหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนต้องการ จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย ความต้องการให้บุคคลภายนอกมาถ่ายทอดความรู้ ลักษณะ แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประโยชน์ของการเรียน เรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยว ดอนเจดีย์” เนื้อหาที่ต้องการเรียน ความสำคัญและความจำเป็นของการเรียนซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (opened form)

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	17	37.78
หญิง	28	62.22
รวม	45	100.00
2. อายุ		
7 - 8 ปี	3	6.67
8 - 9 ปี	36	80.00
9-10 ปี	6	13.33
รวม	45	100.00

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3. อาชีพผู้ปกครอง		
1. รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	11	24.44
2. ค้าขาย	18	40.00
3. ธุรกิจส่วนตัว	5	11.11
4. รับจ้าง	9	20.00
5. อื่นๆ	2	4.45
รวม	45	100.00

จากตาราง 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 62.22 และเพศชาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 37.78 ด้านอายุส่วนใหญ่ ผู้ตอบแบบสอบถาม อายุ 8-9 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมา อายุ 9-10 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และอายุ 7-8 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ด้านอาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขายจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมามีอาชีพเป็นราชการ รัฐวิสาหกิจ จำนวน 11 คน ร้อยละ 24.44 อาชีพรับจ้าง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 อื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.45

ตอนที่ 2 ความต้องการในการเรียนหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เทียวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 ข้อ

ข้อที่ 1 นักเรียนมีความต้องการในการเรียนหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เทียวดอนเจดีย์” จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ข้อที่ 2 ต้องการในการเรียนหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เทียวดอนเจดีย์” นักเรียนต้องการเรียนเนื้อหา ดังต่อไปนี้ 1) คำยากคำใหม่ 2) มาตรการตัวสะกดแม่ก 3) มาตรการตัวสะกดแม่กด 4) ความเป็นมาของจังหวัดสุพรรณบุรี 5) คำที่ใช้ตัวการ์ตูน 6) แผนที่ 7) สถานที่สำคัญในจังหวัดสุพรรณบุรี 8) ประวัติพระนเรศวร 9) แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี 10 เพลง

ข้อที่ 3 นักเรียนต้องการให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เทียวดอนเจดีย์” ในลักษณะ 1) ทศนศึกษา 2) แข่งขันตอบปัญหา 3) การ

แสดงบทบาทสมมติ 4) การเขียนรายงาน 5) จัดประกวดโครงงาน 6) ประกวดคำขวัญ
7) จัดอภิปราย 8) จัดนิทรรศการ

ข้อที่ 4 ต้องการให้วัดผลประเมินผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
หลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" ดังนี้ 1) การปฏิบัติจริง 2) การทดสอบ
3) แฟ้มสะสมงาน 4) การสอบถาม 5) การสัมภาษณ์ 6) การสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน
7) ตรวจผลงาน 8) ประเมินตนเอง

ข้อที่ 5 นักเรียนต้องการเรียนเกี่ยวกับเรื่องใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา
หลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้
1) ความหมายของคำ 2) ความสำคัญต่อประเทศไทย 3) ความสำคัญต่อประชาชน 4) ประวัติ
ความเป็นมา 5) ที่ตั้งพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ 6) ประวัติการก่อสร้าง 7) ประวัติการชน
ช้าง 8) ความภูมิใจของประชาชน 9) ประวัติพระนเรศวรมหาราช

4. ผลการวิเคราะห์ประเด็นสนทนากลุ่ม

การสนทนากลุ่ม การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอน
เจดีย์" กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำหรับ บุคคลร่วมสนทนากลุ่ม
ได้แก่ ผู้บริหาร 1 คน ศึกษานิเทศก์ 1 คน ครูสอนภาษาไทย 2 คน ผู้รู้ในท้องถิ่นจำนวน 2 คน
กรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 1 คน โดยจะสนทนาร่วมกันกำหนดเวลาในการสนทนากลุ่ม
1 ชั่วโมง

ตอนที่ 1 สภาพความต้องการด้านความสำคัญและความจำเป็นสำหรับนักเรียนที่
จะต้องเรียน ขอบข่ายเนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการวัดและประเมินผล
เกี่ยวกับหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" จำนวน 6 ข้อ

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง สุพรรณบ้านเรา "เที่ยว
ดอนเจดีย์" มีความสำคัญและความจำเป็นสำหรับนักเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้บริหารให้
ความเห็นว่าเป็นสิ่งคู่บ้านคู่เมืองคนไทยอยู่ได้จนปัจจุบันก็เพราะ
พระองค์ท่าน ศึกษานิเทศก์ให้ความเห็นว่าปัจจุบันเทคโนโลยีเจริญ ก้าวไกลมากเราไม่ควรลืม
ประวัติศาสตร์ และควรปลูกฝังไว้กับผู้เรียน ควรนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาผสมผสานเข้ากับ
ประวัติศาสตร์ได้จะเป็นการดี ครูภาษาไทยกล่าวว่า ประวัติศาสตร์เป็นสิ่งจำเป็นในสถานการณ์
บ้านเมืองในปัจจุบันแต่ก็ต้องกลับมาดูศักยภาพของผู้เรียนในระดับนี้ควรจะทำอย่างไร
ก่อนเห็นสมควร ที่จะนำมาบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ส่วนผู้รู้ในท้องถิ่น
กล่าวว่าหลักสูตรนี้สมควรที่จะจัดให้กับผู้เรียนเกือบทุกช่วงชั้น เพราะปัจจุบันที่ใด ๆ ก็มีรูปปั้น
พระนเรศวรกันทั้งนั้น ครั้งหนึ่งจังหวัดกาญจนบุรี ได้กล่าวว่า การทำศึกของพระนเรศวรกับ
พระมหาอุปราชาที่จังหวัดกาญจนบุรี และได้จารึกลงในจังหวัดกาญจนบุรี แต่กระทรวง
วัฒนธรรมได้ศึกษาทางประวัติศาสตร์แล้วว่าควรอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี เพราะจังหวัด
กาญจนบุรีเป็นเพียงเมืองผ่านเท่านั้น

ผู้รู้ในท้องถิ่นกล่าวด้วยความดีใจภาคภูมิใจ ลุงอยากให้เด็กในปัจจุบันได้เรียนรู้ กลัวว่าประวัติศาสตร์นี้จะถูกลืม ลุงเป็นคนดอนเจดีย์โดยกำเนิด บ้านอยู่บ้านคอยติดกับคลองที่ เรียกว่า คลองคอย ที่มีประวัติศาสตร์อันสำคัญมาก ปัจจุบันลุงอายุได้ 87 ปี เป็นครูมา 40 ปี เป็นครูเกษียณที่โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง ซึ่งห่างจากพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ประมาณ 3 กิโลเมตร ผู้รู้ได้กล่าวความสำคัญของดอนเจดีย์อีกมากมาย ผู้วิจัยคิดว่าปีหน้าจะเชิญท่านมา เป็นผู้รู้ในท้องถิ่นมาให้ความรู้กับนักเรียนในเรื่องดอนเจดีย์

ข้อที่ 2 สรุปได้ว่าควรให้ศึกษาด้วยตนเองตามสภาพจริง คือการศึกษานอกสถานที่ โดยการไปทัศนศึกษา หรือที่มีอยู่ทางเทคโนโลยีต่างๆ เช่นอินเทอร์เน็ต

ข้อที่ 3 สรุปได้ว่าวิทยากรมีความจำเป็นน้อยกว่า การไปศึกษาด้วยตนเองหรือการ ไปทัศนศึกษาหรือศึกษาทางเทคโนโลยี

ข้อที่ 4 เนื้อหาสาระเกี่ยวกับเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” เวลาที่เหมาะสมสรุปได้ว่าควรใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์ หรือประมาณ 15 ชั่วโมง

ข้อที่ 5 ควรประกอบด้วยเนื้อหาที่เหมาะสมอะไรบ้าง 1) คำใหม่ในเรื่องสุพรรณ บ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” 2) การอ่านคำยากในเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” 3) เรื่อง ไปเที่ยวดอนเจดีย์ 4) มาตรฐานตัวสะกดแม่ก ก แม่ก ก 5) คำที่มีตัวการ์ตูนในเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” 6) การเขียนแผนที่ในเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” 7) การเขียน รายงาน 8) การหาความรู้เรื่องดอนเจดีย์ทางอินเทอร์เน็ต

ข้อที่ 6 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับการนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ และควรไปสถานที่ใด สรุปได้ว่าควรไปทัศนศึกษาที่พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์หรือที่ของจริง

ข้อที่ 7 ท่านมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องสุพรรณบ้าน เรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ในด้านต่างๆ ดังนี้

7.1 เทคนิควิธีสอนเป็นแบบชิบป้า และการแสดงบทบาทสมมติ

7.2 สถานที่ที่พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ ห้องเรียน ห้องสมุด

7.3 การวัดและประเมินผล

การประเมินผลหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ประเมินครอบคลุมทั้งสามด้านดังต่อไปนี้

7.3.1 ด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณ บ้าน เรา “เที่ยวดอนเจดีย์” โดยการตรวจผลงานของนักเรียนในการเรียนรู้ในหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณ บ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” จากแบบทดสอบ

7.3.2 ด้านทักษะด้านการเขียนการอ่านออกเสียง การอ่านในใจของหลักสูตร ท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” การฟัง การดู การพูด เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ สำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรี ทักษะในการปฏิบัติงานเช่นการไปทัศนศึกษา

7.3.3 ด้านเจตคติ การแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนในหลักสูตรท้องถิ่น
สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

7.4 สื่อและอุปกรณ์ ใบงาน ใบความรู้ รูปภาพ แบบสังเกตพฤติกรรม
คอมพิวเตอร์ วีดิทัศน์ เพลง

สรุปได้ว่าการสนทนากลุ่มจากข้อที่ 5 ข้อ 6 และข้อ 7 ทุกท่านกล่าวว่าตาม
ดุลพินิจของผู้สอน ให้ผู้สอนกล่าวให้ท่านทั้งหมดฟังว่าควรจะมีเนื้อหาอะไรบ้าง ผู้วิจัยก็ได้เสนอ
ตามข้อ 5 ข้างบนนี้ และเสนอแนะผู้บริหารถึงการไปทัศนศึกษา การใช้งบประมาณ การแจ้ง
ผู้ปกครอง จะเห็นได้ว่า จากการสนทนากลุ่มจะได้สิ่งต่างๆมากมายเกี่ยวกับหลักสูตรท้องถิ่น
สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

ขั้นที่ 2 พัฒนา (Development) : ผลการพัฒนาหลักสูตร

ผลการประเมินหลักสูตรฉบับร่าง หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1 ประกอบด้วย หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง คำอธิบายรายวิชา
ขอขยายเนื้อหา เวลาเรียนกิจกรรมการเรียนการสอนสื่อการเรียนการสอนการวัดและประเมินผล
เมื่อได้องค์ประกอบของหลักสูตรแล้ว ก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้ควรให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5
ท่าน เป็นผู้ประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของโครงสร้างหลักสูตรทั้งหมด นำข้อเสนอแนะที่ได้มา
ปรับปรุงแก้ไข โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ซึ่งโครงสร้างของหลักสูตรมีส่วนประกอบดังนี้

หลักการ

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและการจัด
การศึกษาของประเทศ จึงกำหนดหลักการของหลักสูตรสถานศึกษา ตามความต้องการของ
ท้องถิ่น สาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ดังนี้

1. เป็นการจัดการศึกษาพัฒนาเพิ่มเติมให้เหมาะสมตามสภาพบริบทและความ
ต้องการของท้องถิ่น
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะภาษาไทยเพื่อเสริมประสบการณ์
เรียนรู้สู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
4. เป็นหลักสูตรการมีส่วนร่วม โครงสร้างยืดหยุ่นได้ทั้งด้านสาระเวลาและการจัดการ
เรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาควบคู่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และคุณภาพของผู้เรียน
ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมุ่งเน้นในด้านการพัฒนาประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรสถานศึกษา ตามความต้องการของท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” สาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มุ่งหวังจะยกระดับคุณภาพด้านการใช้ภาษาไทย ควบคู่กับการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” เน้นการพัฒนา ผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และการแสวงหาความรู้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ร่วมกันรักษาภาษาไทยและอนุรักษ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ในฐานะที่เป็นสมบัติของชาติ รวมทั้งสามารถใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารได้ เป็นอย่างดี จึงกำหนดจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

1. สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู พูด เกี่ยวกับสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ได้ตาม หลักการใช้ภาษา
2. สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้
3. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
4. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในท้องถิ่นและนำมา ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
5. มีความรักและเจตคติที่ดีต่อแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น

โครงสร้าง

หลักสูตรสถานศึกษาตามความต้องการของท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ได้นำหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมาเป็นกรอบกำหนดแนวทางในการปรับ ใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพความต้องการของชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคต โดย นำมาจัดทำเป็นหลักสูตรสาระเพิ่มเติมจากสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามหลักการและ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ตามความต้องการของท้องถิ่น จึงได้กำหนดโครงสร้างของ หลักสูตรไว้ ดังนี้ ระดับช่วงชั้น 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย 8 กลุ่มสาระ คือ กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาพลศึกษา กลุ่ม สาระการเรียนรู้ศิลปะดนตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มงานฐานอาชีพ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” จัดเป็นวิชาเพิ่มเติมใน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จากหลักสูตรแกนกลางร้อยละ 70 และหลักสูตรเพิ่มเติม ร้อยละ 30 ก็คือหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรสถานศึกษา ตามความต้องการของท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เวลาเรียน 15 ชั่วโมง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านในใจ จับใจความของเรื่องที่อ่านโดยใช้คำถาม และใช้แผนภาพความคิดได้

2. อ่านออกเสียงร้อยแก้ว ร้อยกรอง หลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

3. รู้วิธีเลือกอ่านหนังสือ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จากมุมหนังสือ ห้องสมุด ค้นหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต

4. มีมารยาทในการอ่าน และนิสัยรักการอ่าน

5. เขียนเรื่องราวที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงในท้องถิ่น และเรื่องราวจากจินตนาการได้

6. อ่านบทร้อยกรองได้ถูกต้องไพเราะ

7. มีมารยาทในการเขียนและนิสัยรักการเขียน และใช้เลขไทยได้อย่างเหมาะสม

8. จับใจความ วิเคราะห์แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น และสรุปความจากเรื่องที่ฟังหรือเรื่องที่ดูได้

9. พูดสนทนาโต้ตอบ เรื่องราวในท้องถิ่นได้ตามความสนใจ

10. มีมารยาทการฟัง การดู การพูด และรู้จักเลือกฟัง เลือกดูสิ่งที่เป็นประโยชน์

11. ใช้ทักษะทางภาษาและเทคโนโลยีการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเรียน การแสวงหาความรู้ เสริมสร้างบุคลิกภาพ การดำรงชีวิต และการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

12. ใช้พจนานุกรมในการอ่าน การเขียน และการค้นหาความหมายของคำได้

13. ใช้ภาษาในการพูดและการเขียน เหมาะแก่บุคคลและสถานการณ์ สอดคล้องกับวัฒนธรรมในท้องถิ่นและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

14. อ่านเรื่องของท้องถิ่น รวมทั้งรวบรวมได้อย่างเห็นคุณค่า โดยนำมาเขียนหรือเล่าได้

15. นำข้อคิดและคุณค่าที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตจริง

ขอบข่ายเนื้อหา

1. ศึกษาคำในหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

2. ประวัติอำเภอดอนเจดีย์

3. แผนที่การเดินทาง

4. คำในมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามแม่

5. การใช้ไม้ทัณฑฆาต

6. การเขียนรายงาน สุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์"
7. การอ่านบทหรือยกกรองสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์"
8. อ่านเสริมบทเรียนเรื่องเที่ยวดอนเจดีย์
9. เพลงชุดดอนเจดีย์

เวลาเรียน

หลักสูตรสถานศึกษา ตามความต้องการของท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" กำหนดเวลาเรียนไว้ในระดับช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 15 ชั่วโมง ซึ่งสามารถยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนได้ตามบริบท หรือตามความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น โดยกำหนดไว้ดังนี้

ตาราง 7 ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กำหนดเวลาเรียน 15 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1

ช่วงชั้น / ชั้น	หลักสูตรสาระเพิ่มเติมตามความต้องการของท้องถิ่น	
	จำนวนชั่วโมง/สัปดาห์	จำนวนชั่วโมง/ปี
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	1	15

กิจกรรมการเรียนการสอน

โรงเรียนสุพรรณภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มุ่งดำเนินการตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 4 มาตราที่ 22-30 โดยดำเนินการในลักษณะปฏิรูปทั้งโรงเรียน จากการใช้ปัจจัยองค์รวม (Whole School Approach) ซึ่งเน้นให้ทุกคนมีส่วนร่วม มีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ โดยถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ การจัดการเรียนรู้เอาชีวิตจริงของผู้เรียนเป็นตัวตั้ง เรียนรู้เพื่อสร้างพัฒนาให้รู้จักตนเอง รู้จักโลก สามารถพึ่งตนเองได้ทั้งทางเศรษฐกิจ จิตใจ และสังคม อยู่ร่วมกันอย่างมีคุณธรรม เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีความสุข สนุกสนาน และเกิดฉันทะในการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรสถานศึกษา ตามความต้องการของท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" โดยการจัดเป็นกระบวนการตามสาระการเรียนรู้ การอ่าน การเขียน การฟัง ดู พูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีวรรณกรรม และวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง การเรียนรู้แบบบูรณาการ การเรียนรู้คู่คุณธรรม และการใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดตามสาระดังนี้คือ

1. การอ่านคำ การอ่านวลี การอ่านประโยค การอ่านคำที่มีตัวสะกด การอ่านคำที่ไม่มี
ไม้ทัณฑฆาต การอ่านแผนที่ การอ่านในใจ การอ่านออกเสียง การอ่านเรื่องเที่ยวเมืองสุพรรณ
บทร้อยกรอง การอ่านคำในหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” มีมารยาท
ในการอ่าน มีนิสัยรักการอ่าน เพลงดอนเจดีย์

2. การเขียนคำ การเขียนวลี การเขียนเป็นประโยคเรื่องราว การเขียนรายงานที่
สัมพันธ์กับชีวิตจริงในท้องถิ่นและเรื่องราวจากจินตนาการ การเขียน คำคล้องจอง และการแต่ง
คำประพันธ์ง่าย ๆ การใช้เลขไทย การปลูกฝังมารยาทในการเขียนและนิสัยรักการเขียน

3. การจับใจความ การวิเคราะห์แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากเรื่องที่ฟังหรือ
เรื่องที่ดู การดู ตามความสนใจ มารยาทการฟัง การดู และการพูด การเลือกฟังเลือกดูสิ่งที่เป็น
ประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

4. การใช้ทักษะทางภาษาและเทคโนโลยีการสื่อสารเป็นเครื่องมือการเขียน
การแสวงหาความรู้ เสริมสร้างบุคลิกภาพ การดำรงชีวิตและการอยู่ร่วมกันในสังคม การใช้
พจนานุกรมในการอ่าน การเขียน และค้นหาความหมายของคำ การใช้ภาษาในการพูดและ
การเขียน เหมาะแก่บุคคลและสถานการณ์อย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องกับวัฒนธรรมในท้องถิ่น
และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

5. การนำเรื่องราวในท้องถิ่นสุพรรณบุรี ดอนเจดีย์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น บุคคลสำคัญใน
ท้องถิ่น สถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นมาเล่าหรือเขียนรายงานรวบรวมเรื่องพื้นบ้านในท้องถิ่น
โดยนำมาเขียนหรือเล่าตามความถนัดและความสนใจ การนำข้อคิดและคุณค่าที่ได้มาไว้ใน
ชีวิตประจำวัน

สื่อการเรียนรู้

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. ใบกิจกรรม
3. ใบความรู้
4. หนังสืออ่านประกอบหลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
5. บัตรคำตามและแบบฝึกปฏิบัติ
6. บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่องหลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
7. แดบบันทึกเสียงเพลงดอนเจดีย์
8. CD บทร้องเพลงเลือดสุพรรณ อะเมซิงสุพรรณบุรี เพลงมาร์ชสุพรรณ ฯลฯ

การวัดและประเมินผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. เจตคติต่อหลักสูตรท้องถิ่นท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอน
เจดีย์” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1. ด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” โดยการตรวจผลงานของนักเรียนในการเรียนรู้ในหลักสูตร

2. ด้านทักษะ (ทักษะพิสัย) ได้แก่ การวัดและประเมินผล ประเมินกระบวนการปฏิบัติงาน ผลงานและคุณลักษณะในการทำงานของผู้เรียน ในด้านทักษะต่าง ๆ ทักษะในการปฏิบัติ โดยใช้แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงาน ครูผู้สอนและผู้เรียนเป็นผู้ประเมิน

3. ด้านเจตคติ (จิตพิสัย) ได้แก่ การวัดและประเมินผลผู้เรียน ประเมินคุณลักษณะเจตคติ ในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบ ความตั้งใจ ความสนใจใฝ่รู้ด้านเจตคติ การแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนในหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. แบบทดสอบ (พุทธิพิสัย)
2. แบบประเมินพฤติกรรมในการทำงานของนักเรียน
3. แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียน(ทักษะพิสัย)
4. แบบประเมินคุณลักษณะในการทำงานของนักเรียน
5. แบบประเมินผลงาน ชิ้นงาน
6. แบบวัดเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงาน (เจตคติ)

วิธีวัด

1. แบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ วัดความรู้ความเข้าใจ (พุทธิพิสัย)

2. สังเกต การวัดความรู้ความเข้าใจ ความคิดเห็นระหว่างการจัดกระบวนการเรียนรู้ หรือเมื่อจบการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยใช้คำถาม ชักถาม พุดคุย

3. การตรวจผลงาน ด้านการปฏิบัติการวัดความรู้ความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ โดยการใช้อุปกรณ์ตรวจสอบกระบวนการทำงานและเจตคติในการปฏิบัติงาน

กิจกรรมการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

1. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ 1 จะจัดกิจกรรมตามแนวของแผนการเรียนรู้ที่ 1 คือ การเขียนอ่านคำใหม่ในหน่วยการเรียนรู้ก่อน ครูจะต้องให้นักเรียนอ่านเขียนคำก่อนที่จะเข้าไปเรียนเนื้อหา เพราะหัวใจสำคัญอันดับแรกคือ การอ่าน นักเรียนจะมีกิจกรรมกลุ่มร่วมกันในแผนที่ 1 คือการอ่านการเขียนบัตรคำ การค้นคว้าหาความหมายของคำ นับว่าเป็นเรื่องยากมากสำหรับนักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แต่ครูก็พยายามที่จะฝึกให้นักเรียนได้อ่านบ่อยๆ ให้กลับไปอ่านที่บ้าน อ่านให้ผู้ปกครองฟัง ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการอ่านของนักเรียน

2. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การจัดกิจกรรมวิธีอ่านคำยากในบทเรียนโดยการสะกดคำแบบแจกลูกเป็นการแนะนำการอ่านคำยากเป็นบางส่วนเท่านั้น ไม่หมดทั้งเรื่องสุพรรณ

บ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ยังมีคำยากอีกมากในเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” เพียงอย่างเดียว

หลักการ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ถือเป็นกฎหมายการศึกษาของชาติได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษา การจัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดหลักสูตรการศึกษาในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นการศึกษาที่จัดไม่น้อยกว่าสิบสองปีก่อนระดับอุดมศึกษา จัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกัน นอกจากนั้นในการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความรู้ ความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คือให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กำหนดให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของศาสนา มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ มีทักษะในการดำเนินชีวิต ภูมิใจในความเป็นไทย มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความรักประเทศและรักท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสิ่งที่ดีงามให้ สังคม

จากแนวทางดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการจัดประสบการณ์ตรงเป็นจุดเน้นที่สำคัญสำหรับหลักสูตร และมีการส่งเสริมให้มีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงกับชีวิต ในด้านประวัติศาสตร์ สังคม และสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมประเพณี

จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นดินแดนแห่งความอุดมสมบูรณ์ สืบสานความเจริญรุ่งเรืองมาแต่อดีต เป็นเมืองประวัติศาสตร์ ความเจริญด้านการเกษตรกรรมควบคู่ไปกับความเจริญด้านธุรกิจหลากหลาย เป็นแหล่งซึ่งอยู่ห่างจากจังหวัดสุพรรณบุรีประมาณ 25 กิโลเมตร อยู่ในเขตอำเภอดอนเจดีย์ได้รับการปรับปรุงจากจังหวัดสุพรรณบุรี ตามโครงการพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสที่ทรงครองราชย์ปีที่ 50 เพื่อเป็นแหล่ง เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ขึ้น ซึ่งจัดขึ้นในหลักสูตรเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์การเรียนรู้ให้กว้างขวางหลากหลาย ทั้งด้าน ลักษณะนิสัย คุณธรรม จริยธรรม ตระหนักในคุณงามความดีขององค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ที่ทรงกอบกู้เอกราชของชาติไทย การดำรงชีวิตในสังคม ที่ส่งเสริมให้เคารพในสิทธิเสรีภาพ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีคุณค่า และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ โดยเน้นการปฏิบัติด้วยตนเอง

จุดหมาย

หลักสูตร มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ มีรายละเอียดดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ
2. เพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้
3. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ ที่ท้องถิ่นและประเทศชาติ
4. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าตระหนักในคุณงามความดีของสมเด็จพระนเรศวร

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแนวทางในการปรับใช้ในสัดส่วนประมาณร้อยละ 70 โดยนำมากำหนดเป็นสาระเพิ่มเติมอีกประมาณร้อยละ 30 ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพความต้องการของชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคต โดยนำมาสอดแทรกเพิ่มเติมในสาระการเรียนรู้พื้นฐานรายปี ในลักษณะของหน่วยการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กำหนดเวลาเรียน 15 ชั่วโมง

คำอธิบายรายวิชา

อภิปรายซักถามความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ ความหมาย ประวัติความเป็นมา ความสำคัญ บทบาทหน้าที่ ประเภท คุณลักษณะของบุคคลสำคัญ จรรยาบรรณขอประวัติความเป็นมา ฝึกปฏิบัติตน มีทักษะในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เห็นความสำคัญและเห็นคุณค่าของทรัพยากรท่องเที่ยวในท้องถิ่น มีความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิดของตน

ขอบข่ายเนื้อหา

ขอบข่ายเนื้อหาสาระหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีรายละเอียดดังเนื้อหาของหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ฉบับร่างตามแผนการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ประกอบด้วย

1. คำใหม่ในเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
2. การอ่านคำยากในเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
3. เรื่องไปเที่ยวดอนเจดีย์
4. มาตราตัวสะกดแม่กก แม่กค
5. คำที่มีตัวการันต์ในสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
6. การเขียนแผนที่ในเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
7. การเขียนรายงาน สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

8. การหาความรู้เรื่องคอนเจคต์ทาง อินเทอร์เน็ต

เวลาเรียน

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวคอนเจคต์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กำหนดเวลาประมาณ 15 ชั่วโมง

สื่อการจัดการเรียนรู้

1. โปสเตอร์
2. ใบความรู้
3. แบบสังเกตพฤติกรรม
4. แบบประเมินการทำงานเป็นกลุ่ม
5. แผนที่ความคิด
6. คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต
7. หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง เที่ยวคอนเจคต์

การวัดและประเมินผล

1. การตรวจผลงาน
2. สังเกตพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม
3. ประเมินผลงานแฟ้มพัฒนางาน
4. ประเมินการทำงานเป็นกลุ่ม
5. บันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้

ผลการประเมินหลักสูตรฉบับร่าง

การประเมินหลักสูตรฉบับร่างเป็นการประเมินหลักสูตรก่อนนำหลักสูตรไปทดลองใช้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เป็นผู้ประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พิจารณาความสอดคล้องขององค์ประกอบหลักสูตรฉบับร่าง แนวการจัดการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ นำข้อเสนอแนะที่ได้ปรับปรุงแก้ไข โดยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ตาราง 8 การประเมินหลักสูตรฉบับร่างของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง (IOC)	ความ หมาย
		1	2	3	4	5		
1	ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	+1	+1	+1	+1	0	0.80	มีความ สอดคล้อง
2	ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	มีความ สอดคล้อง
3	ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	+1	+1	+1	+1	0	0.80	มีความ สอดคล้อง
4	ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	+1	+1	+1	0	+1	0.80	มีความ สอดคล้อง
5	ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	มีความ สอดคล้อง
6	ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	+1	+1	+1	+1	0	0.80	มีความ สอดคล้อง
7	ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	+1	+1	+1	+1	0	0.80	มีความ สอดคล้อง
8	ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	มีความ สอดคล้อง
9	ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	มีความ สอดคล้อง
11	ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11	+1	+1	+1	+1	0	0.80	มีความ สอดคล้อง
12	ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12	+1	+1	+1	0	+1	0.80	มีความ สอดคล้อง
13	ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	มีความ สอดคล้อง
14	ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14	+1	+1	+1	+1	0	0.80	มีความ สอดคล้อง
15	ความสอดคล้องของส่วนประกอบ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15	+1	+1	+1	+1	0	0.80	มีความ สอดคล้อง

ประเมินผลจากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80 ดังนั้น ส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15 มีความสอดคล้องและเหมาะสม มีผู้เชี่ยวชาญบางท่านให้ข้อเสนอแนะว่า ให้เพิ่มชั่วโมง เนื่องจากต้องใช้เวลาเดินทางไปปฏิบัติที่สถานที่จริง

สรุป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 0.80

ผลการปรับปรุงหลักสูตรฉบับร่าง

1. ความสอดคล้องของส่วนประกอบในหลักสูตรฉบับร่าง ได้แก่ หลักการ คำอธิบาย รายวิชา จุดประสงค์ โครงสร้าง ขอบข่ายเนื้อหาสาระ เวลาเรียน กิจกรรม การจัดการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.08 ดังนั้น ส่วนประกอบในหลักสูตรฉบับร่าง มีความสอดคล้องและเหมาะสม มีผู้เชี่ยวชาญบางท่านให้ข้อเสนอแนะด้านขอบข่ายของเนื้อหาว่า ไม่ควรมีเนื้อหามากเกินไป และดำเนินการประเมินผลควรมีการประเมินผลการเรียนที่หลากหลายวิธี

2. ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแนวการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ดังนั้น ส่วนประกอบในแนวการจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้องและเหมาะสม

จากการประเมินหลักสูตร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ฉบับร่าง พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า หลักสูตรมีความสอดคล้องและเหมาะสม และสามารถนำไปทดลองใช้ได้ แต่มีผู้เชี่ยวชาญบางท่านให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อนำมาปรับปรุงฉบับร่าง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านขอบข่ายของเนื้อหาว่า ไม่ควรมีเนื้อหามากเกินไป และดำเนินการประเมินผลควรมีการประเมินผลการเรียนที่หลากหลายวิธี

2. ผู้เชี่ยวชาญบางท่านให้ข้อเสนอแนะว่า เนื้อหาในใบความรู้ ในแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 1 มากเกินไป ให้สรุปใจความที่สำคัญ และให้เพิ่มรูปภาพประกอบและสีสวยงามให้นำสนใจมากยิ่งขึ้น

3. เนื้อหาในใบความรู้ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มากเกินไป ควรสรุปเฉพาะใจความที่สำคัญ

4. ผู้เชี่ยวชาญบางท่านให้ข้อเสนอแนะว่า ให้เพิ่มรูปภาพประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ นำสนใจมากยิ่งขึ้น

5. ผู้เชี่ยวชาญบางท่านให้ข้อเสนอแนะว่า การค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตควรเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรื่องในการทำรายงานแต่จะต้องมีความเกี่ยวข้องกับจังหวัดสุพรรณบุรี

6. การเขียนรายงานควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกหลากหลาย เช่น เพิ่มเป็นโครงการบ้างก็จะเป็นผลดีต่อผู้เรียนมาก

ขั้นตอนที่ 3 วิจัย (Research) : การทดลองใช้หลักสูตร

การทดลองใช้หลักสูตร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 45 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โดยครูผู้สอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการร่วมกันทดลองใช้หลักสูตร ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ซึ่งสรุปผลการทดลองใช้หลักสูตร ดังต่อไปนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องคำใหม่ในเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมร้องเพลง ดอนเจดีย์ โดยครูแจกใบความรู้ อ่านสะกดคำ เขียนคำยาก โดยการแบ่งกลุ่มร่วมทำกิจกรรมอย่างสนุกสนานและได้รับความรู้ แต่เวลาน้อย เพราะได้นำแบบทดสอบก่อนเรียนเข้ามาไว้ในชั่วโมงนี้ด้วย มีการประเมินผลตามสภาพจริง (rubrics) เน้นคุณธรรมความซื่อสัตย์ ความขยันในการทำงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านเขียนคำยาก บอกความหมายของคำใหม่ ร้องเพลงทบทวนชั่วโมงที่แล้ว การใช้พจนานุกรมหาความหมายของคำ ประเมินความรู้ในการเขียนคำ นักเรียนชอบแสดงออกในการยกบัตรคำให้เพื่อนดู สรุปได้ความรู้และสนุกสนาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ก่อนอื่นต้องร้องเพลง เพื่อเตรียมความพร้อมก่อน หลังจากมีความรู้เรื่องคำในแผนที่ 1 และ 2 แล้วนำมาอ่านเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ได้ถูกต้อง ชัดเจน ถูกอักขรวิธี สีลาระดับเสียง ถูกต้องตามวรรคตอน พร้อมบันทึกพฤติกรรมการอ่านออกเสียง นักเรียนบางคนมีปัญหาการอ่านออกเสียงก็หาทางแก้ไขในตอนเช้า ตอนกลางวันหรือตอนเย็น ครูแนะนำให้ให้นักเรียนอ่านหนังสือบ่อยๆ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องการอ่านในใจ ก่อนเรียนนักเรียนร่วมกันร้องเพลง อนุสรณ์ดอนเจดีย์ก่อน และอ่านในใจในหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” เพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง เพื่อนำมาตอบคำถามและตั้งคำถามได้ถูกต้อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องการคิดวิเคราะห์โครงเรื่อง หลังจากอ่านออกเสียงและอ่านในใจแล้ว นักเรียนสามารถวิเคราะห์เรื่องได้พูดถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ลำดับเหตุการณ์ได้ การพูดการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ เป็นแนวทางในการเขียนโครงเรื่องที่ดี นักเรียนแต่ละคน ช่วยกันสรุป สุพรรณบุรี เมืองน่าอยู่ น่าดู น่าเที่ยว วันกองทัพไทยนักเรียนที่มีผลงานดีเด่น นำผลงานมานำเสนอให้เพื่อนฟังสุพรรณบุรีเมืองยุทธหัตถี วรรณคดีขึ้นชื่อ เลื่องลือพระเครื่อง รุ่งเรืองเกษตรกรรม สูงล้ำประวัติศาสตร์ แหล่งปราชญ์ศิลปิน ภาษาถิ่นชวนฟังการเขียนแผนภาพโครงเรื่องโครงเรื่องว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องการแต่งประโยค การวิเคราะห์คำ และกลุ่มคำได้ถูกต้องจะเป็นพื้นฐานที่ดีในการแต่งประโยค การเขียนเรื่องราวต่างๆ ได้ถูกต้อง และมีความคิด

สร้างสรรค์ สังเกตพฤติกรรมพร้อมบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ลงในแบบบันทึกนักเรียน การทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่องคำที่อ่านเขียนมาตราตัวสะกดแม่กก มีทั้งตรงตามแม่และไม่ตรงตามแม่ การอ่าน เขียนคำที่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง เป็นพื้นฐานที่ดีในการอ่าน เขียนภาษาไทยได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว นักเรียนร่วมกันร้องเพลงสระของไทย นักเรียนชอบร้องเพลงนี้ และได้จำเป็นความรู้หรือจะพูดอีกอย่างหนึ่งก็คือการจำด้วยเพลง การประเมินความรู้โดยนักเรียนทำแบบฝึก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กก ก่อนอื่นนักเรียนร่วมกันร้องเพลง "อะเมซิงสุพรรณบุรี" พร้อมกับปรบมือให้จังหวะ เรื่องคำที่อ่านเขียนมาตราตัวสะกด มีทั้งตรงตามแม่และไม่ตรงตามแม่ การอ่าน เขียนคำที่มีตัวสะกดได้ถูกต้องเป็นพื้นฐานที่ดีในการอ่าน เขียนภาษาไทยได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว การประเมินความรู้โดยนักเรียนทำแบบฝึก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่องการเขียนตัวการ์ตูน การอ่าน การเขียนคำที่ใช้ไม้ทัณฑฆาตหรือตัวการ์ตูนได้ถูกต้องเป็นพื้นฐานที่ดีในการอ่านการเขียนภาษาไทย และนำไปใช้ในหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" เพราะในหลักสูตรมีคำที่ใช้ไม้ทัณฑฆาตมากพอสมควรนักเรียนร่วมกันร้องเพลงเยาวชนคนดีศรีสุพรรณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 การอ่านเขียนเครื่องหมายในแผนที่ ครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับการเดินทางมาบวงสรวงพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ ถ้ามาไม่ถูกต้องอาศัยแผนที่ในการเดินทาง ในแผนที่จะมีเครื่องหมายต่าง ๆ การประเมินโดยนักเรียนทำแบบฝึกทักษะนักเรียนร่วมกันร้องเพลงอนุสรณ์ดอนเจดีย์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง การเขียนรายงานการเขียนรายงานเป็นการฝึกทักษะการเขียนและการค้นคว้าที่สำคัญยิ่งและเป็นพื้นฐานในการเขียนโครงการ สามารถค้นคว้าหาข้อมูลจังหวัดสุพรรณบุรีและดอนเจดีย์ พร้อมนำมาเขียนรายงานได้ดีมีวิจารณญาณ สามารถค้นคว้าหาข้อมูลจังหวัดสุพรรณบุรีและดอนเจดีย์ทางอินเทอร์เน็ตการบูรณาการวิชาการงานอาชีพคอมพิวเตอร์ พร้อมนำมาเขียนรายงานได้ดีมีวิจารณญาณ ร่วมกันร้องเพลง มาร์ชสุพรรณบุรี พร้อมกับปรบมือให้จังหวะ การประเมินโดยตรวจผลงาน แบบมีการประเมินผลตามสภาพจริง (rubrics)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 การอ่านบทร้อยกรองเรื่องสงครามยุทธหัตถี การอ่านบทร้อยกรองเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการเรียนภาษาไทย ทำให้ภาษาไทยมีความไพเราะ การอ่านบทร้อยกรองนอกจากจะทำให้ผู้อ่าน เข้าถึงรสบทร้อยกรองแล้วยังทำให้เห็นความงามของภาษาไทยด้วยอ่านและเขียนบทร้อยกรองได้ถูกต้องชัดเจน และซาบซึ้งถึงความไพเราะของบทร้อยกรอง นักเรียนทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย การต่อคำคล้องจอง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13 เรื่องบทบาทสมมติการแสดงบทบาทสมมติ เป็นการฝึกทักษะตามมาตรฐานการเรียนรู้ครบทั้งห้าสาระให้กับผู้เรียน คือ การอ่าน เขียน การฟัง การดู

การพูด และวรรณคดีวรรณกรรม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ที่คงทน โดยยึดแนวเรื่อง พระนเรศวรองค์ดำ ไก่เขลย การฟัง การดู การพูด ประวัติสมเด็จพระนเรศวร นักเรียนร่วมกันสนทนาประวัติศาสตร์ และเรื่องพระนเรศวร เรื่ององค์ดำ เรื่อง ไก่เขลย และเรื่องอื่นๆ ที่นักเรียนชอบและมีความเข้าใจในเรื่องมากที่สุด สามารถที่จะนำมาวิเคราะห์ เป็นบทแสดงให้เพื่อนเข้าใจได้ นักเรียนแสดงบทบาทสมมติตามกลุ่มที่ตนจับฉลากได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14 อ่านเสริมบทเรียนเรื่อง เทียวดอนเจดีย์แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ให้แต่ละกลุ่มแต่งตั้งหัวหน้ากลุ่มร่วมกัน อภิปรายภาพเกี่ยวกับสถานที่สำคัญทางวรรณคดีและทางประวัติศาสตร์และสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15 เรื่องอ่านเสริมบทเรียนนักเรียนแบ่งกลุ่มละ 8-9 คน ศึกษาใบความรู้เรื่องเที่ยวเมืองสุพรรณบุรี แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ให้แต่ละกลุ่มแต่งตั้งหัวหน้ากลุ่ม ร่วมกัน อภิปรายภาพ เกี่ยวกับ สถานที่สำคัญทางวรรณคดีและทางประวัติศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีกลุ่มละ 1 เรื่อง

ขั้นที่ 4 (Development) : ผลการประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

ผลการประเมินหลักสูตร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากที่นำหลักสูตรไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่โรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 45 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 สรุปผลการประเมินดังต่อไปนี้

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยได้ประเมินด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรโดยการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เทียวดอนเจดีย์” ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานจำนวน 20 ข้อ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ โดยวัดจุดประสงค์และเนื้อหาเดิมแต่เปลี่ยนแปลงโดยการสลับข้อและสลับตัวเลือก สรุปผลการทดสอบ ดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลสัมฤทธิ์	จำนวนนักเรียน (n)	คะแนนเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t
ก่อนใช้หลักสูตร	45	12.60	2.57	5.46
หลังใช้หลักสูตร	45	15.13	2.74	

** p < .01

จากตาราง 9 พบว่า คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการประเมินความสามารถในการปฏิบัติงาน

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินผลความสามารถในการปฏิบัติตนในการไปทัศนศึกษา นอกสถานที่ เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนได้รับฝึกชอบ ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองในหลายๆ ด้าน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมในการปฏิบัติตน สรุปได้ดังต่อไปนี้

ด้านบุคลิกภาพ นักเรียนมีความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา นักเรียนทุกคนแต่งกายสะอาด สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ บางคนมีความเป็นผู้นำ สามารถนำเพื่อนได้ สามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้นักเรียนสามารถเข้ากับเพื่อนที่เป็นนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี มีความสนิทสนมกับเพื่อนทุกคน เพื่อน ๆ

ด้านความถูกต้องของเนื้อหา นักเรียนบางคนมีประสบการณ์ จึงสามารถแนะนำเพื่อนได้อย่างถูกต้อง มีความเชื่อมั่นและมั่นใจในตนเอง มีการเตรียมความพร้อมในด้านข้อมูลที่จะแนะนำให้เพื่อนฟังได้

ด้านทักษะการนำเสนอ นักเรียนบางคนมีทักษะการนำเสนอดี สร้างอารมณ์ขันให้เพื่อน ด้วยการทนายปัญหาให้เพื่อนช่วยกันตอบปัญหา เช่น อรรถกรทนายปัญหาว่า ทำไมแมวจึงไม่ใส่แว่นตา คำตอบคือแมวกินปลาจึงไม่ต้องใส่แว่นตา ทำให้เพื่อนสนุกสนานกับการตอบคำถาม

ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินผลความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวตอนเจดีย์” ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้เรียนรู้หลักสูตร โดยให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกในลักษณะที่มีความหลากหลายตามที่นักเรียนมีความคิดเห็น โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นโดยเรียงลำดับดังต่อไปนี้

ความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีเจตคติในการจัดการเรียนรู้หลักสูตร มีความสนุกสนานต่อการเรียนรู้ ได้เรียนรู้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัว ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

ความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อครูผู้สอน พบว่า ครูมีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ สอนเข้าใจง่าย เป็นกันเองกับนักเรียน ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออก

ความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ครูจัดให้ พบว่า นักเรียนมีความสนุกสนานต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ระบายสีแผนที่ ดุวิดิทัศน์ แสดงบทบาทสมมติ และมีการพานักเรียนออกไปทัศนศึกษานอกสถานที่เพื่อฝึกปฏิบัติในสถานที่จริง ในการไปทัศนศึกษาที่ดอนเจดีย์

ความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อการจัดงานบวงสรวงพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พบว่า นักเรียนคิดว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญที่มีอยู่ในท้องถิ่น และยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ มีรายได้เพิ่มมากขึ้น พ่อแม่หนูจะได้มีรายได้ในงานดอนเจดีย์ทุกปีหนูจะได้ช่วยพ่อแม่ขายของ และพ่อจะมีรายได้จากการรับฝากรถ

ผลการปรับปรุงหลักสูตร

จากการนำหลักสูตร สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 45 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 พบว่า มีข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขเรื่องระยะเวลา เพราะในทางปฏิบัติจริง พบว่า ระยะเวลาที่กำหนดไว้ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเฉพาะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ จึงควรยืดหยุ่นระยะเวลาให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนด และควรปรับปรุงใบความรู้บางแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีเนื้อหาสาระกระชับยิ่งขึ้นและควรเพิ่มรูปประกอบให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ปรับปรุงใบความรู้ให้มีเนื้อหากระชับขึ้นแบบฝึกบางชั่วโมงทำไม่เสร็จให้ไปทำต่อบ้านเป็นการบ้าน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ปรับปรุงใบความรู้ให้มีเนื้อหากระชับขึ้น 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15 ปรับปรุงเวลาจากเดิม 1 ชั่วโมง เพิ่มเป็น 2 ชั่วโมง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การทดลองใช้หลักสูตร 4) การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างหลักสูตรโดยการนำข้อมูลจากการวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และสำรวจความต้องการพัฒนาหลักสูตรจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนศึกษานิเทศก์ กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และนักเรียน นำมาพัฒนาเป็นหลักสูตรฉบับร่าง แนวการจัดการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ และให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฉบับร่างแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข และนำหลักสูตรไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม แบบประเมินโครงสร้างหลักสูตร แบบทดสอบ แบบสังเกตพฤติกรรม และแบบสอบถามพึงพอใจในหลักสูตร ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบที (t - test แบบ Dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนาหลักสูตร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งประกอบด้วย หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร สำรวจความต้องการพัฒนาหลักสูตรจากบุคคลที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการกำหนดให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยหลักสูตรที่จัดทำขึ้นนั้นจะต้องสอดคล้องกับสภาพปัญหาและสนองความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ และจะต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ชีวิตจริงของตนเองและท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความรัก ห่วงแหน และภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง สำหรับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัว อันจะทำให้นักเรียนรู้จักท้องถิ่นของตนเองมากยิ่งขึ้น และการสำรวจความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” จากบุคคลที่เกี่ยวข้องคือผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนภาษาไทย คศึกษานิเทศก์ และนักเรียนด้วยวิธีการใช้แบบสอบถามสอบถาม พบว่า

หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” มีความเหมาะสมที่จะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่สุพรรณบุรี เขต 1 นักเรียนจะได้รับความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้ในจังหวัดสุพรรณบุรี มีความพึงพอใจในหลักสูตรของตนเอง

2. ผลการพัฒนาหลักสูตร พบว่า หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย หลักการ คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์ โครงสร้าง ขอบข่ายเนื้อหาสาระ เวลาเรียน กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล จำนวน 15 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 คำใหม่ แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การฝึกอ่านคำยาก แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านออกเสียงแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านในใจแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การวิเคราะห์โครงเรื่องแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การแต่งประโยคแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 การอ่านเขียนมาตราแม่กด แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 การอ่านเขียนมาตราแม่กก แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 ตัวการันต์ แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 การอ่านเขียนเครื่องหมายในแผนที่แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 การเขียนรายงาน แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 การอ่านบทร้อยกรองแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13 การแสดงบทบาทสมมติแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14 อ่านเสริมบทเรียน แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15 อ่านเสริมบทเรียน แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย 1 ชั่วโมง การประเมินผลโครงร่างหลักสูตร พบว่า หลักสูตรมีความสอดคล้องระหว่าง 0.08 – 1.00 ดังนั้น ส่วนประกอบในโครงร่างหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้องและเหมาะสม

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตร นำหลักสูตร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 45 คน ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำหลักสูตรพร้อมกับแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 แผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้การเป็น และมีความสนุกสนานกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การจัดทำรายงานทางอินเทอร์เน็ต นักเรียนได้ความรู้หลากหลายวิชา เพราะได้นำเนื้อหาสาระบูรณาการเข้ากับกลุ่มภาระงานและเทคโนโลยีทำให้นักเรียนมีความรู้ที่ก้าวไกล การไปทัศนศึกษาเป็นต้น การไปทัศนศึกษาออกสถานที่ เพื่อฝึกปฏิบัตินักเรียนได้สนุกสนานและได้รับความรู้ เพราะการไปทัศนศึกษาของนักเรียน

4. ผลการประเมินและผลการปรับปรุงหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยว

ตอนเจดีย์” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวตอนเจดีย์” มีความสนุกสนานต่อการเรียนรู้ ได้เรียนรู้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัว ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ และสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งเป็นท้องถิ่นของตนเอง

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยมีประเด็นที่จะมาอภิปรายตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งประกอบด้วย หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสำรวจความต้องการพัฒนาหลักสูตรจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า สถานศึกษาจะต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ชีวิตจริง จะทำให้นักเรียนเกิดความรัก ห่วงแหน และภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง สำหรับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัว อันจะทำให้นักเรียนรู้จักท้องถิ่นของตนเองมากยิ่งขึ้นเกิดความรักความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน และหลักสูตรที่ต้นนั้นจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม สามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม มีความหมายต่อชีวิตผู้เรียน และเหมาะสมกับขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม และหลักสูตรที่ดีจะต้องสร้างด้วยความร่วมมือของทุกฝ่าย ซึ่งสอดคล้องกับ สุนีย์ ภูพันธ์ุ (2546, หน้า 2) รุ่ง แก้วแดง (2540, หน้า 1) และสอดคล้องกับ กนกวรรณ รุกขชาติ (2541, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแนวโน้มการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพจากภูมิปัญญาชาวบ้านในศตวรรษที่ 21 พบว่า หลักสูตรท้องถิ่นในศตวรรษที่ 21 จะมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการจัดการต่อชีวิตและทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น เกิดความตระหนัก และเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาไทยที่มีความสัมพันธ์ต่อชีวิต สังคม ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น และจะเป็นหลักสูตรที่ให้องค์กรชุมชนมีส่วนร่วมมากขึ้น ตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ไปจนถึงการประเมินผล เนื้อหาความรู้ จะเป็นเนื้อหาที่มี การเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของผู้เรียน สอดคล้องกับชุมชนอย่างแท้จริง ลักษณะการเรียนการสอนเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง บทบาทของครูผู้สอนจะเป็นผู้นำด้านวิถีคิด วิธีการเรียนรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้าน การเรียนการสอนมีการใช้สื่อที่เป็นจริง สื่อที่ผู้เรียนปฏิบัติได้จริง การวัดและประเมินผลเป็นการประเมินผลจากการปฏิบัติได้จริง หลังการเรียนรู้ไปแล้วสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่ง ชีวรัตน์ สาส์ประเสริฐ ได้กล่าวถึง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องการอนุรักษ์ โบราณสถานและโบราณวัตถุอำเภออุทอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์อำเภออุทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

และจากการสำรวจความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนศึกษานิเทศก์ กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และนักเรียน พบว่า หลักสูตร มีความเหมาะสมที่จะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่สุพรรณบุรี นักเรียนจะได้รับความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้แหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ในท้องถิ่น เห็นคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น มีความเป็นผู้นำ กล้าแสดงออก มีความมั่นใจในตนเอง และสามารถประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้ผู้สนใจทราบได้ ซึ่งสอดคล้องกับโครงการอบรมอาสาสมัครส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2546, หน้า 1) มีวัตถุประสงค์เพื่อจะทำให้เกิดจิตสำนึก และภาคภูมิใจในท้องถิ่น ตลอดจนเกิดความรักและหวงแหนในศิลปวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติต่อไป และสอดคล้องกับสุจิตา สังฆรักษาจารย์ (2543, หน้า 144) ซึ่งได้พัฒนาหลักสูตรมัคคุเทศก์น้อยนำเที่ยวเขตดุสิต ในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องราวของชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ ซึ่งนับเป็นสังคมที่ใกล้ตัวนักเรียนไป พร้อมกับการฝึกอาชีพ สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ที่ตื่นันควรเรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวไปยังสิ่งที่อยู่ไกลตัว และยังเป็นโอกาสให้นักเรียนและคนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร

2. ผลการพัฒนาหลักสูตร พบว่า หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย หลักการ คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์ โครงสร้าง ขอบข่ายเนื้อหาสาระ เวลาเรียน กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล จำนวน 15 แผนการจัดการเรียนรู้ และจากการนำหลักสูตรฉบับร่าง และแผนการจัด การเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินผลความสอดคล้องส่วนประกอบในหลักสูตรฉบับร่าง พบว่า หลักสูตรมีความสอดคล้องระหว่าง 0.87 ดังนั้น ส่วนประกอบในหลักสูตรฉบับร่าง และแผนการจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้องและเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ อุบลรัตน์ กิจไมตรี, 2544 ; สิทธิเดช สำลีแก้ว, 2545 ; สาลินี อุดมผล, 2542 ; รัตนา รัตนอุบล, 2541 และฉวีวรรณ แผ้วตะคุ, 2541

3. ผลการพัฒนาหลักสูตร พบว่า หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย หลักการ คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์ โครงสร้าง ขอบข่ายเนื้อหาสาระ เวลาเรียน กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล จำนวน 15 แผนการจัดการเรียนรู้ และจากการนำหลักสูตรฉบับร่าง และแผนการจัด การเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินผลความสอดคล้องส่วนประกอบในหลักสูตรฉบับร่าง พบว่า หลักสูตรมีความสอดคล้องระหว่าง 0.86 ดังนั้น ส่วนประกอบในหลักสูตรฉบับร่าง และแผนการจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้องและ

เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ อุบลรัตน์ กิจไมตรี, 2544 ; สิทธิเดช สำลีแก้ว, 2545 ; สาลินี อุดมผล, 2542 ; รัตนา รัตนอุบล, 2541 และฉวีวรรณ แผ้วตะคุ, 2541

4. ผลการประเมินและผลการปรับปรุงหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ จากการนำหลักสูตรไปทดลองใช้กับนักเรียน ซึ่งมีการประเมินผลก่อนการใช้หลักสูตร ระหว่างการใช้หลักสูตร และหลังการใช้หลักสูตรพบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตร และในระหว่างการใช้หลักสูตร โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้มีความสนุกสนานต่อการเรียนรู้ ได้เรียนรู้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัว ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ งามอาจ พงษ์พิสุทธิ์บุบผา (2540) ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมผู้นำทางการเกษตร สำหรับนักเรียนโครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนาชนบท พบว่าผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อพฤติกรรมผู้นำทางการเกษตรของการทดสอบก่อนและหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ สุภัญญา ร้อยพิลา (2542) ได้พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่นในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการพัฒนาหลักสูตรพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรที่นำมาทดลองใช้พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก นักเรียนคิดว่าเนื้อหาของเรื่องที่เรียนทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในความเป็นคนอีสานและรักท้องถิ่นอีสานมากที่สุด และนักเรียนชอบสื่อที่ครูนำมาใช้สอนเรื่องนี้มากที่สุด และสอดคล้องกับ พันธวิทย์ ยืนยิ่ง (2543) ได้พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นงานหัตถกรรมพื้นบ้าน การทำเม็ดประเก้อมเงินของชุมชนบ้านสตอ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ ผลการพัฒนาหลักสูตรพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเน้นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานหัตถกรรมพื้นบ้าน การทำเม็ดประเก้อมเงิน และวิถีชีวิตวัฒนธรรมของชุมชน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์การประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ อัมพร เต็มดี (2545, บทคัดย่อ) ได้พัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่อง การอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน สำหรับนักเรียนประถมศึกษาอำเภอสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี พบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในชุมชนก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อชุดการเรียนรู้ เรื่อง การอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในชุมชนรู้สึกรักและภูมิใจในท้องถิ่นของตนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้

จากการพัฒนาหลักสูตร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จากประสบการณ์ในการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าหลักสูตรสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถนำไปใช้ได้จริง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมที่มีอยู่ในท้องถิ่น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ ควรควรรศึกษารายละเอียดต่างๆ ของหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตรให้เข้าใจ เพื่อให้สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน

2. การนำหลักสูตรสู่พรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในบางแผนการจัดการเรียนรู้มีการสอนเกินกำหนดเวลา ดังนั้น ควรควรรยืดหยุ่นเวลาการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสม และแบบฝึกถ้าทำไม่ทันอาจจะให้ไปทำเป็นการบ้านบ้างก็ได้

3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในภาคทฤษฎี ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย จะทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ เช่นการร้องเพลงการแสดงบทบาทสมมติการค้นคว้า โดยการใช้คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

4. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมภาคปฏิบัติกับการไปทัศนศึกษาไม่ต่อเนื่องกัน เนื่องจากมีเวลาจำกัด ดังนั้นควรมีเวลาในการฝึกฝนให้นักเรียนได้ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการปฏิบัติงาน

5. การนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนอื่น สามารถนำไปใช้ได้ โดยครูผู้สอนจะต้องศึกษาสถานที่สำคัญ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น แล้วนำมาบรรจุเป็นเนื้อหาในส่วนที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกัน

6. การเขียนรายงานให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตได้ดีมาก ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกงานตามความสนใจ อาจจะเขียนเป็นรายงานหรือโครงงานตั้งที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะไว้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสู่พรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในสถานที่ท่องเที่ยวที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตนเอง

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นต่างๆ ที่ชุมชนหรือท้องถิ่นนั้นๆ มีความต้องการให้โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนรู้

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ รุกขชาติ. (2541). แนวโน้มการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพจากภูมิปัญญาชาวบ้านในศตวรรษที่ 21. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กรวีร์ เมฆหมอก. (2542). การศึกษาผลการเรียนและเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาจากการเรียนด้วยบทเรียนวีดิทัศน์แบบโปรแกรม. วิทยานิพนธ์ (กศ.ม. เทคโนโลยีทางการศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษณ์ เจริญทอง. (2540). การนำเทวธำลวดของผู้นำท้องถิ่น ตำบลธำลวด อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- กัญญา ทองสิงห์. (2540). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถทางการเขียนเรื่องและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการสอน โดยใช้นาฏการ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2540). หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2546). โครงการอบรมอาสาสมัครส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- _____. (2546, กันยายน). การท่องเที่ยวกับธุรกิจบริการ. วารสารธุรกิจท่องเที่ยว, 15(9), 32.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2542). แนวทางการส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2549). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ.2545-2549 [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.nesdb.go.th/>
- จิตรา ชุมณี. (2545). การพัฒนาหลักสูตร เรื่อง มัคคุเทศก์ท้องถิ่น อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- จิรวรรณ ชำนาญช่าง. (2544). การเปรียบเทียบความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของมาตรวัดเจตคติแบบลิเคอร์ตที่จัดเรียงลำดับข้อคำถามทางบวกทางลบต่างกัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ อีสัน เพรส.
- ฉวีวรรณ แก้วตะคุ. (2541). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นงานที่เตรียมไปสู่อาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในหลักสูตรกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณรงค์ศักดิ์ ศรีวิสัย. (2545). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น รายวิชาช่างทอผ้ากระเหรี่ยงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนแม่ต๋ำวิทยาคม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดาร์ตัน พุสดี. (2541). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นดนตรีพื้นเมืองล้านนา เรื่อง ชิง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2545). คู่มือการเขียนและการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูร์.
- ธัญภรณ์ วงศ์อกนิษฐ์. (2543). จิตสำนึกของมัคคุเทศก์ต่อการนำเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระบบนิเวศแนวปะการัง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธำรง บัวศรี. (2532). ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ลาดพร้าว.
- _____. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ธนัชชากรพิมพ์.
- นนธิชัย หิรัญวงษ์. (2547). การพัฒนาหลักสูตรมัคคุเทศก์น้อยนำเที่ยวบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
- นิเทศสุขกิจ ทัพชัย. (2540). การประเมินการใช้หลักสูตร ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2536 สาขาวิชาการศึกษา โปรแกรมวิชาพลศึกษา ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ในกลุ่มสถาบันราชภัฏอีสานเหนือ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บรรดล สุขปิติ. (2542). ทฤษฎีการวัดและการทดสอบ. นครปฐม: สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- บรรพต สุวรรณประเสริฐ. (2544). การพัฒนาหลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (พิมพ์ครั้งที่ 1). เชียงใหม่ : แสงศิลป์.

- บัวรัตน์ จันทิพย์. (2539). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อตนเองกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเรื่อง "ตัวเรา" ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนตามทักษะกระบวนการ 9 ชั้น กับการสอนตามแบบปกติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ประเสริฐ เรือนนระการ และคนอื่น ๆ. (2532). การเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธีแฮนเช็นเซอร์วิทซ์ และวิธีเอล-บาดรี เมื่อมีการไม่ตอบแบบสอบถามทางไปรษณีย์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราโมทย์ จันท์เรือง. (2548). หลักการและแนวทางการพัฒนาหลักสูตร สาขาหลักสูตรและการสอน. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
- ปรารณา ศรีสุข. (2544). การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พันธวิทย์ ยืนยิ่ง. (2543). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นงานหัตถกรรมพื้นบ้าน การทำเม็ดประเก้อมเงินของชุมชนบ้านสตอ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ยุท ไทยวรรณ. (2545). พื้นฐานการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ยุพิน บุญญานาม. (2544). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง จังหวัดระยอง กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รัตนา รัตนอุบล. (2541). การพัฒนาหลักสูตรการปักด้วยมือ ในกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ โรงเรียนสุเหร่าสามอิน สำนักงานเขตคลองเตย สาขา 1 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รุ่ง แก้วแดง. (2540). รัฐธรรมนูญกับการศึกษาไทย. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- รุจิร ภูสาระ, และจันทราณี สงวนนาม. (2545). การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตพอยท์.

ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ:

สุวีริยาสาส์น.

_____. (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วัฒนาพร ระวังทุกข์. (2545). การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.

วิชัย ดิสสระ. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:

สุวีริยาสาส์น.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2535). การพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

วิชาการ, กรม. (2540). การพัฒนารายวิชาสังคมศึกษาให้สอดคล้องกับท้องถิ่นใน

หลักสูตรระดับมัธยมศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

_____. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและครุภัณฑ์.

_____. (2545). แนวทางการจัดหลักสูตรสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2546). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้น

พื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

วิภาวี แป้นเรือง. (2546). การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการ

เขียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วิลัย ทองแม่. (2545). การวิจัยทางสังคมศาสตร์. ลพบุรี: ม.ป.ท.

ศรินทิพย์ ภู่อาลี. (2542). การสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา. ลพบุรี: คณะครุศาสตร์

สถาบันราชภัฏเทพสตรี.

ศรียรรณ จันท์หงษ์. (2542). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่อง

งานจักสาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ศึกษากรณีโรงเรียนวัดยกระบัตร์ (ชม

ราษฎร์นุสรณ์) จังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย

ศิลปากร.

ศิริชัย กาญจนवासี. (2548). ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิลปากร, มหาวิทยาลัย. (2541). คู่มือมัดคทุเทศก์. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

สงัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.

สาลินี อุดมผล. (2542). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาชาวบ้าน เรื่อง

การเจียระไนหิน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สำลี ทองธิว. (2544). การพัฒนาหลักสูตรมดคุเทศก์น้อยงานไม้แกะสลักและงานไม้ สำหรับหมู่บ้านหัตถกรรมไม้และแกะสลักบ้านถวาย : กรณีศึกษา โรงเรียน บ้านต้นแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล.
- สิทธิเดช สำลีแก้ว. (2545). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง การอนุรักษ์ป่าชายเลน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุกัญญา ร้อยพิลา. (2542). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง บุคคลสำคัญระดับท้องถิ่น ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธิดา สังฆรักษ์สัตย์. (2543). การพัฒนาหลักสูตรมดคุเทศก์น้อยนำเที่ยวเขตดุสิตในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร. เชียงใหม่ : เชียงใหม่.
- องอาจ พงษ์พิสุทธิบุบผา. (2540). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมผู้นำ ทางการเกษตร สำหรับนักเรียนโครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนาชนบท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อมรา บุญช่วย, และเล็ก เรืองสินธุ์. (2540). หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- อัมพร เต็มดี. (2545). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง การอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน สำหรับนักเรียนประถมศึกษา อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อารีย์ วชิรวารการ. (2542). การวัดและการประเมินผลการเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 1). สถาบันราชภัฏธนบุรี
- อุบลรัตน์ กิจไมตรี. (2544). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อถ่ายทอดเพลงอีแซวภูมิปัญญาท้องถิ่นสุพรรณบุรี สำหรับนักเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Aiken Lewis R. (1985). *Psychological testing and assessment*. Boston : Allyn and Bacon.
- Anastasi, A. (1986). *Psychological testing* (5th ed.) NY: Macmillan.

- Butler, Jerry E. (1996, May). A Process for Effective Graphic Design Curriculum Development **Dissertation Abstracts International**. 11(4) : 4254-A.
- Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education**. (3rd ed). New York : Mc Graw Hill.
- Taba, Hiler. (1962). **Curriculum Development : Theory and Practice**. New York : Harcourt, Brace and world.
- Wither, Sarash E. (2003, October 31). **Local Curriculum Development and Place-based Education** [Online]. Available : <http://thailis.umi.net.th/dao/detail/nsp>.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/ ๑๐๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน นายสมศักดิ์ เจริญพานิชเสรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเราที่ยวดอนเจดีย์
๒. แบบสัมภาษณ์
๓. แบบสนทนากลุ่ม
๔. แบบทดสอบ
๕. แบบสอบถาม

ด้วยนางเตือนใจ น้อยแก้ว นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “ที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยมี ผศ.ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง เป็นประธานผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ และ ดร.สุพจน์ เกิดสุวรรณ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้าง เครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ อ่อนใสว)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๕ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐ Email : education@tru.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/ ๑๐๐๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน นางสุนันทา สุนทรประเสริฐ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเราเที่ยวดอนเจดีย์
 ๒. แบบสัมภาษณ์
 ๓. แบบสนทนากลุ่ม
 ๔. แบบทดสอบ
 ๕. แบบสอบถาม

ด้วยนางเตือนใจ น้อยแก้ว นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยมี ผศ.ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง เป็นประธานผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ และ ดร.สุพจน์ เกิดสุวรรณ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้าง เครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือใน ครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ อ่อนใสว)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๕ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐ Email : education@tru.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/ ๑๐๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน ผศ.วรรณวิไล นันทมานพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเราที่ยวดอนเจดีย์
๒. แบบสัมภาษณ์
๓. แบบสนทนากลุ่ม
๔. แบบทดสอบ
๕. แบบสอบถาม

ด้วยนางเตือนใจ น้อยแก้ว นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา "ที่ยวดอนเจดีย์" กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยมี ผศ.ดร.ปราโมทย์ จันทร์เรือง เป็นประธานผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ และ ดร.สุพจน์ เกิดสุวรรณ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้าง เครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือใน ครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ อ่อนใสว)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๕ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐ Email : education@tru.ac.th

ที่ ศษ ๐๕๔๙.๐๒/ ๑๐๐๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน นางศรีอัมพร ประทุมพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย

๑. หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเราที่ยาวดอนเจดีย์
๒. แบบสัมภาษณ์
๓. แบบสนทนากลุ่ม
๔. แบบทดสอบ
๕. แบบสอบถาม

ด้วยนางเดือนใจ น้อยแก้ว นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา "ที่ยาวดอนเจดีย์" กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยมี ผศ.ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุพจน์ เกิดสุวรรณ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ อ่อนใสว)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๕ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐ Email : education@tru.ac.th

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๒๙๒/๕๒

วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผศ.ดร.วิไล ทองแผ่

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเราเที่ยวดอนเจดีย์
 ๒. แบบสัมภาษณ์
 ๓. แบบสนทนากลุ่ม
 ๔. แบบทดสอบ
 ๕. แบบสอบถาม

ด้วยนางเดือนใจ น้อยแก้ว นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยมี ผศ.ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุพจน์ เกิดสุวรรณ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร์ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ อ่อนใสว)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/ ๑๑๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณภูมิ

ด้วยนางเตือนใจ น้อยแก้ว นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยมี ผศ.ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง เป็นประธานผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ และ ดร.สุพจน์ เกิดสุวรรณ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการ ทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้ นางเตือนใจ น้อยแก้ว ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๓ โรงเรียนสุพรรณภูมิ เพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อได้โปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ อ่อนใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๙ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐

Email : education@tru.ac.th

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

1. นายสมศักดิ์	เจริญพานิชเสรี	ผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณภูมิ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไล	ทองแผ่	อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณวิไล	นันทมานพ	อาจารย์พิเศษ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
4. นางสุนันทา	สุนทรประเสริฐ	ครูเชี่ยวชาญ โรงเรียนสุพรรณภูมิ
5. นางศรีอัมพร	ประทุมนันท์	ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลวัดป่าเลไลยก์

รายนามผู้สัมภาษณ์

1. นายสมศักดิ์	เจริญพานิชเสรี	ผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณภูมิ
2. นางฉันทนา	เนติเมธี	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุพรรณภูมิ
3. นายมนัส	นพศิริกุล	ครูชำนาญการโรงเรียนสุพรรณภูมิ
4. นางบุญเกื้อ	ชมพานิช	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนาและวัฒนธรรม
5. นายไพฑูรย์	สุขสุคนธ์	ศึกษานิเทศก์เขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1
6. นายคำพร	ปรีชาศิลป์	ครูเกษียณอายุ 73หมู่ 1ตำบลดอนเจดีย์
อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี
(ครูเกษียณโรงเรียนวัดราชฎีราษฎร์บำรุง)
7. นางพวงเพ็ญ	อนรรักษ์จันทร์	180 หมู่ 1ตำบลดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์
จังหวัดสุพรรณบุรี

รายนามผู้สนทนากลุ่ม

1. นายสมศักดิ์	เจริญพานิชเสรี	ผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณภูมิ
2. นางสุนันทา	สุนทรประเสริฐ	ครูเชี่ยวชาญ โรงเรียนสุพรรณภูมิ
3. นางฉันทนา	เนติเมธี	ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนสุพรรณภูมิ
4. นางบุญเกื้อ	ชมพานิช	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม
ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียนสุพรรณภูมิ
5. นายไพฑูรย์	สุขสุคนธ์	ศึกษานิเทศก์เขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1
6. นายอำพร	ปรีชาศิลป์	ครูเกษียณอายุ โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง
ตำบลดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์
จังหวัดสุพรรณบุรี
7. นางพวงเพ็ญ	อนุรักษ์จันทร์	180 หมู่ ตำบลดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์
จังหวัดสุพรรณบุรี

รายนามผู้ใช้หลักสูตร

1. เด็กชายอาทิตย์	เสื่อน้อย	2. เด็กชายโชติชัย	สมบัตินิมิตรสกุล
3. เด็กชายนรินทร์	มีดง	4. เด็กชายเทวตล	บัตติพิมาย
5. เด็กชายชนกร	สกุลพราหมณ์	6. เด็กชายอัศวิน	วารีนิล
7. เด็กชายชนพงศ์	ธงชัย	8. เด็กชายสหัสวรรษ	พรมสว่างศิลป์
9. เด็กชายกิตติ	ดอกวังกุล	10. เด็กชายภาณุพงศ์	อ่ำแย้ม
11. เด็กชายอดิศร	บรรดาศักดิ์	12. เด็กชายภูวดล	ใจชื้อกุล
13. เด็กชายชาญณรงค์	ใจผูก	14. เด็กชายสุเมธ	เสียงแจ้ว
15. เด็กชายทินภัทร	ลิมปนสิทธิกุล	16. เด็กชายธีรกานต์	สกุลพราหมณ์
17. เด็กชายกฤตพร	ตราทอง	18. เด็กหญิงอริศรา	ตู่แก้ว
19. เด็กหญิงศศิปรียา	สุขสวัสดิ์	20. เด็กหญิงรอรอง	ประทีปสุข
21. เด็กหญิงสิริยาภรณ์	แย้มทองดี	22. เด็กหญิงสิริยาภรณ์	แย้มทองดี
23. เด็กหญิงชมพูนุช	บุญประเสริฐ	24. เด็กหญิงชนพร	มยุรา
25. เด็กหญิงระวีวรรณ	ภาคอินทรี	26. เด็กหญิงกมลทิพย์	ชีพนรัตน์
27. เด็กหญิงวรรณรัตน์	ปิ่นสกุล	28. เด็กหญิงอมิตา	ชาวบ้านกร่าง
29. เด็กหญิงศุภการ์ต	เวียงสีมา	30. เด็กหญิงปิยฉัตร	สุขพิทักษ์
31. เด็กหญิงอภิชญา	อ่ำสมบูรณ์	32. เด็กหญิงปัทมาภรณ์	ใจช่วงโชติ
33. เด็กหญิงวันดี	แผนสมบูรณ์	34. เด็กหญิงศุภาวรรณ	ฤกษ์บุรุษ
35. เด็กหญิงมลทิยา	บัวอุไร	36. เด็กหญิงยศวันต์	การะเวก
37. เด็กหญิงจณิสดา	ชาวอบทม	38. เด็กหญิงพรชนก	สมจิตต์
39. เด็กหญิงรุ่งกานต์	สุวรรณประทีป	40. เด็กหญิงนพนิดา	บุญมา
41. เด็กหญิงพิชานา	วงศ์มาดิษฐ์	42. เด็กหญิงสรชา	แย้มนวล
43. เด็กหญิงศาริศา	พลายละหาญ	44. เด็กหญิงจุฬาลักษณ์	อินทร์ โชติ
45. เด็กหญิงชนาภรณ์	พราหมณี		

ภาคผนวก ค

แบบสัมภาษณ์

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สำหรับ ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ ครูผู้สอน ผู้รู้ในท้องถิ่นดอนเจดีย์

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการ การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา หลักสูตรท้องถิ่น เพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดตอบตามความจริง โดยแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอนจำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ในเรื่องหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ชื่อ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งการทำงาน ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วยความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เนื้อหา สาระและแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรค และแนวทางการแก้ปัญหาในการพัฒนาหลักสูตร หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะอื่นๆ จำนวน 2 ข้อ

แบบสัมภาษณ์

1. ชื่อ
2. เพศ
3. อายุ
4. การศึกษาสูงสุด
5. ตำแหน่งการทำงาน.....
6. ประสบการณ์การทำงาน.....
7. ประสบการณ์การอบรมหรือสัมมนา เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

() เคย เรื่อง.....

() ไม่เคย

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 ข้อ

1. ท่านคิดว่า ปัจจุบันหลักสูตรท้องถิ่นมีความสำคัญและจำเป็นอย่างไร ต้องการจัดการศึกษา และมีสภาพพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าการส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเป็นสิ่งดีและควรสนับสนุนส่งเสริมหรือไม่ในลักษณะใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ท่านคิดว่าควรมีเนื้อหา และแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการวัดและประเมินผลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์

เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สำหรับ ผู้บริหาร คณาจารย์ ครูผู้สอน ผู้รู้ในท้องถิ่นดอนเจดีย์ คณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบสัมภาษณ์ และให้คะแนนความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์
การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทยโดยกาเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องคะแนน ของแบบประเมินในแต่ละข้อ และให้
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

+1 หมายความว่า เห็นด้วย 0 หมายความว่า ไม่แน่ใจ -1 หมายความว่า ไม่เห็นด้วย

ข้อ	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+ 1	0	-1	
1	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับ สถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
2	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับ ความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนา หลักสูตรท้องถิ่น
3	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับ การสนับสนุนส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาหลักสูตร ท้องถิ่น
4	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับ เนื้อหาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
5	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับ ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการ พัฒนาหลักสูตรหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

สรุปแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์

ข้อ	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					IOC
		1	2	3	4	5	
1	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	+1	+1	-1	+1	+1	0.80
2	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับการสนับสนุนส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับเนื้อหาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการพัฒนาหลักสูตรหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
รวมเฉลี่ย							0.96

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระยะเวลา และอาชีพของผู้ปกครองประสบการณ์การเที่ยวดอนเจดีย์ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความต้องการของนักเรียนในการเรียนหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนต้องการ จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย ความต้องการให้บุคคลภายนอกมาถ่ายทอดความรู้ ลักษณะแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประโยชน์ของการเรียน เรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” เนื้อหาที่ต้องการเรียน ความสำคัญ และความจำเป็นของการเรียนซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (opened form)

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ

คำชี้แจง จงเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 8 - 9 ปี 10 - 11 ปี
3. อาชีพของผู้ปกครอง รับราชการ รัฐวิสาหกิจ ค้าขาย
 ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง อื่นๆ
4. นักเรียนเคยไปดอนเจดีย์หรือไม่
() เคย ไปทำไม.....
() ไม่เคย

ตอนที่ 2 ความต้องการในการเรียนหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 ข้อ

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง ตามความเป็นจริง

1. นักเรียนมีความต้องการในการเรียนหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” หรือไม่ เรื่องอะไร
 ต้องการ
 ไม่ต้องการ

2. ต้องการในการเรียนหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” นักเรียนต้องการเรียนเนื้อหาอะไร

- 1. ความเป็นมาของจังหวัดสุพรรณบุรี
- 2. ประวัติพระนเรศวร
- 3. แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี
- 4. คำยากคำใหม่
- 5. แผนที่
- 6. สถานที่สำคัญในจังหวัดสุพรรณบุรี
- 7. มาตรฐานตัวสะกดแม่กด
- 8. มาตรฐานตัวสะกดแม่กก
- 9. คำที่ใช้ตัวการ์นต์
- 10. เพลง

3. นักเรียนต้องการให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ในลักษณะใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. เชิญวิทยากรมาบรรยาย - สาธิต
- 2. ประกวดคำขวัญ
- 3. การแสดงบทบาทสมมติ
- 4. จัดอภิปราย
- 5. แข่งขันตอบปัญหา
- 6. จัดประกวดโครงการ
- 7. ทัดสนศึกษา
- 8. จัดนิทรรศการ
- 9. อื่นๆ โปรดแสดงความคิดเห็น

.....

.....

.....

.....

4. ต้องการให้วัดผลประเมินผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง
สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” แบบใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. การปฏิบัติจริง
- 2. การทดสอบ
- 3. แฟ้มสะสมงาน
- 4. การสอบถาม
- 5. การสัมภาษณ์
- 6. การสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน
- 7. ตรวจสอบผลงาน
- 8. ประเมินตนเอง
- 9. อื่นๆ โปรดแสดงความคิดเห็น

.....

.....

.....

.....

5. นักเรียนต้องการเรียนเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง
สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ตอบได้มากกว่า
1 ข้อ)

- 1. ความหมายของคำ
- 2. ความสำคัญต่อประเทศไทย
- 3. ความสำคัญต่อประชาชน
- 4. ประวัติความเป็นมา
- 5. ที่ตั้งพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์
- 6. ประวัติการก่อสร้าง
- 7. ประวัติการชนช้าง
- 8. ความภูมิใจของประชาชน
- 9. ประวัติพระนเรศวรมหาราช
- 10. อื่นๆ โปรดแสดงความคิดเห็น

.....

.....

.....

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โปรดกาเครื่องหมาย(/)ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อและให้ข้อเสนอแนะเพิ่ม

ข้อ	ประเด็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+ 1	0	-1	
1	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับความต้องการที่จะเรียนรู้หรือให้โรงเรียนจัดการศึกษาเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
3	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับความต้องการที่จะให้บุคคลภายนอกมาถ่ายทอดความรู้เรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
4	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
5	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนต้องการเรียนสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม
สรุปแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

ข้อ	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					IOC
		1	2	3	4	5	
1	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับความต้องการที่จะเรียนรู้หรือให้โรงเรียนจัดการศึกษาเรื่องสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์"	+1	+1	+1	+1	-1	0.80
3	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับความต้องการที่จะให้บุคคลภายนอกมาถ่ายทอดความรู้เรื่องสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์"	+1	+1	-1	+1	+1	0.80
4	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์"	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนต้องการเรียนสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์"	-1	+1	+1	+1	+1	0.80
รวมเฉลี่ย							0.84

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก จ

แบบประเด็นสนทนากลุ่ม

แบบประเด็นสนทนากลุ่ม

เรื่อง การสนทนากลุ่ม การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สำหรับ บุคคลร่วมสนทนากลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร 1 คน ศึกษานิเทศก์ 1 คน ครูสอนภาษาไทย 2 คน
ผู้รู้ในท้องถิ่นจำนวน 1 คน โดยจะสนทนาร่วมกันกำหนดเวลาในการสนทนากลุ่ม 1 ชั่วโมง

คำชี้แจง แบบสนทนากลุ่มฉบับนี้ เป็นประเด็นคำถามในการสนทนาเกี่ยวกับความต้องการ
การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ขอความกรุณาผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มแสดงความคิดเห็น ตามความเป็นจริง
โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 1 สภาพความต้องการด้านความสำคัญและความจำเป็นสำหรับนักเรียนที่จะต้อง
เรียน ขอบข่ายเนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการวัดและประเมินผลเกี่ยวกับ
หลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ประเด็นที่ใช้สนทนากลุ่มเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ จำนวน 1 ข้อ

ตอนที่ 1 ประเด็นสนทนากลุ่ม จำนวน 6 ข้อ

1. ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
มีความสำคัญและความจำเป็นสำหรับนักเรียนหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....

2. ท่านคิดว่าภาวการณ์วิทยากรภายนอกโรงเรียนมาร่วมสอน มีความสำคัญและ
ความจำเป็นหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....

3. ถ้าวิทยากรภายนอกโรงเรียนมีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนเรื่อง
สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ควรนำวิทยากรนอกโรงเรียนท่านใดเข้ามาร่วมในการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอน และควรจัดในลักษณะใด

.....
.....
.....

4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับเรื่อง สุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" ควรใช้ระยะเวลาเท่าไร จึงจะเหมาะสม

.....

.....

.....

5. ควรประกอบด้วยเนื้อหาที่เหมาะสมอะไรบ้าง

.....

.....

.....

6. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับการนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ และควรไปสถานที่ใด

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 ประเด็นที่ใช้สนทนากลุ่มเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ จำนวน 1 ข้อ

7. ท่านมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" ในด้านต่างๆดังนี้

7.1 เทคนิควิธีสอน.....

7.2 สถานที่.....

7.3 การวัดและประเมินผล.....

7.4 สื่อและอุปกรณ์.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่ม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเด็นสนทนากลุ่มและให้คะแนนความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่ม เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วกาเครื่องหมาย (/) ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อ	ประเด็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		ผู้เชี่ยวชาญ + 1	0	-1	
1	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้สนทนากลุ่ม
2	ความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความสำคัญและความจำเป็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
3	ความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความสำคัญและความจำเป็นในการนำวิทยากรมาร่วมสอน เรื่องหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
4	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องสุพรรณบ้าน สอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

สรุปแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่ม

ข้อ	ประเด็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					IOC
		1	2	3	4	5	
1	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้สนทนากลุ่ม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2	ความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความสำคัญและความจำเป็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์"	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3	ความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความสำคัญและความจำเป็นในการนำวิทยากรมาร่วมสอนเรื่องหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์"	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องสุพรรณบ้าน สอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง สุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์"	+1	+1	+1	+1	+1	0.80
รวมเฉลี่ย							0.96

ภาคผนวก จ

การหาคุณภาพของหลักสูตรฉบับร่าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของหลักสูตรฉบับร่าง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

+ 1 หมายความว่า เห็นด้วย 0 หมายความว่า ไม่แน่ใจ -1 หมายความว่า ไม่เห็นด้วย

รายการประเมิน	+1	0	-1
ด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง			
1. สอดคล้องกับเนื้อหา			
2. สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้			
ด้านสาระการเรียนรู้			
3. กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา			
4. เหมาะสมกับระดับชั้น			
5. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
6. น่าสนใจและนำไปใช้ประโยชน์ได้			
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้			
7. สอดคล้องกับเนื้อหา			
8. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ			
9. เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม			
10. นักเรียนมีชิ้นงาน			
ด้านสื่อการเรียนการสอน			
11. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา			
12. เป็นรูปธรรมเข้าใจง่าย			
13. ภาพประกอบเหมาะสม			
14. ได้รับความสนใจผู้เรียน			
15. เหมาะกับระดับชั้นของนักเรียน			
ด้านกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
16. การประเมินครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้			
17. การประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง			
18. การวัดผลระบุไว้สามารถประเมินได้			
19. ใช้เครื่องมือวัดผลได้อย่างเหมาะสม			
20. นักเรียนมีความสุข			

สรุปแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของหลักสูตรฉบับร่าง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

+ 1 หมายความว่า เห็นด้วย 0 หมายความว่า ไม่แน่ใจ -1 หมายความว่า ไม่เห็นด้วย

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ5คน					IOC
	1	2	3	4	5	
ด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง						
1. สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	-1	+1	+1	+1	0.80
2. สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
ด้านสาระการเรียนรู้						
3. กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4. เหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	-1	+1	+1	0.80
5. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	-1	+1	0.80
6. น่าสนใจและนำไปใช้ประโยชน์ได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้						
7. สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
8. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
9. เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	-1	+1	+1	+1	+1	0.80
10. นักเรียนมีชิ้นงาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
ด้านสื่อการเรียนการสอน						
11. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
12. เป็นรูปธรรมเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	-1	0.80
13. ภาพประกอบเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
14. ได้รับความสนใจผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
15. เหมาะกับระดับชั้นของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
ด้านกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
16. การประเมินครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
17. การประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
18. การวัดผลระบุไว้สามารถประเมินได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
19. ใช้เครื่องมือวัดผลได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	-1	+1	+1	0.80
20. นักเรียนมีความสุข	+1	+1	+1	+1	-1	0.80
รวมเฉลี่ย						0.93

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

+ 1 หมายความว่า เห็นด้วย 0 หมายความว่า ไม่แน่ใจ -1 หมายความว่า ไม่เห็นด้วย

รายการประเมิน		+1	0	-1
1	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1			
2	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2			
3	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3			
4	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4			
5	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5			
6	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6			
7	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7			
8	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8			
9	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9			
10	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10			
11	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11			
12	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12			
13	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13			
14	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14			
15	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15			

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

+ 1 หมายความว่า เห็นด้วย 0 หมายความว่า ไม่แน่ใจ -1 หมายความว่า ไม่เห็นด้วย

	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ 5คน					IOC
		1	2	3	4	5	
1	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	+1	+1	-1	+1	-1	0.80
2	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	+1	+1	-1	+1	+1	0.80
4	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	-1	+1	+1	+1	+1	0.80
5	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
6	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	+1	+1	+1	-1	+1	0.80
7	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	+1	+1	+1	+1	-1	0.80
8	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
9	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
10	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10	+1	+1	-1	+1	+1	1.00
11	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11	+1	-1	+1	+1	+1	0.80
12	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12	+1	+1	+1	-1	+1	0.80

รายการประเมิน		ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน					IOC
		1	2	3	4	5	
13	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
14	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14	+1	+1	+1	-1	+1	0.80
15	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15	-1	+1	+1	+1	+1	0.80
รวมเฉลี่ย							0.88

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ช

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบก่อน – หลังเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบทดสอบก่อน – หลังเรียน

คำชี้แจง อ่านโจทย์ให้เข้าใจแล้ว ให้นักเรียนกากบาทข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. บ้านของนักเรียนอยู่จังหวัดอะไร
 - ก. จังหวัดสุพรรณบุรี
 - ข. จังหวัดนครปฐม
 - ค. จังหวัดชัยนาท
 - ง. จังหวัดอ่างทอง
2. ข้อใดอ่านถูกต้อง
 - ก. ประวัด – ตี – สา
 - ข. ประ – หวัด – ตี – สาต
 - ค. ประ – หวัด – สาต
 - ง. ประ – วัด – สาต
3. เจดีย์ยุทธหัตถีอยู่อำเภออะไร
 - ก. อำเภอเมือง
 - ข. อำเภออุทัย
 - ค. อำเภอสองพี่น้อง
 - ง. อำเภอดอนเจดีย์
4. ข้อใดเป็นสัญลักษณ์ของภูเขา
 - ก.
 - ข.
 - ค.
 - ง.
5. ปัจจุบันงานบวงสรวงพระนเรศวรตรงวันเท่าไร
 - ก. 25 มกราคม
 - ข. 18 มกราคม
 - ค. 10 มกราคม
 - ง. 5 มกราคม
6. คำที่มีการ์นต์ต่างจากพวกคือข้อใด
 - ก. วันจันทร์
 - ข. วันศุกร์
 - ค. วันเสาร์
 - ง. อนุสรณ์
7. ข้อใดแสดงถึงความภาคภูมิใจต่อองค์สมเด็จพระนเรศวร
 - ก. ครั้งหนึ่งทัพพม่ามาตี
 - ข. จึงเตรียมข้าป่าวจัดทัพ
 - ค. ปัจจุบันเป็นโบราณสถาน
 - ง. ชาวสุพรรณเกิดขุนบารมี
8. ข้อใดมีความหมายต่างจากพวก
 - ก. สถูป
 - ข. เจดีย์
 - ค. พระปรางค์
 - ง. อนุสาวรีย์
9. งานเทศกาลจัดจังหวัดสุพรรณบุรี ชาวสุพรรณเคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์อะไร
 - ก. ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง
 - ข. หลวงพ่อโต
 - ค. พระนเรศวร
 - ง. องค์พระเจดีย์ยอดเหล็ก
10. ประโยคแรกของการเขียนบรรณานุกรมคือชื่ออะไร
 - ก. ชื่อหนังสือ
 - ข. ชื่อสำนักพิมพ์
 - ค. ชื่อคนแต่ง
 - ง. ชื่อเรื่อง
11. องค์ดำ ตรงกับข้อใด
 - ก. พระเจ้าอยู่หัว
 - ข. พระนเรศวรมหาราช
 - ค. หลวงพ่อโตวัดป่าเลไลยก์
 - ง. หลวงพ่อขอม
12. ปราชญ์ศิลป์ป็น ตรงกับข้อใด
 - ก. ขุนช้างขุนแผน

- ข. นางพิมพิลาไลย
 ค. ขวัญจิต ศรีประจันต์
 ง. องค์พระเจดีย์ยอดเหล็ก
13. วรรณคดีเรื่องใดที่เป็นตำนานในจังหวัดสุพรรณบุรี
 ก. รามเกียรติ์
 ข. ขุนช้างขุนแผน
 ค. พระมหาอุปราชา
 ง. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
14. เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบห้องสมุดเรียกว่าอะไร
 ก. บรรณารักษ์ ข. บรรณานุกรม
 ค. เบญจรงค์ ง. เบญจพร
15. จังหวัดสุพรรณบุรีมีกี่อำเภอ
 ก. 9 อำเภอ ข. 10 อำเภอ
 ค. 11 อำเภอ ง. 12 อำเภอ
16. วัด - ละ - นะ - ทำเขียนอย่างไรจึงจะถูกต้อง
 ก. วัดมณฑลธรรม
 ข. วัดมณฑลธรรม
 ค. วัดนทรธรรม
 ง. วัดนทรธรรม
17. ใครคือพระสุพรรณกัลยา
 ก. น้องของพระนเรศวร
 ข. พี่ของพระนเรศวร
 ค. พ่อของพระนเรศวร
 ง. แม่ของพระนเรศวร
18. พระนเรศวรทำยุทธหัตถีกับใคร
 ก. พระมหาอุปราชา
 ข. พระเจ้าองค์ดำ
 ค. พระรามธิบดี
 ง. พระสุพรรณกัลยา
19. ○ เป็นเครื่องหมายแสดงถึงอะไร
 ก. แม่น้ำ ข. ภูเขา
 ค. จังหวัด ง. อำเภอ
20. สถูปที่สร้างครอบองค์เจดีย์ในสมัยใด
 ก. พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
 ข. พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก
 ค. พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
 ง. พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

เฉลย

1.	ก	11.	ข
2.	ง	12.	ค
3.	ข	13.	ข
4.	ก	14.	ก
5.	ค	15.	ค
6.	ง	16.	ง
7.	ก	17.	ก
8.	ง	18.	ก
9.	ข	19.	ค
10.	ค	20.	ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แบบประเมินความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและให้คะแนนความสอดคล้องของจุดประสงค์ แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อ

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร

-1 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร

ข้อ ที่	เนื้อหา	ระดับความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		+1	0	-1	
1.	บ้านของนักเรียนอยู่จังหวัดอะไร				
2.	ข้อใดอ่านถูกต้อง				
3.	เจดีย์ยุทธหัตถ์ตั้งอยู่อำเภออะไร				
4.	ข้อใดเป็นสัญลักษณ์ของภูเขา				
5.	ปัจจุบันงานบวงสรวงพระนเรศวรตรงกับวันที่เท่าไร				
6.	คำที่มีการันต์ต่างจากพวกคือข้อใด				
7.	ข้อใดแสดงถึงความภูมิใจต่อองค์สมเด็จพระนเรศวร				
8.	ข้อใดมีความหมายต่างจากพวก				
9.	งานเทศกาลจังหวัดสุพรรณบุรีชาวสุพรรณเคารพ สิ่งศักดิ์สิทธิ์อะไร				
10.	ประโยคแรกของการเขียนบรรณานุกรมคือชื่ออะไร				
11.	องค์ดำ ตรงกับข้อใด				
12.	ปราชญ์ศิลปิน ตรงกับข้อใด				
13.	วรรณคดีเรื่องใดที่เป็นตำนานในจังหวัดสุพรรณบุรี				
14.	เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบห้องสมุดเรียกว่าอะไร				
15.	จังหวัดสุพรรณบุรีมีกี่อำเภอ				
16.	วัด - ตะ - นะ - ทำ เขียนอย่างไรจึงจะถูกต้อง				

ข้อ ที่	เนื้อหา	ระดับความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		+1	0	-1	
17.	พระสุพรรณกัลยาใคร				
18.	พระนเรศวรทำยุทธหัตถีกับใคร				
19.	☐ เป็นเครื่องหมายแสดงถึงอะไร				
20.	สถาปที่สร้างครอบองค์เจดีย์ในสมัยใด				

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

สรุปแบบประเมินความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและให้คะแนนความสอดคล้องของจุดประสงค์ แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อ

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร

-1 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร

ข้อที่	เนื้อหา	ระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC
		1	2	3	4	5	
1.	บ้านของนักเรียนอยู่จังหวัดอะไร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2.	ข้อใดอ่านถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3.	เจตีย์ยุทธหัตถ์ถืออยู่อำเภออะไร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4.	ข้อใดเป็นสัญลักษณ์ของภูเขา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5.	ปัจจุบันงานบวงสรวงพระนเรศวรตรงวันที่เท่าไร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
6.	คำที่มีกวีวรรณะต่างจากพวกคือข้อใด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
7.	ข้อใดแสดงถึงความภูมิใจต่อองค์สมเด็จพระนเรศวร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
8.	ข้อใดมีความหมายต่างจากพวก	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
9.	งานเทศกาลจังหวัดสุพรรณบุรีชาวสุพรรณเคาะพลึงศักดิ์สิทธิ์อะไร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
10.	ประโยคแรกของการเขียนบรรณานุกรมคือชื่ออะไร	-1	+1	-1	+1	+1	0.60
11.	องค์ดำ ตรงกับข้อใด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
12.	ปราชญ์ศิลป์ปิ่น ตรงกับข้อใด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
13.	วรรณคดีเรื่องใดที่เป็นตำนานในจังหวัดสุพรรณบุรี	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ข้อที่	เนื้อหา	ระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC
		1	2	3	4	5	
14.	เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบห้องสมุดเรียกว่าอะไร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
15.	จังหวัดสุพรรณบุรีมีกี่อำเภอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
16.	วัด - ละ - นะ - ทำ เขียนอย่างไรจึงจะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
17.	พระสุพรรณกัลยาชื่อใคร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
18.	พระนเรศวรทำยุทธหัตถีกับใคร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
19.	○ เป็นเครื่องหมายแสดงถึงอะไร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
20.	สถาปัตยกรรมองค์เจดีย์ในสมัยใด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
รวมเฉลี่ย							1.00

ภาคผนวก ซ

หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

หลักสูตรท้องถิ่น

สุพรรณบ้านเรา

"เที่ยวคอนเจดีย์"

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

โดย

เดือนใจ น้อยแก้ว

ตำแหน่งครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุพรรณภูมิ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต ๑

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ดอนเจดีย์เป็นชื่ออำเภอหนึ่งในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมีความสำคัญยิ่งทางประวัติศาสตร์ มาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา เป็นสถานที่ที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงกระทำยุทธหัตถีกับพระมหาอุปราชาแห่งพม่า และได้รับชัยชนะอย่างสมพระเกียรติจึงได้สร้างเจดีย์ไว้เป็นอนุสรณ์ ซึ่งในปัจจุบันได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรีหนังสืออ่านเพิ่มเติมสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ได้จัดขึ้นเพื่อใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาตามความต้องการของท้องถิ่นให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องราวและสถานที่สำคัญ ในท้องถิ่น จากการฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ส่งผลให้เกิดความซาบซึ้ง รัก และภาคภูมิใจในจังหวัดที่ตนอาศัยอยู่

ขอขอบพระคุณนายสมศักดิ์ เจริญพานิชเสรี ผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณภูมิ นายปรีชา หิรัญสาย นายสมเกียรติ วงศ์ศรีเผือก นายสมศักดิ์ ลิ้มประเสริฐ และนางอรทัย ทิพนนทร รองผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณภูมิทุกท่าน และนางสุนันทา สุนทรประเสริฐ ที่ได้ช่วยให้คำแนะนำและตรวจสอบข้อมูล

หนังสือเล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนต่อไป

เดือนใจ น้อยแก้ว

หลักสูตรท้องถิ่น
เรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

ประกอบด้วย

1. หลักการ
2. จุดหมาย
3. โครงสร้าง
4. คำอธิบายรายวิชา
5. ขอบข่ายเนื้อหา
6. เวลาเรียน
7. กิจกรรมการเรียนการสอน
8. สื่อการเรียนการสอน
9. การวัดและประเมินผล

หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ประกอบด้วย หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง คำอธิบายรายวิชา ขอบข่ายเนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

หลักการ

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและการจัดการศึกษาของประเทศ จึงกำหนดหลักการของหลักสูตรสถานศึกษา ตามความต้องการของท้องถิ่น สาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ดังนี้

1. เป็นการจัดการศึกษาพัฒนาเพิ่มเติมให้เหมาะสมตามสภาพบริบทและความต้องการของท้องถิ่น
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะภาษาไทย เพื่อเสริมประสบการณ์เรียนรู้สู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
4. เป็นหลักสูตรการมีส่วนร่วม โครงสร้างยืดหยุ่นได้ทั้งด้านสาระ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาควบคู่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และคุณภาพของผู้เรียนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมุ่งเน้นในด้านการพัฒนาประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรสถานศึกษา ตามความต้องการของท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” สาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มุ่งหวังจะยกระดับคุณภาพด้านการใช้ภาษาไทยควบคู่กับการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และการแสวงหาความรู้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ร่วมกันรักษาภาษาไทยและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ในฐานะที่เป็นสมบัติของชาติ รวมทั้งสามารถใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี จึงกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

1. สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู พูด เกี่ยวกับสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ได้ตามหลักการใช้ภาษา

2. สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้
3. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
4. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในท้องถิ่นและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
5. มีความรักและภูมิใจในภูมิปัญญาและแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น

โครงสร้าง

หลักสูตรสถานศึกษาตามความต้องการของท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ได้นำหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมาเป็นกรอบกำหนดแนวทางในการปรับใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพความต้องการของชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคต โดยนำมาจัดทำเป็นหลักสูตรสาระเพิ่มเติมจากสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ตามความต้องการของท้องถิ่น จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรไว้ดังนี้ ระดับช่วงชั้น 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย 8 กลุ่มสาระ คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะดนตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มงานฐานอาชีพ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” จัดเป็นวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จากหลักสูตรแกนกลางร้อยละ 70 และหลักสูตรเพิ่มเติมร้อยละ 30 ก็คือหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเราเที่ยวดอนเจดีย์นี้เอง

คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรสถานศึกษา ตามความต้องการของท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เวลาเรียน 15 ชั่วโมง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านในใจ จับใจความของเรื่องที่อ่านโดยใช้คำถาม และใช้แผนภาพความคิดได้
2. อ่านออกเสียงร้อยแก้ว ร้อยกรอง หลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
3. รู้วิธีเลือกอ่านหนังสือ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จากมุมหนังสือ ห้องสมุด ค้นหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต
4. มีมารยาทในการอ่าน และนิสัยรักการอ่าน

5. เขียนเรื่องราวที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงในท้องถิ่น และเรื่องราวจากจินตนาการได้
6. อ่านบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ไพเราะ
7. มีมารยาทในการเขียนและนิสัยรักการเขียน และใช้เลขไทยได้อย่างเหมาะสม
8. จับใจความ วิเคราะห์แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น และสรุปความจากเรื่องที่ฟังหรือเรื่องที่ได้ดู
9. พูดสนทนาโต้ตอบ เรื่องราวในท้องถิ่นได้ตามความสนใจ
10. มีมารยาทการฟัง การดู การพูด และรู้จักเลือกฟัง เลือกดูสิ่งที่เป็นประโยชน์
11. ใช้ทักษะทางภาษาและเทคโนโลยีการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเรียน การแสวงหาความรู้ เสริมสร้างบุคลิกภาพ การดำรงชีวิต และการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข
12. ใช้พจนานุกรมในการอ่าน การเขียน และการค้นหาความหมายของคำได้
13. ใช้ภาษาในการพูดและการเขียน เหมาะแก่บุคคลและสถานการณ์ สอดคล้องกับวัฒนธรรมในท้องถิ่นและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
14. อ่านเรื่องของท้องถิ่น รวมทั้งรวบรวมได้อย่างเห็นคุณค่า โดยนำมาเขียนหรือเล่าได้
15. นำข้อคิดและคุณค่าที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตจริง

ขอบข่ายเนื้อหา

1. ศึกษาคำในหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที้ยวดอนเจดีย์”
2. ประวัติอำเภอดอนเจดีย์
3. แผนที่การเดินทาง
4. คำในมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามแม่
5. การใช้ไม้ทัณฑฆาต
6. การเขียนรายงาน สุพรรณบ้านเรา “เที้ยวดอนเจดีย์”
7. การอ่านบทร้อยกรองสุพรรณบ้านเรา “เที้ยวดอนเจดีย์”
8. อ่านเสริมบทเรียนเรื่องเที้ยวดอนเจดีย์
9. เพลงชุดดอนเจดีย์

เวลาเรียน

หลักสูตรสถานศึกษา ตามความต้องการของท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที้ยวดอนเจดีย์” กำหนดเวลาเรียนไว้ในระดับช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 15 ชั่วโมง ซึ่งสามารถยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนได้ตามบริบท หรือตามความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น โดยกำหนดไว้ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กำหนดเวลาเรียน 15 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1

ช่วงชั้น / ชั้น	หลักสูตรสาระเพิ่มเติมตามความต้องการของท้องถิ่น	
	จำนวนชั่วโมง/สัปดาห์	จำนวนชั่วโมง/ปี
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	1	15

กิจกรรมการเรียนการสอน

โรงเรียนสุพรรณภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มุ่งดำเนินการตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 4 มาตราที่ 22-30 โดยดำเนินการในลักษณะปฏิรูปทั้งโรงเรียน จากการใช้ปัจจัยองค์รวม (Whole School Approach) ซึ่งเน้นให้ทุกคนมีส่วนร่วม มีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ โดยถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติ และเติมตามศักยภาพ การจัดการเรียนรู้เอาชีวิตจริงของผู้เรียนเป็นตัวตั้ง เรียนรู้เพื่อสร้างพัฒนาให้รู้จักตนเอง รู้จักโลก สามารถพึ่งตนเองได้ทั้งทางเศรษฐกิจ จิตใจ และสังคม อยู่ร่วมกันอย่างมีคุณธรรม เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีความสุข สนุกสนาน และเกิดฉันทะในการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรสถานศึกษา ตามความต้องการของท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” โดยการจัดเป็นกระบวนการตามสาระการเรียนรู้ การอ่าน การเขียน การฟัง ดู พูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีวรรณกรรม และวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง การเรียนรู้แบบบูรณาการ การเรียนรู้คู่คุณธรรม และการใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดตามสาระดังนี้คือ

1. การอ่านคำ การอ่านวลี การอ่านประโยค การอ่านคำที่มีตัวสะกด การอ่านคำที่ไม่มีทัณฑฆาต การอ่านแผนที่ การอ่านโน้ต การอ่านออกเสียง การอ่านเรื่องเที่ยวเมืองสุพรรณ บทร้อยกรอง การอ่านคำในหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” มีมารยาทในการอ่าน มีนิสัยรักการอ่าน เพลงดอนเจดีย์

2. การเขียนคำ การเขียนวลี การเขียนเป็นประโยคเรื่องราว การเขียนรายงานที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงในท้องถิ่นและเรื่องราวจากจินตนาการ การเขียน คำคล้องจอง และการแต่งคำประพันธ์ง่าย ๆ การใช้เลขไทย การปลูกฝังมารยาทในการเขียนและนิสัยรักการเขียน

3. การจับใจความ การวิเคราะห์แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากเรื่องที่ฟังหรือเรื่องที่คุณ การดู ตามความสนใจ มารยาทการฟัง การดู และการพูด การเลือกฟังเลือกดูสิ่งที่เป็นประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

4. การใช้ทักษะทางภาษาและเทคโนโลยีการสื่อสารเป็นเครื่องมือการเขียน การแสวงหาความรู้ เสริมสร้างบุคลิกภาพ การดำรงชีวิตและการอยู่ร่วมกันในสังคม การใช้พจนานุกรมในการอ่าน การเขียน และค้นหาความหมายของคำ การใช้ภาษาในการพูดและการเขียน เหมาะแก่บุคคลและสถานการณ์อย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องกับวัฒนธรรมในท้องถิ่น และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

5. การนำเรื่องราวในท้องถิ่นสุพรรณบุรี ดอนเจดีย์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น บุคคลสำคัญในท้องถิ่น สถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นมาเล่าหรือเขียนรายงานรวบรวมเรื่องพื้นบ้านในท้องถิ่น โดยนำมาเขียนหรือเล่าตามความถนัดและความสนใจ การนำข้อคิดและคุณค่าที่ได้มาใช้ในการชีวิตประจำวัน

สื่อการเรียนรู้

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. ใบกิจกรรม
3. ใบความรู้
4. หนังสืออ่านประกอบหลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
5. บัตรคำถามและแบบฝึกปฏิบัติ
6. บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่องหลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
7. แดบบันทึกเสียงเพลงดอนเจดีย์
8. CD บทร้องเพลงเลือดสุพรรณอะเมซิ่งสุพรรณบุรี เพลงมาร์ชสุพรรณ ฯลฯ

การวัดและประเมินผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 2. เจตคติต่อหลักสูตรท้องถิ่นท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
- การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเราเที่ยวดอนเจดีย์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
1. ด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” โดยการตรวจผลงานของนักเรียนในการเรียนรู้ในหลักสูตร
 2. ด้านทักษะ (ทักษะพิสัย) ได้แก่ การวัดและประเมินผล ประเมินกระบวนการปฏิบัติงาน ผลงานและคุณลักษณะในการทำงานของผู้เรียน ในด้านทักษะต่าง ๆ ทักษะในการปฏิบัติ โดยใช้แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงาน ครูผู้สอนและผู้เรียนเป็นผู้ประเมิน

3. ด้านเจตคติ (จิตพิสัย) ได้แก่ การวัดและประเมินผลผู้เรียน ประเมินคุณลักษณะเจตคติ ในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบ ความตั้งใจ ความสนใจใฝ่รู้ด้านเจตคติ การแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนในหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เทียวดอนเจดีย์”

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. แบบทดสอบ (พุทธิพิสัย)
2. แบบประเมินพฤติกรรมในการทำงานของนักเรียน
3. แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียน(ทักษะพิสัย)
4. แบบประเมินคุณลักษณะในการทำงานของนักเรียน
5. แบบประเมินผลงาน ชิ้นงาน
6. แบบวัดเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงาน (เจตคติ)

วิธีวัด

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ วัดความรู้ในหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เทียวดอนเจดีย์”
2. สังเกต การวัดความรู้ความเข้าใจ ความคิดเห็นระหว่างการจัดกระบวนการเรียนรู้หรือเมื่อจบการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยใช้คำถาม ชักถาม พูดคุย
3. การตรวจผลงาน ด้านการปฏิบัติการวัดความรู้ความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ โดยการใช้เครื่องมือตรวจสอบกระบวนการทำงานและเจตคติในการปฏิบัติงาน

กิจกรรมการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เทียวดอนเจดีย์”

1. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ 1 จะจัดกิจกรรมตามแนวของแผนการเรียนรู้ที่ 1 คือ การเขียนอ่านคำใหม่ในหน่วยการเรียนรู้ก่อน ครูจะต้องให้นักเรียนอ่านเขียนคำก่อนที่จะเข้าไปเรียนเนื้อหา เพราะหัวใจสำคัญอันดับแรกคือ การอ่าน นักเรียนจะมีกิจกรรมกลุ่มร่วมกันในแผนที่ 1 คือการอ่านการเขียนบัตรคำ การค้นคว้าหาความหมายของคำ นับว่าเป็นเรื่องยากมากสำหรับนักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แต่ครูก็พยายามที่จะฝึกให้นักเรียนได้อ่านบ่อยๆ ให้กลับไปอ่านที่บ้าน อ่านให้ผู้ปกครองฟัง ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการอ่านของนักเรียน

2. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การจัดกิจกรรมวิธีอ่านคำยากในบทเรียนโดยการสะกดคำแบบแจกลูกเป็นการแนะนำการอ่านคำยากเป็นบางส่วนเท่านั้น ไม่หมดทั้งเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เทียวดอนเจดีย์” ยังมีคำยากอีกมากในเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เทียวดอนเจดีย์” เพียงอย่างเดียว

3. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เมื่อนักเรียนอ่านคำใหม่ได้แล้ว นักเรียนก็อ่านเรื่องสุพรรณบ้านเรา เทียวดอนเจดีย์ได้ โดยวิธีการอ่านออกเสียง ในระดับนี้เป็นหัวใจสำคัญ

นักเรียนจะต้องอ่านออกเสียงคำและรู้จักความหมายของคำ เพื่อที่จะได้นำคำมาประกอบเป็นเรื่องราวที่อ่านได้ การอ่านในระดับนี้จะเป็นการอ่านรายบุคคล อ่านเป็นกลุ่มโดยการแบ่งกลุ่ม นักเรียนเก่งจะช่วยนักเรียนที่อ่านไม่ค่อยได้ถูกต้องโดยเพื่อนช่วยเพื่อน หรือการอ่านพร้อมกัน ทั้งห้องเรียนโดยการอ่านออกเสียง

4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ 4 คือการจัดกิจกรรมในแผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องการอ่านในใจ เป็นกิจกรรมที่นักเรียนอ่านในใจเพื่อที่จะจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง จะวัดได้จากการตอบคำถาม ถ้าจับใจความได้ถูกต้องจะต้องตอบคำถามได้ด้วยการอ่านในใจ ครูสามารถวัดประเมินผลได้จากการสังเกตและการทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย

5. กิจกรรมการแต่งประโยคเป็นกิจกรรมที่บูรณาการการอ่านการเขียน การนำคำในหลักสูตรสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" มาแต่งเป็นประโยค

6. มาตรฐานแม่กก การจัดอาศักรูปแบบการสอนชั้นเริ่มด้วยทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับมาตราแม่กกที่เคยเรียนมาแล้ว เมื่อทบทวนแล้วให้ความรู้โดยศึกษาไปความรู้เกี่ยวกับมาตราแม่กก เมื่อเข้าใจแล้วนำความรู้ที่ได้มาเขียนเป็นแผนที่ความคิดเก็บงานเข้าแฟ้ม แล้วทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย

7. มาตรฐานแม่กต ทั้ง 7 ชั้นเริ่มด้วยทบทวนความรู้เดิมเรื่องมาตราแม่กตที่ตรงตามแม่และไม่ตรงตามแม่ที่เคยเรียนมาแล้ว เมื่อทบทวนแล้วให้ความรู้เพิ่มโดยให้หาความรู้จากไปความรู้หรือในหนังสืออ่านประกอบ เรื่องสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" หลังจากนั้นให้นักเรียนเขียนแผนที่ความคิดเรื่องมาตราตัวสะกดแม่กต แล้วทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย ความรู้ ที่ได้นักเรียนสามารถเข้าใจได้เพราะจากกิจกรรมทั้งสองอย่างนี้นักเรียนจะมีความเข้าใจมากขึ้น

8. การอ่านเขียนไม้ทัณฑฆาต โดยการทบทวนความรู้เดิม ให้ความรู้ใหม่จากไปความรู้หรือในหนังสืออ่านประกอบเรื่องสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" เพราะคำที่ใช้ในหน่วยนี้ยากพอสมควร เช่น องค์ดำ พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ เป็นต้น เมื่อศึกษาไปความรู้จนเข้าใจแล้ว ให้นักเรียนเขียนแผนที่ความคิดคำที่ใช้ไม้ทัณฑฆาต 1 คำหรือ 2 คำ เช่น อาทิตย์ จันทร์ ตามลำดับจนเข้าใจแล้วทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย

9. การเขียนเครื่องหมายในแผนที่ ด้วยการทบทวนความรู้เดิม ให้ความรู้ใหม่โดยการศึกษาคำความรู้ให้ในหนังสืออ่านประกอบหรือในใบงาน เสร็จแล้วนักเรียนทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย

10. การเขียนรายงานทบทวนความรู้เดิม การเขียนรายงานง่าย ๆ เขียนเป็นรายงานหน้าเดียว รายงาน 2 หน้า รายงาน 4 หน้า จากการค้นคว้าในห้องสมุดทางหนังสือพิมพ์ เอกสาร วารสารต่าง ๆ และทางเทคโนโลยี คือ ค้นคว้าหาความรู้จาก อินเทอร์เน็ตนักเรียนศึกษาความรู้ใหม่จาก หนังสืออ่านประกอบเรื่องสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" เรื่องการเขียนรายงานรูปแบบการเขียนหน้าปกรายงานการเขียนบรรณานุกรมอย่างง่ายหลังจากนั้นนักเรียนแบ่งกลุ่มให้นักเรียนเขียนรายงานเรื่องดอนเจดีย์ เรื่องสุพรรณบุรี เรื่องแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด

สุพรรณบุรี จะเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ได้ โดยค้นคว้าทางใดก็ได้แล้วแต่ความสะดวกของนักเรียน แต่ครูเสนอแนะว่าทาง อินเทอร์เน็ต จะได้รับความรู้ครบในเรื่องสุพรรณบุรีและเรื่องตอนเจดีย์ อีกทั้งมีภาพประกอบที่สวยงามที่นักเรียนสามารถค้นคว้าได้

11. การแสดงบทบาทสมมติ รูปแบบการสอนแบบบทบาทสมมติ ทบทวนความรู้เดิม เกี่ยวกับองค์ดำ หรือการสู้รบบนหลังช้างหรือที่เรื่องว่าการทำสงครามยุทธหัตถี ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกตามความพอใจของนักเรียนหรือความรู้ที่นักเรียนมีอยู่ แล้วนักเรียนเรียงเป็นเรื่องราวตามความรู้ของนักเรียน แล้วแสดงเป็นบทบาทสมมติ กิจกรรมนี้นักเรียนจะได้ความรู้ครบทุกกระบวนการเพราะได้พูดได้อ่าน ได้เขียน ได้ปฏิบัติกิจกรรมกับเพื่อนร่วมกลุ่ม การฟัง การพูด ในกิจกรรมนี้จะสังเกต พฤติกรรมของนักเรียนได้ทุกขั้นตอน เริ่มตั้งแต่การแบ่งกลุ่มจนกระทั่งขั้นตอนสุดท้าย การวิพากษ์วิจารณ์กลุ่มอื่น บางคนพูดเก่ง บางคนไม่กล้าพูด เป็นต้น

12. เสริมบทเรียนใช้เวลาในการทำกิจกรรม 2 ชั่วโมง เพราะเป็นเนื้อเรื่องที่กล่าวถึงสุพรรณบ้านเราจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีที่สำคัญตามคำขวัญของเมืองสุพรรณที่ว่า สุพรรณบุรีเมืองยุทธหัตถี วรรณคดีขึ้นชื่อ เลื่องลือพระเครื่อง รุ่งเรืองเกษตรกรรม สูงล้ำประวัติศาสตร์ แหล่งปราชญ์ศิลปิน ภาษาถิ่นชวนฟัง

หนังสืออ่านเพิ่มเติม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง

สุพรรณบ้านเรา

“เที่ยวดอนเจดีย์”

จัดทำโดย

เบญจพร เขาวนพัฒนาพงศ์

จรรยา วงษ์สุวรรณ

เดือนใจ น้อยแก้ว

นงนุช สุขศิริศักดิ์

โรงเรียนสุพรรณภูมิ

ไปเที่ยวดอนเจดีย์

“เมืองยุทธหัตถี วรรณคดีขึ้นชื่อ เลื่องลือพระเครื่อง รุ่งเรืองเกษตรกรรม สูงล้ำประวัติศาสตร์ แหล่งปราชญ์ศิลปิน ภาษาถิ่นชวนฟัง” เกือบอ่านคำขวัญของจังหวัดสุพรรณบุรีที่ครูอำเภอไพนามาติดไว้ที่ป้ายนิเทศ

“คุณครูครับ ทำไมคำขวัญของจังหวัดเราจึงขึ้นต้นด้วยเมืองยุทธหัตถีเล่าครับ”
เกือถาม

ครูอำเภอเล่าว่าจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นเมืองแห่งประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ในด้านการรบที่เรียกว่า “สงครามยุทธหัตถี” ซึ่งได้ค้นพบจากพงศาวดารฉบับหลวงประเสริฐ ซึ่งมีความว่า “พระมหาอุปราชามาตั้งประชุมทัพที่ตำบลตระพังตรุ แล้วมาชนช้างกับสมเด็จพระนเรศวรที่หนองสาหร่าย เมื่อวันจันทร์ เดือนยี่ ปีมะโรง จุลศักราช ๙๕๔...”

“คุณครูคะ พระมหาอุปราชาคือใครคะ” ยายใจสงสัย ครูขยายความว่า “พระมหาอุปราชา คือโอรสของพระเจ้าหนันทบุเรง กษัตริย์กรุงหงสาวดี ได้ยกทัพมาเพื่อตีเอากรุงศรีอยุธยาเป็นเมืองขึ้น และได้มากระทำยุทธหัตถี (การสู้รบบนหลังช้าง) และถูกสมเด็จพระนเรศวรฟันคอขาดสะพรั่ง แล่งและสมเด็จพระนเรศวรได้สร้างเจดีย์ไว้เป็นอนุสรณ์ในชัยชนะครั้งนั้น”

ซึ่งต่อมาพระทวิปประชาชน เจ้าเมืองสุพรรณบุรีได้สืบหาและพบซากเจดีย์โบราณขนาดใหญ่ในบริเวณที่ชาวบ้านเรียกว่า “ดอนเจดีย์” ต่อมากรมสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ นำความขึ้นกราบทูลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อทรงทราบดังนั้นก็จึงมีพระราชหฤทัยโสมนัส ในปีถัดมาได้เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วยเสื่อป่ามานมัสการพระเจดีย์ยุทธหัตถี

เมื่อเสด็จกลับถึงกรุงเทพฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมศิลปากร ออกแบบพระสถูปที่จะสร้างครอบพระเจดีย์เดิมแต่ทรงกระทำไม่สำเร็จ เพราะ กระทบวงพระคลังมหาสมบัติไม่สามารถจัดงบประมาณให้ได้

ต่อมารัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้ประชุมปรึกษากันเพื่อฟื้นฟูบูรณะเจดีย์ยุทธหัตถีขึ้น โดยกรมศิลปากร ได้เริ่มงานสร้างและประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๙ ใช้เวลาสร้างประมาณ ๗ ปี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เสด็จเปิดอนุสรณ์ดอนเจดีย์และอนุสาวรีย์เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒

“คุณครูครับ วันที่ ๒๕ มกราคมของทุกปีเป็นวันกองทัพไทยใช่ไหมครับ”
เกื้อเสริมต่อ “ใช่แล้วค่ะ เก่งมาก” ครูอำไพชมเชย

“ใครเคยไปเที่ยวอนุสรณ์ดอนเจดีย์มาแล้วบ้าง” ครูอำไพถาม

“คุณครูคะอนุสรณ์ดอนเจดีย์อยู่ที่ไหนคะ” แก้วดาถาม

“อยู่ใกล้บ้านเราเอง แก้วดา” วีระชิงตอบ ครูอำไพยิ้ม แล้วถามนักเรียนในห้องว่าใครไม่เคยไปเที่ยวที่อนุสรณ์ดอนเจดีย์ ปรากฏว่ามีนักเรียนไม่เคยไปหลายคน

ครูอำไพจึงนำแผนที่จังหวัดสุพรรณบุรีมาให้นักเรียนดูและชี้ที่ตั้งของอำเภอดอนเจดีย์ ซึ่งเป็นที่ตั้งของอนุสรณ์ดอนเจดีย์ นอกจากนั้นยังได้สอนให้อ่านเครื่องหมายต่าง ๆ ในแผนที่ เช่น เครื่องหมายแทนเมืองหรือจังหวัด อำเภอแม่น้ำ ตำบล ภูเขา ทางหลวง ทางรถไฟ และหนองหรือบึงต่าง ๆ เป็นต้น

ครูอำไพบอกให้นักเรียนเป็นคนจังหวัดสุพรรณบุรี ควรที่จะต้องรู้จักสถานที่ที่สำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรีที่บรรพบุรุษสร้างขึ้น เช่น วัด เจดีย์ พระปรางค์ โบสถ์ วิหาร พิพิธภัณฑน์ โดยเฉพาะอนุสรณ์ดอนเจดีย์ ซึ่งเป็นโบราณสถานที่มีคุณค่าและมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์เป็นอย่างยิ่ง

ครูอำไพแบ่งกลุ่มให้นักเรียนทำรายงานเรื่อง “พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์” กลุ่มของเกื้อซึ่งมีธานี วีระ ยาใจและแก้วตาได้วางแผนกัน โดยวีระเสนอว่า “เราควรไปศึกษาที่อนุสาวรีย์กันจริง ๆ เพราะบ้านของเราอยู่ใกล้ ๆ องค์กรเจดีย์ และ พ่อของเราทำงานอยู่ที่ในองค์กรเจดีย์ด้วย” ทุกคนเห็นด้วย จึงนัดหมายกัน จะไปเที่ยวที่อนุสรณ์ดอนเจดีย์ในวันเสาร์นี้

เช้าวันวันเสาร์ เกื้อและเพื่อนๆ ขออนุญาต พ่อ แม่ ไปยัง อนุสรณ์ดอนเจดีย์ วันนี้ท้องฟ้าค่อนข้างครึ้มฟ้าครึ้มฝน อากาศไม่ร้อนทุกคนมาดีพร้อมกันธานีนำกล้องถ่ายรูปมาด้วย เพื่อไปถ่ายภาพประกอบการทำรายงาน

วีระนำเพื่อน ๆ ไปพบพ่อของเขาที่ทำงานอยู่ภายในองค์กรเจดีย์ พ่อของวีระ แนะนำให้รู้จักวิธีศึกษา โดยกดปุ่มเพื่อดูภาพและฟังเสียง บรรยายจากเครื่องและ จอภาพที่ติดตั้งไว้ภายในองค์กรเจดีย์ แต่ละจอภาพจะบรรยาย เรื่องราวตามลำดับ และเหตุการณ์การสู้รบของสมเด็จพระนเรศวรกับกองทัพของพม่า จนถึงการทำ ยุทธหัตถ์จนได้ชัยชนะพระมหาอุปราชา ทุกคนตื่นเต้นและช่วยกันจดบันทึก รายละเอียด ธานีก็ถ่ายภาพได้หลายภาพ

ขณะนั้นมีเด็กคนหนึ่งปีนป่ายขึ้นไปบนซากองค์กรเจดีย์ แล้ว พลัดตกลงมาพ่อ ของวีระและทุกคนเดินไปดู

“เป็นอย่างไรบ้าง” พ่อของวีระถาม “ไม่เป็นไรครับ” เด็กคนนั้นตอบ พ่อของ วีระเตือนเด็ก ๆ ว่า “องค์กรเจดีย์เป็นโบราณสถานที่สมควรเคารพบูชา ไม่ควรปีน ป่ายเล่น อีฐูก้อน กระเบื้องทุกแผ่น ล้วนมีคุณค่าประวัติศาสตร์ ไม่ควร นำออกไปทำลาย ไม่ควรขีดเขียนโบราณสถาน ควรคิดว่าโบราณสถานเป็นสมบัติ ล้ำค่าของชาติที่ทุกคนต้องช่วยกันรักษา”

เมื่อจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ เสร็จ ท้องฟ้าเริ่มมีดครึ้ม มีฟ้าแลบฟ้าร้อง ทุกคนจึงกล่าวคำขอบคุณแล้วอำลาพ่อของวีระกลับบ้าน และนัดหมายกันรวบรวม ข้อมูล พร้อมทั้งถ่ายภาพเก็บไปทำรายงาน ที่โรงเรียนในวันรุ่งขึ้น

คำใหม่ในบทเรียน

กระเบื้อง กระจุกุทธหัตถี กรุงศรีอยุธยา กษัตริย์ (เกือ) (แก้วดา) ข้าศึก
 ขีด ครีမ်ฟ้าครีမ်ฝน (ครูอำไพ) คุณค่า เครื่องหมาย จด เฉลิมฉลอง ชาว ซาก
 เตี้ยว ท่องเที่ยว ทางหลวง ทางหลวง (ธานี) บรรพบุรุษ โบราณสถาน โบสถ์
 ประวัติศาสตร์ ปราสาทราชวัง ปัจจุบันเป็นปาย แผนที่ พระเจดีย์
 พระนครศรีอยุธยา พระบรมราชานุสรณ์ ดอนเจดีย์ พระปรารค์ พระมหาอุปราชา
 พระราชวัง พลัด พวง มาลา พิธี ฟ້าร้องฟ้าแลบ ภาคเรียน เมืองหลวง (ยาใจ)
 วางแผน วันกองทัพไทย วิหาร (วีระ) วีรบุรุษ สถานที่ สมเด็จพระเจ้าอยู่ทอง
 สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ สมบัติ สมุด สุพรรณบุรี สำคัญ หนอง องค์เจดีย์
 อนุญาต อายุ อีสรภาพ

แบบฝึกอ่าน อ่านคำยาก

กรุงศรีอยุธยา	อ่านว่า	กรุง-สี-อะ-ยุต-ทะ-ยา
กระจุกุทธหัตถี	อ่านว่า	กระ-ทำ-ยุต-ทะ-หัต-ถี
เจดีย์	อ่านว่า	เจ-ดี
บรรพบุรุษ	อ่านว่า	บัน-พะ-บุ-หฺรุด
โบราณสถาน	อ่านว่า	โบ-ราน-นะ-สะ-ถาน
ประวัติศาสตร์	อ่านว่า	ประ-หวัด-ติ-สาด
ปัจจุบัน	อ่านว่า	ปัด-จุ-บัน
พงศาวดาร	อ่านว่า	พง-สา-วะ-दान
พระนครศรีอยุธยา	อ่านว่า	พระ-นะ-คอน-สี-อะ-ยุต-ทะ-ยา
พระปรารค์	อ่านว่า	พระ-ปราร
ภาคเรียน	อ่านว่า	พาก-เรียน
วิหาร	อ่านว่า	วิ-หान
สมุด	อ่านว่า	สะ-ฎุบ
สมเด็จพระรามาธิบดี	อ่านว่า	สม-เด็จ-พระ-รา-มา-ที-บอ-ดี
สมบัติ	อ่านว่า	สม-บัต

อนุญาต	อ่านว่า	อะ-นุ-ยาด
อิสรภาพ	อ่านว่า	อิ-ด-สะ-หระ-พาบ

อ่านคำที่ตัวสะกดในมาตราแม่กด

คำที่มี จ ช ฌ ต ติ ท ฐ ศ ษ ส รณ เป็นตัวสะกด ในมาตรา
แม่กด อ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด

ปัจจุบัน	สมเด็จพระรามาธิบดี	อำนาจ	พระราชวัง
พระมหากษัตริย์	ประวัติศาสตร์	สมบัติ	ปราสาทหิน
อุทยา	กรุงศรีอยุธยา	ประกาศ	ประเทศ
โบสถ์	บรรพบุรุษ	สามารถ	

อ่านคำที่ตัวสะกดในมาตราแม่กก

คำที่มี ก ตัวสะกด ในมาตรา แม่กก ออกเสียงเหมือน
ก สะกด

บุคคล	ภาคเรียน	สามัคคี
-------	----------	---------

อ่านคำที่ตัวการ์นต์

เจดีย์	โบสถ์	ประวัติศาสตร์	พระปรางค์	พระสงฆ์	
องค์	กษัตริย์	วันจันทร์	วันศุกร์	วันเสาร์	พระราชนิพนธ์

อ่านเครื่องหมายในแผนที่

เมื่อนักเรียนดูแผนที่ นักเรียนควรรู้จักเครื่องหมายต่างๆ ในแผนที่จึงจะเข้าใจแผนที่

เครื่องหมายในแผนที่ที่ควรทราบมีดังนี้

เครื่องหมาย		หมายถึง จังหวัด
เครื่องหมาย		หมายถึง อำเภอ
เครื่องหมาย		หมายถึง แม่น้ำ
เครื่องหมาย		หมายถึง ถนนหรือทางหลวง
เครื่องหมาย		หมายถึง ทางรถไฟ
เครื่องหมาย		หมายถึง ภูเขา
เครื่องหมาย		หมายถึง หนองหรือบึง

ความรู้ทางภาษา

การเขียนรายงาน

การเขียนรายงานเป็นการเขียนผลการศึกษาค้นคว้าเรื่องใด เรื่องหนึ่ง เพื่อเสนอต่อครูหรือนักเรียนในชั้น ทำให้ผู้ค้นคว้ามีความรู้กว้างขวางขึ้น การเขียนรายงาน ผู้เขียนอาจเขียนคนเดียวหรือเขียนเป็นกลุ่มก็ได้ รายงานอาจเป็นรายงานสั้นๆ หรือรายงานที่ยาวก็ได้

แล้วแต่จุดมุ่งหมายของการเขียนแต่ละครั้ง

การเขียนรายงานได้ดี ผู้เขียนต้องอ่านหนังสือหลายๆเล่ม แล้วนำเรื่องราวที่เลือกแล้วเรียบเรียงด้วยถ้อยคำของผู้เขียนเอง ไม่ควรเลือกข้อความจากหนังสือ ถ้าจะลอกข้อความ ควรลอกข้อความสำคัญๆโดยเขียนบอกไว้ด้วยว่าลอกจากหนังสือใดหน้าใด ผู้เขียนรายงานอาจเขียนแผนผังหรือมีรูปภาพประกอบด้วยก็ได้

ส่วนต้นของรายงาน ควรเขียนบทรำว่า เรื่องที่ศึกษาค้นคว้าสำคัญอย่างไร เหตุใดนักเรียนจึงเขียนรายงานเรื่องนี้ ต่อไปจึงเป็นเนื้อหาของเรื่อง เมื่อนักเรียนอ่านหนังสือหรือไปศึกษาจากสถานที่ต่างๆแล้วนำมาเขียนด้วยถ้อยคำของตนเอง ตอนท้ายของรายงานเป็นบทสรุป นักเรียนอาจแสดงความคิดเห็นหรือมีข้อเสนอแนะก็ได้

ส่วนต่างๆของรายงานมีดังนี้

๑. หน้าปก บอกวิชาที่เรียน เรื่องที่รายงาน ชื่อผู้เขียนรายงาน เสนอต่อใคร บรรทัดสุดท้ายบอกวันที่ส่งรายงาน

ตัวอย่าง

รายงานวิชาภาษาไทย
เรื่อง
การอ่านแผนที่
เด็กชายวีระ เรือนเก่ง
ผู้เขียนรายงาน
เสนอต่อ
คุณครูอำไพ ใจดี
ส่งรายงานเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๓๕

๒. สารบัญ คือ ลำดับหัวข้อของรายงาน ทำให้ผู้อ่านรู้ว่า รายงานฉบับนั้นมีเนื้อหาอะไรบ้าง

ตัวอย่าง

สารบัญ	
	หน้า
คำนำ	ก
ความสำคัญของแผนที่	๑
วิธีการอ่านแผนที่	๒
เครื่องหมายในแผนที่	๓

๓. เนื้อหาของรายงาน คือ ข้อความที่นักเรียนศึกษาค้นคว้าและบันทึกไว้ และนำมาเขียนด้วยถ้อยคำของตนเอง

๔. บรรณานุกรม คือ รายชื่อหนังสือที่นักเรียนอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า วิธีการเขียนบรรณานุกรมให้เขียนชื่อผู้แต่งหนังสือ ชื่อหนังสือ เมืองที่พิมพ์หนังสือ ชื่อโรงพิมพ์หรือสำนักพิมพ์ ปีที่พิมพ์ ตามลำดับและต้องขีดเส้นใต้ชื่อหนังสือทุกเล่ม

ตัวอย่าง

ชาติรี ฉัตรชัย. วิธีเขียนรายงาน. กรุงเทพมหานคร : อักษรพานิช,

๒๕๓๔.

นันท์จิรา จิรกานต์. เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.

กรุงเทพมหานคร : บ้านนุกะนุ่น, ๒๕๓๕.

พีระ เขียนเก่ง. การอ่านแผนที่. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์สุดาการพิมพ์, ๒๕๓๒.

การเขียนย่อหน้า

เมื่อนักเรียนจะเขียนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นักเรียนต้องแบ่งเรื่องออกเป็นตอน ๆ แต่ละตอนมีหลายประโยค แต่ละประโยคมีเนื้อเรื่องต่อเนื่องกัน เมื่อนักเรียนเขียนจบประโยค นักเรียนต้องเว้นวรรคด้วย เมื่อเขียนเนื้อหาตอนนั้นจบแล้ว นักเรียนจะเขียนตอนต่อไปให้ขึ้นย่อหน้าใหม่ แต่ละย่อหน้ามีเนื้อหาต่อเนื่องกันไปจนจบเรื่องนั้นๆ

อ่านบทร้อยกรอง

สงครามยุทธหัตถี

ครั้งหนึ่งทัพพม่ามาตี	อุปราชมืองหงสาวดีมาด้วย
ทรงช้างรุกไล่ไทยม้วย	ฝ่าด่านไทยด้วยแรงไพร่พล
องค์พระนเรศวรทราบข่าว	จึงเตรียมข้าป่าวจัดพหล
ยกทัพตั้งรับที่ตำบล	หนองสาหร่ายได้ชนกชาธาร
เป็นเกียรติประวัติสืบต่อ	กษัตริย์ไทยนี้หนอกกล้าหาญ
ฟันอุปราชคอขาดวายปราณ	จึงสร้างอนุสรณ์สถานเจดีย์
ปัจจุบันเป็นโบราณสถาน	คนมากราบกรานทุกแห่งที่
ชาวสุพรรณเกิดทูนบารมี	เฉลิมฉลองทุกปีตลอดมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

อ่านเสริมบทเรียน

เที่ยวเมืองสุพรรณบุรี

จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในภาคกลางประเทศไทย ตั้งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำท่าจีนหรือแม่น้ำสุพรรณ ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๑๐๗ กิโลเมตร ทิศเหนือติดต่อกับจังหวัดชัยนาทและอุทัยธานี ทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดนครปฐม ทิศตะวันออกติดต่อกับจังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทองและจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดกาญจนบุรีและจังหวัดอุทัยธานี แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๐ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอบางปลาม้า อำเภอสองพี่น้อง อำเภออู่ทอง อำเภอศรีประจันต์ อำเภอสามชุก อำเภอเดิมบางนางบวช อำเภอดอนเจดีย์ อำเภอด่านช้าง และอำเภอหนองหญ้าไซ

จังหวัดสุพรรณบุรีมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญและน่าสนใจ เช่น

วัดป่าเลไลยก์วรวิหาร

ตั้งอยู่ที่ถนนมัลลย์แมนในเขตเทศบาลเดิมชื่อ “วัดลานมะขวิด” เป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคู่เมือง ปราภฏชื่อในวรรณคดีเรื่องขุนช้างขุนแผนมีพระพุทธรูปปางป่าเลไลยก์ ชาวบ้านเรียกว่า “หลวงพ่อโต” นับถือเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ นอกจากนี้ภายในวัดมีเรือนไทยไม้สักหลังใหญ่ พรรณนาไว้ในเสภาขุนช้างขุนแผน ให้ชื่อว่า “คุ้มขุนช้าง”

วัดแค

ตั้งอยู่ที่ถนนวัดพะธาตุ - โพธิ์พระยา ตำบลรั้วใหญ่ มีต้นมะขามที่เรียกกันว่า “ต้นมะขามยักษ์” วัดโดยรอบประมาณ ๑๐ เมตร กล่าวกันว่า ขุนแผนใช้เรียนเสกใบ

มะขามเป็นตัวแทนผู้เข้าศึก และเป็นสถานที่ศึกษาเวทมนตร์ของขุนแผนจากอาจารย์คง มีเรือนไทยทรงโบราณเรียกว่า “คุ้มขุนแผน”

พิพิธภัณฑสถานสมเด็จพระสังฆราช (ปุ่น)

ตั้งอยู่ในวัดสุวรรณภูมิ ในเขตเทศบาล เป็นอาคารสถาปัตยกรรม ๒ ชั้น ภายในตั้งแสดงโบราณวัตถุ เครื่องประดับ คนโท บาตรสังกะโลก ของใช้สมัยต่างๆ มีค่าล้ำและมีเพียงหนึ่งเดียวในประเทศไทยพิพิธภัณฑสถานนี้ พระเทพวุฒาจารย์ (เปลื้อง) เป็นผู้สร้างเพื่อบูชาสมเด็จพระสังฆราช (ปุ่น)

วัดพระศรีมหาธาตุ

ตั้งอยู่ที่ถนนสมภารคองในเขตเทศบาล มีพระปรางค์ซึ่งพบลานทองจารึกจากยอดพระปรางค์ ระบุประวัติการสร้างและการซ่อมเป็นกรพระพิมพ์ “ผงสุพรรณ” อันเป็นหนึ่งในชุดเบญจภาคี

วัดไผ่โรงวัว

ตั้งอยู่ที่ตำบลบางตาเถรริมคลองพระยาบันลืออำเภอสองพี่น้อง มีพระพุทธรูปโคดมเป็นพระพุทธรูปสำริดที่ใหญ่ที่สุดในโลกดำเนินการสร้าง โดยพระครูทัยภาคาศ(หลวงพ่อบ่อม)สามร้อยยอดวังสามฤดูและเมืองนรก

ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง

ตั้งอยู่ที่ถนนโร้ฝาย เดิมเรียก "ศาลเทพารักษ์หลักเมือง" เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของชาวสุพรรณบุรีมีพิธีอัญเชิญเจ้าพ่อและงานทิ้งกระจาดทุกปี

สวนนกท่าเสด็จ

ตั้งอยู่ที่บ้านท่าเสด็จ ตำบลสระแก้ว อำเภอเมือง ฯ เป็นสวนนกธรรมชาติ มีนกมาอยู่อย่างถาวรเป็นหมื่น ๆ ตัว เช่น นกยาง นกกระสา นกปากห่าง นกกินหอย และนกกลาขาว กรมป่าไม้ได้จัดตั้งเป็นศูนย์อนุรักษ์นก มีเจ้าหน้าที่ดูแลประจำ

พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์

ตั้งอยู่ที่ตำบลดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์ เดิมสมเด็จพระนเรศวรทรงสร้างขึ้นเพื่อเฉลิมชัยในสงครามยุทธหัตถีที่ทรงชนะพระมหาอุปราช เมื่อ พ.ศ. ๒๑๓๕ ปัจจุบันได้บูรณะและสร้างองค์ทรง ลังกาครอบไว้ จะมีพิธีบวงสรวงองค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทุกปี ในวันที่ ๒๕ มกราคม ซึ่งเป็นวันกองทัพไทย

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อุทอง

ตั้งอยู่ที่อำเภออุทอง มีโบราณวัตถุล้ำค่าสมัยศรีวิชัย ทวาราวดี เศียรพระพุทธรูปทองคำสำริด - ทองคำ สิงห์สำริด ลูกปัดสมัยฟูนัน และทวาราวดี นอกจากนี้ยังพิพิธภัณฑลวโฆ่ง

วนอุทยานพุ่มวง

ตั้งอยู่ที่หมู่ ๕ ตำบลจรเข้สามพัน อำเภออุทอง ที่ราบเชิงเขามีคอกช้างดิน สมัยทวาราวดี มีน้ำตกพุ่มวงที่กล่าวถึงในเสภาขุนช้างขุนแผน มีพันธุ์ไม้ เช่น จันทร์กระพ้อ จันทน์ผา ปรังเผือก มีสวนหินอันงดงาม

เขื่อนกระเสียว

ตั้งอยู่ที่หมู่ ๕ ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง เป็นเขื่อนดินที่ยาวที่สุดในประเทศไทย

บึงฉวาก (บึงบัวแดง)

ตั้งอยู่ในอำเภอเดิมบางนางบวช เขตติดต่อกับอำเภหันทคา จังหวัดชัยนาท เป็นบึงขนาดใหญ่ เนื้อที่ประมาณ ๒๗,๐๐๐ ไร่ ปัจจุบัน จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

สระศักดิ์สิทธิ์ทั้งสี่

ตั้งอยู่ที่บ้านท่าเสด็จ ตำบลสระแก้ว อำเภอเมือง เป็นสระโบราณชื่อ สระแก้ว สระคา สระยมนา และสระเกศ เดิมใช้น้ำในสระนี้ในพิธีถือน้ำพิพัฒน์สัตยาและพิธีอื่น ๆ ที่ต้องใช้น้ำศักดิ์สิทธิ์

อุทยานมัจฉา วัดพระนอน

ตั้งอยู่ที่ถนนวัดพระธาตุโพธิ์พระยา ตำบลพิหารแดงเป็นวัดริมฝั่งแม่น้ำท่าจีน ริมหน้าหน้าวัดมีพันธุ์ปลานานาชนิด เป็นเขตอภัยทานมีมณฑปจัตุรมุขภายในมีพระนอน ในลักษณะนอนหงาย ขนาดเท่าคนโบราณ

เช่นเดียวกับพระนอนที่เมืองกุสินารา ประเทศอินเดีย

อุทยานมัจฉา วัดป่าพฤกษ์

ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาร้า มีพันธุ์ปลามากมาย
ถ้าเวรวัน

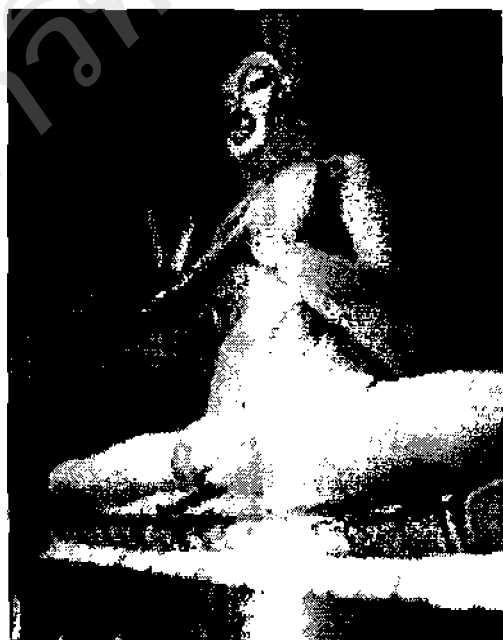

ตั้งอยู่ที่วัดวังคัน อำเภอด่านช้าง ภายในถ้ำมีหิน
งอกหินย้อยสวยงามมีพระพุทธรูปจำลองปางป่าเล
ไลยก์ไว้เป็นที่บูชา

วัดเขานางบวช

ตั้งอยู่บนเขาเตี้ย ๆ ลูกสุดท้ายอำเภอเดิมบางนางบวช เป็นวัดของอาจารย์
ธรรมโชติ เป็นผู้ทรงคุณเรื่องเครื่องรางของขลัง ตามประวัติศาสตร์ตอนศึกบางระจัน
มีวิหารเก่าและอุโมงค์ ภายในวิหารมีเจดีย์หินแผ่นและแท่นหินที่ประทับของ
พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวคราวเสด็จประพาสต้น

หนังสืออ้างอิง

กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. นิตานย่านสุพรรณ. พิมพ์ครั้งที่ ๒
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๒๖.

กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่๓ เล่ม ๑. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว, ๒๕๓๗.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ฅ
แผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
แผนที่ 1 คำที่ใช้ในหลักสูตร เที่ยวดอนเจดีย์ เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ การอ่านเขียนคำใหม่ได้ถูกต้องเป็นพื้นฐานในการเรียนเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านสะกดคำและเขียนคำใหม่
2. บอกความหมายของคำใหม่ได้ถูกต้อง
3. ใช้พจนานุกรมได้ถูกต้อง

3. สาระการเรียนรู้

การอ่านเขียน คำใหม่ในหลักสูตรเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ทดสอบก่อนเรียนจากแบบทดสอบจำนวน 10 ข้อ (ภาคผนวกที่ 1) เพื่อวัดความรู้พื้นฐาน
ของนักเรียน

ขั้นนำ

1. ครู นักเรียนร่วมกันร้องเพลงดอนเจดีย์ (ภาคผนวกที่ 2)
2. ครู นักเรียนสนทนาถึงประโยชน์ของการอ่านและการเขียน ทำให้มีความรู้ ครู
นักเรียน ตั้งกติกา ในการเรียนภาษาไทยร่วมกัน เช่นส่งงานให้ตรงเวลา ทำงานให้เรียบร้อย
อ่านหนังสือทุกวัน

ขั้นสอน

3. นักเรียนอ่านสะกดคำใหม่พร้อมกัน (ภาคผนวกที่ 3)
4. นักเรียนใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำใหม่
5. นักเรียนฝึกฝนอ่านคำใหม่โดยการสะกดคำ พร้อมกันทั้งชั้นและร่วมกันอภิปรายถึง
ความหมายของคำใหม่
6. นักเรียนแบ่งกลุ่มประมาณ 5 - 8 คน เลือกหัวหน้ากลุ่ม จัดทำบัตรคำใหม่ กลุ่มละ 5
คำลงในกระดาษที่ครูแจกให้พร้อมทั้งระบายสีให้สวยงาม (คำใหม่มีน้อยให้หาคำยากในหน่วย
เพิ่มให้ครบ)
7. ครูสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมบันทึกลงในแบบบันทึกพฤติกรรมการ
การเรียนรู้ (ภาคผนวกที่ 4)
8. ตัวแทนกลุ่มนำบัตรคำให้เพื่อนอ่านสะกดคำพร้อมกันทั้งชั้น พร้อมทั้งบอก
ความหมายของคำ

ขั้นสรุป

9. นักเรียนเขียนคำใหม่จำนวน 10 คำ ตามคำบอกของครูลงในสมุดภาษาไทยแล้ว แลกเปลี่ยนกันตรวจ

10. ครูเน้นคุณธรรมในการตรวจ ความซื่อสัตย์ ไม่ตรวจให้เพื่อนผิด ไม่แก้คำ

11. นักเรียนทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทยแบบฝึกที่ 1 (ภาคผนวกที่ 5) เรื่องการเขียนสะกดคำ

12. ครูตรวจผลงานพร้อมบันทึกคะแนนลงในแบบบันทึกคะแนนภาคผนวก

5. แหล่งการเรียนรู้และสื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้

1. เอกสารเสริมความรู้

1.1 แบบทดสอบก่อนเรียน

1.2 คำใหม่

1.3 พจนานุกรม

2. เพลงตอนเจดีย์

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่วัด	รายการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้ในการวัด	เกณฑ์การวัดผลประเมินผล
ความรู้	การเขียนคำ	ทดสอบ	แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย	ร้อยละ 60
ทักษะ	การแบ่งกลุ่ม ความสามัคคี การร่วมกิจกรรม ผลสำเร็จของงาน การเตรียมอุปกรณ์	สังเกต ตรวจผลงาน	แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย	ร้อยละ 60
เจตคติ	ใฝ่รู้ใฝ่เรียน เปิดพจนานุกรม	แบบสังเกต	การสังเกตสังเกตพฤติกรรม	ร้อยละ 60

7. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

8. ภาคผนวก

ภาคผนวกที่ 1 แบบทดสอบก่อนเรียน

ภาคผนวกที่ 2 เพลง

ภาคผนวกที่ 3 คำใหม่

ภาคผนวกที่ 4 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

ภาคผนวกที่ 5 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษา

9. ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นายสมศักดิ์ เจริญพานิชเสรี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณภูมิ

บันทึกผลหลังสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

ภาคผนวกที่ 2

เพลง ดอนเจดีย์

ดอนเจดีย์นั้นมีประวัติมานาน องค์กรเรศวรนั้นรักไล่ฝ้าพินห้าห้าปัจจา
ที่ดอนเจดีย์ยุทธหัตถีอุปราชา ลิ่นชีวาขาดคอช้างตรงองค์เจดีย์

ภาคผนวกที่ 3

คำในบทเรียน

เรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

กระเบื้อง (เก็๋อ)	กระทำยู่ทหัตถ์ (แก้วตา)	กรุงศรีอยุธยา ข้าศึก	กษัตริย์ ครีมฟ้าครีมฝน
(ครูอำไพ)	คุณค่า	เครื่องหมาย	จด
เฉลิมฉลอง	ชาว	ซาก	เดี่ยว
ท่องเที่ยว	ทางหลวง	(ธานี)	บรรพบุรุษ
โบราณสถาน	โบสถ์	ประวัติศาสตร์	ปราสาทราชวัง
ปัจจุบัน	ปิ่นปัก	แผนที่	พระเจดีย์
พระนครศรีอยุธยา	พระบรมราชานุสรณ์	ดอนเจดีย์	พระปรารค์
พระมหาอุปราชา	พระราชวัง	พลัด	พวงมาลา
พิธี	ฟ้าร้อง	ฟ้าแลบ	ภาคเรียน
เมืองหลวง	(ยาใจ)	วางแผน	กองทัพไทย
วิหาร	(วีระ)	วีระบุรุษ	สถานที่
สมเด็จพระเจ้าอยู่ทอง	สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1	สมบัติ	สมุด
สุพรรณบุรี	สำคัญ	หนอง	องค์เจดีย์
อนุญาต	อายุ	อิสรภาพ	

แบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน

เรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวคอนเจดีย์”
เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินพฤติกรรมผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสุพรรณภูมิ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			น้ำหนัก
	3	2	1	
1. ความสนใจใฝ่รู้	1. มีความกระตือรือร้น 2. มีความตั้งใจทำงาน 3. มีอุปกรณ์ครบ	ขาดข้อใดข้อ หนึ่ง	ขาด 2 ข้อ	2
2. การแบ่งกลุ่ม	1. ไม่ทะเลาะกัน 2 ยอมรับเพื่อนเก่งไม่ เก่ง	ตั้งใจแบ่งกลุ่มดี เลือกแต่คนเก่ง	ขาด 2 ข้อ	2
3. ความสามัคคี	1. ช่วยเหลือเพื่อน 2. ให้เพื่อนเข้ากลุ่ม	ขาดข้อใดข้อ หนึ่ง	ขาด 2 ข้อ	2
4. การร่วม กิจกรรม	1. ตั้งใจทำงาน 2. มีความกระตือรือร้น	ตั้งใจทำงานแต่ เฉื่อยชาไม่ กระตือรือร้น	ไม่ตั้งใจทำงาน ไม่กระตือรือร้น	2
5. ความสำเร็จ ของงาน	จับใจความสำคัญของ เรื่องทีอ่านได้ทุก ประเด็น ครบสมบูรณ์ ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง	จับใจความ สำคัญของเรื่อง ทีอ่านได้เป็น บางประเด็น ไม่ สมบูรณ์	จับใจความ สำคัญของเรื่อง ทีอ่านไม่ได้เลย	2
6. การเตรียม อุปกรณ์	อ่านในใจแล้วตั้งคำถาม และตอบคำถามจาก เรื่อง ทีอ่านได้ถูกต้อง ทุกเรื่อง ทุกประเด็น	อ่านในใจแล้ว ตั้งคำถามและ ตอบคำถามจาก เรื่องทีอ่านได้ ถูกต้องบางเรื่อง บางประเด็น	อ่านในใจแล้ว ตั้งคำถามและ ตอบคำถามจาก เรื่องทีอ่านไม่ได้ และไม่ถูกต้อง	2
7. การเขียนคำ	เขียนถูก 10 ข้อ คำลงมา	เขียนถูก 8 คำ ลงมา	เขียนถูก 5 คำ ลงมา	8

แผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่ยการเรียนรู้ที่ 9 สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์”
 แผนที่ 2 คำที่ใช้ในหลักสูตร เที่ยวดอนเจดีย์ เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. **สาระสำคัญ** การอ่านเขียนคำยากได้ถูกต้องเป็นพื้นฐานในการเรียนเนื้อหาในหน่วยการ
 เรียนในหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

2. **ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง**

1. อ่านสะกดคำยาก
2. บอกความหมายของคำใหม่ได้ถูกต้อง
3. ใช้พจนานุกรมได้ถูกต้อง

3. **สาระการเรียนรู้**

การอ่านเขียน คำยาก ในหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครู นักเรียนร่วมกันร้องเพลงดอนเจดีย์ (ภาคผนวกที่ 1)
2. ครู นักเรียนร่วมกันสนทนาถึงการอ่านและการเขียน ทำให้มีความรู้ การอ่านคำยาก

ใน หลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ขั้นสอน

3. นักเรียนอ่านสะกดคำยากในใบความรู้พร้อมกัน (ภาคผนวกที่ 2)
4. นักเรียนใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำยาก
5. นักเรียนฝึกอ่านคำยาก พร้อมกันทั้งชั้นและร่วมกันอภิปรายถึง ความหมายของ

คำใหม่

- 6.นักเรียนแบ่งกลุ่มประมาณ 5 - 8 คน เลือกหัวหน้ากลุ่ม ส่งตัวแทนออกมาเขียนคำ
 ยากบนกระดานดำ

7. ครูสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมบันทึกลงในแบบบันทึก
 พฤติกรรมการ เรียนรู้ (ภาคผนวกที่ 3)

8. ตัวแทนกลุ่มนำบัตรคำให้เพื่อนอ่านสะกดคำพร้อมกันทั้งชั้น พร้อมทั้งบอก
 ความหมายของคำ

ขั้นสรุป

9. นักเรียนเขียนคำยากจำนวน 10 คำ ตามคำบอกของครูลงในสมุดภาษาไทยแล้ว
 แลกเปลี่ยนกันตรวจ

10. ครูเน้นคุณธรรมในการตรวจ ความซื่อสัตย์ ไม่ตรวจให้เพื่อนผิด ไม่แก้คำ

11. นักเรียนทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทยแบบฝึกที่ 1 (ภาคผนวกที่ 4) เรื่องการอ่านคำยากครูตรวจผลงานพร้อมบันทึกคะแนนลงในแบบบันทึกคะแนนภาคผนวก

5. แหล่งการเรียนรู้และสื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้

1. เอกสารเสริมความรู้

1.1 แบบทดสอบ

1.2 คำยาก

1.3 พจนานุกรม

2. เพลงตอนเจดีย์

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่วัด	รายการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้ในการวัด	เกณฑ์การวัดผลประเมินผล
ความรู้	การเขียนคำยาก	ตรวจ	แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย	ร้อยละ 60
ทักษะ	การแบ่งกลุ่ม ความสามัคคี การร่วมกิจกรรม ผลสำเร็จของงาน การเตรียมอุปกรณ์	สังเกต ตรวจ ผลงาน	แบบสังเกต พฤติกรรม การเรียนรู้	ร้อยละ 60
เจตคติ	รักการเขียน เขียนได้ถูกต้องสะอาด และสวยงาม	สังเกต	แบบสังเกต พฤติกรรม	ร้อยละ 60

7. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

8. ภาคผนวก

1. ภาคผนวกที่ 1 เพลงเพลงตอนเจดีย์
2. ภาคผนวกที่ 2 ใบความรู้เรื่องคำยาก
3. ภาคผนวกที่ 3 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้
4. ภาคผนวกที่ 4 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย

ภาคผนวกที่ 1

เพลง ตอนเจดีย์

ตอนเจดีย์นั้นมีประวัติมานาน องค์เรศวรนั้นรักไล่ฝ้าพินห้าห้าปัจจา
ที่ตอนเจดีย์ยุทธหัตถีอุปราชา สันชีวาขาดคอช้างตรงองค์เจดีย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวกที่ 2
ใบความรู้คำยากในบทเรียน

เรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

กรุงศรีอยุธยา	อ่านว่า	กรุง - สี - อะ - ยุค - ทะ - ยา
กระทำยุทธหัตถี	อ่านว่า	กระ - ทำ - ยุค - ทะ - หัต - ถี
เจดีย์	อ่านว่า	เจ - ดี
บรรพบุรุษ	อ่านว่า	บัน - พะ - บุ - หรุค
โบราณสถาน	อ่านว่า	โบ - ราน - นะ - สะ - ถาน
ประวัติศาสตร์	อ่านว่า	ประ - หวัต - ตี - สาด
ปัจจุบัน	อ่านว่า	ปัด - จุ - บัน
พระนครศรีอยุธยา	อ่านว่า	พระ - นะ - คอน - สี - อะ - ยุค - ทะ - ยา
พระปรางค์	อ่านว่า	พระ - ปราง
ภาคเรียน	อ่านว่า	พาก - เรียน
วิหาร	อ่านว่า	วิ - หาน
สมเด็จพระรามาธิบดี	อ่านว่า	สม - เด็ด - พระ - รา - มา - ทิบ - บอ - ดี
สมบัติ	อ่านว่า	สม - บัด
องค์	อ่านว่า	อง
อนุญาต	อ่านว่า	อะ - นุ - ยาด
อิสรภาพ	อ่านว่า	อิต - สะ - หาระ - พาบ

**การให้คะแนนแบบประเมินพฤติกรรมผู้เรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			น้ำหนัก
	3	2	1	
1. ความรู้จาก การทำแบบฝึก ภาษาไทย	เขียนถูก 10 คำ ลงมา	เขียนถูก 8 คำ ลงมา	เขียนถูก 5 คำ ลงมา	5
2. การแบ่งกลุ่ม	1. ไม่ทะเลาะกัน 2. ยอมรับเพื่อนเก่ง ไม่เก่ง	ตั้งใจแบ่งกลุ่มดี เลือกแต่คนเก่ง	ขาด 2 ข้อ	2
3. ความสามัคคี	1. ช่วยเหลือเพื่อน 2. ให้เพื่อนเข้ากลุ่ม	ขาดข้อใดข้อหนึ่ง	ขาด 2 ข้อ	2
4. การร่วม กิจกรรม	1. ตั้งใจทำงาน 2. มีความ กระตือรือร้น	ตั้งใจทำงานแต่ เฉื่อยชาไม่ กระตือรือร้น	ไม่ตั้งใจทำงาน ไม่กระตือรือร้น	2
5. ความตั้งใจ ความสำเร็จของ งาน	อ่านได้ทุกประเด็น ครบสมบูรณ์ตั้งแต่ ต้นจนจบเรื่อง	อ่านได้ทุกประเด็น ครบปานกลาง	อ่านได้น้อย	2
6. คุณธรรม จริยธรรม	มีคุณธรรม มีความ ซื่อสัตย์ในการตรวจ งาน	มีคุณธรรมตรวจงาน ให้เพื่อนถูก แก้งาน ให้เพื่อน	ไม่มีคุณธรรม ตรวจงานให้ เพื่อน แก้งาน ให้เพื่อน	2
7. รักการเขียน	เขียนถูก 10 คำลง มาเขียนได้สะอาด สวยงาม	เขียนถูก 8 คำลงมา เขียนได้สะอาด สวยงาม	เขียนถูก 5 คำลง มาเขียนได้ไม่ สะอาด ไม่สวยงาม	5

ภาคผนวกที่ 4
ฝึกทักษะการวิเคราะห์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านจากคำยากที่กำหนดให้

①	กษัตริย์	อ่านว่า	๕	-----
②	บรรพบุรุษ	อ่านว่า	๕	-----
③	ประวัติศาสตร์	อ่านว่า	๕	-----
④	พงศาวดาร	อ่านว่า	๕	-----
⑤	โบราณสถาน	อ่านว่า	๕	-----
⑥	อิสรภาพ	อ่านว่า	๕	-----
⑦	ยุทธหัตถี	อ่านว่า	๕	-----
⑧	หงสาวดี	อ่านว่า	๕	-----
⑨	อนุสรณ์	อ่านว่า	๕	-----
⑩	เฉลิมฉลอง	อ่านว่า	๕	-----

แผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์”
 แผนที่ 3 เรื่องการอ่านออกเสียง “เที่ยวดอนเจดีย์” เวลา 1 ชั่วโมง

1. **สาระสำคัญ** การอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจน ถูกอักขระวิธี ถูกวรรคตอน เป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาไทยที่ดี

2. **ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง**

1. อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
2. มีมารยาทในการอ่าน
3. มีนิสัยรักการอ่าน

3. **สาระการเรียนรู้**

การอ่านออกเสียงเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

4. **กระบวนการจัดการเรียนรู้**

1. เตรียมการอ่านออกเสียง

1.1 นักเรียนร้องเพลงหลักการอ่านออกเสียง (ภาคผนวกที่1) พร้อมทั้งปรบมือให้จังหวะ

1.2 อ่านและทบทวนคำและความหมายของคำใหม่

1.3 ทบทวนหลักการอ่านออกเสียง เช่น อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจน ถูกอักขระวิธี ลีลาระดับเสียง ถูกต้องตามวรรคตอน

2. การอ่านออกเสียง

2.1 นักเรียนอ่านออกเสียงเรื่องผลงานคือชีวิตทีละ คนละ 3 บรรทัด

2.2 ครูสังเกตการอ่านของนักเรียน พร้อมบันทึกพฤติกรรมการอ่านออกเสียง

(ภาคผนวก 2)

3. กิจกรรมหลังการอ่านออกเสียง

3.1 นักเรียนและ ครูสรุปร่วมกันถ้าจะอ่านหนังสือให้เก่งต้องอ่านหนังสือทุกวันและมีนิสัยรักการอ่าน ครูให้นักเรียนไปอ่านมาเป็นการบ้านทุกวันจะได้อ่านได้เก่ง

3.2 นักเรียนทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทยแบบฝึกที่ 3 (ภาคผนวกที่ 3)

3.3 ครูตรวจผลงานพร้อมบันทึกคะแนนลงในแบบบันทึกคะแนน

5. **แหล่งการเรียนรู้และสื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้**

เอกสารเสริมความรู้

1. ใบความรู้เพลงหลักการอ่านออกเสียง

2. แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทยแบบฝึกที่ 3

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผลการอ่านออกเสียง

สิ่งที่ประเมิน	รายการประเมิน	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดประเมินผล
1. ความรู้	การอ่านคำอ่าน ได้ถูกต้อง	ทดสอบตรวจ ผลงาน	แบบฝึกพัฒนา ทักษะภาษาไทย	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60
2. ทักษะ	1.อ่านได้คล่อง ถูกต้องชัดเจน 2.น้ำเสียงดัง เหมาะสมกับเรื่อง ที่อ่าน 3.. การเว้นวรรค ตอนถูกต้อง 4.ไม่อ่านข้าม อ่านเพิ่ม ตู้อ่า	สังเกตพฤติกรรม การอ่านออกเสียง	แบบสังเกต พฤติกรรมการ อ่านออกเสียง	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60
3.เจตคติ	1.มีมารยาทใน การอ่าน 2.มีนิสัยรักการ อ่าน	สังเกต	สังเกตการณ์อ่าน ได้คล่องแคล่ว ถูกต้อง	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60

7. กิจกรรมเสนอแนะ

8. ภาคผนวก

1. ภาคผนวกที่ 1 เพลงหลักการอ่านออกเสียง
2. ภาคผนวกที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านออกเสียง
3. ภาคผนวกที่ 3 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย

9. ความเห็นของผู้บริหาร

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(.....)

ตำแหน่ง.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวกที่ 1

เพลง หลักการอ่านออกเสียง

คำร้อง สุนันทา สุนทรประเสริฐ

ทำนอง เพลงบัวน้อยคอยรัก

หลักการอ่านออกเสียงเพียงลำพัง

ต้องใช้เสียงดัง ให้เหมาะสมพอดี

ถูกต้องอักขรวิธี ชัดเจนคล่องดี

มีจังหวะวรรคตอน

เสียงสมอารมณ์ตัวละคร

กล่าวถ้อยสุนทรเน้นอนมั่นใจ

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินการอ่านออกเสียง (rubrics)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนสุพรรณภูมิ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา.....

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			น้ำหนัก
	3	2	1	
1. ความรู้	เขียนถูก 10 คำ ลงมา	เขียนถูก 8 คำ ลงมา	เขียนถูก 5 คำ ลงมา	8
2. อ่านได้คล่อง ถูกต้องชัดเจน	กวาดสายตาจาก ซ้ายไปขวาได้ ถูกต้อง สม่่าเสมอ และรวดเร็ว	กวาดสายตาจาก ซ้ายไปขวาได้ ถูกต้อง แต่ช้า	กวาดสายตาจาก ซ้ายไปขวาได้ ถูกต้อง แต่ช้ามาก	2
3. น้ำเสียง เหมาะสมกับ เรื่องที่อ่าน	ไม่ใช้มือชี้ตาม ตัวอักษรขณะที่ อ่านในใจตลอด ทั้งเรื่อง ตั้งแต่ต้น จนจบ	ไม่ใช้มือชี้ตาม ตัวอักษรบ้างใน บางครั้งขณะที่ อ่านในใจ	ใช้มือชี้ตาม ตัวอักษร	2
4. การเว้นวรรค ตอนถูกต้อง	ไม่ส่ายหน้าไปมา ในขณะที่อ่านในใจ ตลอดทั้งเรื่อง ตั้งแต่ต้นจนจบ	ส่ายหน้าไปมา เป็นบางครั้ง ในขณะที่อ่านในใจ	ส่ายหน้าในขณะที่ อ่านในใจ ตลอดเวลา	2
5. มีอ่านข้ามอ่าน เพิ่ม คำ	จับใจความสำคัญ ของเรื่องที่อ่านได้ ทุกประเด็น ครบ สมบูรณ์ตั้งแต่ต้น จนจบเรื่อง	จับใจความสำคัญ ของเรื่องที่อ่านได้ เป็นบางประเด็น ไม่สมบูรณ์	จับใจความสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน ไม่ได้เลย	2
6. มีมารยาทใน การอ่าน	อ่านในใจแล้วตั้ง คำถามและตอบ คำถามจากเรื่อง ที่ อ่านได้ถูกต้องทุก เรื่อง ทุกประเด็น	อ่านในใจแล้วตั้ง คำถามและตอบ คำถามจากเรื่องที่ อ่านได้ถูกต้องบาง เรื่อง บางประเด็น	อ่านในใจแล้วตั้ง คำถามและตอบ คำถามจากเรื่อง ที่อ่านไม่ได้และไม่ ถูกต้อง	2

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			น้ำหนัก
	3	2	1	
7. มีนิสัยรักการ อ่าน	ชอบอ่านหนังสือ อ่านหนังสือเป็นประจำ ห้องสมุดยืม หนังสือ	มีบ้างแต่ไม่บ่อย	ไม่เคยเข้า ห้องสมุด ไม่เคยยืมหนังสือ	2

ภาคผนวกที่ 3
แบบฝึกพัฒนาทักษะ การอ่านออกเสียงเรื่อง สุพรรณบ้านเรา
“เที่ยวดอนเจดีย์”

คำชี้แจง เขียนคำเขียนทางซ้ายมือให้ถูกต้องตรงกับคำอ่านทางขวามือ

1.		อ่านว่า บัด – จู – บัน
2.		อ่านว่า สุ – พัน – บุ – ร์
3.		อ่านว่า บัน – พระ – บุ – ร์ – หรด
4.		อ่านว่า บัน – พระ – บุ – ร์ – หรด
5.		อ่านว่า พระ – ปราง
6.		อ่านว่าสิน – ละ – ปิน
7.		อ่านว่า โอ – รด
8.		อ่านว่า บัน – ยาย
9.		อ่านว่า โบิด
10.		อ่านว่า เทด – สะ – บาน

แผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์”
แผนที่ 4 เรื่องการอ่านในใจ “เที่ยวดอนเจดีย์” เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การอ่านในใจที่ดี ผู้อ่านจะต้องจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้และมีนิสัยรักการอ่าน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
2. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

3. สาระการเรียนรู้

การอ่านในใจเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นักเรียนร่วมกันร้องเพลงเพลงอนุสรณ์ดอนเจดีย์(ภาคผนวกที่ 1) พร้อมกับปรบมือให้จังหวะ

2. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ประมาณกลุ่มละ 4 - 5 คนแล้วเลือกหัวหน้ากลุ่ม

ขั้นสอน

3. นักเรียน ครู ร่วมกันตั้งกฎเกณฑ์ในการอ่านในใจ

4. ทุกคนอ่านในใจ หน่วยการเรียนรู้ ที่1 เรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

(ภาคผนวกที่ 2)

5. ทุกกลุ่มช่วยกันตั้งคำถามและคำตอบ

6. หัวหน้ากลุ่มแต่ละกลุ่มนำคำถามออกมาถามเพื่อนให้ทุกคนได้ผลัดกันตอบ

7. ครูบันทึกพฤติกรรมกรรมการอ่านในใจ (ภาคผนวกที่ 3) พร้อมทั้งแนะนำข้อดีข้อบกพร่อง

ขั้นสรุป

8. นักเรียนทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย (ภาคผนวกที่ 4)

9. ครูตรวจผลงานพร้อมบันทึกคะแนนลงในแบบบันทึกคะแนน

5. แหล่งการเรียนรู้และสื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้

1. เอกสารเสริมความรู้
 - 1.1 ใบความรู้เรื่อง
 - 1.2 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย
2. เพลงอนุสรณ์ดอนเจดีย์

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผลการอ่านในใจ

สิ่งที่ประเมิน	รายการประเมิน	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
1. ความรู้	การตั้งคำถามการตอบคำถามจากชิ้นงานและแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย	ทดสอบตรวจผลงาน	แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60
2. ทักษะ	.1. การวาง/การจับหนังสือถูกต้อง 2.. การกวาดสายตา 3.ไม่ใช้มือชี้ตามตัวอักษร 4.. ไม่ส่ายหน้าไปมาในขณะที่อ่าน 5. จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่าน	สังเกตพฤติกรรม การอ่านออกเสียง	แบบสังเกตพฤติกรรม การอ่านออกเสียง	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60
3. เจตคติ	1.มีมารยาทในการอ่าน 2.มีนิสัยรักการอ่าน	สังเกต	แบบทดสอบ	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60

7. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

8. ภาคผนวก

1. ภาคผนวกที่ 1 ใบความรู้ เพลงอ่านในใจ เพลงอนุสรณ์ดอนเจดีย์
2. ภาคผนวกที่ 2 ใบความรู้เรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
3. ภาคผนวกที่ 3 แบบสังเกตพฤติกรรมกาอ่านในใจ4. ภาคผนวกที่ 3 ใบความรู้

ภาคผนวกที่ 1

เพลง อนุสรณ์ดอนเจดีย์

ดอนเจดีย์ปูชนียสถาน คือองค์พยานยามศึกกรรณมาติ คือองค์
 นเรศวรเจ้าเกณฑ์เหล่าพลากร สร้างเป็นอนุสรณ์ครั้งรอนราญพม่า
 นันทบุเรงหัวนเกรงกลัวภัย สังกษณ์ทัพใหญ่ใจหมายบุกเขตชั้น
 องค์พระลูกยาอุปราชายกมาโรมรัน นำพลตันตันหมายใจมันจะตีนคร
 นเรศวรราชาเร่งพาพลไกร ตะลุยรุกไล่ไปให้สุดเขตชั้น
 จอมทัพเผ่าไทยเกียรติเกรียงไกรรุกไล่โรมรัน
 ฟันองค์รามัญเศียรสะบันงาที่ดอนเจดีย์

ภาคผนวกที่ 2

บทเรียนเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวตอนเจดีย์”

“เมืองยุทธหัตถี วรรณคดีขึ้นชื่อ เลื่องลือพระเครื่อง รุ่งเรืองเกษตรกรรม สูงล้ำประวัติศาสตร์ แหล่งปราชญ์ศิลปิน ภาษาถิ่นชวนฟัง” เกือบอ่านคำขวัญของจังหวัดสุพรรณบุรีที่ครูอำไพนำมาติดไว้ที่ป้ายนิเทศ

“คุณครูครับ ทำไมคำขวัญของจังหวัดเราจึงขึ้นต้นด้วยเมืองยุทธหัตถีเล่าครับ” เกือบถามครูอำไพเล่าว่า จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นเมืองแห่งประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ในด้านการรบที่เรียกว่า “สงครามยุทธหัตถี” ซึ่งได้ค้นพบจากพงศาวดารฉบับหลวงประเสริฐ ซึ่งมีความว่า “พระมหาอุปราชามาตั้งประชุมทัพที่ตำบลระพังคู้ แล้วมาชนช้างกับสมเด็จพระนเรศวรมหาราชที่หนองสาหร่าย เมื่อวันที่จันทร์ เดือนยี่ ปีมะโรง จุลศักราช 954...”

“คุณครูคะ พระมหาอุปราชาคือใครคะ” ย้ำใจสงสัย ครูขยายความว่า พระมหาอุปราชาคือโอรสของพระเจ้าหน่อกษัตริย์กรุงหงสาวดี ได้ยกทัพมาเพื่อตีเอากรุงศรีอยุธยาเป็นเมืองขึ้น และได้มากระทำยุทธหัตถี (การสู้รบบนหลังช้าง) และถูกสมเด็จพระนเรศวรฟันคอขาดสะพายแล่ง และสมเด็จพระนเรศวรได้สร้างเจดีย์ไว้เป็นอนุสรณ์ในชัยชนะครั้งนั้น

ซึ่งต่อมาพระทวีปประชาชน เจ้าเมืองสุพรรณบุรีได้สืบหาและพบซากเจดีย์โบราณขนาดใหญ่ในบริเวณที่ชาวบ้านเรียกว่า “ดอนพระเจดีย์” ต่อมากกรมสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ นำความขึ้นกราบทูลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อทรงทราบดังนั้นจึงมีพระราชหฤทัยโสมนัส ในปีถัดมาได้เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วยเสื่อป่ามาณมัสการพระเจดีย์ยุทธหัตถี

เมื่อเสด็จกลับถึงกรุงเทพฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมศิลปากรออกแบบพระสถูปที่จะสร้างครอบพระเจดีย์เดิม แต่ทรงกระทำไม่สำเร็จ เพราะกระทรวงพระคลังมหาสมบัติไม่สามารถจัดหางบประมาณให้ได้

ต่อมารัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้ประชุมปรึกษากันเพื่อฟื้นฟูบูรณะเจดีย์ยุทธหัตถีขึ้น โดยกรมศิลปากรได้เริ่มงานสร้างและประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ.2499 ใช้เวลาสร้างประมาณ 7 ปี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เสด็จเปิดอนุสรณ์ดอนเจดีย์และอนุสาวรีย์ เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2502

“คุณครูครับ วันที่ 25 มกราคมของทุกปีเป็นวันกองทัพไทยใช่ไหมครับ” เกือบเสริมต่อ “ใช่แล้วค่ะเกือบ เก่งมาก” ครูอำไพชมเชย “ใครเคยไปเที่ยวอนุสรณ์ดอนเจดีย์มาแล้วบ้าง” ครูอำไพถาม

“คุณครูคะอนุสรณ์ดอนเจดีย์อยู่ที่ไหนคะ” แก้วตาถาม

“อยู่ใกล้บ้านเราเอง แก้วตา” วีระซิงตอบ ครูอำไพยิ้ม แล้วถามนักเรียนในห้องว่าใครไม่เคยไปเที่ยวที่อนุสรณ์ดอนเจดีย์ ปรากฏว่ามีนักเรียนไม่เคยไปหลายคน

ครูอำไพจึงนำแผนที่จังหวัดสุพรรณมาให้นักเรียนดู แล้วชี้ที่ตั้งของอำเภอดอนเจดีย์ ซึ่งเป็นที่ตั้งของอนุสรณ์ดอนเจดีย์ นอกจากนั้นยังได้สอนให้อ่านเครื่องหมายต่าง ๆ ในแผนที่ เช่น เครื่องหมายแทนเมืองหรือจังหวัด อำเภอ แม่น้ำ ตำบล ภูเขา ทางหลวง ทางรถไฟ และหนองหรือบึงต่าง ๆ เป็นต้น

ครูอำไพบอกว่านักเรียนเป็นคนจังหวัดสุพรรณบุรี ควรที่จะต้องรู้จักสถานที่ที่สำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรีที่บรรพบุรุษสร้างขึ้น เช่น วัด เจดีย์ พระปรางค์ โบสถ์ วิหาร พิพิธภัณฑสถาน โดยเฉพาะพระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ ซึ่งเป็นโบราณสถานที่มีคุณค่าและมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์เป็นอย่างยิ่ง

ครูอำไพแบ่งกลุ่มให้นักเรียนทำรายงานเรื่อง “พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์” กลุ่มของเกื้อซึ่งมี ธาณี วีระ ยາใจ และแก้วตา ได้วางแผนกัน โดยวีระเสนอว่า “เราควรไปศึกษาที่อนุสาวรีย์กันจริง ๆ เพราะบ้านของเราอยู่ใกล้ ๆ องค์เจดีย์ และพ่อของเราทำงานอยู่ที่ในองค์เจดีย์ด้วย” ทุกคน เห็นด้วย จึงนัดหมายกันจะไปเที่ยวที่อนุสรณ์ดอนเจดีย์ในวันเสาร์นี้

เช้าวันเสาร์ เกื้อและเพื่อน ๆ ขออนุญาต พ่อ แม่ ไปยังอนุสรณ์ดอนเจดีย์ วันนี้ท้องฟ้าค่อนข้างครึ้มฟ้าครึ้มฝน อากาศไม่ร้อน ทุกคนมาถึงพร้อมกัน ธาณีนำกล้องถ่ายรูปมาด้วย เพื่อถ่ายภาพไปประกอบการทำรายงาน

วีระนำเพื่อน ๆ ไปพบพ่อของเขาที่ทำงานอยู่ภายในองค์พระเจดีย์ พ่อของวีระแนะนำให้รู้จักวิธีศึกษา โดยกดปุ่มเพื่อดูภาพและฟังเสียงบรรยายเรื่องราวตามเหตุการณ์การสู้รบของสมเด็จพระนเรศวรกับกองทัพของพม่า จนถึงการกระทำยุทธหัตถีจนได้ชัยชนะพระมหาอุปราชา ทุกคนตื่นเต้นและช่วยกันจดบันทึกอย่างละเอียด ธาณีก็ถ่ายภาพได้หลายภาพ

ขณะนั้นมีเด็กคนหนึ่งปั่นปายขึ้นไปบนซากองค์เจดีย์ แล้วพลัดตกลงมา พ่อของวีระและทุกคนเดินไปดู

“เป็นอย่างไรบ้าง” พ่อของวีระถาม “ไม่เป็นไรครับ” เด็กคนนั้นตอบ พ่อของวีระเตือนเด็ก ๆ ว่า “องค์เจดีย์เป็นโบราณสถานที่ทุกคนควรเคารพบูชา ไม่ควรปั่นปายเล่น อีจู้ทุกก้อนกระเบื้องทุกแผ่น ล้วนมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ไม่ควรนำออกไปหรือทำลาย ไม่ควรขีดเขียนบนโบราณสถาน ควรคิดว่าโบราณสถานเป็นสมบัติล้ำค่าของชาติที่ทุกคนต้องช่วยกันรักษา”

เมื่อจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ เสร็จ ท้องฟ้าเริ่มมีดครึ้ม มีฟ้าแลบฟ้าร้อง ทุกคนจึงกล่าวคำขอบคุณแล้วอำลาพ่อของวีระกลับบ้าน และนัดหมายกันรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งภาพถ่ายเก็บไปทำรายงานที่โรงเรียนวันรุ่งขึ้น

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินการอ่านในใจ (rubrics)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนสุพรรณภูมิ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา.....

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			น้ำหนัก
	3	2	1	
1. การวาง/การ จับหนังสือ ถูกต้อง	ลักษณะท่าทาง การวางและการ จับหนังสือถูกต้อง	ลักษณะท่าทาง การ วางและการจับ หนังสือไม่ถูกต้อง 1 อย่าง	ลักษณะท่าทาง การวางและ การ จับหนังสือ ไม่ถูกต้อง 2 อย่าง ขึ้นไป	2
2. การกวาด สายตา	กวาดสายตาจาก ซ้ายไปขวาได้ ถูกต้อง สม่่าเสมอ และรวดเร็ว	กวาดสายตาจาก ซ้ายไปขวาได้ ถูกต้อง แต่ช้า	กวาดสายตาจาก ซ้ายไปขวาได้ ถูกต้อง แต่ช้ามาก	2
3. ไม่ใช่มือชี้ ตามตัวอักษร	ไม่ใช่มือชี้ตาม ตัวอักษรขณะที่ อ่านในใจตลอด ทั้งเรื่อง ตั้งแต่ต้น จนจบ	ไม่ใช่มือชี้ตาม ตัวอักษรบ้างใน บางครั้งขณะที่ อ่านในใจ	ใช้มือชี้ตาม ตัวอักษร	2
4. ไม่ส่ายหน้า ไปมาในขณะที่ อ่าน	ไม่ส่ายหน้าไปมา ในขณะที่อ่านในใจ ตลอดทั้งเรื่อง ตั้งแต่ต้นจนจบ	ส่ายหน้าไปมาเป็น บางครั้งในขณะที่อ่าน ในใจ	ส่ายหน้าในขณะที่ อ่านในใจ ตลอดเวลา	2
5. จับใจความ สำคัญของเรื่อง ที่อ่าน	จับใจความสำคัญ ของเรื่องที่อ่านได้ ทุกประเด็น ครบ สมบูรณ์ตั้งแต่ต้น จนจบเรื่อง	จับใจความสำคัญ ของเรื่องที่อ่านได้ เป็นบางประเด็น ไม่ สมบูรณ์	จับใจความสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน ไม่ได้เลย	2

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			น้ำหนัก
	3	2	1	
6. ตั้งคำถาม/ ตอบคำถามจาก เรื่อง	อ่านในใจแล้วตั้ง คำถามและตอบ คำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง ทุกเรื่อง ทุก ประเด็น	อ่านในใจแล้วตั้ง คำถามและตอบ คำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้องบาง เรื่อง บางประเด็น	อ่านในใจแล้วตั้ง คำถามและตอบ คำถามจากเรื่อง ที่อ่านไม่ได้และไม่ ถูกต้อง	2
7. ความรู้	ตอบถูกถูก 5 ข้อ คำลงมา	เขียนถูก 3 คำลงมา	เขียนถูก 2 คำ ลงมา	

แผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์”
 แผนที่ 5 เรื่องการอ่านออกเสียง “เที่ยวดอนเจดีย์” เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การพูดการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ เป็นแนวทางในการเขียนโครงเรื่องที่ดี

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. พูดถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด สำนับเหตุการณ์ได้
2. เขียนแผนภาพโครงเรื่องได้

3. สาระการเรียนรู้

การฟัง ดู พูด เขียน

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นักเรียนครู่ร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับภาพ และเหตุการณ์ในเรื่องสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

ขั้นสอน

2. นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”
3. ครูสังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ (ภาคผนวกที่ 1)
4. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของ เรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

เป็นแผนภาพ โครงเรื่อง (ภาคผนวกที่ 2) บนกระดานดำ

ขั้นสรุป

5. นักเรียนแต่ละคน ช่วยกันสรุป สุพรรณบุรี เมืองน่าอยู่ น่าดู น่าเที่ยววันกองทัพไทย
6. นักเรียนที่มีผลงานดีเด่น นำผลงานมานำเสนอให้เพื่อนฟังสุพรรณบุรีเมืองยุทธหัตถี วรรณคดีขึ้นชื่อ เลื่องลือพระเครื่อง รุ่งเรืองเกษตรกรรม สูงล้ำประวัติศาสตร์ แหล่งปราชญ์ศิลปิน ภาษาถิ่นชวนฟัง
7. นักเรียนทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทยแบบฝึก แผนภาพโครงเรื่อง (ภาคผนวกที่ 3)
8. ครูตรวจผลงานพร้อมบันทึกคะแนนลงในแบบบันทึกคะแนน

5. แหล่งการเรียนรู้และสื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้

1. เอกสารเสริมความรู้

1.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

1.2 ตัวอย่างแผนภาพโครงเรื่องสุพรรณบ้านเรา "เที่ยวตอนเจดีย์"

1.3 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทยที่ 4 การเขียนแผนภาพโครงเรื่องโครงเรื่อง

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผลการวิเคราะห์โครงเรื่อง

สิ่งที่ประเมิน	รายการประเมิน	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือที่ใช้ในการวัดประเมิน	เกณฑ์การวัด
ความรู้	การเขียนแผนภาพโครงเรื่องได้ถูกต้องสวยงาม	ทดสอบ ตรวจผลงาน	แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60
ทักษะ	1. พุดลำดับเหตุการณ์ถูกต้องเหมาะสม 2. พุดและแสดงความรู้ตรงกับเนื้อหา 3. พุดแสดงความคิดเห็นมีคติเตือนใจ 4. ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับเรื่องและกาลเทศะ	สังเกต	แบบสังเกตพฤติกรรม	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60
เจตคติ	-มีมารยาทในการเรียงลำดับก่อนหลัง -มีมารยาทในการฟัง	สังเกต	แบบสังเกต	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60

7. กิจกรรมเสนอแนะ

8. ภาคผนวก

1. ภาคผนวกที่ 1 แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ภาคผนวกที่ 2 ตัวอย่างแผนภาพโครงเรื่อง
3. ภาคผนวกที่ 3 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย

ภาคผนวกที่ 2
ตัวอย่างแผนภาพโครงเรื่อง

ใคร.....

ทำอะไร.....

ที่ไหน.....

เหตุการณ์ที่ 1

.....

.....

.....

.....

เหตุการณ์ที่ 2

.....

.....

.....

เหตุการณ์ที่ 3

.....

.....

.....

เหตุการณ์ที่ 4

.....

.....

.....

บทสรุป

.....

.....

.....

ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

.....

.....

.....

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล ข้อความละ 1 คะแนน ข้อคิด 2 คะแนน

ภาคผนวกที่ 3
แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย

ใคร.....

ทำอะไร.....

ที่ไหน.....

เหตุการณ์ที่ 1

.....

.....

.....

.....

เหตุการณ์ที่ 2

.....

.....

.....

เหตุการณ์ที่ 3

.....

.....

.....

เหตุการณ์ที่ 4

.....

.....

.....

บทสรุป

.....

.....

.....

ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวตอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวตอนเจดีย์”
 แผนที่ 6 เรื่องการแต่งประโยค เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การวิเคราะห์คำและกลุ่มคำได้ถูกต้องจะเป็นพื้นฐานที่ดีในการแต่งประโยค การเขียนเรื่องราวต่างๆ ได้ถูกต้องและมีความคิดสร้างสรรค์

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนประโยคได้ใจความถูกต้อง

3. สาระการเรียนรู้

การเขียนประโยค

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูนักเรียนสนทนาถึงการเขียนประโยคที่นักเรียนเคยเขียนมาแล้ว
2. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่มตามแถวของนักเรียน
3. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเขียนประโยคแข่งกันบนกระดานดำ

ขั้นสอน

4. นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่องประโยค (ภาคผนวกที่ 1)
5. ครูนักเรียนร่วมกันสนทนาส่วนประกอบของประโยค ประธาน กริยา กรรม
6. นักเรียนทุกคนแต่งประโยคด้วยปากเปล่าคนละ 1 ประโยคทุกคนตรวจพร้อมกัน

ถ้าใครแต่งผิดให้แต่งใหม่

7. ครูสังเกตพฤติกรรมพร้อมบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ลงในแบบบันทึก (ภาคผนวก

ที่ 2)

ขั้นสรุป

8. นักเรียนทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย (ภาคผนวกที่ 3)
9. ครูตรวจผลงานพร้อมบันทึกคะแนนลงในแบบบันทึกคะแนน

5. แหล่งการเรียนรู้และสื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้

1. เอกสารเสริมความรู้
 - 1.1 ใบความรู้เรื่องประโยค
 - 1.2 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย
2. เพลง เกม

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ประเมิน	รายการประเมิน	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
ความรู้	แต่งประโยคได้ถูกต้อง	ทดสอบ ตรวจผลงาน	แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ60
ทักษะ	สะกดการันต์ถูกต้อง คิดสร้างสรรค์	สังเกต	แบบสังเกตพฤติกรรม	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ
เจตคติ	มีมารยาทในการเขียน มีนิสัยรักการเขียน เขียนได้สวยงาม	สังเกต	แบบสังเกตพฤติกรรม	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ60

7. กิจกรรมข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

8. ภาคผนวก

1. ภาคผนวกที่ 1 ใบความรู้เรื่องประโยค
2. ภาคผนวกที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้
3. ภาคผนวกที่ 3 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย

9. ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(.....)

ตำแหน่ง.....

แผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์”
 แผนที่ 7 เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กดไม่ตรงตามแม่ เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การอ่าน เขียนคำที่ประวิสรรชนีย์ได้ถูกต้องเป็นพื้นฐานที่ดีในการอ่านเขียนภาษาไทย
 ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านและเขียนคำที่สะกดแม่กด
2. รักการเขียน
3. มีมารยาทในการเขียน

3. สาระการเรียนรู้

คำที่สะกดด้วยมาตราแม่กด

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นักเรียนร่วมกันร้องเพลง สระของไทย พร้อมแสดงท่าทาง ประบมือ ประกอบ
 จังหวะ

2. ครูนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงคำที่สะกดด้วย มาตราแม่กดทั้งตรงตามแม่และไม่ตรง
 ตามแม่

ขั้นสอน

3. นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่องคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กดตรงตามแม่และไม่ตรงตาม
 แม่ (ภาคผนวกที่ 1)

4. นักเรียนบอกคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กดตรงตามแม่และไม่ตรงตามแม่ คนละ 1 คำ

5. นักเรียนเขียนแผนที่ความคิด มาตราตัวสะกดแม่กดตรงตามแม่และไม่ตรงตามแม่

ขั้นสรุป

6. นักเรียนบางคนนำผลงานมาแสดงให้เพื่อนดูหน้าชั้น
7. ครูตรวจผลงานพร้อมเก็บงานเข้าแฟ้ม
8. นักเรียนทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย
9. บันทึกคะแนนลงในแบบบันทึกคะแนน

5. แหล่งการเรียนรู้และสื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้

1. เอกสารเสริมความรู้

1.1 ห้องสมุด

1.2 ใบความรู้เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กด

2. เพลง สระของไทย

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ประเมิน	รายการประเมิน	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
ความรู้	เขียนมาตราตัวสะกดแม่กด	ทดสอบ	แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ60
ทักษะ	บอกตัวสะกดได้ถูกต้อง เขียนแผนที่ความคิดได้ถูกต้อง	ตรวจสอบผลงาน	แผนที่ความคิด	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ60
มีมารยาทในการเขียน	รู้จักลำดับก่อนหลังยกมือก่อนออกมาเขียน มีกิริยามารยาทเรียบร้อย	สังเกต	แบบสังเกต	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ60
เจตคติ	รักการเขียนเขียนได้สวยงาม	ตรวจสอบผลงาน	แผนที่ความคิด	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ60

7. กิจกรรมข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

8. ภาคผนวก

1. ภาค ผนวกที่ 1 เพลงสระของไทย
2. ภาคผนวกที่ 2 ใบความรู้คำที่มีตัวสะกดมาตราแม่กด
3. ภาคผนวกที่ 3 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย

ภาคผนวกที่ 1

เพลงสระไทย

คำร้องสุธี รักสำลี

ทำนองแก้วเสียงแคน

สระของไทยนั้น

ที่สำคัญควรจดจำ

สังเกตการอ่านคำ

สระเดี่ยวประสมมี (ช้า)

สระเดี่ยวเช่นมิปะ

เกะแคะละโตเกสี

เจอะป่าไต้ยุงตี

ยี่ดเยอะตีแลทุ่งนา (ช้า)

สระเสียงประสม

มิให้ชมจำไว้หนา

เช่นเสือเรือสินค้า

เกียะผิวเมียเหลือให้จำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

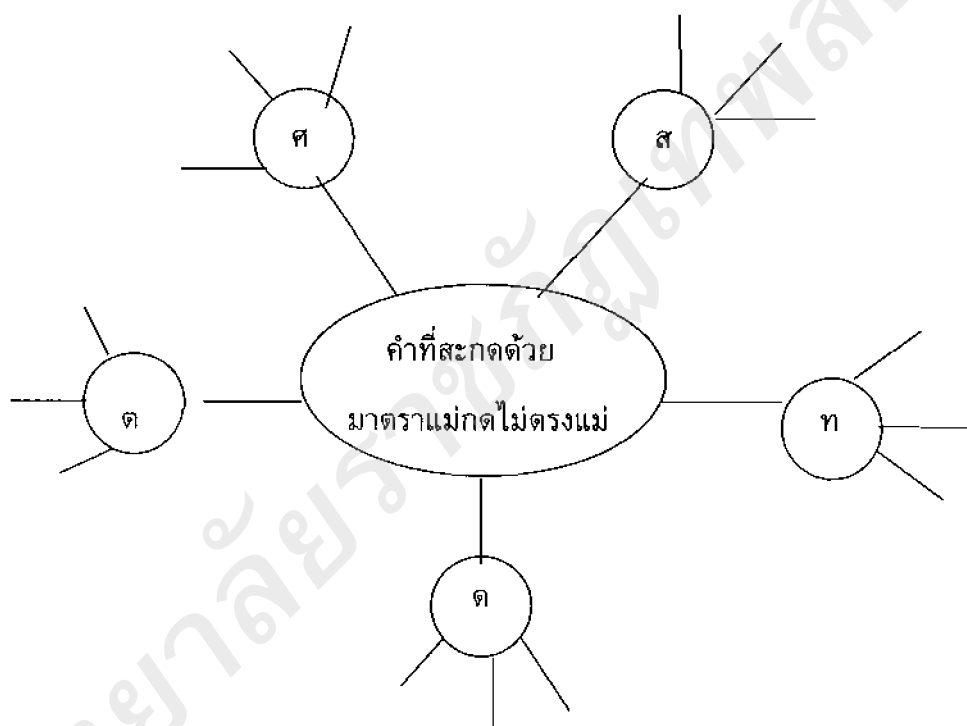
ภาคผนวกที่ 2

อ่านคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดไม่ตรงตามแม่
คำที่มี จ ช ด ติ ท ฑ ศ ษ ส รถ เป็นตัวสะกดในมาตราแม่กด
อ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด

ปัจจุบัน	สมเด็จพระรามาธิบดี	อำนาจ	พระราชวัง
พระมหากษัตริย์	ประวัติศาสตร์	สมบัติ	ปราสาทหิน
อุทยาน	กรุงศรีอยุธยา	ประกาศ	ประเทศ
โบสถ์	บรรพบุรุษ	สามารถ	ธงชาติ

แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย หลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เทียวดอนเจดีย์”
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ วันที่ เดือน..... พ.ศ.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนแผนที่ความคิดคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กด

แผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์”
 แผนที่ 8 เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กก เวลา 1 ชั่วโมง วันที่ ...เดือน.....พ.ศ.....

1. สาระสำคัญ

การอ่าน เขียนคำที่ได้ถูกต้องเป็นพื้นฐานที่ดีในการอ่านเขียนภาษาไทยได้ถูกต้องการ
 คล่องแคล่ว

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านและเขียนคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กก

3. สาระการเรียนรู้

การอ่านการเขียน คำที่มาตราแม่กก

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นักเรียน ครู ร่วมกันร้อง เพลง “อะเมซิ่งสุพรรณบุรี” พร้อมกับปรบมือให้จังหวะ
 (ภาพนกที่ 1)

2. ครู นักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับคำที่สะกด มาตราแม่กกในเพลงมีคำใดบ้าง

ขั้นสอน

3. นักเรียนศึกษาใบความรู้คำที่มีตัวสะกดมาตราแม่กก(ภาพนกที่ 2)

4. นักเรียนบอกคำที่สะกดมาตราแม่กกที่ตรงตามแม่และไม่ตรงตามแม่มาคนละ 1 คำ

5. นักเรียนอ่านคำที่มีตัวสะกดมาตราแม่กก

6. นักเรียนเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับคำที่มีตัวสะกดมาตราแม่กกที่ตรงตามแม่และ

ไม่ตรงตามแม่

ขั้นสรุป

7. นักเรียนบางคนนำผลงานมาแสดงให้เห็นเพื่อนดูหน้าชั้น

8. ครูตรวจผลงานพร้อมเก็บงานเข้าแฟ้ม

9. นักเรียนทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย

5. แหล่งการเรียนรู้และสื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้

1. เอกสารเสริมความรู้

1.1 ห้องสมุด

1.2 ใบความรู้เรื่องคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กก

2. เพลง

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ประเมิน	รายการประเมิน	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
ความรู้	เขียนมาตราตัวสะกดแม่ กด	ทดสอบ	แบบฝึกพัฒนา	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 60
ทักษะ	บอกตัวสะกดได้ถูกต้อง เขียนแผนที่ความคิดได้ถูกต้อง	ตรวจสอบผลงาน	ทักษะภาษาไทย แผนที่ความคิด	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 60
มีมารยาทในการเขียน	รู้จักลำดับก่อนหลัง ยกมือก่อนออกมาเขียน มีกิริยามารยาท เรียบร้อย	สังเกต	แบบสังเกต	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 60
รักการเขียน	เขียนได้ถูกต้อง เขียนได้สวยงาม	ตรวจสอบผลงาน	แผนที่ความคิด	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 60

7. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

8. ภาคผนวก

1. ภาค ผนวกที่ 1 เพลง อะเมซิ่งสุพรรณบุรี
2. ภาคผนวกที่ 2 ใบความรู้คำที่สะกดด้วยมาตราแมกก
3. ภาคผนวกที่ 3 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย

9. ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(.....)

ตำแหน่ง.....

เพลง “อะเมซิงสุพรรณบุรี”

ไปไหมแจ่มจันทร์ไปเที่ยวสุพรรณบ้านพี่
 เมืองสุพรรณบุรี มีของดีมานาน
 เพลงอีแซวหนุ่มสาวทอดูดาวบรรหาร
 เจตีย์งามล้ำของโบราณโบราณ
 เขามีงานทุกปี เชิญยอดหญิง อะเมซิงสุพรรณบุรี
 เมืองขุนแผนทั่วทุกแดนกระฉ่อน
 ดำนันทรักซ่อนเจ้าขุนช้างตัวดี
 อ้วนแถมยังหัวล้าน อันธพาลเศรษฐี
 ไข่มุขเสน่ห์ของแย่งวันทองคนดี
 คู่ชีวิตขุนแผน เรื่องเล่าขาน
 เป็นตำนานรำลือทั่วแดน
 ไปไหมแจ่มจันทร์ไปเที่ยวสุพรรณยามค่ำ
 สวรรค์ด่ำ ด่ำ ดูไทยทรงดำรำแคน
 อู้ก้าฮักหวานแต่ แคนเล่นแตร เล่นแตร
 หนุ่มสาวไซ่งมาล้อมวงรำแคน
 เลี้ยงเหล้าแบนเหล้าสี
 เมืองสุพรรณเขาเรียกกันบรรหารบุรี.

ภาคผนวก

อ่านคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กก

คำที่มี ค เป็นตัวสะกดในมาตรา แม่กก อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด

บุคคล พยัคฆ์ ภาคเรียน สามัคคี

คำที่มี ข เป็นตัวสะกดในมาตรา แม่กก อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด

เลข มุข สุข

คำที่มี ฃ เป็นตัวสะกดในมาตรา แม่กก อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด

เมฆ

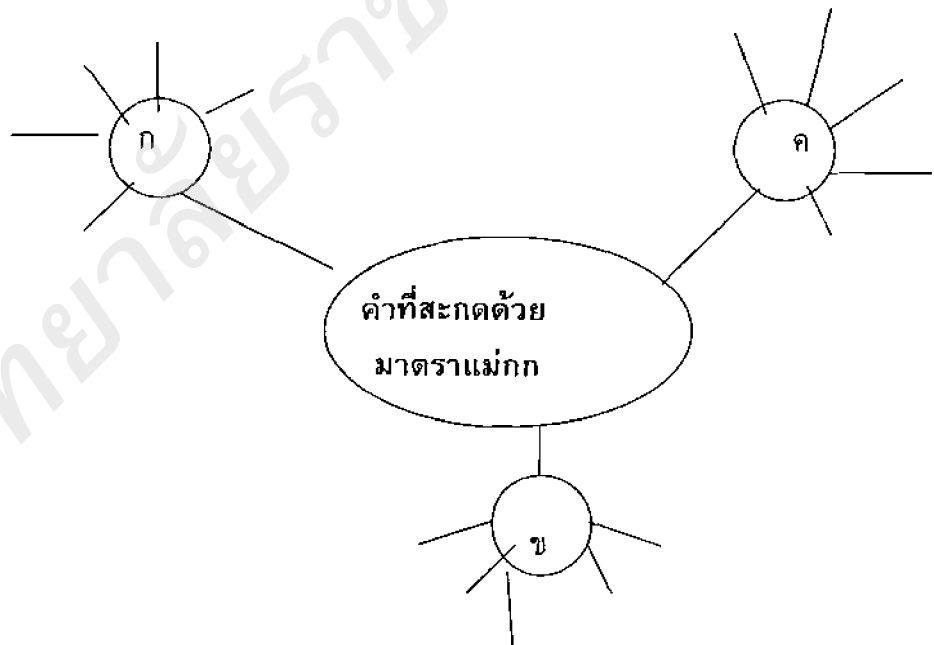
คำที่มี ก เป็นตัวสะกดในมาตรา แม่กก อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด

นก เรือก โลก ลูก เลือก ปีก

ภาคผนวกที่ 3

แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย หลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวคอนเจดีย์”
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ วันที่ เดือน..... พ.ศ.....

คำชี้แจง : คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนแผนที่ความคิดคำที่สะกดด้วยมาตราแม่มก

แผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สุพรรณบ้านเรา“เที่ยว
 แผนที่ 9 เรื่องการเขียนตัวการ์ตูน เวลา 1 ชั่วโมง วันที่เดือน.....พ.ศ.....

1. สาระสำคัญ

การอ่านการ เขียนคำที่ใช้ไม่เหมาะสมหรือตัวการ์ตูนได้ถูกต้องเป็นพื้นฐานที่ดีในการ
 อ่านการเขียนภาษาไทย และนำไปใช้ในหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านและเขียนคำที่ใช้ไม่เหมาะสมหรือตัวการ์ตูนทั้งหนึ่งตัวและสองตัว

3. สาระการเรียนรู้

การอ่านการเขียน คำที่ใช้ไม่เหมาะสมหรือตัวการ์ตูนทั้งหนึ่งตัวและสองตัวในหลักสูตร
 ท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นักเรียน ครู ร่วมกันร้อง เพลง เยาวชนคนดีศรีสุพรรณ พร้อมกับปรบมือให้จังหวะ
 (ภาวนวทที่ 1)

2. ครู นักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับคำที่ใช้ไม่เหมาะสมหรือตัวการ์ตูนทั้งหนึ่งตัว
 และสองตัว ที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว

ขั้นสอน

3. นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่องคำที่ใช้ไม่เหมาะสมหรือตัวการ์ตูน ทั้งหนึ่งตัวและ
 สองตัว (ภาวนวทที่ 2)ในหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

4. นักเรียนบอกคำที่ใช้ไม่เหมาะสมหรือตัวการ์ตูนทั้งหนึ่งตัวและสองตัวในหลักสูตร
 ท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

5. นักเรียนอ่านคำที่ใช้ไม่เหมาะสมหรือตัวการ์ตูน ทั้งหนึ่งตัวและสองตัวในหลักสูตร
 ท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

6. นักเรียนเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับคำที่ใช้ไม่เหมาะสมหรือตัวการ์ตูน

ขั้นสรุป

7. นักเรียนบางคนนำผลงานมาแสดงให้เห็นเพื่อนดูหน้าชั้น

8. ครูตรวจผลงานพร้อมเก็บงานเข้าแฟ้ม

9. นักเรียนทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย(ภาวนวทที่ 3)

10. ครูตรวจผลงานพร้อมบันทึกคะแนน

5. แหล่งการเรียนรู้และสื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้

1. เอกสารเสริมความรู้

1.1 ห้องสมุด

1.2 ใบความรู้เรื่องเยาวชนคนดีศรีสุพรรณ

2. เพลง เยาวชนคนดีศรีสุพรรณ

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ประเมิน	รายการประเมิน	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
ความรู้	แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย	ทดสอบ ตรวจผลงาน	แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ60
ทักษะ	การเขียนแผนที่ ความคิด คำที่มีตัวกวารันต์	สังเกต	ตรวจผลงาน	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ60
เจตคติ	มีมารยาทในการเขียน รักการเขียน เขียนอย่างสร้างสรรค์ เขียนได้สวยงาม	ตรวจผลงาน	แผนที่ความคิด	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ60

7. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

8. ภาคผนวก

1. ภาค ผนวกที่ 1 เพลงเยาวชนคนดีศรีสุพรรณ
2. ภาคผนวกที่ 2 ใบความรู้เรื่องคำที่ใช้ไม่เหมาะสมหรือตัวกวารันต์
3. ภาคผนวกที่ 3 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย

ภาคผนวกที่ 1

เพลง เยาวชนคนดีศรีสุพรรณ

เนื้อร้อง : ชูพงศ์ ชูวงศ์วิรัช, พิสูจน์ ใจเที่ยงกุล
 นิ่มนวล หาญทงกั และรัตนมณี คันทรากร

(สร้อย)	เยาวชน	คนดี	ศรีสุพรรณ
	จำให้มั่น	บัญญัติ	หัตนีสัย
	สิบเอ็ดข้อ	ก่อสุข	สิ้นทุกข์ภัย
	นำชาติไทย	พัฒนา	ก้องฟ้าเอย
หนึ่ง	รักษา	ความสะอาด	ให้เพียงพร้อม
สอง	สิ่งแวดล้อม	อนุรักษ์	ตระหนักมั่น
สาม	มีประชา	ธิปไตย	ในชีวิต
สี่	ช่วยกัน	ประหยัดชม	นิยมไทย
ห้า	ประพฤติ	ยึดหลัก	ศาสนา
หก	จรรยา	มารยาทงาม	ตามสมัย
เจ็ด	จรรยา	จรรยา	มีวิสัย
แปด	จำไว้	ว่าจง	ตรงเวลา
เก้า	เข้าแถว	ก่อนหลังรู้	ตุลาคับ
สิบ	ยึดข้อ	บังคับการ	สถานศึกษา
สิบเอ็ด	เลือก	คบมิตร	ไม่ ติดยา
คือกติกา	"คนดี	ศรีสุพรรณ"	

ภาคผนวกที่ 2

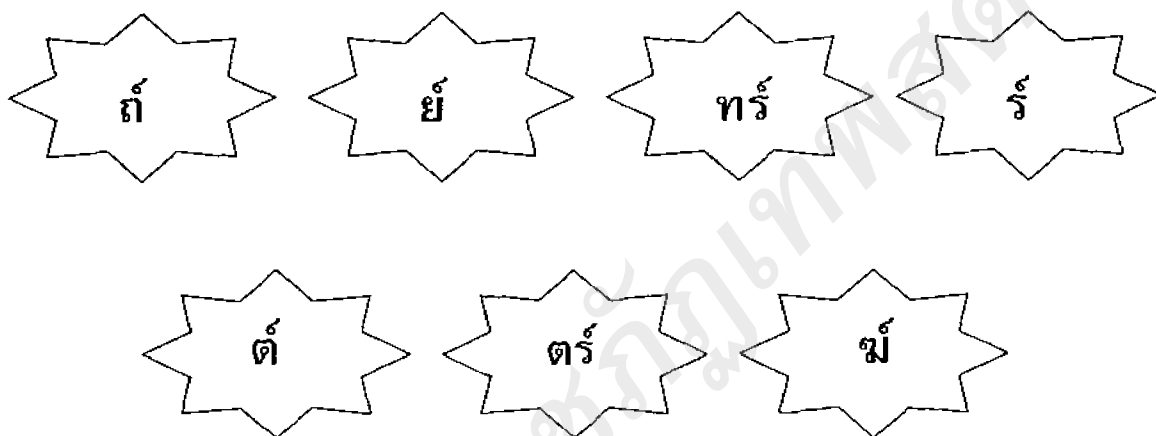
ใบความรู้เรื่อง ตัวการ์ตูน

ตัวการ์ตูนเรียกว่า ไม้ทนต์ขนาด ใช้วางอยู่บนพยัญชนะที่ไม่ต้องการออกเสียง
พยัญชนะที่มี ไม้ทนต์ขนาดอยู่ข้างบน เรียกว่า "ตัวการ์ตูน"

บางครั้งตัวการ์ตูน อาจอยู่กลางคำหรือท้ายคำก็ได้ เช่น ปักขี้ได้ फिल्म ลูกศิษย์
คำที่ใช้ไม้ทนต์ขนาดหนึ่งตัวเช่น อาทิตย์ เสาร์ สุกร์ ดอนเจดีย์
คำที่ใช้ไม้ทนต์ขนาดหนึ่งตัวเช่น จันทร

แบบฝึกทักษะ หลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เทียวคอนเจตีย์” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสุพรรณภูมิ วันที่ เดือน..... พ.ศ.....

คำชี้แจง นำตัวการ์ตูนที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ภาพยนตร์

คุณ

กษัตริ

พระสง

วันจัน

รถยนต์

โบส

เวทมน

เจดี

ประวัติศาสตร์

แบบฝึกทักษะ หลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนสุพรรณภูมิ วันที่ เดือน..... พ.ศ.....

คำชี้แจง เติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้เป็นคำที่สมบูรณ์และถูกต้อง

①

ส ค าม

②

พ ศ ่า

③

กร คี าก

④

ห ัก

⑤

บู ะ

⑥

แ ห ำ

⑦

หุ ำ รี่

⑧

เ ตุ าร

⑨

ระ าศา ร์

⑩

ท าว ำ

แผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สุพรรณบ้านเรา“เที่ยว
 แผนที่ 10 เรื่องการอ่านเขียนเครื่องหมายในแผนที่เวลา 1 ชั่วโมงวันที่เดือน.....พ.ศ.....

1. สาระสำคัญ

เครื่องหมายในแผนที่เป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนหลักสูตรเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยว
 ดอนเจดีย์”

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านเขียนเครื่องหมายในแผนที่ได้ถูกต้อง

3. สาระการเรียนรู้

เครื่องหมายในแผนที่

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นักเรียน ครู ร่วมกันร้องเพลงอนุสรณ์ดอนเจดีย์ พร้อมกับปรบมือให้จังหวะ
 (ภาคผนวกที่ 1)

2. นักเรียน ครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับการเดินทางมาบวงสรวงพระบรมราชานุสรณ์
 ดอนเจดีย์ ถ้ามาไม่ถูก ต้องอาศัยแผนที่ในการเดินทาง

ขั้นสอน

3. นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่องเครื่องหมายในแผนที่ (ภาคผนวกที่ 2) ในหลักสูตร
 ท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

4. นักเรียนบอกสัญลักษณ์ แทนเครื่องหมายในแผนที่ โดยการสังเกตเครื่องหมายแต่ละอย่าง

5. ครูสังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมของนักเรียน (ภาคผนวกที่ 3) พร้อมบันทึก
 พฤติกรรมลงในแบบบันทึก

6. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ (ภาคผนวกที่ 4)

ขั้นสรุป

7. นักเรียนบางคนนำผลงานมาแสดงให้เห็นเพื่อนดูหน้าชั้น

8. ครูตรวจผลงานพร้อมเก็บงานเข้าแฟ้ม

5. แหล่งการเรียนรู้และสื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้

1. เอกสารเสริมความรู้

1.1 ห้องสมุด

1.2 ใบความรู้เรื่องคำที่สะกดด้วยมาตราแมกก

2. เพลงอนุสรณ์ดอนเจดีย์

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ประเมิน	รายการประเมิน	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
ความรู้	อ่าน เขียนแผนที่	ทดสอบ ตรวจผลงาน	แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ60
ทักษะ	ใฝ่รู้ใฝ่เรียนความสามัคคี การร่วมกิจกรรมกลุ่ม	สังเกต	แบบสังเกตพฤติกรรม	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ60
มีมารยาท ในการเขียน	รู้จักลำดับก่อนหลัง ยกมือก่อนออกมาเขียน มีกิจกรรมมารยาทเรียบร้อย	สังเกต	แบบสังเกตพฤติกรรม	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ60

7. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

8. ภาคผนวก

1. ภาคผนวกที่ 1 เพลงอนุสรณ์ดอนเจดีย์
2. ภาคผนวกที่ 2 เครื่องหมายในแผนที่
3. ภาคผนวกที่ 3 แบบสังเกตพฤติกรรม
4. ภาคผนวกที่ 4 แบบฝึกทักษะ

ภาคผนวกที่ 1

เพลง อนุสรณ์ดอนเจดีย์

ดอนเจดีย์ปูชนียสถาน คือองค์พยานยามศึกกรูกรานมาตีตนคร

องค์นเรศวรเจ้า เกณฑ์เหล่าพลากร สร้างเป็นอนุสรณ์ครั้งรอนราญพม่ารามัญ

นันทบุเรงหัวนเกรงกลัวภัย สังกณฑ์ทัพใหญ่ใจหมายบุกเขตขัณฑ์

องค์พระลูกยาอุปชายกมาโรมรัน นำพลดั้นดั้นหมายโจมจะตีนคร

นเรศวรราชาเร่งพาพลไกร ตะลุยรุกไล่ไปให้สุดเขตขัณฑ์

จอมทัพเผ่าไทย เกียรติเกรียงไกร รุกไล่โรมรัน

พันองค์รามัญเคียดระบั่นที่ดอนเจดีย์

ภาคผนวกที่ 2

เครื่องหมายในแผนที่ที่ควรทราบ มีดังนี้

เครื่องหมาย		หมายถึง จังหวัด
เครื่องหมาย		หมายถึง อำเภอ
เครื่องหมาย		หมายถึง แม่น้ำ
เครื่องหมาย		หมายถึง ถนนหรือทางหลวง
เครื่องหมาย		หมายถึง ทางรถไฟ
เครื่องหมาย		หมายถึง ภูเขา
เครื่องหมาย		หมายถึง หนงหรือบึง

แผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์”
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 เรื่องการเขียนรายงาน เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การเขียนรายงานเป็นการ ฝึกทักษะการเขียนและการค้นคว้าที่สำคัญยิ่งและเป็นพื้นฐาน
 ในการเขียนโครงการ

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

สามารถค้นคว้าหาข้อมูลจังหวัดสุพรรณบุรีและดอนเจดีย์ พร้อมนำมาเขียนรายงานได้
 ดี มีวิจารณ์ญาณ

3. สาระการเรียนรู้

การเขียนรายงาน

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นักเรียน ครู ร่วมกันร้องเพลง เพลงมาร์ชสุพรรณบุรี พร้อมกับปรบมือให้จังหวะ
 (ภาคผนวกที่ 1)

2. นักเรียนสนทนาถึงการค้นคว้า และการเขียนรายงานที่นักเรียนเคยเรียนมาก่อน
 ขั้นสอน

3. นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่องการเขียนรายงาน (ภาคผนวกที่ 2)

4. นักเรียน แบ่งกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5 - 8 คน ให้นักเรียนเขียนรายงาน เกี่ยวกับ
 จังหวัดสุพรรณบุรี เช่น ประวัติศาสตร์ วรรณคดี นักร้องลูกทุ่ง ฯลฯ เรื่องที่นักเรียนชอบมากที่สุด

5. ครูแนะนำแหล่งค้นคว้าจากห้องสมุด เอกสารของจังหวัดสุพรรณบุรี หอสมุด
 แห่งชาติหรือทางอินเทอร์เน็ต

6. ครูสังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมของนักเรียน (ภาคผนวกที่ 3) พร้อมบันทึก
 พฤติกรรมลงในแบบบันทึก

ขั้นสรุป

7. นักเรียนบางคนนำผลงานมาแสดงให้เห็นหน้าชั้น

8. ครูตรวจผลงานพร้อมเก็บงานเข้าแฟ้ม

5. แหล่งการเรียนรู้และสื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้

1. เอกสารเสริมความรู้

1.1 ห้องสมุดโรงเรียน

- 1.2 อินเทอร์เน็ต
- 1.3 พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพลงมาร์ชสุพรรณบุรี

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่วัด	รายการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้ในการวัด	เกณฑ์การวัดผลประเมินผล
ความรู้	การเขียนรายงาน	ตรวจผลงาน	รายงาน	ร้อยละ 60
ทักษะ	การแบ่งกลุ่ม ความสามัคคี การร่วมกิจกรรม ผลสำเร็จของงาน การเตรียมอุปกรณ์	สังเกต	แบบสังเกต พฤติกรรม	ร้อยละ 60
เจตคติ	รักการเขียน มีมารยาทในการเขียน	แบบสังเกต	การสังเกต พฤติกรรม	ร้อยละ 60

7. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

8. ภาคผนวก

1. ภาคผนวกที่ 1 เพลงมาร์ชสุพรรณบุรี
2. ภาคผนวกที่ 2 ใบความรู้เรื่อง การเขียนรายงาน
3. ภาคผนวกที่ 3 แบบสังเกตพฤติกรรม

ภาคผนวกที่ 1

เพลงมาร์ชสุพรรณบุรี

เนื้อร้อง : จรินทร์ กาณจโนมัย

ทำนอง : สุเทพ โชคสกุล

สุพรรณบุรี แดนน้ำกรบ ไม่เคยสยบหมู่ปัจจา เมื่อครั้งสงครามพม่า
ถวายชีวาเพื่อรักษาแผ่นดินแดนไทย

ที่ดอนเจดีย์ งามเด่นเป็นอนุสรณ์ ครั้งราญรอน ต้อนศัตรูแตกพ่ายไป
เมืองไทยคงความเป็นไทย จวบจนสมัยปัจจุบัน

ที่องค์เจดีย์ของวัดสนามชัย ทหารไทยอยู่ในสุสาน
ชีวิตมลายกลายเป็นเถาถ่าน ประจัญบานเพื่อเอกราชชาติไทย

เราลูกสุพรรณ จำมั่นไม่ลืมเลือน ยังตั้งใจเตือนอยู่ตลอดไป
หากใครรานรุกรบุกฝืนแผ่นดินไทย เราสู้ตายไว้ลายเลือดสุพรรณ

เราชาวสุพรรณ ห่วงหวงในพื้นดินแดนไทย หากใครมาย่ำยีข่มขวัญ
พวกเราไม่เคยไหวหวั่น เข้าประจัญจนสุดชีวิต

แผ่นดินนี้ เป็นที่อาศัยอยู่ ศัตรูเราสู้ไม่หนี ยอมตายถมปฐพี
ให้รู้ว่าเลือดเรานี้ เลือดของชาวสุพรรณ

ภาคผนวกที่ 2

ใบความรู้เรื่อง การเขียนรายงาน

การเขียนรายงานเป็นการเขียนผลการศึกษาค้นคว้าเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อเสนอต่อครูหรือนักเรียนในชั้น ทำให้ผู้ค้นคว้ามีความรู้กว้างขวางขึ้น การเขียนรายงานผู้เขียนอาจเขียนคนเดียวหรือเขียนเป็นกลุ่มก็ได้ รายงานอาจเป็นรายงานสั้น ๆ หรือรายงานที่ยาวก็ได้แล้วแต่จุดมุ่งหมายของ การเขียนแต่ละครั้ง

การเขียนรายงานได้ดี ผู้เขียนต้องอ่านหนังสือหลาย ๆ เล่ม แล้วนำเรื่องราวที่เลือกแล้ว เรียบเรียงด้วยถ้อยคำของผู้เขียนเอง ไม่ควรลอกข้อความจากหนังสือ ถ้าจะลอกข้อความควรลอกเป็นข้อสำคัญ ๆ โดยเขียนบอกไว้ด้วยว่า ลอกจากหนังสือใด หน้าใด ผู้เขียนรายงานอาจเขียนแผนที่ หรือมีรูปภาพประกอบด้วยก็ได้

ส่วนต้นของรายงานควรเขียนบทนำว่าเรื่องที่ศึกษาค้นคว้าสำคัญอย่างไร เหตุใดนักเรียนจึงเขียนรายงานเรื่องนี้ ต่อไปจึงเป็นเนื้อหาของเรื่อง เมื่อนักเรียนอ่านหนังสือหรือไปศึกษาจากสถานที่ต่าง ๆ แล้วนำมาเขียนด้วยถ้อยคำของตนเอง ตอนท้ายของรายงานเป็นบทสรุป นักเรียนอาจแสดงความคิดเห็นหรือมีข้อเสนอแนะก็ได้ส่วนต่าง ๆ ของรายงาน มีดังนี้
หน้าปก บอกวิชาที่เรียน เรื่องที่รายงาน ชื่อผู้เขียนรายงาน เสนอต่อใคร บรรทัดสุดท้ายบอกวันที่ส่งรายงาน

ตัวอย่างการเขียนหน้าปกรายงาน

รายงานวิชาภาษาไทย เรื่อง พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ เด็กชายวิระ ชัยนเรียนเก่ง ผู้เขียนรายงานเสนอต่อ คุณครูเดือนใจ ใจดี ส่งรายงานเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2552

2. สารบัญ คือ ลำดับหัวข้อของรายงาน ทำให้ผู้อ่านรู้ว่ารายงานฉบับนั้นมีเนื้อหาอะไรบ้าง ตัวอย่างการเขียนสารบัญ สารบัญ

คำนำ	หน้า
ความสำคัญของแผนที่วิธีการอ่านแผน เครื่องหมายในแผนที่	ก

3. เนื้อหาของรายงาน คือ ข้อความที่นักเรียนศึกษาค้นคว้าและบันทึกไว้ และนำมาเขียนด้วยถ้อยคำของตนเอง

4. บรรณานุกรม คือ รายชื่อหนังสือที่นักเรียนอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า วิธีการเขียนบรรณานุกรมให้เขียนชื่อผู้แต่งหนังสือ ชื่อหนังสือ เมืองที่พิมพ์หนังสือ ชื่อโรงพิมพ์หรือสำนักพิมพ์ ปีที่พิมพ์ ตามลำดับ และต้องขีดเส้นใต้ชื่อหนังสือทุกเล่ม

ตัวอย่างการเขียนบรรณานุกรม

ชาติรี ฉัตรชัย. วิธีการเขียนรายงาน. กรุงเทพมหานคร : อักษรพานิช, 2534.

นันท์จิรา จิรกานต์. เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. กรุงเทพมหานคร : บ้านนุกะนุ่น, 2535.

การเขียนย่อหน้า

เมื่อนักเรียนจะเขียนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นักเรียนต้องแบ่งเรื่องออกเป็นตอน ๆ แต่ละตอนมีหลายประโยค แต่ละประโยคมีเนื้อเรื่องต่อเนื่องกัน เมื่อนักเรียนเขียนจบประโยค นักเรียนต้องเว้นวรรคด้วย เมื่อเขียนเนื้อหาตอนนั้นจบแล้ว นักเรียนจะเขียนตอนต่อไปให้ขึ้นย่อหน้าใหม่ แต่ละย่อหน้ามีเนื้อหาต่อเนื่องกันไปจนจบเรื่องนั้น ๆ

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินพฤติกรรมผู้เรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			น้ำหนัก
	3	2	1	
1. ความสนใจ ใฝ่รู้	1. มีความกระตือรือร้น 2. มีความตั้งใจทำงาน 3. มีอุปกรณ์ครบ	ขาดข้อใดข้อหนึ่ง	ขาด 2 ข้อ	2
2. การ แบ่งกลุ่ม	1. ไม่ทะเลาะกัน 2 ยอมรับเพื่อนเก่งไม่เก่ง	ตั้งใจแบ่งกลุ่มดี เลือกแต่คนเก่ง	ขาด 2 ข้อ	2
3. ความ สามัคคี	1. ช่วยเหลือเพื่อน 2. ให้เพื่อนเข้ากลุ่ม	ขาดข้อใดข้อหนึ่ง	ขาด 2 ข้อ	2
4. การร่วม กิจกรรม	1. ตั้งใจทำงาน 2. มีความกระตือรือร้น	ตั้งใจทำงานแต่ เฉื่อยชาไม่ กระตือรือร้น	ไม่ตั้งใจทำงาน ไม่ กระตือรือร้น	2
5. ความสำเร็จ ของงาน	1. ใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้ทุกประเด็น ครบ สมบูรณ์ตั้งแต่ต้นจนจบ เรื่อง	จับใจความสำคัญ ของเรื่องที่อ่านได้ เป็นบางประเด็น ไม่สมบูรณ์	จับใจความสำคัญ ของเรื่องที่อ่านไม่ได้ เลย	2
6. การเตรียม อุปกรณ์	1. ตั้งคำถาม 2. ตอบคำถามจากเรื่อง	อ่านในใจแล้วตั้ง คำถามและตอบ คำถามจากเรื่องที่ อ่านได้ถูกต้องบาง เรื่อง บางประเด็น	อ่านในใจแล้วตั้ง คำถามและตอบ คำถามจากเรื่อง ที่อ่านไม่ได้และไม่ ถูกต้อง	2
7. การเขียน รายงาน	1. เขียนถูกต้องได้ใจความ สมบูรณ์ 2. มีมารยาทในการเขียน	1. เขียนถูกต้องได้ ใจความ 2. มีมารยาทในการ เขียน	1. เขียนถูกต้องได้ ใจความ	8

แผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์”
 แผนที่ 12 เรื่องการอ่านบทร้อยกรอง เวลา 1 ชั่วโมง

1.สาระสำคัญ

การอ่านบทร้อยกรองเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการเรียนภาษาไทย ทำให้ภาษาไทยมีความไพเราะ การอ่านบทร้อยกรองนอกจากจะทำให้ผู้อ่าน เข้าถึงรสบทร้อยกรองแล้วยังทำให้เห็นความงามของภาษาไทยด้วย

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านและเขียนบทร้อยกรองได้ถูกต้องชัดเจน และซาบซึ้งถึงความไพเราะของบทร้อยกรอง

3. สาระการเรียนรู้

บทร้อยกรอง เรื่องสงครามยุทธหัตถี

4.กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นักเรียนร่วมกันร้องเพลงดอนเจดีย์
2. นักเรียนร่วมกันสนทนาคำคล้องจองที่นักเรียนเคยเรียนมา
3. นักเรียนร่วมกันยกตัวอย่างคำคล้องจอง หนึ่งคำ สองคำ สามคำ สี่คำ ห้าคำ

ขั้นสอน

4. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็นสี่กลุ่ม และอ่านบทร้อยกรองพร้อมๆกัน (ภาคผนวกที่ 1)
5. ครูอ่านบทร้อยกรองให้นักเรียนนักเรียนฟัง
6. นักเรียนอ่านบทร้อยกรองพร้อม ๆ กัน
7. นักเรียนอ่านบทร้อยกรองทีละกลุ่ม ให้เพื่อนในกลุ่มแต่ละกลุ่มฟังและแก้ไข
8. ครูให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรองทีละคนแล้วบันทึกพฤติกรรมการอ่านบทร้อยกรอง

ลงในแบบบันทึก (ภาคผนวกที่ 2)

ขั้นสรุป

9. นักเรียนทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย (ภาคผนวกที่ 3)
10. ครูตรวจผลงานพร้อมบันทึกคะแนนลงในแบบบันทึกคะแนน

5. แหล่งการเรียนรู้และสื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้

1. เอกสารเสริมความรู้
 - 1.1 ห้องสมุด

1.2 ใบความรู้บทร้อยกรองเรื่องสงครามยุทธหัตถี
2. เพลงตอนเจดีย์

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ประเมิน	รายการประเมิน	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
ความรู้	การอ่านบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	สังเกต	บทร้อยกรองเรื่อง "สงครามยุทธหัตถี"	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 60
ทักษะ	น้ำเสียงสโลและอารมณ์ไหว่งที่ทำนอง	สังเกต	แบบสังเกตพฤติกรรม	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 60
มีมารยาทในการเขียน	รู้จักลำดับก่อนหลัง ยกมือก่อนออกมาเขียน กิริยามารยาทเรียบร้อย	ขาดไป 1 ข้อ	ขาดเกิน 1 ข้อ	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 60

7. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

8. ภาคผนวก

1. ภาคผนวกที่ 1 บทร้อยกรอง
2. ภาคผนวกที่ 2 บันทึกพฤติกรรมกรรมการอ่าน
3. ภาคผนวกที่ 3 แบบฝึกพัฒนาทักษะ

ภาคผนวกที่ 1

เพลง “อะเมซิ่งสุพรรณบุรี”

ไปไหมแจ่มจันทร์ไปเที่ยวสุพรรณบ้านพี่ เมืองสุพรรณบุรี มีของ
ดีมานาน เพลงอีแซวหนุ่มสาวหอดูดาวบรรหาร เจดียย์งามล้ำของโบ
ร่ำโบราณเขามีกานทุกปี เชิญยอดหญิง อะเมซิ่งสุพรรณบุรี

เมืองขุนแผนทั่วทุกแดนกระฉ่อน ตำนานรักช่อนเจ้าขุนช้างตัว
ดี อ้วนแถมยังหัวล้าน อังคพาลเศรษฐี ไซ้เล่ห์เล่นของแย่งวันทอง
คนดี คู่ชีวิตขุนแผน เรื่องเล่าขาน เป็นตำนานรำลือทั่วแดน

ไปไหมแจ่มจันทร์ไปเที่ยวสุพรรณยามค่ำ สวรรค์ด่ำ ด่ำ ดู่ไทย
ทรงตำรำแคน อู้ก้าฮักหวานแต่ แคนเล่นแตร เล่นแตร หนุ่มสาว
ไซ้มาล้อมวงรำแคน เลี้ยงเหล่าแบนเหล่าสี เมืองสุพรรณเขาเรียก
กันบรรหารบุรี.

ภาคผนวกที่ 2

บทร้อยกรองเรื่อง “สงครามยุทธหัตถี”

ครั้งหนึ่งทัพพม่ามาตี	อุปราชเมืองหงสาวดีมาด้วย
ทรงช้างรุกไล่ไทยม้วย	ฝ่าด่านไทยด้วยแรงไพร่พล
องค์พระนเรศวรทราบข่าว	จึงเตรียมข้าบ่าวจัดพหล
ยกทัพตั้งรับที่ตำบล	หนองสาหร่ายได้ชนคชาธาร
เป็นเกียรติประวัติสืบต่อ	กษัตริย์ไทยนี้หนอกกล้าหาญ
พันอุปราชคอยขาดวายปราณ	จึงสร้างอนุสรณ์สถานเจดีย์
ปัจจุบันเป็นโบราณสถาน	คนมาราบกรานทุกแห่งที่
ชาวสุพรรณเกิดทูนบารมี	เฉลิมฉลองทุกปีตลอดมา

เกณฑ์การประเมินการอ่านออกเสียงร้อยกรอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552

การประเมิน	ระดับคุณภาพ				น้ำหนัก
	4	3	2	1	
น้ำเสียง	น้ำเสียงชัดเจนดี	น้ำเสียงชัดเจนดี	น้ำเสียงชัดเจนดี	เสียงไม่ค่อยชัด	
ลีลา และ อารมณ์	มาก สามารถแสดงอารมณ์ สอดคล้องตรงตามเนื้อเรื่อง	ดี สามารถสื่ออารมณ์ได้ตรงกับเนื้อเรื่อง	ดีพอใช้ สามารถสื่ออารมณ์ได้ดีพอควร	เจน อ่านตะกุกตะกัก	2
อักขรวิธี	อ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี อ่านคำ ร, ล คำควบกล้ำ ถูกต้องชัดเจนทุกคำ	อ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี อ่าน คำร, ล คำควบกล้ำ ถูกต้อง ชัดเจน ผิด 1-3 คำ	อ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี อ่าน คำ ร, ล คำควบกล้ำ ถูกต้อง ชัดเจน ผิด 4-6 คำ	อ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี อ่านคำ ร, ล คำควบกล้ำ ถูกต้องชัดเจน ผิดมากกว่า 6 คำ	3
ท่วงทำนอง และจังหวะ	อ่านถูกต้องตามลักษณะของคำประพันธ์ชนิดนั้น ๆ	อ่านถูกต้องตามลักษณะของคำประพันธ์ชนิดนั้น ๆ	อ่านไม่ถูกต้องตามลักษณะของคำประพันธ์ประเภทนั้น ๆ	อ่านไม่ถูกต้องตามลักษณะของคำประพันธ์ประเภทนั้น ๆ	3
ท่าทาง	ท่วงทำนองและจังหวะถูกต้องเหมาะสมดีมาก	ท่วงทำนองและจังหวะถูกต้องเหมาะสมดี	ท่วงทำนองและจังหวะ 3-4 จุด	ทำนองหลายจุด	
ในการอ่าน	วางท่าทางในการอ่านถูกต้องเหมาะสมดีจับหนังสือถูกวิธี	วางท่าทางในการอ่านถูกต้องเหมาะสมดี จับหนังสือถูกวิธี	วางท่าทางในการอ่านดีพอใช้ จับหนังสือไม่ถูกวิธี	วางท่าทางในการอ่านไม่เหมาะสม จับหนังสือไม่ถูก	2
ความมั่นใจ	อ่านถูกต้องรวดเร็ว	อ่านถูกต้องรวดเร็ว ดิตชัด	อ่านรวดเร็วพอใช้ ดิตชัด 3-4 จุด	อ่านไม่คล่อง หยุดสะกดคำบ่อย อ่านผิด/ดิตชัด 5 จุด	2

ภาคผนวกที่ 1

เพลง “อะเมซิ่งสุพรรณบุรี”

ไปไหมแจ่มจันทร์ไปเที่ยวสุพรรณบ้านพี่ เมืองสุพรรณบุรี มีของดีมานาน
เพลงอีแซวหนุ่มสาวหอดูดาวบรรหาร เจดียงามล้ำของโบราณเขามิ่งงานทุกปี
เชิญยอดหญิง อะเมซิ่งสุพรรณบุรี

เมืองขุนแผนทั่วทุกแดนกระฉ่อน ตำนานรักซ่อนเจ้าขุนช้างตัวดี อ้วนแถม
ยังหัวล้าน อันทพาลเศรษฐี ใช้เล่ห์เล่นของแย่งวันทองคนดี คู่ชีวิตขุนแผน เรื่องเล่าขาน
เป็นตำนานรำลือทั่วแดน

ไปไหมแจ่มจันทร์ไปเที่ยวสุพรรณยามค่ำ สวรรค์ด่ำ ด่ำ ดูไทยทรงดำรำแคน
อู่กำฮักหวานแต้ แคนเล่นแตร เล่นแตร หนุ่มสาวไซ่งมอล้อมวงรำแคน เลี้ยงเหล้า
แบนเหล้าสี เมืองสุพรรณเขาเรียกกันบรรหารบุรี.

แผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์”
 แผนที่ 13 เรื่องบทบาทสมมติ เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การแสดงบทบาทสมมติ เป็นการฝึกทักษะตามมาตรฐานการเรียนรู้ครบทั้งห้าสาระ
 ให้กับผู้เรียน คือการอ่าน เขียน การฟัง การดู การพูด และวรรณคดีวรรณกรรม เพื่อให้ผู้เรียน
 เกิดความรู้ที่คงทน โดยยึดแนวเรื่อง พระนเรศวร องค์ดำ ไก่เขลย

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านเรื่องพระนเรศวรในหลักสูตรได้เข้าใจ
2. นำเรื่องพระนเรศวรหรือเรื่องอื่นๆมาแสดงบทบาทสมมติตามความคิดสร้างสรรค์
3. มีมารยาทในการ ฟัง ดู พูด

3. สาระการเรียนรู้

การฟัง การดู การพูด ประวัติสมเด็จพระนเรศวร

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูนักเรียนร่วมกันสนทนาประวัติศาสตร์ และนิทานเรื่องพระนเรศวร เรื่องหมูสาม
 ตัว เรื่ององค์ดำ เรื่อง ไก่เขลย และเรื่องอื่นๆ ที่นักเรียนชอบ และมีความเข้าใจในเรื่อง
 มากที่สุด สามารถที่จะนำมาวิเคราะห์ เป็นบทแสดงให้เพื่อนเข้าใจได้

2. ให้นักเรียนเตรียมความพร้อมที่จะแสดง โดยครูได้มอบหมายกิจกรรมการแสดง
 บทบาทสมมติไว้ล่วงหน้า

ขั้นแสดงบทบาทสมมติ

3. แต่ละกลุ่มส่งไปกิจกรรม (ภาคผนวกที่ 1) ที่กลุ่มจะแสดงพร้อมทั้งชื่อนักเรียน
4. หัวหน้ากลุ่มออกมาจับฉลากเพื่อจัดลำดับที่ในการแสดง
5. นักเรียนแสดงบทบาทสมมติตามกลุ่มที่ตนจับฉลากได้
6. ครูบันทึกพฤติกรรมกรรมการแสดงบทบาทสมมติลงในแบบบันทึกผลหลังสอน

ขั้นสรุป

7. นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกผลการแสดงลงในแบบบันทึก (ภาคผนวกที่2)
8. นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดกันวิจารณ์เพื่อนที่แสดง ว่าแสดงได้ดี ทุกคนได้พูดได้

แสดงออก

5. แหล่งการเรียนรู้และสื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้

1. เอกสารเสริมความรู้

- 1.1 ห้องสมุด
- 1.2 ใบกิจกรรมที่ 1
- 1.3 ใบกิจกรรมที่ 2

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ประเมิน	รายการประเมิน	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
ความรู้	มีความรู้ในเรื่องที่แสดง	ตรวจผลงาน	ภาคผนวกที่ 1	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60
ทักษะ	มีคณะทำงานรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีขั้นตอนการทำงาน ใช้เวลาเหมาะสมกับเรื่อง	สังเกต	แบบสังเกตพฤติกรรม	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60
เจตคติ	มีความสุขจากการแสดงชอบการแสดงบทบาทสมมติ	สังเกต	แบบสังเกต	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60

7. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

8. ภาคผนวก

1. ภาคผนวกที่ 1 ใบกิจกรรมที่ 1
2. ภาคผนวกที่ 2 ใบกิจกรรมที่ 2
3. ภาคผนวกที่ 3 แบบสังเกตพฤติกรรม

ภาคผนวกที่ 2

ใบกิจกรรมที่ 2

กลุ่มที่.....แสดงเรื่อง.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ

หน่วยที่.....เรื่อง.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มผลการทำกิจกรรมตามหัวข้อต่อไปนี้

1.การทำงานของกลุ่ม

.....

.....

.....

2.ปัญหา

.....

.....

.....

3.วิธีการแก้ไข

.....

.....

.....

4.ฉันรู้สึกประทับใจในเรื่อง.....เพราะ

.....

.....

.....

5. เพื่อนที่ประทับใจคือ.....เพราะ

.....

.....

.....

6. ฉันคิดว่าการเรียนรู้ครั้งนี้นำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้คือ

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมินการแสดงบทบาทสมมติ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา2552

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ				น้ำหนัก
	4	3	2	1	
ความรู้	ทุกคนมีความรู้ ในเรื่องที่แสดง	มีผู้รู้เรื่องที่ แสดงร้อยละ 80	มีผู้รู้เรื่องที่ แสดงร้อยละ 50	หัวหน้ากลุ่ม เท่านั้นที่รู้เรื่อง ที่แสดง	2
คณะทำงาน	มีประธาน เลขานุการ ผู้นำเสนอ ผู้ร่วมงาน	ขาด องค์ประกอบ 1 อย่าง	ขาด องค์ประกอบ 2 อย่าง	ขาด องค์ประกอบ 3 อย่าง	1
รับผิดชอบต่อ หน้าที่	ทุกคนมีหน้าที่ และความ รับผิดชอบต่อ หน้าที่ของตน	ทุกคนมีหน้าที่ มีผู้รับผิดชอบ แต่ ไม่ รับผิดชอบ 1 คน	ทุกคนมีหน้าที่ มีผู้รับผิดชอบ แต่ไม่รับผิดชอบ 2คน	มีผู้มีหน้าที่ แต่ ไม่รับผิดชอบ มากกว่า 2 คน	2
ขั้นตอนการ ทำงาน	1. มีร่องรอย การวางแผน การทำงาน	1. มีร่องรอย การวางแผน การทำงาน	1. มีร่องรอย การวางแผน การทำงาน	1. มีร่องรอย ทำงาน ไม่ ชัดเจน	
	2. ปฏิบัติตาม แผนเพื่อ พัฒนางาน	2.ปฏิบัติตาม แผนเพื่อพัฒนา	2. ปฏิบัติงาน ไม่ชัดเจน	2. ขาดการ วางแผน ปฏิบัติงาน	2
	3. คัดเลือก เรื่องที่ เหมาะสม	3. คัดเลือก เรื่องได้ไม่ ค่อย เหมาะสม	3. คัดเลือกข่าว ได้ไม่ เหมาะสม	3. คัดเลือกข่าว ได้ไม่ เหมาะสม	
เวลา	เสร็จก่อน กำหนดและ งานมีคุณภาพ	เสร็จตามเวลา และงานมี คุณภาพ 80%	เสร็จตามเวลา และงานมี คุณภาพ 70%	เสร็จตามเวลา และงานมี คุณภาพ 50%	2
เจตคติ	มีความสุข ชอบบทบาท การแสดง ร้อยละ 100	มีความสุข และ ชอบบทบาท การแสดง ร้อยละ 100	มีความสุข และชอบ บทบาทการ แสดง70	มีความสุข ชอบบทบาท การแสดง ร้อยละ 50	1

แผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์”
 แผนที่ 14 เรื่อง อ่านเสริมบทเรียน “เที่ยวดอนเจดีย์” เวลาชั่วโมง วันที่...เดือน.....พ.ศ.....

1. สาระสำคัญ

การอ่านบทความเรื่องสั้น เป็นสิ่งสำคัญที่เด็กควรจะได้รับ เพราะมีทั้งข้อคิดคติเตือนใจ
 และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

บรรยายภาพได้อย่างมีความคิดสร้างสรรค์แผนที่ 14 อ่านเสริมบทเรียน

3. สาระการเรียนรู้

อ่านเสริมบทเรียนเรื่อง สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูนักเรียนสนทนาภาพ ในหน่วย 9สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์”

ขั้นสอน

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 – 5 คน ให้แต่ละกลุ่มแต่งตั้งหัวหน้ากลุ่ม
 ร่วมกัน อภิปรายภาพ เกี่ยวกับ สถานที่สำคัญทางวรรณคดีและทางประวัติศาสตร์ในจังหวัด
 สุพรรณบุรี

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้อ่านเสริมบทเรียน (ภาคผนวกที่ 1)

4. ครูนักเรียนช่วยกันสรุปความมีน้ำใจ

ขั้นสรุป

5. นักเรียนทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย (ภาคผนวกที่ 2)

6. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (ภาคผนวกที่ 3)

7. ครูตรวจผลงานพร้อมบันทึกคะแนนลงในแบบบันทึก

5. อุปกรณ์แหล่ง และสื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้

1. แหล่งการเรียนรู้

- 1.1 บ้าน

- 1.2 โรงเรียน

2. เอกสารเสริมความรู้

- 2.1 ใบความรู้

- 2.2 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ประเมิน	รายการประเมิน	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
ความรู้	แต่งประโยคได้ถูกต้อง	ทดสอบ ตรวจผลงาน	แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60
ทักษะ	เขียนประโยคได้ถูกต้อง สะกดการันต์ถูกต้อง คิดสร้างสรรค์	สังเกต	แบบสังเกตพฤติกรรม	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60
มีมารยาทในการเขียน	รู้จักลำดับก่อนหลัง ยกมือก่อนออกมาเขียน มีกิริยามารยาทเรียบร้อย			

7. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

8. ภาคผนวก

1. ภาคผนวกที่ 1 อ่านเสริมบทเรียน
2. ภาคผนวกที่ 2 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย
3. ภาคผนวกที่ 3 แบบทดสอบหลังเรียน

ภาคผนวกที่ 1

อ่านเสริมบทเรียนเที่ยวเมืองสุพรรณบุรี

จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในภาคกลางของประเทศไทยตั้งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำท่าจีน หรือแม่น้ำสุพรรณ ห่างจากกรุงเทพมหานคร 107 กิโลเมตร ทิศเหนือติดต่อกับจังหวัดชัยนาทและอุทัยธานี ทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดนครปฐม ทิศตะวันออกติดต่อกับจังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทองและจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดอุทัยธานี แบ่งการปกครองออกเป็น 10 อำเภอ ประกอบด้วยอำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอบางปลาม้า อำเภอสองพี่น้อง อำเภออู่ทอง อำเภอศรีประจันต์ อำเภอสามชุก อำเภอเดิมบางนางบวช อำเภอดอนเจดีย์ อำเภอด่านช้างและอำเภอหนองหญ้าไซ

จังหวัดสุพรรณบุรีมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญและน่าสนใจ เช่น วัดป่าเลไลยก์-วรวิหาร ตั้งอยู่ที่ถนนมาลัยแมนในเขตเทศบาล เดิมชื่อ "วัดลานมาฆวิด" เป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคูเมืองปรากฏชื่อในวรรณคดีเรื่องขุนช้างขุนแผน มีพระพุทธรูปปางป่าเลไลยก์ชาวบ้านเรียกว่า "หลวงพ่อโต" นับถือเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ นอกจากนี้ภายในวัดมีเรือนไทยไม้สักหลังใหญ่พรรณนาไว้ในเสภาขุนช้างขุนแผน ให้ชื่อว่า คุ่มขุนช้าง

วัดแค

ตั้งอยู่ที่ถนนวัดพระธาตุ โพธิ์พระยา ตำบล รั้วใหญ่ มีต้นมะขามที่เรียกกันว่า "ต้นมะขามยักษ์" วัดโดยรอบประมาณ 10 เมตร กล่าวกันว่า ขุนแผนใช้เรียนเสกใบมะขามเป็นตัวต่อแดนสู้ข้าศึกและเป็นสถานที่ศึกษาเวทมนต์ ของขุนแผนจากอาจารย์คง มีเรือนไทยทรงโบราณเรียกว่าคุ่มขุนแผน

พิพิธภัณฑน์สมเด็จพระสังฆราช (ปูน)

ตั้งอยู่ในวัดสุวรรณภูมิ ในเขตเทศบาล เป็นอาคารสถาปัตยกรรม 2 ชั้น ภายในจัดแสดงโบราณวัตถุ เครื่องประดับ คนโท บาตรสังกะโลก ของสมัยต่างๆ มีค่าล้ำและมีเพียงหนึ่งเดียวในประเทศไทย พิพิธภัณฑน์นี้ พระเทพวุฒาจารย์ (เปลื้อง) เป็นผู้สร้างเพื่อบูชาสมเด็จพระสังฆราช (ปูน)

วัดพระศรีมหาธาตุ

ตั้งอยู่ที่ถนนสมภารคงในเขตเทศบาลมีพระปรางค์ซึ่งพบลานทองจารึกจากยอดพระปรางค์ ระบุประวัติการสร้างและการซ่อม เป็นกรุ พระพิมพ์ "ผงสุพรรณ" อันเป็นหนึ่งในชุดเบญจภาคี

วัดไผ่โรงวัว

ตั้งอยู่ตำบล บางตาเถร ริมคลองพระยาบันลือ อำเภอสองพี่น้อง มีพระพุทธรูปโคดมเป็นพระพุทธรูปสำริดที่ใหญ่ที่สุดในโลกดำเนินการสร้างโดยพระครูอุทัยภาคาร(หลวงพ่อขอม) มีปราสาท 300 ยอด วังขมาตุและเมืองนรก

ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง

ตั้งอยู่ที่ถนนไผ่ฝาย เดิมเรียก "ศาลเทพารักษ์" หลักเมือง เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของชาวสุพรรณบุรี มีพิธีอันเชิญเจ้าพ่อและงานทิ้งกระจาดทุกปี

สวนนกท่าเสด็จ

ตั้งอยู่ที่บ้านท่าเสด็จ ตำบลสระแก้ว อำเภอเมืองฯ เป็นสวนนกธรรมชาติ มีนกมาอยู่อย่างถาวร เป็นหมื่นๆตัว เช่น นกยาง นกกระสา นกปากห่าง นกกินหอย และนกกลาชาว กรมป่าไม้ได้จัดตั้งเป็นศูนย์อนุรักษ์นก มีเจ้าหน้าที่ดูแลและประจำ

พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์

ตั้งอยู่อำเภอดอนเจดีย์ เดิมสมเด็จพระนเรศวรทรงสร้างขึ้นเพื่อเฉลิมชัยในสงครามยุทธหัตถีที่ทรงชนะพระมหาอุปราชาเมื่อ พ.ศ. 2135 ปัจจุบันได้บูรณะและสร้างองค์ทรงลังกาครอบไว้จะมีพิธีบวงสรวงองค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทุกปี ในวันที่ 18 มกราคม ซึ่งเป็นวันกองทัพไทย

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอุททอง

ตั้งอยู่ที่อำเภออุททอง มีโบราณวัตถุล้ำค่าสมัยศรีอยุธยาทวารวดี เศียรพระพุทธรูปทองคำสัมฤทธิ์ ทองคำสิงห์สัมฤทธิ์ ลูกปัดสมัยฟูนัน และทวารวดี นอกจากนี้ยังมีพิพิธภัณฑสถานลาวโซ่ง

เพลงอนุสรณ์ดอนเจดีย์

ดอนเจดีย์ปูชนียสถาน คือองค์พยานยามศึกกรูกรานมาติดนคร
องค์นเรศวรเจ้า เกณฑ์เหล่าพลากร สร้างเป็นอนุสรณ์ครั้งรอนราญพม่ารามัญ
นันทบุเรงหวั้นเกรงกลัวภัย สั่งเกณฑ์ทัพใหญ่ใจหมายบุกเขตแดน
องค์พระลูกยาอุปัชฌายกมาโรมรัน นำพลดั้นดั้นหมายใจมั่นจะตีนคร
นเรศวรราชาเร่งพาพลไกร ตะลุยรุกไล่ไปให้สุดเขตแดน
จอมทัพเผ่าไทยเกียรติเกรียงไกร
รุกไล่โรมรันพี่น้องรามัญเศียรสะบันงาที่ดอนเจดีย์

ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ตำบล จระเข้สามพัน อำเภออุ้มผาง ที่ราบเชิงเขา มีดอกช้างดินสมัยทวาราวดี มีน้ำตกพุ่มวงที่กล่าวถึงในเสภาขุนช้างขุนแผน มีพันธุ์ไม้ เช่น จันทร์กระพ้อ จันทน์ผา ปรังเผือก มีสวนหินอันงดงาม

เขื่อนกระเสียว

ตั้งอยู่ที่หมู่ 5 ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้างเป็นเขื่อนดินที่ยาวที่สุดในประเทศไทย
บึงฉวาก (บึงบัวแดง)

ตั้งอยู่อำเภอเดิมบางนางบวช เขตติดต่อกับอำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท เป็นบึงขนาดใหญ่เนื้อที่ประมาณ 27,000 ไร่ ปัจจุบันจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ สระศักดิ์สิทธิ์ทั้งสี่

ตั้งอยู่บ้านท่าเสด็จ ตำบลสระแก้ว อำเภอเมือง เป็นสระโบราณ ชื่อสระแก้ว สระคา สระยมนา และสระเกศ เดิมใช้น้ำในสระนี้ ในพิธีต้อนน้ำพิพัฒน์สัตยาและพิธีอื่นๆ ที่ต้องใช้น้ำศักดิ์สิทธิ์

อุทยานมัจฉา วัดพระนอน

ตั้งอยู่ที่ถนน วัดพระธาตุโพธิ์พระยา ตำบล พินารแดง เป็นวัดริมฝั่งแม่น้ำท่าจีน ริมแม่น้ำหน้าวัด มีพันธุ์ปลานานาชนิด เป็นเขตอภัยทาน มีมณฑปจัตุรมุขภายในมีพระนอน ในลักษณะนอนหงาย ขนาดเท่าคนโบราณ เช่นเดียวกับพระนอนที่เมืองกุสินารา ประเทศอินเดีย

อุทยานมัจฉา วัดป่าพฤกษ์

ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า มีพันธุ์ปลามากมาย

ถ้ำเวฬุวัน

ตั้งอยู่ที่วัดวังคัน อำเภอด่านช้าง ภายในถ้ำมีหินงอกหินย้อยสวยงาม มีพระพุทธรูปจำลองปางป่าเลไลยก์ไว้เป็นที่บูชา

วัดเขานางบวช

ตั้งอยู่บนเขาเตี้ยๆ ลูกสุดท้ายในอำเภอเดิมบางนางบวช เป็นวัดของอาจารย์ธรรมโชติ เป็นผู้ทรงคุณเรื่องเครื่องรางของขลัง ตามประวัติศาสตร์ตอนศึกบางระจัน มีวิหารเก่าและอุโมงค์ภายในวิหาร มีเจดีย์หินแผ่น และแท่นหิน ที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว คราวเสด็จภาคผนวกที่ 1

เกณฑ์การวัดและประเมินผล

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน			จุดหัก จุดเน้น
	3	2	1	
1. อักษรวิธี	เขียนถูกต้อง ทุกคำครบถ้วน	เขียนผิดไม่เกิน 3 คำ	เขียนผิดไม่เกิน 5 คำ	3
2. การ จัดลำดับ ข้อความ	จัดลำดับข้อความ ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน และมีเอกภาพ	จัดลำดับข้อความ ต่อเนื่องสัมพันธ์ กัน	จัดลำดับข้อความ ขาดความต่อเนื่อง	2
3. การใช้ ประโยค	ใช้ประโยคถูกต้อง ชัดเจน สละสลวย	ใช้ประโยคสับสน วากวน 1 ประโยค	ใช้ประโยคสับสน วากวน 2 ประโยค	3
4. ความ สอดคล้อง สัมพันธ์กับ ภาพ	เขียนเนื้อหา สอดคล้อง สัมพันธ์กับภาพ ครอบคลุม ประเด็นสำคัญ ครบถ้วน	เขียนเนื้อหา สอดคล้อง สัมพันธ์กับภาพ ครอบคลุม ประเด็นสำคัญ ไม่ครบถ้วน	เขียนเนื้อหา สอดคล้อง สัมพันธ์กับภาพ แต่ไม่ตรงประเด็น	2

แผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์”กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 สุพรรณบ้านเรา“เที่ยวดอนเจดีย์”
แผนที่15 เรื่อง อ่านเสริมบทเรียน “เที่ยวดอนเจดีย์” เวลา1ชั่วโมง วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. สาระสำคัญ

การอ่านบทความเรื่องสั้น เป็นสิ่งสำคัญที่เด็กควรจะได้รับ เพราะเด็กจะได้รับทั้งความรู้
ความบันเทิง คติเตือนใจ

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านเรื่องเที่ยวสุพรรณแล้วสามารถตั้งคำถามตอบคำถามได้ถูกต้อง

3. สาระการเรียนรู้

อ่านเสริมบทเรียนเรื่อง เที่ยวสุพรรณบุรี

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูนักเรียนร่วมกันร้องเพลงมาร์ชสุพรรณบุรี
2. ครูนักเรียนสนทนาไปความรู้เรื่อง เที่ยวเมืองสุพรรณบุรี (ภาคผนวกที่ 1)
3. นักเรียนแบ่งกลุ่มละ 8 - 9 คนศึกษาไปความรู้เรื่องเที่ยวเมืองสุพรรณบุรี

ขั้นสอน

4. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 – 5 คน ให้แต่ละกลุ่มแต่งตั้งหัวหน้ากลุ่ม
ร่วมกันอภิปรายภาพ เกี่ยวกับ สถานที่สำคัญทางวรรณคดีและทางประวัติศาสตร์ในจังหวัด
สุพรรณบุรีกลุ่มละ 1 เรื่อง
5. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาไปความรู้อ่านเสริมบทเรียน
6. ครูนักเรียนช่วยกันสรุป เรื่องเที่ยวเมืองสุพรรณ

ขั้นสรุป

7. นักเรียนทำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย (ภาคผนวกที่ 2)
8. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (ภาคผนวกที่ 3)
9. ครูตรวจผลงานพร้อมบันทึกคะแนนลงในแบบบันทึก

5. แหล่งการเรียนรู้และสื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้

1. แหล่งการเรียนรู้
 - 1.1 บ้าน
 - 1.2 โรงเรียน
2. เอกสารเสริมความรู้

- 2.1 ใบความรู้
2.2 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ประเมิน	รายการประเมิน	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
ความรู้	แต่งประโยคได้ถูกต้อง	ทดสอบ ตรวจ ผลงาน	แบบฝึกพัฒนา ทักษะภาษาไทย	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 60
ทักษะ	เขียนประโยคได้ถูกต้อง สะกดการันต์ถูกต้อง คิดสร้างสรรค์	สังเกต	แบบสังเกต พฤติกรรม	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 60
มีมารยาทใน การเขียน	รู้จักลำดับก่อนหลัง ยกมือก่อนออกมาเขียน มีกิริยามารยาท เรียบร้อย	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 60	แบบสังเกต พฤติกรรม	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 60

7. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

8. ภาคผนวก

1. ภาคผนวกที่ 1 อ่านเสริมบทเรียน
2. ภาคผนวกที่ 2 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาไทย
3. ภาคผนวกที่ 3 แบบทดสอบหลังเรียน. ความเห็นของผู้บริหาร

ภาคผนวกที่ 1

อ่านเสริมบทเรียนเที่ยวเมืองสุพรรณบุรี

จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในภาคกลางของประเทศไทยตั้งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำท่าจีน หรือแม่น้ำสุพรรณ ห่างจากกรุงเทพมหานคร 107 กิโลเมตร ทิศเหนือติดต่อกับจังหวัดชัยนาทและอุทัยธานี ทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดนครปฐม ทิศตะวันออกติดต่อกับจังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทองและจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดอุทัยธานี แบ่งการปกครองออกเป็น 10 อำเภอ ประกอบด้วยอำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอบางปลาม้า อำเภอสองพี่น้อง อำเภออู่ทอง อำเภอศรีประจันต์ อำเภอสามชุก อำเภอเดิมบางนางบวช อำเภอดอนเจดีย์ อำเภอด่านช้างและอำเภอหนองหญ้าไซ

จังหวัดสุพรรณบุรีมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญและน่าสนใจ เช่น วัดป่าเลไลยก์-วรวิหาร ตั้งอยู่ที่ถนนมาลัยแมนในเขตเทศบาล เดิมชื่อ “วัดลานมาขวิด” เป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคูเมืองปรากฏชื่อในวรรณคดีเรื่องขุนช้างขุนแผน มีพระพุทธรูปปางป่าเลไลยก์ชาวบ้านเรียกว่า “หลวงพ่อดโต” นับถือเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ นอกจากนี้ภายในวัดมีเรือนไทยไม้สักหลังใหญ่พรรณนาไว้ในเสภาขุนช้างขุนแผน ให้ชื่อว่า คุ่มขุนช้าง

วัดแค

ตั้งอยู่ที่ถนนวัดพระธาตุ โปธิ์พระยา ตำบล ไร่ใหญ่ มีต้นมะขามที่เรียกกันว่า “ต้นมะขามยักษ์” วัดโดยรอบประมาณ 10 เมตร กล่าวกันว่า ขุนแผนใช้เรียนเสกใบมะขามเป็นตัวต่อแตนสู้ข้าศึกและเป็นสถานที่ศึกษาเวทมนต์ ของขุนแผนจากอาจารย์คง มีเรือนไทยทรงโบราณเรียกว่าคุ่มขุนแผน

พิพิธภัณฑสถานสมเด็จพระสังฆราช (ปูน)

ตั้งอยู่ในวัดสุพรรณภูมิ ในเขตเทศบาล เป็นอาคารสถาปัตยกรรม 2 ชั้น ภายในจัดแสดงโบราณวัตถุ เครื่องประดับ คนโท บาตรสังกะโลก ของสมัยต่างๆ มีค่าล้ำและมีเพียงหนึ่งเดียวในประเทศไทย พิพิธภัณฑสถานนี้ พระเทพวุฒาจารย์ (เปลื้อง) เป็นผู้สร้างเพื่อบูชาสมเด็จพระสังฆราช (ปูน)

วัดพระศรีมหาธาตุ

ตั้งอยู่ที่ถนนสมภารคงในเขตเทศบาลมีพระปรารักษ์ซึ่งพบลานทองจารึกจากยอดพระปรารักษ์ ระบุประวัติการสร้างและการซ่อม เป็นกรุ พระพิมพ์ “ผงสุพรรณ” อันเป็นหนึ่งในชุดเบญจภาคี

วัดไผ่โรงวัว

ตั้งอยู่ตำบล บางคาแตร ริมคลองพระยาบันลือ อำเภอสองพี่น้อง มีพระพุทธรูปโคดมเป็นพระพุทธรูปสำริดที่ใหญ่ที่สุดในโลกดำเนินการสร้างโดยพระครูอุทัยภาคคาร(หลวงพ่อบอม) มีปราสาท 300 ยอด วังสมาถุดและเมืองนรก

ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง

ตั้งอยู่ที่ถนนไร่ฝ้าย เดิมเรียก "ศาลเทพารักษ์" หลักเมือง เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของชาวสุพรรณบุรี มีพิธีอันเชิญเจ้าพ่อและงานทิ้งกระจาดทุกปี

สวนนกท่าเสด็จ

ตั้งอยู่ที่บ้านท่าเสด็จ ตำบลสระแก้ว อำเภอเมืองฯ เป็นสวนนกธรรมชาติ มีนกมาอยู่อย่างถาวร เป็นหมื่นๆตัว เช่น นกยาง นกกระสา นกปากห่าง นกกินหอย และนกกุลลาขาว กรมป่าไม้ได้จัดตั้งเป็นศูนย์อนุรักษ์นก มีเจ้าหน้าที่ดูแลและประจำ

พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์

ตั้งอยู่อำเภอดอนเจดีย์ เดิมสมเด็จพระนเรศวรทรงสร้างขึ้นเพื่อเฉลิมชัยในสงครามยุทธหัตถีที่ทรงชนะพระมหาอุปราชาเมื่อ พ.ศ. 2135 ปัจจุบันได้บูรณะและสร้างองค์ทรงลังกาครอบไว้จะมีพิธีบวงสรวงองค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทุกปี ในวันที่ 18 มกราคม ซึ่งเป็นวันกองทัพไทย

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอุททอง

ตั้งอยู่ที่อำเภออุททอง มีโบราณวัตถุล้ำค่าสมัยศรีอยุธยาทวารวดี เศียรพระพุทธรูปทองคำสัมฤทธิ์ ทองคำสิงห์สัมฤทธิ์ ลูกปัดสมัยฟูนัน และทวารวดี นอกจากนี้ยังมีพิพิธภัณฑสถานไช่ง

วนอุทยานพุ่มม่วง

ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ตำบล จระเข้สามพัน อำเภออุททอง ที่ราบเชิงเขา มีดอกช้างดินสมัยทวารวดี มีน้ำตกพุ่มม่วงที่กล่าวถึงในเสภาขุนช้างขุนแผน มีพันธุ์ไม้ เช่น จันทร์กระพ้อ จันทน์ผา ปรังเผือก มีสวนหินอันงดงาม

เขื่อนกระเสียว

ตั้งอยู่ที่หมู่ 5 ตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้างเป็นเขื่อนดินที่ยาวที่สุดในประเทศไทย บึงฉวาก (บึงบัวแดง) ตั้งอยู่อำเภอเดิมบางนางบวช เขตติดต่อกับอำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท เป็นบึงขนาดใหญ่เนื้อที่ประมาณ 27000 ไร่ ปัจจุบันจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ สระศักดิ์สิทธิ์ทั้งสี่

ตั้งอยู่บ้านท่าเสด็จ ตำบลสระแก้ว อำเภอเมือง เป็นสระโบราณ ชื่อสระแก้ว สระคา สระยมนา และสระเกศ เดิมใช้น้ำในสระนี้ ในพิธีถือน้ำพิพัฒน์สัตยาและพิธีอื่นๆ ที่ต้องใช้น้ำศักดิ์สิทธิ์

อุทยานมัจฉา วัดพระนอน

ตั้งอยู่ที่ถนน วัดพระธาตุโพธิ์พระยา ตำบล พินาครแดง เป็นวัดริมฝั่งแม่น้ำท่าจีน ริมแม่น้ำหน้าวัด มีพื้นที่ปลานานาชนิด เป็นเขตอภัยทาน มีมณฑปจัตุรมุขภายในมีพระนอน ในลักษณะนอนหงาย ขนาดเท่าคนโบราณ เช่นเดียวกับพระนอนที่เมืองกุสินารา ประเทศอินเดีย

อุทยานมัจฉาวัดป่าพญานาค

ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาร้า มีพื้นที่ปลามากมาย ถ้าเวฬุวัน ตั้งอยู่ที่วัดวังคัน อำเภอคำชะอี ภายในถ้ำมีหินงอกหินย้อยสวยงาม มีพระพุทธรูปจำลองปางป่าเลไลยก์ไว้เป็นที่บูชา

วัดเขานางบวช

ตั้งอยู่บนเขาเตี้ยๆ ลุกสุดท้ายในอำเภอเดิมบางนางบวช เป็นวัดของอาจารย์ธรรมโชติ เป็นผู้ทรงคุณเรื่องเครื่องรางของขลัง ตามประวัติศาสตร์ตอนศึกบางระจัน มีวิหารเก่าและอุโมงค์ภายในวิหาร มีเจดีย์หินแผ่น และแท่นหิน ที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว คราวเสด็จประพาสต้น

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนสุพรรณภูมิ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			น้ำหนัก
	3	2	1	
1.ความคิดแปลก ใหม่ไม่ซ้ำแบบ หรือเลียนแบบ	มีความคิดในการ เขียนแปลกใหม่ ไม่ ซ้ำแบบหรือ เลียนแบบ	มีความคิดในการ เขียนแปลก เลียนแบบบ้างในบาง ข้อความ	ไม่มีความคิดในการ เขียนที่แปลกใหม่ เลียนแบบของผู้อื่น	2
2 การใช้ภาษา กระชับ ชัดเจน สุภาพ ถูกต้อง เหมาะสม	การใช้ภาษากระชับ ชัดเจน ถูกต้อง สุภาพ เหมาะสม ตลอดทั้งเรื่อง	การใช้ภาษากระชับ ชัดเจน สุภาพ ถูกต้องเหมาะสมเป็น บางข้อความ	การใช้ภาษาไม่ ชัดเจน ไม่สุภาพ ไม่เหมาะสม	2
3. ลำดับความคิด เหตุการณ์ได้อย่าง ต่อเนื่อง	ลำดับความคิด ลำดับ เหตุการณ์ได้อย่าง ต่อเนื่อง เหมาะสม	ลำดับความคิด ลำดับ เหตุการณ์ได้อย่าง ต่อเนื่องบกพร่องบ้าง บางส่วน	ลำดับความคิด ลำดับ เหตุการณ์สับสน วกวน ไม่ต่อเนื่อง	3
4. ได้รับความสนใจ ความรู้สึกของ ผู้อ่าน	เขียนเรื่องได้ดี ได้รับความสนใจ ความรู้สึก และดึงดูด ผู้อ่านเหมาะสม	เขียนเรื่องได้ดี ได้รับความสนใจความรู้สึก และดึงดูดผู้อ่าน เหมาะสมบางส่วน	เขียนเรื่องได้ไม่ดี ไม่ ได้รับความสนใจ และ ไม่ดึงดูดผู้อ่าน	2
5. การเขียนสะกด การันต์ถูกต้อง	เขียนสะกดการันต์ ถูกต้องทุกคำ ตลอด ทั้งเรื่อง	เขียนสะกดการันต์ผิด 2 ตำแหน่ง	เขียนสะกดการันต์ผิด ตั้งแต่ 2 ตำแหน่งขึ้นไป	3
6. การเว้นวรรค ตอนถูกต้อง	เขียนเว้นวรรคตอน ถูกต้องตลอดทั้งเรื่อง	เขียนเว้นวรรคตอน ถูกต้องเป็นบางส่วน	เขียนเว้นวรรคตอน ไม่ถูกต้องตลอดทั้ง เรื่อง	2
7. ความสะอาด สวยงาม เป็น ระเบียบเรียบร้อย	ทำงานสะอาด สวยงาม เป็นระเบียบ เรียบร้อย	ทำงานสะอาด สวยงาม และเป็น ระเบียบเรียบร้อย	ทำงานไม่สะอาด ไม่สวยงาม และไม่ เป็นระเบียบเรียบร้อย	2

สรุประดับคุณภาพ

ระดับ 3 คะแนน หมายถึง ดีมาก

ระดับ 2 คะแนน หมายถึง ดี

ระดับ 1 คะแนน หมายถึง พอใช้

ภาคผนวก ญ

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p)

ค่าอำนาจจำแนก (r)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก(r)
ของค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.67	0.67
2	0.54	0.75
3	0.63	0.58
4	0.63	0.58
5	0.58	0.33
6	0.71	0.42
7	0.75	0.50
8	0.63	0.58
9	0.71	0.58
10	0.54	0.75
11	0.67	0.67
12	0.54	0.41
13	0.58	0.33
14	0.75	0.50
15	0.71	0.42
16	0.67	0.67
17	0.63	0.58
18	0.63	0.58
19	0.71	0.42
20	0.75	0.33

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับต้องมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 (วิไล ทองแผ่, 2545, หน้า 160)

$$\text{สูตร KR-20} \quad r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

r_{tt} แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อคำถาม

s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

p แทน สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1-p$)

(วิไล ทองแผ่, 2545, หน้า 160)

$$r_{tt} = \frac{45}{45-1} \left[1 - \frac{3.46}{22.94} \right]$$

$$r_{tt} = 1.02 [1 - 0.15]$$

$$r_{tt} = 1.02 \times 0.85$$

$$r_{tt} = 0.867$$

ภาคผนวก ก
ตารางบันทึกคะแนน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บันทึกคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนหลักสูตรสุพรรณบ้านเรา “ เทียวดอนเจดีย์”
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนสุพรรณภูมิ

ที่	คะแนน		D	D2
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
1	17	19	2	4
2	11	14	3	9
3	8	11	3	9
4	10	13	3	9
5	12	13	1	1
6	11	12	1	1
7	17	19	2	4
8	13	15	2	4
9	9	10	1	1
10	10	11	1	1
11	13	15	2	4
12	15	17	2	4
13	10	11	1	1
14	8	11	3	9
15	8	11	3	9
16	14	16	2	4
17	9	12	3	9
18	13	16	3	9
19	13	15	2	4
20	15	18	3	9
21	16	18	2	4
22	7	10	3	9
23	14	16	2	4
24	9	11	2	4
25	14	17	3	9
26	11	12	1	1
27	11	15	4	16

ที่	คะแนน		D	D2
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
28	13	16	3	9
29	15	17	2	4
30	14	19	5	25
31	15	16	1	1
32	12	17	5	25
33	15	17	2	4
34	16	18	2	4
35	14	16	2	4
36	13	16	3	9
37	14	17	3	9
38	14	16	2	4
39	13	16	3	9
40	15	16	1	1
41	10	14	4	16
42	14	17	3	9
43	14	18	4	16
44	14	18	4	16
45	14	19	5	25
รวม	567	681	114	426
รวมเฉลี่ย	12.60	15.13		
ร้อยละ	63.00	75.67		

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการใช้หลักสูตร
โดยการหาค่า t-test แบบ Dependent (วิไล ทองแม่, 2545, หน้า 230)

$$\text{สูตร } t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n-1}}}$$

D	แทน	ผลต่างของคะแนน	D	114
n	แทน	จำนวนคู่ของข้อมูล	n	45

$$\text{สูตร } t = \frac{114}{\sqrt{\frac{45 \times 426 - (114)^2}{45 - 1}}}$$

$$t = \frac{114}{\sqrt{\frac{19170 - 12996}{44}}}$$

$$t = \frac{114}{\sqrt{\frac{6174}{44}}}$$

$$t = 15.46$$

ภาคผนวก ก

เจตคติหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนหลักสูตรท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ตาราง 12 สรุปเจตคติของผู้เรียนต่อกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรท้องถิ่น
สุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนลงในช่องว่างทางขวามือ

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ข้าพเจ้าสนุกกับการเรียนเรื่องดอนเจดีย์	3.67	0.80	0.1	0.00	0.02
2	การเรียนเรื่องดอนเจดีย์ทำให้รู้ถึงความเป็นอยู่ของชาวบ้าน	3.55	0.53	0.13	0.13	0.04
3	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจในท้องถิ่นดอนเจดีย์	2.89	1.24	0.13	0.09	0.02
4	ข้าพเจ้าชอบเรียนเรื่องดอนเจดีย์	2.67	1.16	0.27	0.04	0.06
5	ข้าพเจ้าชอบไปเที่ยวดอนเจดีย์	3.22	0.71	0.27	0.09	0.04
6	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุข	2.33	0.89	0.53	0.09	0.09
7	นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อการเรียนการสอน	2.33	1.07	0.60	0.09	0.02
8	ข้าพเจ้าเห็นถึงประโยชน์ของชาวดอนเจดีย์	3.33	0.62	0.47	0.04	0.00
9	ความพอใจในบรรยากาศและความเป็นอิสระในการทำงาน	2.89	0.89	0.40	0.04	0.04
10	ภาพ สี ตัวอักษร อ่านง่ายน่าสนใจ	3.11	0.80	0.33	0.04	0.04
11	การใช้ภาษาอ่านเข้าใจง่าย	3.11	0.62	0.47	0.09	0.02
12	สื่อที่ใช้มีคุณค่าและประโยชน์ต่อการเรียนเรื่องดอนเจดีย์	2.78	1.07	0.20	0.18	0.02
13	นักเรียนชอบทำแบบฝึกเกี่ยวกับเรื่องดอนเจดีย์	3.11	0.98	0.27	0.00	0.04
14	นักเรียนไปเที่ยวงานดอนเจดีย์ทุกปี	2.44	0.89	0.33	0.18	0.09
15	นักเรียนชอบเล่นบทบาทสมมติ	3.00	0.80	0.20	0.22	0.02
16	นักเรียนชอบไปทัศนศึกษาที่อนุสรณ์ดอนเจดีย์	3.78	0.27	0.27	0.13	0.02
17	นักเรียนชอบเล่นละคร	3.22	0.53	0.40	0.13	0.02
18	นักเรียนสนุกกับแหล่งเรียนรู้	3.78	0.44	0.40	0.00	0.00
19	เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและอภิปราย	3.56	0.44	0.20	0.18	0.02
20	การเรียนเรื่องดอนเจดีย์ทำให้เรามีจิตสำนึกรักบ้านเกิด	4.33	0.44	0.00	0.04	0.00
	รวม	568	171	90	41	30

ตาราง 13 สรุปเจตคติของผู้เรียนต่อกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรท้องถิ่น
 สุพรรณบ้านเรา "เที่ยวดอนเจดีย์" กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1

ข้อที่	ระดับความคิดเห็น					สรุป
	5	4	3	2	1	
1	3.67	0.80	0.1	0.00	0.02	4.59
2	3.55	0.53	0.13	0.13	0.04	4.38
3	2.89	1.24	0.13	0.09	0.02	4.37
4	2.67	1.16	0.27	0.04	0.06	4.20
5	3.22	0.71	0.27	0.09	0.04	4.33
6	2.33	0.89	0.53	0.09	0.09	3.93
7	2.33	1.07	0.60	0.09	0.02	4.11
8	3.33	0.62	0.47	0.04	0.00	4.46
9	2.89	0.89	0.40	0.04	0.04	4.26
10	3.11	0.80	0.33	0.04	0.04	4.32
11	3.11	0.62	0.47	0.09	0.02	4.31
12	2.78	1.07	0.20	0.18	0.02	4.25
13	3.11	0.98	0.27	0.00	0.04	4.40
14	2.44	0.89	0.33	0.18	0.09	3.93
15	3.00	0.80	0.20	0.22	0.02	4.24
16	3.78	0.27	0.27	0.13	0.02	4.47
17	3.22	0.53	0.40	0.13	0.02	4.30
18	3.78	0.44	0.40	0.00	0.00	4.62
19	3.56	0.44	0.20	0.18	0.02	4.40
20	4.33	0.44	0.00	0.04	0.00	4.81
ร้อยละ	63.11	95.00	66.67	45.56	0.62	66.67

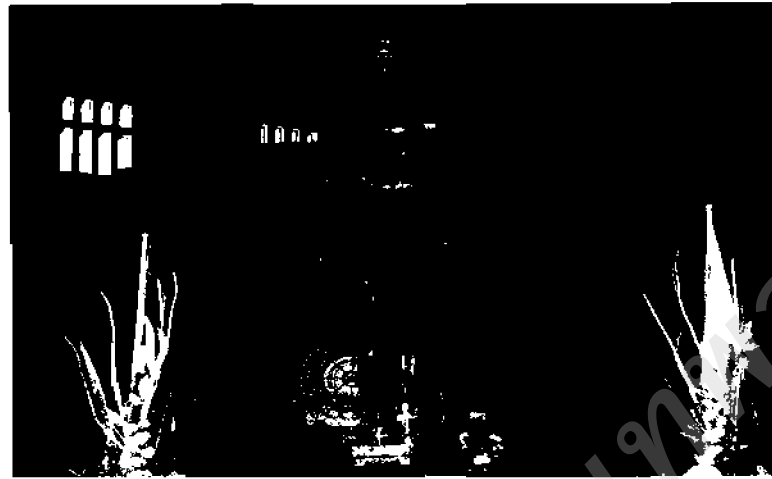
**สรุปเจตคติเป็นรายชื่อของผู้เรียนต่อกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรท้องถิ่น
สุพรรณบ้านเรา “เที่ยวดอนเจดีย์” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1**

ข้อที่	ข้อความ	\bar{X}	สรุปเจตคติ
1	ข้าพเจ้าสนุกกับการเรียนเรื่องดอนเจดีย์	4.59	ชอบมากที่สุด
2	การเรียนเรื่องดอนเจดีย์ทำให้รู้ถึงความเป็นอยู่ของชาวบ้าน	4.38	ชอบมากที่สุด
3	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจในท้องถิ่นดอนเจดีย์	4.37	ชอบมากที่สุด
4	ข้าพเจ้าชอบเรียนเรื่องดอนเจดีย์	4.20	ชอบมาก
5	ข้าพเจ้าชอบไปเที่ยวดอนเจดีย์	4.33	ชอบมากที่สุด
6	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุข	3.93	ชอบมาก
7	นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อการเรียนการสอน	4.11	ชอบมาก
8	ข้าพเจ้าเห็นถึงประโยชน์ของชาวดอนเจดีย์	4.46	ชอบมากที่สุด
9	ความพอใจในบรรยากาศและความเป็นอิสระในการทำงาน	4.26	ชอบมากที่สุด
10	ภาพ สี ตัวอักษร อ่านง่ายน่าสนใจ	4.32	ชอบมากที่สุด
11	การใช้ภาษาอ่านเข้าใจง่าย	4.31	ชอบมากที่สุด
12	สื่อที่ใช้มีคุณค่าและประโยชน์ต่อการเรียนเรื่องดอนเจดีย์	4.25	ชอบมากที่สุด
13	นักเรียนชอบทำแบบฝึกเกี่ยวกับเรื่องดอนเจดีย์	4.40	ชอบมากที่สุด
14	นักเรียนไปเที่ยวงานดอนเจดีย์ทุกปี	3.93	ชอบมาก
15	นักเรียนชอบเล่นบทบาทสมมติ	4.24	ชอบมากที่สุด
16	นักเรียนชอบไปทัศนศึกษาที่อนุสรณ์ดอนเจดีย์	4.47	ชอบมากที่สุด
17	นักเรียนชอบเล่นละคร	4.30	ชอบมากที่สุด
18	นักเรียนสนุกกับแหล่งเรียนรู้	4.62	ชอบมากที่สุด
19	เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและอภิปราย	4.40	ชอบมากที่สุด
20	การเรียนเรื่องดอนเจดีย์ทำให้มีจิตสำนึกรักบ้านเกิด	4.81	ชอบมากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.33	ชอบมากที่สุด

ภาคผนวก ฐ
ภาพประกอบกิจกรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ตัวอย่างรูปภาพประกอบในหลักสูตร

พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์

รูปภาพการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ลุงคำพร ปรีชาศิลป์ เป็นผู้รู้ในท้องถิ่นดอนเจดีย์

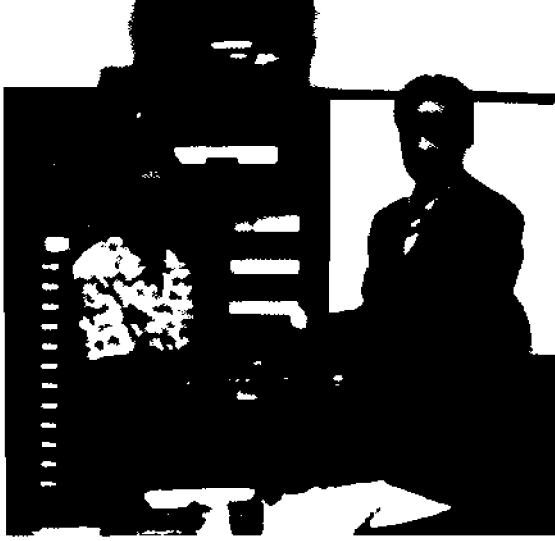
ตัวอย่างรูปภาพการสัมภาษณ์

รูปภาพการสนทนากลุ่ม

การมอบของแต่ผู้สหทหากลุ่ม

พิธีบวงสรวงที่ศักดิ์สิทธิ์ก่อนวันบวงสรวง

หลังจากสวดแล้วของค์พระนเรศวร
ช่วยเสกเป่าให้เป็นยารักษาโรคแก่ปวงข้าทั้งหลายด้วย

ภาพของผู้เรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อคอนเจดีย์

การไปทัศนศึกษา

การไปทัศนศึกษาที่พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ สกุล	นางเตือนใจ น้อยแก้ว
วัน เดือน ปีเกิด	30 กรกฎาคม 2499
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	99/ 132 หมู่ 3 ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
ประวัติการรับราชการ	2523 โรงเรียนตลาดขุนซัน อำเภอสองพี่น้องจังหวัดสุพรรณบุรี 2525 โรงเรียนวัดดอนมะนาว อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี 2529 โรงเรียนวัดสังฆายเถร อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี 2539 โรงเรียนสุพรรณภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
ปัจจุบัน	ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนสุพรรณภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี เลขที่ตำแหน่ง 639
ประวัติการศึกษา	2521 ป.กศ. สูงวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ (ในพระบรมราชูปถัมภ์) 2527 ศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2553 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี